

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DEVOTED IN DARKNESS
BOOK ONE

KIRA COLE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

TATLI ÇILGINLIK

KIRA COLE

İÇİNDEKİLER

İçerik Uyarısı

1. [Violet](#)
2. [Cade](#)
3. [Violet](#)
4. [Cade](#)
5. [Violet](#)
6. [Cade](#)
7. [Violet](#)
8. [Cade](#)
9. [Violet](#)
10. [Cade](#)
11. [Violet](#)
12. [Cade](#)
13. [Violet](#)
14. [Cade](#)
15. [Violet](#)
16. [Cade](#)
17. [Violet](#)
18. [Cade](#)
19. [Violet](#)
20. [Cade](#)
21. [Violet](#)
22. [Cade](#)
23. [Violet](#)
24. [Cade](#)
25. [Violet](#)
26. [Cade](#)
27. [Violet](#)
28. [Cade](#)

29. [Violet](#)
30. [Cade](#)
31. [Violet](#)
32. [Cade](#)
33. [Violet](#)
34. [Cade](#)
35. [Violet](#)
36. [Cade](#)
37. [Violet](#)
38. [Cade](#)
39. [Menekşe](#)
40. [Cade](#)

İÇERİK UYARISI

Bu kitap şunları içerir:

- Takipçilik (çoğunlukla koruyucu türden)
- Gözetleme fetişi (o izliyor ve bundan çok hoşlanıyor)
- Rıza rızasız (CNC), dahil zorla cinsel fantezi sahneleri
- Güç oyunu dinamiği, Primal Play ve bazı son derece tartışmalı seçimler
- Sevgi kılığına girmiş takıntı, bazen de hiç kılık değiştirmeden
- Karanlık fantezileri olan bir kahraman ve bunları tehlikeli bir şekilde yerine getirmeye istekli bir adam

Bunlardan herhangi biri size uygun gelmiyorsa, kitabı kapatmanızda hiçbir sakınca yoktur.

Yargılamıyoruz. Sınırlarınız önemlidir ve saygı görmeyi hak ederler.

Bu hikaye, güvenli ve kurgusal bir ortamda karanlık, karşılıklı rıza ile gerçekleşen fantezileri ele alıyor.

Ahlaki açıdan gri bir takıntıya, kaotik bir sapkınlığa ve sosyal medyadan daha fazlasını izleyen bir golden retriever hacker'a ilgi duyuyorsanız...

Doğru yerdesiniz.

Bölüm Bir VIOLET

DERİN NEFES ALARAK, iş yığınınına dalıyorum. Öğle vakti ve Lia ile güzel bir yemek yemem gerekirdi, ama patronumun aksine, mesai sonrası çalışmayı tercih etmiyorum.

Son anketlerin rakamlarını incelerken ve not almaya başlarken tüm ofis katı sessizdir.

Ofis kapısı açıldığında, midemde bir mide bulantısı hissediyorum ve bölünmüş ekranda açtığım dosyayı kaydedip kalemimi sıkıca tutuyorum.

Havayı keskin ve neredeyse küflü bir koku dolduruyor. Kokusu çok güçlü ve midemi bulandırıyor.

Başımı eğik tutarak not almaya devam ediyorum, parmaklarım kalemi sıkıca kavırıyor.

Parmakları saçlarımı okşuyor, içimdeki her şeyi durduruyor. "Sen çok güzelsin Violet. Çok güzelsin."

Isaac Stengal. Patronum.

Yakışıklı, uzun boylu, güçlü, kadınların bayıldığı ve ona oy verdiği türden bir adam olabilir ve ben de onun ideolojilerini takdir ediyor olabilirim... çoğunlukla.

O mu? Pek sayılmaz.

Ama yüksek lisansımı bitirip doktora programına kabul edilmek için bu staja ihtiyacım var.

Siyasi analist, hatta danışman olmak istiyorum, bu yüzden bu pislikleri sineye çekmem gerekiyor.

Isaac ilk değil, son da olmayacak, ama bu staj benim geleceğim için çok önemli, bu yüzden katlanmak zorundayım.

"Size bir Şey getireyim mi, Bay Stengal?"

"Tabii ki. Masamda bir kitap var, onu alabilir misin?" Sözleri yağ gibi akıyor, cildimi kaplıyor.

Cevabımı geri çekerek sandalyemi geri itiyorum, ama o hareket ederek önüme geçiyor ve bacaklarını benim iki yanına koyuyor.

Koltuğu sıkıca tutuyorum. "Efendim?"

"Kal. Fikrimi değiştirdim." Bana film yıldızı gülümsemesini gösterir.

Tüylerim diken diken olur.

Isaac ellerini uyluklarına koyar. "Yaklaşabilirsin." "Yaklaşmak mı?"

"Tabii ki." Eli penisinin üzerinde kayıyor. Açıkça değil, ama ne yapmamı istediğini anlamam için yeterince açık.

Bu onun ilk denemesi olmasa da, diğer seferlerde olduğu gibi yine taşınmak istemiyorum.

Ne yazık ki, ilk kez tam anlamıyla baş başa kalıyoruz.

"zgnm, Bay Stengal. Bunu gerçekten halletmem gerekiyor. Bir sonraki seçimleri kazanmanıza yardımcı olmak için elimden geleni yapıyorum."

"Peki kazanacak mıyım?" Yuvarlanan sandalyemi öne doğru çekerken gülümsemesi yapmacık bir hal alıyor.

Hayır. Ve bu sadece bana bağlı olsaydı, şansı daha da az olurdu. Ama alaycı sözlerimi yutuyorum. "şansınız yüksek. Dışarı ıkıp..."

"Biliyorsun Violet, ben bu oyunda senden çok daha uzun süredir varım. Ben deneyimli ve bilgili bir adamım ve bence dünyanın gerçekte nasıl işlediğini anladığında, çok ileri gideceksin."

Yüzümü tuttu ve eğildi.

Tanrım, beni öpmeyecek, değil mi? Hayır, hayır, hayır...

Bana nefesini üflüyor.

Kusmak istiyorum ama hiç kıpırdamadan duruyorum.

Gülümsemesi genişliyor. "Bu seksi küçük ağzını işe koyarak başlayabilirsin. O dudaklarını benim sikime sar."

Daha dik dururken eli fermuarının üzerine düşer.

Ayağa fırlarım, sandalye geriye uçar, kalemimi silah gibi kullanırım. "Bay Stengal. Isaac, çok açık konuşayım. Daha önce de bana asıldınız ve ben kibar davrandım, ama bu sefer?" Gözlerimi dikerim. "Hayır."

"Harika." Fermuarını indirir.

"Sizinle profesyonel bir ilişki dışında hiçbir şekilde ilgilenmiyorum. Buraya öğrenmek ve bir sonraki seçimleri kazanmanıza yardım etmek için geldim."

"Bunun ne olduğunu biliyorum. Sen de sevişmek istiyorsun, değil mi? Genelde stajyerlerle sevişmem, gerçekten iyi olmadıkları sürece, ama belki bir istisna yaparım. Kampanya döngüsünün bu erken aşamasında çoğu personel öğleden sonra izinli, yani vaktimiz var..."

Tanrım, hayır.

Kusabilirim, ama o benim eğilip midemi boşaltmamı, pozisyon aldığımı sanabilir.

O yaklaşınca, kalemimle beyaz gömleğini kesiyorum. O çığlık atıyor.

Onun ulaşamayacağı bir yere kaçtım.

Yüzü doğal olmayan bir kırmızıya büründü. "Bu gömleğin fiyatını biliyor musun?"

"İki bin, artı vergi. Beni mağazaya gönderip senin kartınla ödememi istedin." Nefes alıp, aramızdaki mesafeyi koruyorum. "Senin anlayabileceğin bir şekilde söyleyeceğim. Sana dokunmayacağım. Senin bana dokunmana izin vermeyeceğim. Ve beni kovmayı aklından bile geçirirsen

beni kovmayı düşünürsen, bunu basına götürürüm. Ama önce dava açarım. Babam bu şehirdeki en iyi avukatlardan biridir."

Babam öldü, ama Isaac o kadar bencil ki, eminim özgeçmişimde sadece iki şeye bakmıştır. Fotoğrafıma ve reşit olup olmadığıma.

"Öyleyse, bu küçük konuşmayı hiç olmamış gibi unutalım ve ben de buraya gelme amacımı gerçekleştireyim, ne dersin? Çünkü bunu bir daha denersen, önümüzdeki altı ayını hapisane hücresinde pipetle yemek içerek geçirmeni sağlarım. Ne dersin?"

Bana uzun uzun bakar. "Testi geçtin."

Bunun üzerine, o hızla dışarı çıkar ve ben sandalyeme yığılırım, başım dönüyor ve titriyorum.

Ofisinin kapısı kesin bir tıklama sesiyle kapanır. Tam olarak çarpma sesi değil, ama bir açıklama gibidir.

O kapının arkasında tek başına onunla kalamam.

Hiç düşünmeden Lia'ya mesaj atarım, sonra eşyalarımı toplar ve dışarı çıkarım.

Genelde gündüzleri içki içmem, ama bugün bir istisna yapıyorum.

McGuire's'a vardığımda, kimsenin beni rahatsız etmeyeceği köşedeki bara yöneliyorum. Barmen Barry bile.

Bu küçük, yağlı deliğin güzelliği de bu. Kimse burnunu senin işine sokmaz.

Bir kadeh kırmızı şarap sipariş ettikten sonra bilgisayarımı açıp çalışmaya başlıyorum. Tam işime dalmışken Lia yanıma oturur.

"Gündüz içki mi içiyorsun, Vi? Sırada ne var, sokaklarda uyuşturucu mu kullanacaksın? Ama bunu anlayabilirim. Gündüz içki içmeyi, uyuşturucu kullanmayı değil. Bu normal bir şey, biliyor musun?"

Gözlerimi devirip en güzel gülümsememi takındım. "Hamburger mi?"

"Her zaman hamburger." Başparmağıyla bilgisayarımı işaret eder.
"Gündüz içki içip barda çalışmak mı? Ne kadar da klas."

"Ben memnun etmek için yaşarım."

Ben işimi kaydedip toparlanırken, bilgisayarımı ve kağıtlarımı kaldırıırken gözleri kısılır. "Ne oldu?"

Beni çok iyi tanıyor. "O pislik." "Çalıştığın
seksi, sarışın pislik mi?" "Aynen öyle."

"Ne yaptı? Seninle öpüşmeye mi çalıştı?" "Hayır."

Lia, büyük, sulu bir kemik bulmuş aç bir köpek gibidir. Bu fırsatı kaçırmayacaktır
"Yine bir şey denedi, değil mi? Haklıyım. Haklı mıyım? Haklı
olduğumu biliyorum."

"Hallettim. Öğleden sonrayı izinli geçirmeyi karar verdim." Şarabımı
işaret ediyorum. "Sen de alacak mısın? Çok iyi."

"Alkolle dikkatimi dağıtma."

Barmen gelir ve ona en büyük gülümsemesini gösterir. "İki kadeh şarap
daha, iki orta boy çizburger ve büyük bir sepet patates kızartması."

O alaycı bir şekilde gülümser. "Patates kızartması da var."

Kızın gülümsemesi bir iki derece azalır. "*Ekstra* patates kızartması. Bir
sepet, Barry." "Tabii ki, Lia." Başını sallar ve uzaklaşır.

Elton John hoparlörlerden çalmaya başlayınca, kız elini bara vurur. "Bu
sefer ne yaptı?"

"O kadar da kötü değil."

"Eminim öyledir." Şarabı geldiğinde onu kapar ve büyük bir yudum
alır. "Onun gibi kadınları sahiplenmiş gibi davranan iğrenç adamlardan
bıktım."

Eminim kendini alçaltıp seninle yatmayı teklif etmiştir ya da sanki Mesih'in ikinci gelişiymiş gibi sana sakso çekmeni teklif etmiştir."

Sessiz kalırım.

"İnsan kaynaklarına bildirmelisin."

"Gerçekten önemli bir şey değil. Ve biliyorsun ki, senin kastettiğin anlamda gerçek bir insan kaynakları departmanı yok."

"Yine de şikayet edebileceğin biri var." "Lia..."

"Ya da medyaya haber ver. Bir basın toplantısı düzenle. Bir şeyler yap! Yani, hadi ama, adam bir politikacı. Zengin, gücü var ve kim bilir kaç kıza daha aynı şeyi yapmıştır!"

"Lia, lütfen..."

"Halk, kime oy verdiklerini bilmeye hakkı var."

Elimi koluna koydum. "Sessizce konuş. Ayrıca, ben hallediyorum."

"Git."

Tabii ki öyle diyecekti. O burslarla geçinmeye çalışmıyor. Ailesinin parası var. Mezun olduğunda da aile hukukuyla uğraşacak.

Ama ben o değilim. Benim ailem yok. Param yok.

Sahip olduğum tek şey beynim, azmim ve birisi olmak, kendime bir isim yapmak için kararlılığım, hepsi bu. Bu yoldayım. Erken mezun oldum ve şimdi, yüksek lisansımı aldığımda, doktora yapacağım. Bu bana kapılar açacak ve beni diğerlerinden ayıracak. Geleceğimi güçlendirecek. Taciz konusunda ihbarcı olarak tanınarak bunu mahvetmeyeceğim.

Bu berbat bir durum, ama gerçek bu.

Bir yere vardığımda, kendimi kanıtladığımda, benden sonra gelenler için elimden geleni yapacağım. Ama o zamana kadar...

"Ayrılmak bir seçenek değil. Bu staja ihtiyacım var. Bir gün başkanlığa aday olacağı söyleniyor ve kişisel olarak onu sevip sevmemeniz bir yana, gerçek bir şans var. Buna sadık kalıp iyi iş çıkarırsam, benim de gerçek bir şansım olur. Hem doktora adaylığım hem de geleceğim için. Bu, beni bu yıl siyaset bilimi bölümünden mezun olan yüzlerce diğer öğrenciden ayıracak olan şey. Hem lisans hem de yüksek lisans programlarında. Ve sen de bunu biliyorsun."

Barry iki kağıt servis altlığı, sepeti, ketçap, sirke ve mayonezi masaya koyar. Ve iki set paketlenmiş çatal bıçak takımı. "Sepette patates kızartması ve hamburgerler geliyor. Su ister misin?"

Lia gülüyor. "Musluğundan akan en iyisi."

"İçecek tabancasını mı kastediyorsun?"

"Bilgin." Ona dilini çıkarır.

O suyla geri döner ve ben çok aç olmasam da patates kızartmasının kokusu çok güzel gelir ve bir tane alırım.

Lia bana yaslanarak birkaç patates kızartması ısıyor. "Biliyorsun... Eğer gitmeyi reddediyorsan, en azından bunun bir daha olmaması için önlem almalısın. Ve..." Gözleri yaramazlıkla parıldıyor, "Benim bir planım var."

İnliyorum. "Neden endişelenmem gerektiğini hissediyorum? Bu plan nedir?"

Ama o beni eliyle uzaklaştırır. "Ne kadar az bilersen o kadar iyi." "Lia..."

"Şimdi, diğer önemli konulara geçelim." Bana dik dik bakar. "Senden tüm neşeyi emen kara delikle ilişkinizi bitirdiniz mi?"

"Lia." İlk kadeh şarabımı bitirip, bir patates kızartması daha yedikten sonra ikinci kadehimden bir yudum alıyorum.

"Jack. Belki anlaşılmadıysa, Jack'ten bahsediyorum."

İnlerim. "Bu o kadar basit değil."

"Um... Basit. Nasıl olduğunu bilmek ister misin? Şöyle: 'Merhaba Jack, bitti, beni bir daha arama.' İşte. Kolay."

"Üç yıldır birlikteyiz." Bir patates kızartması daha yerim, Lia da bir avuç daha alır.

Aslında pek aç değilim ama yemek yemem gerektiğini biliyorum. Çoğu zaman öğle yemeği için zamanım olmuyor ve eve geldiğimde yemek düşünemeyecek kadar yorgun oluyorum.

Kilo verdim ve daha fazla kilo veremem.

"Vi, bana sorarsan en az ikisi için işe yaramadı." "Öyle değil..."

"Sadece uzun bir süre diyelim." Hamburgerler geldiğinde Lia sevinçle alkışlar.

Barry kendine birkaç patates kızartması alır ve Lia'nın gözleri kısıılır. "Parmaklarını kaybetmek istemiyorsan, dokunma."

Barry tekrar tabağına uzanır, bir tane daha alır ve barın diğer ucundaki bir müşteriye servis yapmaya gider.

Lia gülümser ve başını sallar, sonra bana dönerek biraz daha ciddi bir tavırla, "İkimiz de bunun sona ermesi gerektiğini biliyoruz," der.

"Haklısın. Ama dediğim gibi, o kadar basit değil. Kendimi bir sonuca bağlayamıyorum."

Lia burun kıvrır. "Hayır, basit ve ikimiz de bunu biliyoruz." Parmaklarıyla saymaya başlar. "O bencil ve tembel. Eğer zahmetine girerse, eminim ki aldatır, ama bu çok fazla çaba gerektirir."

Bence bu adil değil. Jack'in aldatacağını sanmıyorum. Bu da her şeyi daha da kötüleştiriyor.

Ama Lia henüz bitirmemişti.

"O ayrıca tanıdığım en bencil insan ve ölü bir balık gibi bir kişiliği var. Belki de sadece senin için bir şeyler saklıyordur, ama bilmiyorum. Ölü. Balık."

En azından sadık olmaya çalışmalı ve onun görüşünü savunmalıyım, ve ne söyleyebileceğimi düşünürken telefonum titremeye başladı.

"Ha!" Ben onu yakalayamadan, Lia ekranında Jack'in adı yanıp sönerken telefonumu kapıyor. "Kanıtlayacağım."

"Telefonumu ver."

"Hayır. Jack'in senin sesini benimkinden ayırt edemeyeceğine on dolar bahse girerim, Vi." Şimdi gözlerimi devirdim. "Tabii ki ayırt edebilir."

"Yani, iddiaya var mısınız?"

Gülümsemeden edemiyorum ve başımı sallıyorum. Lia telefonuma cevap veriyor.

"Alooo," dediği yüksek sesli ses benimkine hiç benzemiyordu. Telefonu masaya koyup hoparlörü açtı. "Ben Violet."

"Selam bebeğim, ne yapıyorsun?"

"Jacksie poo, sen misin? Seni özledim, tombul suratlı, aşkım."

Ona bakakalıyorum ve elimi ağzıma kapatıyorum.

"Güzel, güzel." Açıkça hiç dikkatini vermiyor. "Yakında eve gelecek misin? Sevdiğim çift çikolatalı fudge butterscotch ve marshmallowlu dondurmayı alabilir misin?"

"Tabii ki, aşkım, seni seviyorum. Sen beni seviyor musun?" Sesi her saniye daha tiz ve sinir bozucu hale geliyor.

"Harika, teşekkürler bebeğim. İki kutu alsan iyi olur." Telefonu kapatıyor.

Telefonu işaret eder, ağzı kendini beğenmiş bir şekilde kıvrılır. "Bu ilişkinin bitmesi gerektiğinin kanıtı bu değilse, neyin kanıtıdır bilmiyorum."

Kalbim sıkışır ve iç geçiririm. "Tamam. Yapacağım. Sadece doğru zamanı beklemeliyim, hepsi bu."

"Ama..."

"Lia. Lütfen, konuyu değiştirebilir miyiz? Bu çok aşağılayıcıydı." "Onun için."

Evet, ama başımı sallarım. "Benim için de."

O da başını sallar ve hamburgerinden birkaç ısırık alır.

Ben iştahımı kaybettim, hamburgerimi tabağımda itip

kakıyorum. "Hayaletin son kurbanını duydun mu?"

Duyularım titremeye başlıyor.

Herkesin "Hayalet" olarak adlandırdığı gizemli hacker'a biraz takıntılıyım.

"Bu, benim de katılabileceğim bir konuşma."

O gülümsüyor. "Yerel bir özel okulun evli müdürünü hedef aldı. Görünüşe göre, o pislik, reşit olmayan eski bir öğrencisiyle ilişki yaşıyordu. O adamı ifşa etti ve şimdi herkes bunu konuşuyor."

Hayaletin yeteneklerinin sınırı yok.

"O özel okul Beyaz Saray kadar sıkıdır, ama o oraya girip çok uygunsuz bir mesajlaşmanın metnini her öğrencinin ailesine gönderdi."

Sanki kendi başarımış gibi içim ısınır. "Ne kadar kötü?"

"En müstehcen reality TV şovundan daha müstehcen. Bak..."
Telefonunda mesajları açıyor ve ben de göz gezdiriyorum.

İkimiz de The Ghost'u ve maceralarını seviyoruz.

O kadar ki, bir keresinde onu bulmaya çalıştık. Aklımıza gelen her şeyi denedik, ama bu imkansız bir görev olduğu ortaya çıktı. O, özünde bir hayalet.

Kim olduğunu kimse bilmiyor. Komplo teorileri var, internette ona adanmış forumlar var.

The Ghost'un tüm içeriğini incelerken tüylerim diken diken oluyor. "Aman Tanrım. Bu adam ne kadar ürkütücü. The Ghost, gerçeğin Robin Hood'u gibi."

O gülüyor.

"Ne demek istediğimi anlıyorsun. Güçlerini kötüye kullanan insanları ifşa etme şekli çok seksi, değil mi?" Hayalperest bir iç çekişle söylüyorum.

Lia başını sallar. "Kesinlikle. Eminim o da seksidir."

"Kimse o kadar gizemli olup da bu kadar seksi olamaz."

Bunu bilmemizin imkanı yok, ama benim kafamda o muhteşem biri. İşinde karanlık, acımasız ve zarif bir şeyler var.

Ayrıca, çok zeki. Tekrar iç
çektim.

Lia şakacı bir şekilde beni dürttü. "Kesinlikle Dead Fish Jack'ten bir adım önde olur."

Gözlerimi deviriy o r u m çünkü istesem bile bu asla gerçekleşmeyecek.

Ama bir konuda haklı. Jack ile
ilişkimi bitirmem gerekiyor.

İkinci Bölüm

CADE

"İSLATTIĞIN MI?"

Enzo'yu görmezden geliyorum. Şu anda sadece zaman geçirmek için saçma sapan konuşuyor. Ama tabii ki, ipucunu anlamıyor.

"Yani, çok ıslak mıydı, aşağıya kadar ıslak mıydı?"

Bilgisayarımdan başımı kaldırıp enerji içeceğimi alıyorum ve iğrenç sıvıyı bir yudum alıyorum.

Siktir, bana her gün kahve verin.

Enzo'nun buzdolabında bunlardan bir sürü var ve sabah altı civarında kahvemiz bitti.

Gidip kahve alacaktım ama işler başımızdan aşkın.

Onun binasının bodrumunda sadece ikimiz varız, burada birden fazla bilgisayarın bulunduğu bir oda var ve hepsi çalışıyor. Şu anda projektör duvarındaki büyük ekran açık değil. İhtiyacımız yok.

"Down and dirty wet" in ne anlama geldiğini bilmiyorum ama sanırım seksten bahsediyorsun, o yüzden cevabımı sesin çatladığında vereceğim.

"Kendini komik sanıyorsun, Cade. Ama değilsin."

Gülümsememi saklıyorum. "İki yetişkinin rızasıyla geçirdikleri güzel zamanın keyfini nasıl kaçırabildiğini anlamıyorum."

"Beceri. Gerçek beceri."

Gülerek başımı sallıyorum, kalkıp diğer bilgisayarlardan birine gidip orada çalıştırdığımız programı kontrol ediyorum.

Sorun olmamalı. Bu bizim programımız, ama kendini beğenmiş programcılar ve kodlayıcıların yaptığı hatalar, benim kaçınmak istediğim türden sorunlar.

Hataların sorunu, ne kadar dikkatli olursanız olun ortaya çıkmalarıdır. Ve onları bulur bulmaz düzeltmek en iyisidir.

En iyisi hiç olmamasıdır, ama bir dahi olarak kabul edilebilirim, ancak ben tanrı değilim.

"Senin zarif ifadenle, ıslanmadı." "Çok mu sıcak?"

"Çok sıradan."

O burun kıvırıyor. Ama Enzo'nun bunun ne kadar ciddi olduğunu anladığını sanmıyorum.

Ben playboy değilim. Eve geldiğimde beni bekleyen, işlemcimin ana kartı olan birini arzuluyorum. Ama arzularım bunu neredeyse imkansız kılıyor.

Neredeyse hiç randevuya çıkmıyorum, ama bunun nedeni işim ve tutkulu yan projelerim yüzünden zamanımın bitmesi değil.

Sevdiğim, ilgilendiğim şeyler genellikle daha geniş bir flört havuzuna uygun değil.

Karşılaşmalar ve karşılıklı anlaşmalar çabuk biter, ama bir süreliğine arzuyu gidermeye yardımcı olurlar, bu yüzden belki de en iyisi budur.

Hasta bir herif olduğumu biliyorum, ama sıradan şeyler bana göre değil. Benim hasta tarafım çok spesifik ve eşleşmesi çok zor.

Bu konu üzerinde durmak istemediğim için ona dönüyorum. "Bu, bana son sevgilinden bahsetmek için kullandığın bir yöntem mi?"

Gözleri büyüdü. "Sevgilim mi? Hangi yıldayız?"

"Kısa boylu? Seksi kadın?"

"Sen kimsin?" Sonra yanındaki bilgisayardaki klavyedeki bir tuşa basar.

"Evet! Bir tane daha toz oldu."

Şarkıyı mırıldanıyorum ve bir kahkaha koparıyorum.

En büyük müşterilerimizden biri olan Belov Bratva için bir dizi küçük işi tamamlamak üzere çalışıyoruz. Ve bu iş kolunda, bu tür müşteriler için küçük asla önemsiz anlamına gelmez.

Küçük işler her zaman zaman alır, çünkü sistemlerinin basit yapısında herhangi bir bozulma olmadığını kimse fark etmesin diye ekstra zaman harcamak gerekir.

Bunu yapabiliriz çünkü biz bu alanda en iyisiyiz. Ve bunu asla hafife almıyorum.

Öyleyiz, bu yüzden insanlar hizmetlerimizi almak için can atıyor ve bu yüzden tonlarca para kazanıyoruz.

Çoğunlukla anonim bir hacker grubu olan The Syndicate'in bir parçası olarak, birçok kirli iş yapıyoruz. Ama kirli çamaşırları da ortaya çıkarıyoruz. Toplumun pisliklerini, en aşağılıklarını, zenginleri ve dokunulmazları, suçlarını mümkün olan en aşağılayıcı şekilde ortaya çıkararak cezalandırıyoruz.

"Dostum, Cade..." Enzo iç geçirir. "Keşke bu kızı görseydin. Tam bir dokuz numara. Sarışın, göğüsleri buraya kadar." Elini kaldırır ve göğsünden inanılmaz bir mesafeye koyar. "Ve amcığı çok dardı. Parmak sokunca boğuluyor gibiydi."

"Onu tahrik etmeye çalıştın mı?"

"Onu tahrik edip, sonra soğutup, sonra tekrar tahrik etmek mi?" Kendi IT şakasına güler. "Sırılsıklamdı. Klitorisinin hemen üstüne kalp dövmesi yaptırmış, dostum. Neyse, içini doldurmuştum ki kapı açıldı. Sanki lanet bir film gibiydi."

"Enzo..." Gülmemeye çalışıyorum. "Sakın bana..."

"Kocası beklenmedik bir şekilde eve geldi. Neyse ki, o sekiz buçuk puanlık oral seksin ardından beni içine almak için o kadar hevesliydi ki, kıyafetlerimin çoğu üstümdeydi. Ben de, "Hey, dostum, üzgünüm" dedim ve fermuarımı çekip kapıdan hızla çıktım."

"Ne centilmen."

Enzo başını salladı. "Evli olduğunu bilmiyordum. Ve onun silahı ya da kara kuşağı olup olmadığını görmek için kalmayacağım."

"Uh huh."

"Yemin ederim bilmiyordum."

"Uh huh" dedim. Enzo'yu yeterince iyi tanıyorum, benim aksime bir yüzük onu durdurmaz diye tahmin edebilirim.

"Sen ölüm arzusun var, Enzo." Ama sanırım bu onun sorunu değil, onun sorunu. Roller tersine dönseydi, ben de aynı şeyi söylerdim. Aldatma sorumluluğu o lanet yüzüğü takan kişidedir.

"Bilmediğimi söyledim. Benim suçum değil." Ama sesi kendini beğenmiş gibi geliyor.

"Bak, katılıyorum, ama yüzük onda olsa da, sen de bu tür durumlardan kaçınmaya çalışmalısın."

"Tabii ki, Anne T."

Son hesabı hacklemeyi bitirip, müstehcen miktarda parayı bir offshore hesaba aktarıyorum.

Sonra iç çekip uzanıyorum. "Bitti. O lanet olası sıfırları görmeliydin."

Enzo gülüyor. "O paranın bir kısmını kendi hesabına aktarmalıydın. Asla fark etmezlerdi."

Burun kıvrırım. "Tabii, haklısın."

"Onu aldığın kişiden."

Burnumun köprüsünü sıkıştırıyorum. "Biliyorsun ki fark ederdi. Onun parası olmasa bile, bilir. Ve bu durumda, onun parası."

"Onca sıfır. Sıranın başından birkaç tane alsak yeter. Yükseltebiliriz..."

"Evet, çünkü Belov benim kızdırmak istediğim biri."

Enzo bana sırtarak bakar. "Hadi ama, bu sadece bir maske. Belov kocaman bir kedi gibidir."

"Kedilerin pençeleri

vardır." "Ayrıca

mırıldanırlar."

Sadece başımı sallarım. "O, votkasını içtiği için kendi kardeşinin

Yaptığı şey bile değil, her ne kadar korkunç olsa da, nasıl yaptığı ve neden yaptığı. Bilgisi olanlara göre, yani odadakilere göre, bunu fazla düşünmeden yaptı ve daha da kötüsü, pişman da olmadı.

Enzo omuz silkiyor. "Adil olmak gerekirse, üç bin dolarlık bir votka şişesiydi." Ona kaşlarını kaldırarak bakıyorum. "Bu yüzden sorun yok mu?" O omuz silkiyor.

Kafamı sallıyorum. "Asla içkini çalmamayı hatırlat bana."

O gülüyor. "Elli dolardan pahalı hiçbir şeyi içmem." "Bir bardak mı?

Yoksa bir şişe mi?"

"Neden? Denemek ister misin?"

"Hayır, teşekkürler. Testislerimin olduğu yerde kalmasını tercih ederim, çok teşekkürler."

Gülümser. "Merak etme, hayaların benim ellerimde güvende."

"Uh huh."

"Oh, lanet olsun..." Kaşlarını çatıyor, gözleri tekrar bilgisayarına dönüyor ve ben de öfkeyle yazmaya devam eden onu izlemek için yanına gidiyorum. "Buldum. Felaket önlendi."

"Kıl payı. Bunu sağlamlaştırmalıyız..." Bilgisayarına geri dönüyorum.

Aktarımlar tamamlandı ve yolumun izlenemeyeceğinden emin olmak için kontrol ediyorum. Sonra Belov'un sistemlerinden birinde sürekli kontrol yapan programı kontrol ediyorum.

Memnun kaldığımda, onu çalışır durumda bırakıp diğer her şeyi kapatıyorum. Enzo bana yardım ediyor.

İşimiz bittiğinde eşyalarımı alıyorum. "Bu gece ne yapacaksın?" Enzo kafasını kaşıyor. "Bana çıkma teklif mi ediyorsun, Cade?" "Belki, ama ben evli değilim."

"Hiç hoş değil dostum."

Bizi doğrudan en üst kattaki penthouse dairesine götüren asansör düğmesine basarım. Binada altı daire daha var, ama kimse bodrum katına veya sadece onun dairesine giden bu asansöre erişemiyor.

Oraya vardığımızda, oturma odasına girer, kendine bir viski doldurur ve şişeyi bana uzatır.

Ben de aldım. "Eve gitmeden önce bir tane."

"Daha sonra Ludlow Caddesi'ndeki yeni kulübe gitmeyi düşünüyorum, istersen sen de gelebilirsin."

"Başka bir zaman. Ben yapacak yap yap yap evde evde. Çalışmak bir bir program üzerinde çalışıyorum."

"Sendika için mi?"

"Hayır, sadece eğlence ve oyunlar için." İçeceğimi bir yudum alıyorum.

Telefonum çalıyor, cebimden çıkarıp cevap veriyorum. "Selam, n'aber?" Aptal küçük kardeşimin sesi odayı dolduruyor.

Uçmuş mu, yoksa oynadığı oyuna o kadar dalmış mı, emin olamıyorum.

Gözlerimi devirip içkimin büyük bir yudumunu alıyorum, koltuğun koluna yaslanıp bilgisayar çantamı yere bırakıyorum. "Sen beni aradın."

"Ah, evet. Bekle." Bir anlığına silah sesleri ve çığlıklar havayı doldurur, sonra sessizlik olur. "Evet, Vi geliyor."

"Vi kim?" Onun güzel kız arkadaşının kim olduğunu çok iyi biliyorum. Anlayamadığım şey, onun onda ne bulduğu.

"Kız arkadaşım, dostum. Bir kez olsun bize biraz rahat versen iyi olur."

"Mekan mı?"

Bu hak talebi sinirlerimi bozuyor.

Onun kaldığı yerin benim evim olduğunu hatırlıyor mu acaba? Ama buna pek şaşırmamalıyım.

Enzo gözlerime bakıyor ve Jack'in sesi tekrar duyulunca sinirimi bastırıyorum. sesini duyunca öfkemi bastırıyorum.

"Evet. Mahremiyet. Tanrım, Cade, çok yavaşsın."

Enzo yanıma gelip bardağımı doldurur. Ağzıyla "aptal" der ve haklıdır.

"Yavaş olabilirim, ama o evin sahibi de benim. Yani, mahremiyet istiyorsan, başka bir yere gidebilirsin."

"Başka gidecek yerim yok. Parası olan sensin. Ve Vi dışarı çıkmayı sevmez." Sesindeki sızlanma, yüzüne yumruk atma isteğimi daha da güçlendiriyor. Şu anda Enzo'nun yerinde olduğum için mutluyum...

Ayrıca, bunun doğru olmadığına da eminim. Violet inzivaya çekilmiş biri değil. O, kardeşim bir şekilde açıklanamayan bir şekilde elde ettiği genç, güzel bir kız.

İçkimi yudumlarırken telefonuma bakıyorum. "Bu benim sorunum değil. Bu gece benim kendi randevum var."

"Onu götür..."

"Elimle. Birinci sınıf porno izleyeceğim. Yani, projektörlü televizyonumun önünde tek başıma olacağım. Ama seyirci olması beni çok mutlu eder. Belki Violet hoşlanır."

Jack bana bir şeyler mırıldanıyor ve telefonu kapatmadan önce "hasta", "sik yalayıcı" ve "pislik" kelimelerini duyuyorum.

Enzo gülmeye başlar. "Seni teşhirci sanmazdım."

"İnan bana, değilim." Yani, en azından öyle değilim. "Jack'i kızdırmak için söylediğimi biliyorsun."

"Onu gerçekten kovman lazım."

İç çekiyorum. "Biliyorum. Ama Jack, yaptığı her şeyi berbat etme konusunda inanılmaz bir yeteneğe sahip. Röportajları mahvediyor. İşlevsel bir insan olarak iyi olup olmadığından bile emin değilim."

"Bu adil değil. Kaliteli ot buluyor ve iyi bir oyun oynayabiliyor..."

"Gerçekten mi?"

Enzo elini kaldırır. "Kokısından anladığım kadarıyla otu iyi. Ama şaka bir yana, Cade, onun yerleşene kadar geçici olarak seninle kalacağını sanıyordum."

"İşleri becerememe konusunu hatırlıyor musun?"

Enzo bir an için dudaklarını sıkıştırır. "Siz kardeşsiniz, anlıyorum, ama geçici olanın bir son kullanma tarihi vardır ve bana göre o tarihi geçmiş gibi görünüyor. Misafirler ve balıklarla ilgili bir deyim yok mu?"

"Biliyorum."

Kardeşime kalırsa, onun "geçici" kalışı, mümkün olduğu kadar uzun süre devam edecek. Birkaç hafta benimle kalması gerekiyordu. Şimdi üç ay oldu ve hala devam ediyor. Jack de giderek daha fazla yerleşiyor.

Gitme niyetinde olduğuna dair hiçbir işaret yok. En ufak bir ipucu bile yok.

"Bir tarih seç ve ona sadık kal."

"Keşke o kadar basit olsaydı. Annem ölmeden önce ona göz kulak olacağıma söz vermeseydim, şimdiye kadar onu evden kovmuştum."

Enzo derin bir nefes alır. "Annen beş yıl önce öldü. Eminim o zaman kastettiği şey şimdiki durum değildi. O artık yetişkin bir adam. İçki içebilir, oy kullanabilir ve bir yetişkin olarak hapse girebilir."

"Evet, inan bana, biliyorum." Ama bu gerçekten o kadar basit değil, en içten duygularımla söylüyorum.

O sözün bir anlamı vardı.

Onun ölümünü engelleylemedim, ama istediği Şeyi yapabilirim. "O bundan faydalanıyor."

"Ama ben de onu böyle Şeylerle sinirlendirebilirim." "Peki ya kız arkadaşı? O da aynı derecede kötü m?"

Sadece gülüyorum. "Violet mi? Tanrım. Vi onun tam zıttı. Sanırım yirmi bir yaşımda ve Şimdiden yüksek lisans yapıyor. Doktora da yapmak istiyor."

"Hay sıçayım. Ne yani? irkin mi?"

"Gerçek bir güzellik. Aslında, onunla hala birlikte olduğuna inanamıyorum. Dürüst olmak gerekirse, bu dünyanın harikası. O muhteşem, akıllı ve hırslı. Benim beceriksiz kardeşimden çok daha iyisini hak ediyor."

"Onu nasıl kaptı bu adam?"

İçkimi bitirip koltuğun kolundan kalkıyorum. "niversitede."

"Hepimiz niversitede hatalar yaparız." Sonra Enzo aniden yavaşça sırttı, gözleri parladı. "Ona ne kadar daha iyisini bulabileceğini gösterebilirsin."

Gözlerimi devirdim. "Kardeşimin kız arkadaşını almak mı? Bu çok alçakça."

"Muhtemelen sana teşekkür eder. Ayrıca, ona başka birini bulabiliriz. Muhtemelen farkına bile varmaz."

Bence Vi'nin yerinin deęiŐtirildięini fark ederdi.

Ama arkadaşıma gözlerimi deviriyorum. "Asla olmaz."

"Neden? O sadece beceriksiz erkeklerden hoŐlanmıyor mu?"

"Hayır. Ama benim için fazla tatlı ve masum. Ayrıca, yirmi bir yaşımda, hatırladın mı? Onu mahvederim."

Enzo sırttı. "Derinlerde... Her kadının istediği bu değil mi?"

Üçüncü Bölüm

VIOLET

Eve gitmek daha akıllıca bir seçim olsa da, Lia ve ben nihayet vedalaştığımızda, bunu yapamayacağımı biliyorum. Kariyer yapmak istiyorsam, ofise geri dönmem gerekiyor.

Isaac'ın ofisinin kapısı kapalı, ancak içeriden sesler geliyor.

Onun asistanının masasının önünden geçip kendi masama doğru giderken, içeride başka bir kurban mı var yoksa bu sadece normal bir toplantı mı diye merak ediyorum. Anna, dinlenme odasından dışarıdan aldığı kahve ve çeşitli hamur işleriyle içeri giriyor.

Bana başını sallayarak selam veriyor. "Merhaba Violet. Öğle yemeğin iyi miydi?" "Yardım ister misin?"

Başını sallıyor, gülümsüyor ve ofis kapısını çalıyor, ve içeri giriyor. Demek bir toplantı var.

Masasının arkasındaki yerde duran çantada beyaz bir gömlek var ve bunun Isaac'ın gömleği olduğunu fark edince yanaklarım kızarıyor. Kalemle saldırdığım gömlek.

Gözlerimi indirip, aceleyle ofisime girip kendimi işe veriyorum.

Sonunda işim biter. İş gününün bitmesine yaklaşık bir saat kala, okul ödevlerimi alıp yaklaşan bir ödev için notlarımı çıkarırım.

Saat bugün için nihayet işim bittiğini gösterdiğinde, Isaac'ın ofisinden kahkahalar yükseliyor, kapı hala kapalı, ben de masamı topluyorum, çantamı hazırlıyorum ve oradan hemen çıkıyorum.

Manhattan'dan eve giden yolcuların ters yönünde gittiğim için metro çok kalabalık değil. Third Avenue durağında inip Jack'in dairesine yürüyorum.

Aslında, Jack'in kardeşinin evi, East Village'ın kenarında paylaştıkları havalı bir çatı katı dairesi.

Paylaşmak biraz abartılı bir kelime.

Omzumdaki çantamı sıkıca tutup, sokaktaki insanları geçerek hızla ilerledim.

Jack'in yaşam koşullarını tanımlamak için "çömelmeye" kelimesi daha uygun olur.

Jack, "hayatını düzene sokmak" için üç aydır kira ödemedi orada yaşıyor.

Parti yapmayı seviyordu ve felsefenin kendisine uygun olmadığına karar verdi. Bu yüzden üniversiteyi bıraktı, yurt odasından taşındı ve Cade'in evine yerleşti.

Ama genellikle "hayatını düzene sokmak" demek, kendini geliştirmek, ne yapmak istediğini bulmak demektir. Bir iş bulmak.

Ama Jack öyle değil. Tek yaptığı şey gece gündüz video oyunları oynamak.

Eminim oyun testçisi ya da eleştirmeni olmayı deneyebilir, ama o bile bu işlerle ilgilenmiyor.

Yaya geçidi ışıklarında dururken iç çekiyorum.

Jack ve onun video oyunları oynaması, Jack ile aynı fikirde olmadığımızı bana fısıldayan birçok neden ve şeyin başında geliyor.

Gerçek şu ki, aramızdaki farklar çok ve çeşitli, ve birçok insanın bundan keyif aldığını biliyorum. İlk başta ben de öyle olduğumu düşünmüştüm.

Ama son zamanlarda... Bilmiyorum. Neredeyse hiç seks yapmıyoruz. Nefes alıyorum.

Bu, uzak durmam gereken bir konu çünkü... Seks her şey değildir.

Bu konuya girmeyeceğim.

Cade'in binasına vardığımda, komşularından biri çıkıyor. "Selam, Vi."

"Merhaba, Leon."

Bana kapıyı tutuyor. "Hoşça kal, Vi."

Aklım hala karışık halde, yıpranmış merdivenleri çıkıp dördüncü kata ulaştım.

Jack'le birlikte olmakla aşkın hiçbir ilgisi yok, çünkü ikimiz de birbirimize aşık değiliz, bu çok açık.

Öyleyse neden buradayım?

Belki de Lia dışında sahip olduğum tek şey o olduğu içindir. Ailem yok. Hızlı büyümek zorunda kaldım.

Jack ise... öyle değildi. Beş yıl önce annesini kaybetmiş ve babası hiç ortalarda görünmemiş olsa da, bu ona kayıp bir çocuk havası veriyordu - ya da veriyordu - ama Cade var.

Ve Cade iyi bir ağabey.

Benim dünyamdaki Isaacs'larla başa çıkmak zorunda kaldım. Ve hedeflerime ulaşmak için, onları yerlerine koymaya ve bu pisliği kendi başıma halletmeye devam edeceğim.

Jack ise... Onun hiç hedefi olup olmadığını bilmiyorum. Hiçbir şey umurunda değildi.

Ama biri ona yardım eli uzatsa, eminim kabul ederdi. Mesela birkaç hafta kardeşinin yanında kalmak için izin isteyip bir daha oradan ayrılmamak gibi.

Belki de Jack'e geldiğimi haber vermek için kapı zilini çalmalıydım, ama kapıyı çalmakla yetineceğim.

"Kapı açık!" diye bağıyor Jack, ardından video oyunundaki silah sesleri geliyor.

İç çekiyorum. Eminim Cade kapısının kilitli olmamasını seviyordur.

Güvenlik konusunda ihmalkar biri gibi gelmiyor bana. Ama ağır kapıyı açıp arkamdan kilitliyorum ve büyük oturma odasına geçiyorum.

Sürpriz, sürpriz, Jack Cade'in büyük L şeklinde kanepesinde, bir elinde oyun kumandası, dev projektör duvarında oyun oynuyor. Elektronik kan banyosu ve iblis vücut parçaları benim zevkime göre çok fazla büyük.

Sinir bozukluğu içimde kabarıyor, boğazımı gıdıklıyor ve göğsümü sıkıştırıyor, ben de onun yanındaki kanepeye çöküyorum.

Ayakları Cade'in sehpasının üzerinde.

Cade'in, işlevsel bir mobilya parçasına dönüştürülmüş eski ahşap sandığı çok sevdiği için, ona ayaklarını indirmesi gerektiğini söylemek üzereydim.

Jack'in merhaba demesini bekliyorum. Beni öpmesini.

Herhangi bir şey yapmasını. Ama *hiçbir* şey olmuyor.

"Bütün gün oyun mu oynuyordun?" Jack

gözlerini devirdi. "Tabii ki hayır."

İçimde bir umut ışığı parlıyor. Belki iş aramaya çıkmıştır, ya da...

"Öğlene kadar yataktan kalkmadım."

Bir cevap vermek için kendimi zor tutuyorum. Bir şey söylersem, yine kavga çıkar ve bunu istemiyorum. Çünkü son zamanlarda tek yaptığımız şey kavga etmek gibi görünüyor.

"Tamam. Kulağa... eğlenceli geliyor."

"Evet!" Bir canavarı daha öldürüyor. Sonra bana bir bakış atıyor ve gözleri tekrar ekrana dönüyor. "Şey... Okul nasıldı?"

"Staj yapıyorum."

"Tamam." Sıkılmış gibi geliyor. "Nasıl gitti?"

Umursamıyor. Umursamadığını biliyorum, ama içimi dökmem lazım.

"Isaac berbat biri."

"Uh huh."

"Bugün ne yaptığını biliyor musun?"

Jack oyunda sakatlanır. "Hayır! Lanet olası..."

"O bir pislik. Yine bana asıldı. Sadece bana sikini göstermedi..." Jack'in tepki vermemesi yüzünden ağzım bükülür. "Hala pantolonunun içindeydi, bu yüzden bakmak zorunda kalmadım."

"Bu çok iyi."

"Bana, ona oral seks yapma ayrıcalığına sahip olabileceğimi, yoksa stajyer olan beni becermek için kendini alçaltacağını söyledi, çünkü beni güzel buluyor. Buna inanabiliyor musun? O bir pislik." Nefesimi veriyorum. "Ben de kırmızı kalemimle gömleğini çizdim. Çok önemli bir şey gibi görünmüyor, ama o kadar kendini beğenmiş ki, sanki üzerine bir kova boya dökmüşüm gibi oldu."

Kafamı sallıyorum. "Sırf kız olduğum için, cinsel taciz teklifine salya akıtmam ya da teşekkür etmem gerektiğini düşünmesinden nefret ediyorum."

"Ne bekliyordun ki? Erkeklerin dünyasında çalışmak istiyorsun. Ve elbise giyiyorsun, yani buna alışmalısın."

"Yani kadın olmam ve elbise giymem benim suçum mu? Bu, 'kadın ayak bileklerini gösterdiğinde tecavüzcü adam kendini kontrol edemediği için bunu kendisi istedi' saçmalığının yeni versiyonu mu?"

Bana sinirli bir şekilde iç çekiyor. "Hayır, sadece buna hazırlıklı olman gerekiyor, hepsi bu. Bu işin bir parçası."

Siktir et.

Burada ve şimdi her şeyi bitirmemek için içimdeki tüm inatçılığı kullanmam gerekiyor.

Beni durduran tek şey, yarın üçüncü yıldönümümüz olması ve sadece bir canavar doğum gününde veya yıldönümünde birinden ayrılır.

Jack'in böyle bir şeyi hatırlayacağı yok tabii. Ama onu terk edersem hatırlar, çünkü o böyle biridir.

Ve... ben o kadar acımasız değilim.

Hava değişir ve kapı çarpar, Cade Jack ile ekranın arasına geçince içimi bir heyecan kaplar.

Jack onun arkasını görmeye çalışır, ama Cade kendini iyi konumlandırmıştır. Yakışıklı yüzü bir fırtına gibidir.

Cade'in gözleri Jack'inkinden daha koyu mavidir ve hala bilgisayarlarla çalışırken taktığını düşündüğüm siyah çerçeveli gözlüklerini takmaktadır. Jack'inkine çok benzeyen koyu saçları dağınıktır.

Bana göre, sevimli bir profesör gibi görünüyor. İyi bir adam.

"Çekil yolumdan, kardeşim," diyor Jack.

Gözlüklerini kafasının üstüne itip Jack'e kaşlarını çattı. "Ciddi misin sen? Kız arkadaşın cinsel tacize uğruyor ve sen ona buna alışmasını mı söylüyorsun?"

Yanaklarım kızardı.

Onun her şeyi duymuş olmasını ve sözde erkek arkadaşım yerine benim savunmama koşan kişinin o olmasını hiç sevmedim.

Jack kumandayı yanına atar ve ellerini kaldırır. "Sadece gerçekçi olmasını sağlamaya çalışıyorum."

"Yani, istemediği halde onu becermek isteyen bir adama katlanmak ve buna alışmak gerçekçi mi? Hem de *patronuna*?"

"Bak, o tacizin neredeyse bir yaşam biçimi olduğu, erkek egemen bir kariyer seçti."

"Bu yüzden sorun yok mu? Adam onu köşeye sıkıştırıp zorlayabilir ve tüm suç ona mı kalır?"

"Ne diyorsun sen dostum? Vi gayet iyi. Değil mi Vi?"

Cade bana bakıp sonra Jack'e dönerek sert bir bakış attı. "Hayır, değil. Ve senin kızına asılmaya çalışan bir adamdan rahatsız olmaman için sana iyi olup olmadığını söylemek zorunda olmamalı. Bu tür şeylerin yaşandığı erkek egemen bir işyerinde çalışıyor olmak bunu doğru kılmaz. Değil mi, Jack?"

Derin bir nefes alır. "Her neyse. Ben sadece oyunumu oynuyordum, Cade."

Cade bana döner. "Violet, bu saçmalığa katlanmana gerek yok."

"Katlanmadım."

"Onun gömleğini kırmızı kalemle boyadın, duydum."

"Ve Isaac Stengal'a, bir daha böyle bir şey yaparsa, önümüzdeki altı ay boyunca hapisane hücresinde yemeklerini pipetle içmesini sağlayacağımı söyledim. Aşırı tepki olabilir, ama... beni çok kızdırdı."

Jack konsol kumandasını tekrar eline alır. "O iyi, Cade, gördün mü?"

Cade kardeşini görmezden gelir, evet bana, ve güler, gözlerindeki saygı beni içten içe ısıtır; biraz da etkilenmiş görünür. Beni etkilememesi gerekir, ama etkiler. Kendimi iyi hissettirir. "Bana asla senin kötü tarafına geçmememi hatırlat."

Gülümserim. "Şimdiye kadar olmadın."

Jack onun arkasını görmeye çalışırken, Cade parmaklarını şıklatarak biraz yer değiştirir. Projeksiyon duvarı büyüktür, ama Cade Jack'in oyununu kesintiye uğratmak için tam olarak nerede durması gerektiğini biliyor gibidir.

Bunu daha önce yaptığını görmemiş olsam da, yaptığı belli.

Orada duruşundaki rahat tavırda, Jack'in oyunu oynayamamasını sağlamak için ince hareketler yapmasında, hoş bir alaycılık var.

Cade'in gözleri kısıılır. "Sevgilisine çiçek gönderebilir, ona yanlış isimle hitap edebilirsin."

"Ona üçlü seksin ne kadar hoşuna gittiğini söyleyebilirsin?"

"Violet..." Ağzı daha büyük bir gülümsemeye dönüşür, "Sana bunu söylemeni asla istemezdim. Onun doktoruymuş gibi davranarak, test sonuçlarının negatif çıktığını bildiren bir mesaj bırakabilirsin."

"Daha da iyisi, nafaka çekinin geciktiğini ve yedi çocuğunun aç olduğunu söyle."

"Evet, kendime not alayım: Vi'nin kötü tarafına geçme." Ama sonra gülüşü kaybolur. "Ciddi olarak, Stengal gibi adamların bu tür şeyleri yapmasına izin verilmemeli. İnsan kaynaklarına gidip resmi bir şikayette bulunmalısın."

"Aslında yok. Yani, yapabileceğim şeyler var ve hepimizin insan kaynakları dediği bir yer var, ama bu normal anlamda bir işletme ya da ofis değil."

Beni bir anlığına inceledi. "Şikâyetini iletebileceğin birileri her zaman vardır. İster küçük bir dükkân olsun, ister Beyaz Saray, fark etmez."

İçimde bir sıcaklık yayılır. "Ben halledebilirim. Ama endişen için teşekkür ederim. Benim için çok anlamlı."

Jack kumandayı bırakır ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni fuarda kazandığı ödölmüşüm gibi kendine çeker. "Umursuyorum, Vi. Endişeleniyorum."

Cade'in sıcak bakışları benimkilerle buluşur ve gülümser, L kanepenin kısa kısmına oturur, çantasından dizüstü bilgisayarını çıkarır.

Benim için ayağa kalkmasını sevdim ve Jack'in kardeşi tarafından tehdit edildiğini hissetmesi komik.

Bu, uzun zamandır bana gösterdiği en fazla sevgi ve ilgi. Şu anda, oyunla aynı ya da biraz daha üstünde bir değer biçebilirim. Biraz. Bunun ne kadar süreceğini merak ediyorum.

Jack beni kendine doğru çeker ve elini uyluğuma koyar. "Çok güzelsin Vi, ben..."

Cade, tekrar taktığı gözlüklerinin arkasından ona alaycı bir şekilde bakınca sözünü keser.

Jack kardeşine keskin oklarla dolu bir bakış atar. "Bence o adam bunu yaptığı için pisiğin teki."

Jack uzaktan kumandayla uğraşırken, benim hoşuma gideceğini düşündüğü berbat bir romantik komedi filmi açarken, iki adamı karşılaştırmadan edemiyorum.

İkisi açıkça kardeş. Ama ekranın ışığı Cade'in yüzüne vurup yüksek elmacık kemiklerini ve geniş ağzını ortaya çıkardığında, aradaki farkları fark etmeden edemiyorum.

Cade zekasını kullanırken, Jack zekasını boşa harcıyor.

Elbette, Cade internette vakit öldürüyor olabilir, ama uzun parmaklarının klavye üzerinde hareket edişine bakılırsa, ben öyle düşünmüyorum. O işine kendini adanmış ve...

"Bu iyi bir dizi, bebeğim." Jack bana daha sıkı sarılır ve sanki yeni keşfetmiş gibi elini bacağımda yukarı aşağı gezdirir.

Hayır, iyi değil, ama ben "Mhm" diyerek geçiştiriyorum.

Benim beğenip beğenmediğim umurunda değil. Erkek arkadaş puanları kazanmaya çalıştığı bir oyun oynuyor.

Sorun şu ki, bu noktaların benimle mi yoksa kardeşi ile mi ilgili olduğundan emin değilim.

Ama bir saat geçtikçe Jack beni çıldırtmaya başlıyor. Ve bu hiç de hoş bir şekilde değil.

Eli uyluklarımın üzerinde biraz fazla yüksekte ve sürekli boğazımı öpüyor, dudaklarıma öpücükler kondurmaya çalışıyor ve genel olarak dünyaya, bu durumda kardeşi olan kişiye, bir PDA gösterisi sergiliyor. Kardeşi de gösteri için en iyi yerde oturuyor.

Artık genç değilim ve o zamanlar bile, halka açık yerlerde sevgi gösterilerinden hiç hoşlanmazdım.

Eli biraz fazla yukarı kayıyor ve dilini ağzıma sokmaya çalışıyor.

"Jack, dur."

Kaşlarını çatıyor ve ben sadece başımı sallayarak burasının uygun bir yer olmadığını anlatmaya çalışıyorum.

Ama bunu anladığından emin değilim, bu yüzden çantamı ve telefonumu almak için uzaklaşıyorum ve oturduğumda aramızda daha fazla mesafe olmasını sağlıyorum.

Jack bunu kaçırmaz.

O yavaşça yaklaşmaya başlar, ama ben Lia'ya bir mesaj gönderip haberleri okumaya başlarım.

Ayağa kalkıp defterimi alıyorum.

Dişlerini sıkıyor. "İzlemek istemiyorsanız, ben oyunumu oynayacağım. Sizin için sorun yoksa tabii."

Omuz silkiyorum. "Bana uyar."

Cade cevap bile vermez.

Jack, öfkeyle nefesini verip oyuna geri döner ve sesini açar.

İçeride her şey gergin ve soğuk, ve şimdi kendimi üçüncü tekerlek gibi hissediyorum.

Jack nüansları ve makul davranışları anlamıyor. Elbette Cade'in önünde beni elle taciz etmek istemiyor.

Cade'in evinde, özellikle de kardeşi önünde, onun beni okşamasına izin vermek istemiyorum.

Jack'in bir şey yapmasını zorlaştırmak için yer değiştiriyorum.

Şu anda öyle bir şey yapmayacak zaten. Oyuna aşırı odaklanmış durumda.

Onun odasına ya da bir şeyler içmeye gidebileceğimizi ve onun da buna hazır olacağını söylemek isterdim, ama olmayacak. Ve kendini sadece gösteriş için bir şey gibi hissetmekten daha kötü bir şey yoktur.

Herhangi bir parlak şeyin yapacağı gibi, ama bunun yerine sen varsın.

Lia'dan bir mesaj geliyor ve ölü balık memesine gülüyorum.

Bir tane daha, bir tane daha gönderir ve sonunda keskin bir yorum içeren bir karikatür gönderdiğinde, kendimi kaybederim.

Jack oyununu durdurur.

"Neye gülüyorsun?" Telefonuma bakmaya çalışırken sesi sıkıntılı bir homurtuya dönüşüyor.

Ama mesajları kapatıyorum. "Lia gününün nasıl geçtiğini anlatmış. Aptalca şeyler." Telefonumu kenara itip kardeşlere bakıyorum. "Peki, kim pizza ister?"

Dördüncü Bölüm

CADE

LANET OLASI JACK'in kafasına oyun kumandasıyla vurup beynini yeniden çalıştırmak gerekiyor.

Beyninin çalıştığını biliyorum. Hatta Violet'i seçtiği gün gösterdiği gibi, zekasının parıltılarını bile gördüm.

Ama o günden beri, mümkünse, giderek daha da kendini beğenmiş hale geldi ve onu hafife alıyor.

"Jack? Pizza?" Vi, uzun, dalgalı, koyu kahverengi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyor. Düşük topuzundan düşmüş ve parmaklarım onu sıkıştırmak, yumuşaklığını hissetmek için kıpırdanıyor. Düzinelerce saç teli ona daha da seksi bir görünüm kazandırıyor.

Bir kadının saçının dağılması beni etkileyen bir şey var.

"Pepperoni, bebeğim."

Vi yüzünü buruşturmayı saklamaya çalışır.

Eminim ki "bebeğim" kelimesi, ona sahip olduğumu garip bir şekilde vurgulamak için benim için eklenmiştir. Bu çok komik.

Vi onunla birlikte, ben değil. Ve hayatımda hiç onun yanında birine asılmadım.

O benden çok daha genç, bu yüzden böyle bir şey yapmak tuhaf olurdu.

Siktir, Violet benden on yaş daha genç. Beni yaşlı ve huysuz biri olarak görüyor olmalı.

Midem bulanıyor ve bir kez daha lanet oyununa dalmış olan Jack'e bakıyorum.

Bugün kız arkadaşına olanları unutmuş. Ya ben?

Benim damarlarım ateş
yaşın üzerindeki pisliğin

bu bu... ne... kırk
yaşlı bir

Politikacı, bu kadar genç ve güçsüz birine asılıyor.

Isaac Stengal, onun kariyerini yapabileceğini ya da bozabileceğini bilmeli.

Bozmak değil. Violet, narin yapısına rağmen güçlüdür.

Ama o zarar verebilir.

Bu lanet olası adamlar. Kendilerini dokunulmaz sanıyorlar.

Kardeşim bu salak herife bir ders vermezse, ben veririm.

Violet bana bakıyor ve cevabımı beklediğini anlıyorum.

Dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum, gözlüğümü kafamın üstüne itiyorum ve çantamı alıyorum. "Teşekkürler, ama hayır. Yapacak işlerim var."

Bunun üzerine odama gidip masama oturuyorum.

Şehrin ışıkları pencereden içeri sızıyor, ama ben dışarıdaki dünyayı görmezden gelerek, ne yapmak istediğimi düşünüyorum.

Isaac Stengal hakkında pek bir şey bilmiyorum, çünkü yerel siyasetle pek ilgilenmiyorum. İşleri kimin yönettiğini biliyorum ve bu, daha iyi ve daha büyük şeyler için merdivenleri tırmanmaya çalışan kendini beğenmiş insanlar değil.

Elbette, gerçekten bir fark yaratmak isteyenler de var, ama ben dünyanın bu insanları canlı canlı yediğini görecektense kadar gerçekçiyim. Vi'yi yiyeceği gibi.

Yine de, o bir analist ya da danışman olmak istiyor, sanırım.

Kimin için çalışırsa çalışsın, işleri düzgün ve doğru bir şekilde yürütmeye çalışacağını görebiliyorum. Ve onun iyiliksever ruhunu görebiliyorum.

Vi, bir politikacı için en iyi şey olabilecek azmi, zekayı ve ahlakı var, tabii o politikacı yasalara uygun hareket etmek istiyorsa.

Belki sistemin içinde büyüyecek ve uyum sağlayacak, belki de tükenip bitecek. Bilmiyorum. Kristal kürem yok.

Ama bilgisayar konusunda çok yetenekliyim, bu yüzden önce bu pislik hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeye başladım.

Isaac, siyaset dünyasında yükselen bir yıldız, ama bunu hemen hemen herkes biliyor.

Ben kimsenin bilmediği şeyleri istiyorum. Pislikleri. Yaptığı karanlık şeyleri. Çünkü onu seks yapmaya zorlamaya çalıştığı için acı çekecek. Ona elini sürmediği için şanslı.

Dokunmadı, değil mi?

Bir an için, neredeyse oturma odasına gidip ona dokunup dokunmadığını sormak üzereydim, ama fikrimi değiştirdim.

Ana bilgisayarımda karanlık web üzerinde bir program çalıştırırken, dizüstü bilgisayarımı yatağıma götürüp uzanarak karanlık köşelerde saklanan tüm kirli çamaşırları ortaya çıkarıyorum.

Program, onun olası borçlarından, örtbas ettiği skandallara kadar her şeyi ortaya çıkaracak. Gerisini kendim halledebilirim.

Vi, ona dokunmuş olsaydı bunu söylerdi. Değil mi?

Ve o çizgiyi aşmanın onun tarzı olduğunu sanmıyorum. Öyle erkekler genellikle kızı manipüle ederek ona dokunmaya zorlar, bunun onun fikri olduğunu düşünmesini sağlar.

Hayatı adeta açık bir kitap gibidir, güzel kadınları sever, birçok kadınla çıkar, yakışıklı olarak görülmek için yeterli, ama çapkın olarak etiketlenmeyecek kadar.

Bunda bir şey olmalı.

Stajyerler onun en derin, en karanlık sırrı

olamaz. Onun hayatına, geçmişine

dalıyorum.

Anlattığı hikayenin gerçek olanla tutarsızlıkları, çoğu kişinin ilgisini çekmeyecek kadar küçük.

çoğu kişinin ilgisini çekmeyecek kadar azdır. Kahretsin, hukuk fakültesine girmeden önce

ve baro sınavını iki kez geçememesi bile çok önemli değil.

Akıllı bir danışman bunu bırakır ve daha sonra merdiveni tırmanırsa ortaya çıkarmak için saklardı. Daha akıllı bir danışman, çantasında bir hikaye bulundurur, utançtan onu bu hikayeyi anlatmaktan alıkoyan beyaz bir yalan. Ama bu, tıpkı diğer herkes gibi başarısızlık yaşayan ve çok çalışmak zorunda kalan bir adam olduğunu söylemek için çok kolay bir hikaye.

Bu işe yarardı, ama benim aradığım şey bu değil.

Ana bilgisayarda, onun çevrimiçi hayat hikayesinden gelen pingler çok az ve seyrek. Bazı resimleri kaydırırken, bir striptiz kulübünde çekilmiş bir iş adamının resmine rastladım ve orada, arka planda, Isaac Stengal vardı.

Duygularım harekete geçiyor.

Bu, onun bir kulüpte çekilmiş tek fotoğrafı. Üstelik ucuz bir kulüp. Kendini burlesk olarak tanıtan lüks bir kulüp değil. Burada göğüsler açıkta, amcıklar sergileniyor ve dokunmanın serbest olduğu kucak dansları yapılıyor. Siktir, bu yerde para ödeyenlere oral seks ve tam seks bile yapılıyor.

Biliyorum.

Belov bu kulübün sahibi.

Oradan gelen parayı aklıyoruz. Ve bu çok karlı bir iş. Ne kadar araştırırsam, o kadar çok şey buluyorum.

Siktir.

Arkanıza yaslanıp başınızı sallıyorsunuz.

Isaac'ın maaşının büyük bir kısmı striptizcilere gidiyor. Sadece oraya değil, başka yerlere de. Çoğu çeşitli mafya ve bratva'ya ait...

Stengal'ın itibarını yok etmek sandığımdan daha kolay olacak. Ama bunu doğru düzgün yapmak istiyorum.

Masamdaki çekmeceyi açıp eski bir adres defterini çıkarıyorum, C harfine kadar çevirip, içindeki kontörlü telefonlardan birini çıkarıp arıyorum.

"Bebeğim," diyor saf tereyağlı karamel gibi bir ses, "teklifim hakkında fikrini mi değiştirdin?"

Gülümserim.

Enzo, Candi'nin ona böyle demesi için her şeyi yapardı. Ama onun büyük üzüntüsüne, ben ilgilenmiyorum.

"Nasılsın, Candi?"

"Sen aradığın için şimdi daha iyiyim. Evde, Cade. Sen ve ben. Ne dersin?"

Ciddi değil. Bu da başka bir konu. Candi birinci sınıf bir eskort ve beni iyi tanıyor. Ayrıca onu asla tehlikeye atmayacağımı da biliyor.

Ayrıca, eğer bu ekstra bir şeyse, iki kat ödeme alacağını da biliyor.

"Eğer müsait olursan, hizmetlerini kullanmayı tercih ederim."

"Fiyata ve kim olduğuna bağlı." Candi tamamen iş odaklı. "Bana ne zaman ihtiyacın var?"

"Bu gece, yapabilirsen. Ekstra ödeme yaparım." Isaac'ın kimsenin izleyemeyeceğini düşündüğü kartını takip ediyorum ve oranın yayınına giriş yapıyorum. İşte o pislik herif orada. "Isaac Stengal."

"Seksi politikacı mı? Çünkü o seksi. Genç kızlardan hoşlanıyor mu? Eğer öyleyse, onu öldürmem gerekebilir. Ben buna katlanamam."

"Bulamadım, her şeyi araştırdım. Striptizcileri seviyor ve ara sıra Meow Club'a gittiği için, biraz sapkınlık eğilimi olabileceğini hissediyorum."

O burun kıvırıyor. "Bunda yanlış bir şey yok." Candi haklı. Yok.

"Tanıdığım birini taciz etmeye çalıştı ve o kız üniversitede okuyor."

"Neye ihtiyacın var?"

"Fotoğraflar. Mümkünse video, ama fotoğraflar da yeter. Ne kadar çok utanç verici, o kadar iyi. Bu gece onu burada bulabilirsin..." O bir içki daha sipariş ederken, adresi hızlıca söylüyorum, ücret kartın harcamaları arasında gerçek zamanlı olarak bilgisayar ekranımda görünüyor.

Telefonu kapatır ve ben de işlerimi hallederim.

Televizyondan sesler geliyor.

Jack'in bilgisayar oyunu Vi'yi deli ediyor olmalı.

Ben de oyun oynadım, ama hiç ödemeyen bir seyirciyle oynamadım. Ve hiç Jack'in kızı kadar çekici biriyle oynamadım.

Masamda bir şişe konyak var. Şişeyi açıp bir bardağa biraz döküyorum. Açıkçası, çok kaliteli bir içki, muhtemelen pahalıdır ve bana kimin verdiğini hatırlamıyorum. Sözde normal IT olarak dışarı çıktığımızda müşterilerimizden biri vermiş olmalı.

Bir yudum alıp, Belov bölgesindeki işletmelerden birine ait banka hesabına para aktarıyorum.

Bu kişi temiz, hiçbir şey çalmamış, tüm faturaları ödemiş ve ödemeleri yayacak kadar akıllı, böylece adli muhasebeci bile bir sorun görmez.

Burner'ım titriyor.

CANDİ

E-postanı kontrol et.

"SİKTİR, NE HIZLI." E-postayı açıyorum ve gülümsemeye başlıyorum, elimi ağzıma götürüyorum.

"Seni kötü çocuk, Isaac."

Tekrar söylüyorum, onun bu tür şeyler yapmasına karşı değilim, ama kendine saygısı olan hiçbir politikacı, kusursuz referansları ve katı kuralları olan, bu tür şeyler için yapılmış bir kulübün rahatlığı dışında böyle bir şey yapmamalı.

Siktir, bir de video eklemiş, hem de sadece Candi değil, başka bir kız da var. Candi maskeli ve baştan aşağı lateks giymiş olan. Ama diğer kız umurumda değil. Benim umurumda olan prestijli ve elleri uzun politikacı.

Hepsini, Candi'nin eklediği gerçek videodan seçtiğim bir parça ile kısa bir videoda bir araya getiriyorum.

Sonra yerel New York haber kanallarını hackleyip Isaac'in yayınladığı siyasi TV reklam kampanyasını bu versiyonla değiştiriyorum.

Ve tabii ki, gerçekliğini gerçekten inandırıcı kılmak için, hepsinin hacker adım olan The Ghost ile imzalandığından emin oluyorum.

Her şey bittiğinde, Candi'ye ödemeyi yapıp cömert bir ikramiye ekliyorum. Arkanıza yaslanıp konyakımı yudumluyorum.

Kim olduğumu kimse bilmiyor, gerçekten bilmiyorlar ve yaptığım şeyleri de bilmiyorlar.

Jack bile bilmiyor.

Dürüst olmak gerekirse, kardeşimi seviyorum, ama Jack o kadar bencil ki, kendi küçük dünyasının dışında olan hiçbir şeyi fark etmiyor. Lanet olsun, uzun süredir acı çeken kız arkadaşını bile zar zor fark ediyor.

Ve benim gizli hayatımı paylaşacak kadar yakın olmadık hiç. Ben sadece IT sektöründe sağlam bir işi olan sıkıcı ağabeyiyim. Tabii, Jack'ten epey büyüğüm, ama aralarında on ya da daha fazla yaş farkı olan ve birbirlerine yakın olan birçok kardeş olduğunu biliyorum.

Bence Jack, annemle olan yakın ilişkimizi hep kıskanmıştır. Bunu, kendisinin istenmeyen biri olduğunu, anne babamızı ayıran katalizör olduğunu düşünerek görmüştür.

Ama babamız bir pislik. Ve annem... Jack ve bana bakmak için çok çalıştı.

Yeterince büyüdüğümde, Jack konusunda ona yardım ettim. Ama o sürekli çalışıyordu ve Jack, annesinin evde olmak yerine çalışmaktan dolayı ne kadar suçlu hissettiğini anlamıyordu. Jack için annesi görevini yerine getiriyordu ve onların yakın olamamasının sebebi bendim.

O öldükten sonra aramızdaki mesafe daha da arttı. Ve şimdi bile, ne yaparsam yapayım, bana kızgın gibi görünüyor.

Ama ben deniyorum. Ona yardım etmek için elimden geleni yapıyorum. Hatta onu evimde kalmasına izin veriyorum.

Ama bunu onun için yapabilirim. Onun kızı için.

Konyaktan bir yudum daha alıp gülümsüyorum.

Bu reklam, Isaac'e ellerini kendine saklamasını öğretmek için fazlasıyla yeterli olacaktır.

Beşinci Bölüm

VIOLET

Telefonumun çınlaması beni uykumdan uyandırır.

Tanrım, alarmları duymadan mı uyudum?

Dur bir dakika. Bugün Cumartesi. Neden biri sabahın bu saatinde beni arıyor?
?

Jack'e bir şey mi oldu? Tanrım.

Hayır, dur. Jack'in evindeyim... Hayır, Cade'in evindeyim.

Sonunda mantıklı düşünceler kurabilmeye başladığımda, telefonumu alıp cevap veriyorum.

"Lia! Her şey yolunda mı?"

"Kızım, seni otuz kez falan aradım." Sesi nefes nefese, şok olmuş ve heyecanlıydı. "Dün gece Jack'le gerçekten çıktınız mı, yoksa o tamamen ölü balık gibi davranıp, hareket etmeden ve esrar içerek, sana gerçek bir yıldönümü hissi vermek için seksi kardeşinin kanepesini kokuttu mu?"

Gözlerimi ovuşturup geri uzanıyorum, Jack'in duyamayacağından emin olmak için dönüp bakıyorum. Ama kral yatakların diğer tarafı boş. Ve soğuk.

Kaşlarımı çatarak banyoya bakıyorum.

Ama kapı açık ve duşun sesini duyamıyorum. Nerede...?

"Onun seksi olduğunu hiç söylemedim." Oturup bacaklarımı çekiyorum, midem kıpır kıpır.

Jack nerede? Mucizevi bir açıklık ve şefkat patlamasıyla bugünün ne olduğunu hatırladı ve alışverişe mi çıktı... ya da en azından bana kahvaltı almaya mı gitti?

"Onu gördüm, hatırladın mı? Cade'in evine gittim. O ölü balık değil ve yakışıklı. Sessiz, kendine güvenen bir şekilde. Bilirsin, ne istediğini bilen ve bunu ilan etmeye gerek duymayan bir adam." O iç çekiyor. "Gerçek anlamda yakışıklı."

"Terlemeye neden olan kişi benim erkek arkadaşımın kardeşi."

O gülüyor. "Yakında eski erkek arkadaşımın kardeşi, ne demek istiyorsun demek istiyorsun. Cade sessizdir ama eminim o havuzlar derin ve kirli."

Telefonu kulağımdan uzaklaştırıp video moduna geçirdim. Lia da aynısını yaptı ve aniden keşke yapmasaydım dedim.

Bu kız nasıl olur da sabahın yedisinde kapak kızı gibi görünürken ben bir hayalet gibi görünürüm?

Köşedeki küçük resimde saçlarım havada duruyor. "O zaman ona çıkma teklif et," diyorum sertçe.

Telefonuna çok yaklaşıp. "Benim tipim değil ve sanmıyorum ki O ilgileniyor. Nazik davranıyor, ama beni hiç baştan aşağı süzdüğü ya da bana asıldığı olmadı. Bu bir ilk.

Ona bakıyorum. "Jack'in ilgilendiğini söylemek için mi böyle konuşuyorsun?" Gözlerini deviriyor. "Hayır." "Yalan söylüyorsun."

"Siz ikiniz birlikte olmadan önce, bana belli belirsiz asılmıştı. Ama şunu söylemeliyim ki, gözleri sana takıldığı anda, bir daha bana bakmadı. O Jack'i özlüyorum."

Kahretsin, o da Jack'i özlememi sağlıyor. "Jack..."

"O dünün haberi, Vi. Ölü balık lafları bir yana, ya sen onu aştın ya da o durgunlaştı. Önemli olan, ikimiz de daha iyisini yapabileceğini biliyoruz ve..."

Gözleri kısıılır. "O burada olsaydı bu konuşmayı yapmazdın. Nerede o?"

"Belki de yıldönümümüz için bana bir şey almaya gitmiştir."

Kaşları yükseldi. "Bu saatte mi?"

"Muhtemelen hayır."

"Bittiğini biliyorsun." Şaşkın mı görünüyorum bilmiyorum ama o ekliyor: "Her neyse, onu ben çağırmadım."

Coşkusu geri gelir. "Ne oluyor?"

"Görmedin, değil mi?" "Neyi görmedim?"

"Yayınlanan reklamı. Bende var. Bekle..."

Telefonum çalışıyor ve bir YouTube videosu var.

"İzle ve beni ara!" Telefonu kapatıyor.

İç çekiyorum, yatağın yanındaki suyumdan bir yudum alıyorum ve sonra oynat düğmesine basıyorum.

Ve lanet olsun.

Kahretsin. "Bu gerçek olamaz."

Ama bence gerçek.

Isaac'in reklamını gördüm ve oldukça iyi. Şefkatli, erkeksi bir adamın insanlarla konuşup onları dinlediği bir resim. Uygun fiyatlı konutlar, sokakları temizlemek gibi konulardan bahsettiği bir apartman dairesinde. Bütün bunları iyi biliyorum. Ama bu...

Zekice. Komik ve aşağılayıcı. Hatta seslendirme bile var, kelimeler değiştirilmiş ve aman Tanrım.

Hayatımda patronumun striptizcilere ve fahişelere ilgi duyduğunu hiç düşünmemiştim. Onun ahlaksız biri olduğunu biliyorum, ama bu tamamen farklı bir seviye.

Ve bu tür bir sapkınlık?

Onun için iyi, sanırım, ama sızdırılabileceği bir yerde bunu yapmak? Deli mi bu adam?

Kahkahalar dinince gözlerimi siliyorum.

Evet, çok komik.

İkinci kez izliyorum. Ama keşke kafamdan silebilseydim, büyük, alıngan, erkeksi patronumun pembe tüy boa, pembe file çorap, korse ve stiletto giymiş, saten pembe külotunu kışını ortaya çıkarmak için indirmiş, lateks giysili bir kadın tarafından kırbaçlanırken bir kızın meme uçlarını emdiği görüntüsünü.

Bu nasıl televizyonda yayınlandı?

Hızlıca kontrol ettim ve görünüşe göre hala yayınlanıyor.

Nasıl? Bu, var olan her türlü toplumsal normu ihlal ediyor olmalı.

Üçüncü izleyişimde anladım.

Hayalet.

Kalbim hızlı ve sert bir şekilde çarpmaya

başladı. Videoda onun imzası vardı.

Bahse girerim istasyonun sistemini hackleyip videoyu yüklemiştir.

Telefonum tekrar titrer ve Lia belirir. "Gördün mü? Tüm yerel kanallarda yayınlanıyor. Hayalet yaptı. Belki kalabalık bir odada seni gördü ve senin için yaptı. Hacker kafelerinde takılıyor musun?"

Gözlerimi devirdim. "Hayır. Açıkçası, benim için yapmadı. Hayalet benim kim olduğumu bilmiyor."

"Peki, kimin için yaptı?" "Isaac

başka kimi kızdırdı?"

"Bu çok ilginç." Sonra Lia kaşlarını çattı. "Jack dönmedi mi?"

"Hayır. Muhtemelen bilgisayar oyunu oynuyordur."

"Onu terk et."

"Yakında." Yorganı geri çekiyorum. "Ama yıldönümümüzde olmaz, bu çok zalimce."

"Senin hayatın."

"Seni sonra ararım Lia."

Telefonu kapattığımızda yataktan kalkıp saçlarımı yüzümden çekiyorum.

Jack burada olmalı, yanımda uyanmalı, değil mi? Birlikte geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarmalı, değil mi? Vücudumun tadını çıkarmalı, değil mi?

Kaç kişinin dokunmak istemeyen bir erkek arkadaşı var ki?

Dün gece bile, o kadar coşkulu davranırken, sadece kardeşine sahip olduğunu kanıtlamak için yapıyordu. Asla benim için ya da benimle ilgili değildi.

Göğsümde karanlık bir soğukluk var, Jack'i ararken dışarı çıkarken yumruğumla ovuyorum.

Projektör kapalı ve oyun konsolu Jack'in bıraktığı yerde, yerde duruyor.

Belki de gerçekten kahvaltı almaya çıktı ya da spor salonuna erken gitmeye karar verdi.

Kardeşinin parasını ödediği spor salonu.

Bu bilgiyi kafamdan atıyorum çünkü... önemsiz geliyor. Ona mesaj atıyorum ama cevap vermiyor ve genellikle oyun konsolunun yanında değilse, telefonu da yanındadır. Aslında, neredeyse her zaman yanındadır.

İkinci bir mesaj gönderip, mümkün olduğunca çabuk cevap vermesini rica ediyorum ve sonra uyanmak için kahve aramak üzere mutfığa gidiyorum.

Mutfak endüstriyel tarzda, paslanmaz çelikten yapılmış ve ayaklarımın altındaki ahşap zemin eski, çiziklerle dolu, pürüzsüz cilası altında parıldayan bir zemin.

Ancak buna alışkın olmayan çoğu insanı korkutabileceğini düşünsem de, ben kendimi evimde hissediyorum. Eşyaların yerini biliyorum, bir kupa çıkarıyorum, sonra tereddüt ediyorum ve ikinci bir kupa daha çıkarıyorum.

Jack *nerede*?

Ona tekrar mesaj atıyorum, ama yine cevap yok.

Yine de, Cade buradaysa, bir fincan kahveyi seveceğinden eminim.

Makineyi ayarlıyorum, çünkü bu süslü makine Isaac'ın ofisindeki makineden çok da farklı değil ve ben artık bir nevi kahve yapma uzmanı sayılırım.

Tanrım... Bir araba kazası gibi, kahveyi beklerken videoyu tekrar izlemekten kendimi alamıyorum.

Orada bir yerde duyularım birdenbire uyanmaya başladı ve ben dikleştim, omuzlarımı geriye attım, midem ise altüst oldu.

Cade içeri girer.

Onu görmek veya duymak zorunda değilim.

Jack bana ona bir şeyler getirmemi söylerdi ya da kapının çarpmasını ya da televizyonun onun maçı için açıldığını duyardım.

Bu sessiz, duyularımı gizlice istila eden bir şey ve nefes alırken dumanlı odun, fesleğen ve deri kokusu alıyorum. Sanki kilise karanlık ve kirli hale gelmiş gibi.

Yutkunuyorum.

Koku içimdeki bir şeye çarparak beni olduğum yere çiviler, nefes almamı zorlaştırır.

Şimdi daha güçlü bir şekilde etrafıma dolanıyor ve ben omzumun üzerinden yukarıya bakıyorum.

Cade. Gözleri en saf çikolata gibi neredeyse siyah ve saçları nemli, uçları biraz kıvrılmış.

O kaldırıyor bir kaş göz baktığında baktığında bana telefonumatelefonuma "Ne iz izliyorsun?"

Sessizce telefonu kaldırdım.

"Tanrım."

"Hiç de değil. Patronum."

Gülümsedi. "Ama bu onun ikinci gelişi mi, yoksa ilk gelişi mi?"

Bir kahkaha patlaması içimden yükselir. Ve tekrar oynat düğmesine basarım.

Cade bana yaklaşıp, vücudunun ısısı bana sürtünür ve sanırım dönüp cildimi kaplayan o baştan çıkarıcı kokuyu içime çekmek isterim.

Jack'in çarşafı ve muhtemelen ter gibi kokuyorum, şansımı bilerek, ama Cade uzaklaşacak gibi görünmüyor.

"Hiç bilmiyorum, ama harika, değil mi?"

"Bunu yeni reklam kampanyası olarak mı önerdin?" Hafifçe eğlenmiş gibi geliyor. "Şok edici ve dikkat çekici bir havası var, ama uygun mu?"

"Hayır." Ona gülümsüyorum. "Hayalet mi? TV istasyonlarını hackleyen ünlü hacker dahisini biliyor musun? Ve bu yeni ve geliştirilmiş kampanya videosunu yükledi."

Kahveleri hazırlamayı bitirip düğmeye basıyor. Kısa süre sonra, taze kahve çekirdeklerinin aroması onunkini bastırıyor. Tanrıya şükür.

Çünkü onun kokusu bana olmaması gereken şeyler yapıyor.

"Bunu düzeltmen gerekmez mi?"

"Resmi olarak ona bu konuyu nasıl ele alacağı konusunda tavsiyelerde bulunacağım ve

tahmin edilen rakamlara bakacağım..." Onun ne kadar ilgilenmiş görünse de, ona baş ağrısı vermek istemediğim için sözlerimi kesiyorum. "Ama bu tür şeyleri ben düzeltemem. Stajyer olmasaydım, daha fazla söz hakkım olurdu, ama muhtemelen sadece kahve getirmekle uğraşacağım."

"Onun kaybı." Parmakları telefonunun üzerinde uçuyor. "Reklam, ne yazık ki işaretlendi. Ama kanallardan kaldırılmadan önce saatlerce yayınlandı."

"İnternette her yerde."

Cade gülüyor ve telefonunu cebine koyuyor. Yıpranmış siyah kot pantolon ve dar siyah tişört giyiyor. Markalarını bilmiyorum ama pahalı markalar olduklarına ve reklam yapmaya gerek duymayan markalar olduklarına bahse girerim.

Bunda sessizce seksi bir şey var.

Bu düşüncayı kafamdan silip, Lia'yı ve onun daha önce söylediği sözleri suçluyorum.

"Bu 'hayalet'in kim olduğunu hiç bilmiyorum," diyor, "ama bu pisliği ortaya çıkardığı için onu tebrik ederim."

"O mu? Bir kadın olabileceğini hiç düşünmemiştim." "Düşünmedin mi? Neden?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Bilmiyorum... Belki de gizli bir cinsiyetçi olduğum içindir..."

Bunu duyunca ağzı kıvrılır.

Omuz silkiyorum. "Ya da erkek gibi geliyor."

O gidiyorgidiyor sıfırın buzdolabına buzdolabına ve çekerek bazı biraz süt ve macadamia sütü çıkarır, ikisini de yukarı kaldırır.

Fındık sütünü işaret ediyorum.

Diğerini geri koyduktan sonra kahvemi hazırladı, hatta kahveme gizlice koyduğum bir buçuk kaşık şekeri bile ekledi, ki ben kimsenin bunu fark etmediğinden emindim.

Bir yudum alıyorum.

Etrafına bakınıyor. "Jack nerede?"

Kahretsin. İşte buradayım, onun yerinde, Kermit pijamaları giymiş ve erkek arkadaşım yok. "Bu sabah yatakta değildi. Nerede olduğunu bilmiyorum."

"Nerede olduğunu bilmiyor musun? O Jack." Tezgaha yaslanıyor. "Ya yatakta, ya oyun oynuyor ya da üniversiteden arkadaşlarıyla aptalca bir şeyler yapıyor. Ama sonuncusu bile yapılacaklar listesinde en alt sıralarda."

Boğazım ve yüzüm kızarıyor. "Dün gece yalnız yattım..."

Cade hiçbir şey söylemedi.

"Jack pizzanın çoğunu yiyip beni oyun için görmezden geldiği için sinirlendim, ben de yatıp uykuya daldım." Kahveye bakarak konuşmaya devam ettim. "Ve mesajlarıma cevap vermedi."

Cade hala tek kelime etmiyor, ama telefonunu çıkarıyor, birkaç kez dokunuyor, kulağına tutuyor ve bir dakika sonra, "Hayır, seninle konuşmak istemiyorum Jack. Kız arkadaşın konuşmak istiyor." diyor.

Ve bana telefonunu uzatıyor.

Yer açılsa da içine girsem. "Jack..."

"Kardeşıme ağlayarak gitmene gerek yoktu. Ben sadece arkadaşlarla eğleniyorum. Her zaman dışarı çıkmam için baskı yapan sensin, ben de çıkıyorum."

"Evet, ama..."

"Seni arayacaktım, ama saat erken. Sonra görüşürüz. Seni yakında ararım."

Telefonu kapatır ve görüşüm bulanıklaşır.

Cade'in telefonunu bir süre daha elimde tutarken, gözlerimi sıkıca kapatıp, aniden akan sıcak gözyaşlarını tutmaya çalışıyorum.

Bana ne oluyor böyle? Jack için ağlamayacağım.

Ama işte buradayım, yıldönümümüzde onu terk ederek kötü biri olmak istemiyorum ve kendimi dünyanın en kötü insanı gibi hissediyorum, sonra Jack'in burada olmadığını mı görüyorum? Arkadaşlarıyla mı dışarı çıktı?

Bu tarihi hatırlamasını beklemiyordum, ama yine de... hatırlamasını istiyordum.

Ama dilekler aptalca şeylerdir ve tabii ki Jack gitmiş ve gerçekten unutmuş.

Telefonu geri veriyorum.

"Teşekkürler." "Hey, Violet. Her şey yolunda mı?"

"Hayır, değil. Sanırım... Sanırım Jack ile ilişkimi bitirme zamanı geldi." Sözler kendiliğinden döküldü ve boşta olan elimle ağzımı kapattım. "Söylememeliydim... Özür dilerim."

Bu onun kardeşi. Hiçbir şey söylememeliydim. Sadık bir kardeşin öğütlerine ihtiyacım yok.

Burada kalamam, eve gitmem lazım. "Neden?"

"Az önce kardeşinden ayrılmak istediğimi söyledim ve..." "Bu kararı vermek için bu kadar uzun sürmene şaşırdım." Ona şaşkın şaşkın baktım. "Ama..."

"Bak, kardeşimi seviyorum. Ama bilmek istiyorsan, onu her zaman sevdiğim söylenemez. Tembel, bencil ve bazen tam bir pislik olabiliyor. İçinde iyi bir yan olduğunu biliyorum. Elbette var." Omuzlarını silkiyor ve elimdeki kahveyi yere dökme tehlikesi olduğunu fark ettiğimde, kahveyi düzeltmeme yardım ediyor.

Elimi sıkıca tutuyorum.

"Ve sana davranışları konusunda onu özellikle sevmiyorum. Vi, sen çok daha iyisini hak ediyorsun."

Sözleri içimi ısıttı. Uzun zamandır ilk kez, sanki biri beni gerçekten görüyor gibiydi.

Titreyerek nefes alıyorum. "Teşekkür ederim, çok minnettarım." "Önemli değil. Bu gerçek."

Ve birbirimize gülümsüyoruz, onun bakışları bir anlığına aşağıya kayarken midem zikzaklar çiziyor.

Aniden, ince, kısa bir pijama giydiğimi ve meme uçlarımın sertleşip Kermit'in kafasına bastırđığını fark ettim.

Bu da ne böyle? Çaresiz ya da en azından o kadar kötü bir durumda görünmüş olmalıyım.

Kahvemi bir dikişte içerim. "Cesaret verici sözlerin için teşekkürler. Arkadaşım Lia ile buluşmam lazım, acele etsem iyi olur."

O fincanı alır ve başını sallar. "İyi günler ve Jack'i terk ettiğinde bana yabancı davranma. Bir ara uğra ve nasıl gittiğini anlat."

"Ben mi?"

"Ben İsa ile konuşmuyorum."

"Şey, ben..." Ama yüzümde bir gülümseme belirir ve onu kontrol edemem.

"Ciddiyim. Senin etrafımda olmana alıştım." Ve göz kırptı.

Omurgamdan bir titreme geçer ve başımı sallarım.

Eminim ki sadece kibar davranıyor, çünkü kibarlık Cade ile özdeşleştirdiğim bir kelime. Kibar, nazik ve iyi.

Jack'in arkadaşlarıyla içki içmeye ya da spor salonuna gittiğinde eve dönmesi uzun sürdüğü ve Cade benimle sohbet ettiğı zamanları her zaman sevmişimdir.

Ama mesele şu ki, benimle vakit geçirmekten hoşlandığını duymak... şey, hissetmemem gereken şeyler hissetmeme neden oluyor.

Hiç bilmediğim bir sıcaklık ve olasılıklar uyandıran şeyler. Ve şimdi biliyorum, hoşuma gidiyor.

Hepsi kafamın içinde olsa bile.

Ama bunları hissetmemeliyim, çünkü o benim erkek arkadaşımın, yakında eski erkek arkadaşımın, çok daha büyük ağabeyi.

Altıncı Bölüm

CADE

Yaz akşamında açan, yoğun kokulu çiçeklerin kokusu, mutfaktan çıkarken havayı tatlandırıyor, sanki kirletilmeye hazır bir masumiyet izi gibi.

Biraz baharat, vanilya ve bir erkeğin burnunu gömmek isteyeceği bir şey.

Kardeşim tam bir aptal.

Violet'in hafif kokusunu yok etmek için bir kahve daha yapıyorum. Sonra bir elma alıp büyük odama gidiyorum ve pencerenin altındaki kanepeye uzanıyorum, bilgisayarımı yere koyuyorum.

Kahretsin. Vi. Violet.

Konuştüğümüzda meme uçları çok sertleşmişti.

Bakmamaya çalıştım çünkü bakmak her şeyin yanlış tarafında...

O benim kardeşimin kız arkadaşı. Çok genç.

Vi, Jack'i terk ediyor ama... hala onun kızı.

"Evet, öyle olana kadar, ama yine de ona dokunmak yasak."

Mesele şu ki, Jack ona değer verdiği için mi yasak olacak, yoksa kendisinin bu durumdan kurtulması gerektiği için mi? Yoksa benim yüzümden mi? Kim olduğum yüzünden. Beni nasıl gördüğü yüzünden.

Nereden bileyim ben?

Tıpkı yapışkan iplikler gibi etrafımı saran ve sıkıca çeken gerginliğin sadece kafamda mı olduğunu, yoksa onun da

da hissedip hissetmediğini bilmediğim gibi.

Benden hoşlanmayan kızlardan hoşlandım ve onların farkındaydım.

Ama bu gerginlik... benim için sadece karşılıklı bir bağ olduğunda var olmuştur.

Bu ise farklı. Daha yoğun. Havada ve anlamda bir değişiklik var.

Belki de onu tanıdığım içindir.

Ve onu tanımak karmaşık. Kim olduğu yüzünden. Kardeşimin eski sevgilisi, o bilmiyor olsa da.

Normalde onun sözlerini pek ciddiye almazdım, ama bu Vi. Ve onun hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da sadece hırslı olmadığı, işleri bir hevesle yapmadığıdır. Öyle değil.

Sık sık seks yaptıklarını sanmıyorum.

Pink Lady elmasından bir ısırık alıyorum. Ve onda belirgin bir hava var... hayal kırıklığı değil, ama pes etme havası. Sanki Vi buraya gelip Jack'le vakit geçiriyor çünkü benden bekleniyor. Ve merak ediyorum, Jack'in yitirilmiş çocuk imajından dolayı mı onunla bu kadar uzun süre kaldı, başka birine vereceğinden çok daha uzun süre?

Görev, eski aşk, ona ait olma ve onu koruma ihtiyacı.

Onun yaşındaki bir kızın yapmaması gereken bir şey.

Ve lanet olası Jack... Onu sevdiğini bile sanmıyorum. Onu bu kadar hafife alan bir adam, sadece onun orada olmasına alışmış.

Belki adil davranmıyorum. Belki Jack onu kendi tarzında seviyor, ama bu yeterli değil.

Biri bana sorsa, ki kimse sormaz, Jack ve Violet birbirlerine uygun değiller.

Aralarında kıvılcımlar olmalı.

Onların sürekli sevişmeleri, sürekli halka açık yerlerde sevgi gösterileri beni tamamen mide bulandırmalı.

Gerçek PDA. Jack'in dün gece yaptığı şey değil.

"Siktir, Jack. Senin neyin var?"

Vi'nin onun kız arkadaşı olduğunu asla unutmamalıyım. Bu daha karanlık bir şeye yol açıyor, çünkü bazen konuştuğumuzda, onun kim olduğunu unuttuğumda, Vi'nin bana göre çok genç ve tamamen deneyimsiz olduğunu da unutuyorum.

Vi tatlı, masum ve benim pis zihnim nereye gitmeye karar verirse versin, o gökkuşakları, oyuncak ayılar, vanilya seks ve normal bir erkeği sevecek.

Ben değil.

Onunla birlikte olmaktan keyif aldığımı söylediğimde yalan söylemiyordum. Vi, Jack'in burada olmasının tek güzel yanı.

Böyle söyleyince kulağa çok kötü geliyor. Ancak kötü demek, doğru olmadığı anlamına gelmez.

Elmamı bitirip çekirdeğini küçük kahve masasının kenarına koyup masasının kenarına koyup kahvemi içtim.

Violet ve ben son birkaç haftadır birbirimize daha da yakınlaştık, şakalaşmalarımız kolay ve doğal, peki o ne yapmalı, Jack'in oyunlarını izleyip aklını kaçırana kadar beklemeli mi?

Bencilce, bunu sevdim, eve gelip onu burada bulmayı dört gözle bekledim.

Ama bunların hiçbiri önemli değil. Ne gerginlik, ne de onun deneyim seviyesi.

Vi, özellikle Jack buradayken, benim evimden uzak duracak. Ve dürüst olmak gerekirse, Jack olmasa bile.

Ben onun kardeşim.

Tabii ki, benden uzak duracaktır.

Göğsümde açılan boşluğu ovuşturuyorum.

Bu biraz kayıp ya da üzüntü gibi, ağaçtan düşen son yaprak ve kışın nihayet gelmesi gibi.

Kahretsin, sanırım güzel, zeki ve beklenmedik bir şekilde komik olan Vi'yi görememek böyle bir etki yaratıyor. Ama sonunda aklı başına geldiği ve Jack ile ilişkisini bitirdiği için de mutluyum.

Jack kötü bir çocuk değil.

İçinde büyük bir potansiyel var, ama özellikle şu anda Vi için hiç uygun değil.

Vi harika bir kız, kardeşimden daha iyisini hak ediyor.

Bir iç çekerek kahve fincanını masaya bırakıp bilgisayarımı alıp internete giriyorum, çünkü bugün işim yok.

Henüz.

Sonraki birkaç saat boyunca, arka planda devam eden bazı işleri göz önünde bulundurarak birkaç iş meselesini hallediyorum. Bunları bitirdikten sonra, farklı sitelerde kendimi kaybediyorum.

Tekrar başımı kaldırdığımda, güneş pencereden uzun, yumuşak ve sönük ışık parmaklarını içeri doğru uzatıyor.

Başka bir web sitesine giriş yapmak üzereyken, telefonum titremeye başlıyor.

Bilgisayarımdan cevap veriyorum. "Enzo, benden uzak duramıyorsun, değil mi?"

O gülüyor. "Biliyorsun. Aslında, sıkıldıysan, bir işte yardıma ihtiyacım var."

Tabii ki bu ilgimi çekti ve oturdum. "Yapacak başka bir işim yok. Ne oldu?"

"Bu tüm eğlenceyi
mahvediyor." İçimden
inliyorum.

Enzo ve onun eğlenceli ve lanet oyunları. Ama o da beni çok iyi tanıyor.
Buradayım, bir işte yardım istediğini söylediği anda buradaydım. "Ne
zaman ve nerede?"

"On dakika içinde hazır ol ve apartmanının önüne gel. Seni alacağım."

"Almak mı? Uber mi, taksi mi?"

O burun kıvrır. "Lütfen, o kadar kaba bir şey olmasın. Ben
süreceğim." "New York'ta mı?"

"Evet."

Yarım gülümserim. "Cumartesi gecesinin eşiğinde mi?"

Bu eski bir şaka. Onun araba sürmeyi sevdiğini ve şehir trafiğinin onu
hiç rahatsız etmediğini biliyorum, ama onun araba sürmesi,
Manhattan'da olmayacağımız anlamına geliyor.

"Ne diyebilirim ki? Tehlikeli yaşamayı
seviyorum." "Tam bir James Bond. Kıyafet
kuralı var mı?"

"Takım elbise giy. Beni utandırmayacak bir tane."

Ayağa kalkarken bilgisayarını kenara koyuyorum. "Tam da uygun bir
tane var. Parlak pembe mi?"

"Payetli olan. On dakika."

Telefonu kapattım, yapacak bir şeyim olduğu için biraz memnunum.
Bu, güzel Vi hakkında uygunsuz düşünceleri durdurmaya yardımcı
olacak.

Duşumu aldım, bu yüzden gardırobumdan kömür rengi bir takım
elbise ve arduvaz grisi bir kravat, ayrıca bembeyaz bir gömlek ve
siyah oniks ve gümüş kol düğmeleri seçiyorum.

Beğeniyorum ama en iyilerim değiller.

Ne yapacağımızı tam olarak bilmediğim için en iyilerini giymiyorum.

Hazırlandığımda iki dakikam kalıyor, bu yüzden telefonumu, anahtarlarımı ve her zaman yanımda taşıdığım küçük para klipsimi alıyorum.

Vi gitmiş. Bir süredir gitmiş olmalı, çünkü daire boş gibi geliyor.

Aşağı iniyorum, Enzo yok.

İç çekmeyi engelliyorum ve tek kullanımlık telefonumdan mesajlarımı kontrol ediyorum, ama kardeşimden hiçbir şey yok. Ve ona ulaşmaktan kaçınıyorum. Onu takip etmekten kaçındığım gibi, ki bu benim için burada çok kolay olurdu.

Ama bunların hiçbirini yapmıyorum.

Jack büyüdü. Hataları ya da başarıları kendisine ait ve belki de sadece aptal üniversite arkadaşlarıyla gün boyu takılıyordur, ama benim onu kontrol etmemi istemeyeceğini düşünüyorum. Ve onu sürekli şımartmaya devam edemem.

Enzo'nun gelmesini beklerken, telefonumdaki oyunlardan birini oynuyorum ve güneş nihayet batarken saatime bakıyorum.

Enzo'nun on dakika kavramı biraz tuhaf.

Siyah bir Porsche yanaşıyor ve cam indiriliyor. "Bin." Enzo'ya yan gözle bakarak arabaya biniyorum. "On dakika mı?"

"Dünya saatini kullandığımı hiç söylemedim."

"Sen asla Dünya zamanını kullanmazsın." O motoru çalıştırıp trafiğe çıkarken ben kemerimi takıyorum.

"Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olman gerekirdi, Cade. Enzo zamanı zaman alır." "Lütfen kendinden üçüncü şahıs olarak bahsetme."

O gülüyor. "Enzo ne isterse onu yapar. Ve Cade, normal on dakikanın Enzo zamanında otuz dakika olduğunu bilir." Bir süre duruyor. "Ayrıca trafik çok kötüydü. Ama araba hakkında ne düşünüyorsun?"

İkimiz de arabalara meraklı değiliz, ama onun bir Porsche'yi ele geçirmekten duyduğu gururu duyabiliyorum, bu yüzden onu ezip geçiyorum.

"Dört tekerleği ve bizi istediğimiz yere götürecek benzini var." "Adi herif."

Long Island'a gittiğimiz belli oluyor.

Ona yine yan gözle bakıyorum. "Neden bana soruyorsun? Nereye gidiyoruz lan?"

"Hemen söylemek eğlenceli olmaz." Başka bir şeride geçer ve kornaya basan bir sürücünün çarpmasına kıl payı kaçır.

"Bizi öldürürsen de eğlenceli olmaz."

"Bu da doğru." Enzo GPS'i açar. "Dostum, biz bir nişan partisine davetsiz olarak gidiyoruz."

"Kimin?"

"Svetlana Andronski'nin."

"Kahretsin. Senin için şaka yok."

"Onunla yattın mı?"

"Hayır, gerizekalı. Onunla yatmadım. Ama hadi ama, onun kim olduğunu ben de senin kadar iyi biliyorum."

Gülümser. "Ivan Andronski'nin değerli kızı." "Diplomat."

"Ve bratva patronu."

"Çifte bela. Kızını kızdırırsak üçlü bela." "Onu kızdırmayalım."

"Anlaştık." Ona bakıyorum. "İş ne?"

"Andronski ve bratva'nın hesaplarını hacklemem lazım."

Kaşlarımı çattım. "Bunu yaparken Rus votkası ve havyar mı istiyordun?"

O iç çeker. "Lanet güvenlik önlemleri. Çok sağlamlar. Yapabiliriz. Eninde sonunda. Ama uzaktan hacklemek yakalanma riskini de beraberinde getirir. Eğer ben oradaysam, o zaman kolay olur. Ve içimden bir ses bunun fiziksel bir şey olabileceğini söylüyor."

"Bir şeyi kapatıp tekrar açmak mı?" Bu sefer gülmedi. "Evet."

"Siktir, böyle şeylerden nefret ediyorum. Sanırım dikkatleri üzerime çekmek için ben varım?" "Seni güzel diye ilan etmeyeceğim..."

Gözlerimi devirdim. "Yani, işler ters giderse dikkatleri dağıtan benim."

"Güzel ve akıllı, bayılabilirim. Ayrıca, dikkatleri başka yöne çekmekte çok iyisin."

İşlerimizin çoğu uzaktan yapılıyor, ama ara sıra böyle durumlar ortaya çıkıyor ve yaratıcı olmamız gerekiyor.

Enzo'ya bakıyorum. "İçeri girme planın var mı? Sadece davetlilerin girebileceğinden eminim ve Ivan'ın bizi davet edeceğini hiç sanmıyorum."

"Davete ihtiyacımız yok. Davet edilmediğimiz her etkinliğe girdiğimiz gibi gireceğiz."

"Burası Long Island'da bir malikane, değil mi?"

"Ve arka girişi var."

"Kablolarla donatılmış ve her yeri bubi tuzaklarıyla dolu."

"Evlerin dışları olduğunu sanmıyorum." Dışlarını göstererek gülümsedi. "Ayrıca, Ivan'ın güvenliğinde bir zayıf nokta olmasını sağlamak için bir iyilik istedim. Alarm sistemi kolayca kontrol edilebiliyor ve misafirler nedeniyle temel seviyede. Güvenliği artırmışlar. Ve molada olacak iki güvenlik görevlisi sayesinde içeri girebileceğiz."

"Ve bunun için bir Porsche'nin uygun olduğunu mu düşündün?"

"Ana hedeften dikkatleri başka yöne çekmek için. Ya da öyle bir şey." "Sadece arabayı istedin." Umurumda değil.

"O çok seksi, değil mi?"

O saatine bakarken arabadan iniyoruz. "Oyun zamanı."

Tanıdık bir heyecan içimi kaplar.

Enzo şeytani bir gülümsemeyle bakıyor. "Hazır mısın?" "Her zamanki gibi."

Yedinci Bölüm

VIOLET

SIKTIRICI ÖFKELİYİM, her geçen dakika öfkem artıyor. Jack hala ortada yok. Henüz mesaj atmadı ya da aramadı.

"Hadi ama Vi, neşelen."

Cumartesi gecesinin erken saatleri ve Lia beni kaplayan karamsarlıktan kurtarmaya çalışıyor. Bütün öğleden sonra bunu yapmaya çalıştı.

"Ben iyiyim." Kollarımı kavuşturup kanepesine oturuyorum, Lia'nın neşesini görmezden gelmeye çalışıyorum.

"İyi değilsin, ama iyi olmalısın. O ölü balık her şeyi kokuttu. Seni aramadığına sevindim ve az önce bana ilişkiyi bitireceğini söyledin, bu da seni mutlu etmeli. Bu sadece kararını haklı çıkarır."

"Öyle düşünürsün. Ama öyle değil."

Gözleri yuvarlaklaşır, az önce hazırladığı içkiyi elime tutuşturur ve kanepesine oturur. Acele etmemi ve içkimi içmemi işaret eder, sonra kendi hazırladığı mavi şeyi alır ve bir yudum alır.

İç çekip bir yudum alıyorum, neredeyse cinle boğuluyordum.

Kıkırdar. "İlk yudum her zaman en kötüsüdür. Ne demek istiyorsun?"

"Beni araması gerektiğini. Bugün bizim yıldönümümüz ve bunun biraz olsun aklına gelmesi gerekirdi..."

"Unutacağınızı biliyorduk. Ve aman Tanrım, *senin* aramalarına bile cevap vermedi, kardeşinin aramalarına cevap verdi. Bunun ne anlama geldiğini anlamıyorsan sana ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Lia, bu konuda bu kadar sevinçli olmana gerek yok."

"Hayır, çok sevinmeliyim. Bitirmek istiyorsan, bu son çivi ya da son damla ya da ne dersen o."

Bardağı çeviriyorum.

Haksız değil, ama öfkemin artmasının ve bununla birlikte ne yapacağımı bilmediğim bir iç acının olmasının sebebi bu değil.

"Sadece... onu

sevmiştim." "Hayır,

sevmemiştin."

Ona bir bakış attım. "Dünyayı sarsacak bir şey olmayabilir, ama yaptım." En azından, bir zamanlar yaptığımı sanıyordum. Belki de bunu anlayamayacak kadar gençtim, ama peki, şimdi neyim ben?

Ve bu sadece yolumdaki bir engel mi, yoksa son çivi mi?

Bu son çivi ve paslanmış.

Ama bu, damarlarımda dolaşan o küçük hüzün notasını durdurmuyor.

Bir şeyin uzun zamandır bittiğini biliyor olsan da, yine de onunla ilgili bir şeyler hissedebilirsin, rahatlama dışında bir şeyler.

"Duygular karmaşıktır. Ama ben anladım, Lia. Duygularımı her zaman anladım ve çoğunlukla onun arkadaşlarıyla gitmiş olmasına kızgınım. Bu durumda ben ne olacağım?"

"Onu terk etmek için bir bahaneyle."

Kafamı sallayıp cin karışımından bir yudum daha alıyorum. Gittikçe hoşuma gitmeye başladı. "Ama bu çok..." Doğru kelimeyi arıyorum. "Çok refleksif, sanki ortadan kaybolduğu için onu terk ediyormuşum gibi."

"Yıldönümünüzü unuttu. Hiçbir mahkeme bunu kabul etmez."

"Ama bunun benim tepkimle ilgili olmasını istemiyorum. Tek bir olayla ilgili olmasını istemiyorum. Ama öyle görünecek. Bu uzun zamandır beklenen bir şey."

"Ne olmuş yani? Bunu şimdi, bundan sonra yapmak, çok daha inandırıcı olacak. Jack aptal değil, ama dikkatini vermiyor. Böyle bir şey ona tutunabileceği bir şey verir, bunun nedenini görebileceği bir şey."

"Ve ona, benden ayrılmamam için beni ikna etmeye çalışması için bir neden verecek. Fikrimi değiştirmeye çalışacak."

"Buna izin verme ve sakın sen de deneme." Burnunu çeker. "Onun geri dönmesini beklememelisin bile bence."

"Lia..."

"Hemen onu ara ve ilişkiyi bitir. Sonra dışarı çıkıp içki içebiliriz, şehri öfkeli ve haklı kızların renkleriyle boyayabiliriz. Sonra da onu gerçekten unutmak için kendine ateşli bir erkek bulabilirsin."

Gülüyorum ve başımı sallıyorum. "O kadar ileri gitmeyeceğim." "Ben giderdim." Lia omuz silkiyor.

"Belki, ama ben sen değilim."

Lia içkisini bitirip kalkar, benimkini de alıp ikisini de yeniden doldurur.

"Bu benim hatam, gerçekten. Jack kim olduğu konusunda hiç yalan söylemedi."

"Bak, Jack başka bir adama dönüşmedi ya da seni elde etmek için bir rol yapmadı." Lia cin şişesiyle beni işaret eder. "Ama o daha girişken biriydi, tanıştığınızda çok daha toplardı."

"Hâlâ oyun oynamayı ve esrar içmeyi seviyordu. Onu değiştirebileceğimi, büyümesine yardımcı olabileceğimi düşündüm."

"Erkekler bitki değildir. Ve senin besleyip şekillendirmeye çalıştıkların her zaman seni daha aşağı bir şey için terk ederler. Bu evrenin doğal kanunu falan gibi bir şey." Lia bana yenilenen içkimi verir.

Bir yudum alıyorum.

Telefonum titrer.

Bakıp kaşlarımı çattım. "Ne..."

"Ne oldu?"

"Bulutuma bazı dosyalar senkronize edildi, ama ben buradayım. Hayır, dosya değil, fotoğraflar."

"Bir bakayım." Lia, cevap veremedi telefonumu kapar, şifreyi girer ve bulutu açar.

Ve yemin ederim ki, çenesi düşüyor ve benim midem de onunla birlikte ayak parmaklarıma kadar iniyor.

"Ne?"

"Aman Tanrım..."

"Lia." Telefonumu kapmak için uzanıyorum, ama o onu uzak tutuyor.

"Oh, oh. Oh! Hayır. İğrenç." Sonra bana bakar, neşesi kaybolmuştur. "Onu hemen terk et. Benim telefonumu kullan. Bunları sileceğim."

Ama ayağa kalkarım ve elimi uzatırım. "Telefonumu ver, Lia. Bulutta. Benden gelmedilerse, diğer telefonda hâlâ duruyorlar."

"Belki de sen sadece..."

Gözlerimi kapatıyorum, her şey buza dönüşüyor.

"Jack'in telefonu." Ona bakmam gerek yok, biliyorum. Gözlerimi tekrar açıyorum. "Telefon. Lia, hemen."

"Burada."

Onların kötü olduğunu düşünüyorsam, hiçbir fikrim yokmuş. Jack Vegas'ta.

Sadece arkadaşlarıyla dışarı çıkmış değil, beş buçuk saatlik bir uçuş yapmış. Laguardia, Newark veya daha muhtemelen JFK'ya ulaşmak için gereken süreyi ve uçuş için bekleme süresini saymazsak...

Bu küçük bir şey değil.

Ve eğleniyor, tamam.

Jack yakışıklı görünüyor ve onu hiç bu kadar neşeli görmemiştim. Onunla birlikte olan kızlar da çok seksi ve... İğrenç demek doğru.

Jack var, dizlerinin üzerinde, göğüsleri yüzüne doğru itilmiş, üstsüz bir sarışın. Başka bir fotoğrafta, sarışınla birlikte, elleri söz konusu göğüslerin üzerinde görünüyor. Bir başka fotoğrafta ise sarışın ona kucak dansı yapıyor. Kaydırdıkça, elini G-stringine sokmuş olduğunu görüyorum, onu kenara çekmiş, böylece öpüşürken parmağının ona gömüldüğünü görebiliyorum.

Midem bulanıyor.

Öfkelenmek

istiyorum.

Sonraki fotoğraf grubunda, en yakın arkadaşlarından biri aynı şeyi ona yapıyor ve bu beni daha da hasta ediyor.

Dürüst olmak gerekirse, hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyorum. Onun ve arkadaşlarının bunu yapması mı, yoksa bizim yıldönümümüzde arkadaşlarıyla Vegas'a gitmesi mi?

"İğrenç, bu Finn mi? O kız test yaptırmalı, ve bu ayrılık saçmalığı değilse, ne olduğunu bilmiyorum," diyor Lia öfkeyle. "Neden hepsini sana gönderiyor?"

"Çünkü 'Vegas'ta olan Vegas'ta kalır' kuralı, kendi bulut hesabını açacak kadar cimriysen geçerli olmaz. Ve muhtemelen çok sarhoş ve kafası güzel olduğu için benim bunları göreceğimi düşünmüyor."

"Bence o seni hiç düşünmüyor."

Öfke içimi kaplar ve Jack'in numarasını ararım. O

cevap verdiğinde neredeyse şok olurum.

Şu anda kumarhanede oldukları anlaşılıyor. "Bebeğim, neden aradın?"

"Neden Vegas'tın ve neden lap dance yaptırıyordun?"

"Ben mi?"

"Parmaklarını onun içine soktun."

Sessizlik oluyor ve birisi bir şey kazanıyor çünkü o alanı bir kakofoni dolduruyor.

"Onlar eski fotoğraflar."

"Ne zamandan? Tanışmadan önce mi? Yirmi yaşındayken mi?" "Evet, sahte kimlikle..."

"Hayır, Jack. Onu öpüp parmaklamadan önceki fotoğrafta, biliyor musun? Ellerini onun silikon göğüslerine koyduğun fotoğrafta, geçen gün tıraş olurken çenende oluşan kesik görünüyordu, seni aptal."

"Vi, hadi ama, sadece eğlen. Baskının ne kadar büyük olduğunu bilmiyorsun..."

"Kardeşinin evinde bedavaya kalıp, bütün gün video oyunu oynayarak yaşadığın baskıyı bilmiyor muyum? Anlamıyorum?"

"Demek istediğim o değil. Sadece şunu söylüyorum..."

"Hiçbir şey. Duymak ya da bilmek istediğim hiçbir şey söylemiyorsun. Bitti, Jack."

Lia sevinç dansı yapıyor.

Ben elimle yumruk

yapıyorum.

"Vi—"

"İstediğin kadar Vegas'ta kal, çünkü ilişkimiz bitti." Ve telefonu kapatıyorum.

Lia havaya yumruk attı. "Evet, kraliçe!"

"Lia..." Oturup içkimi bir dikişte içtim, bittiğinde bardağı uzattım.

İçimde bir boşluk açılıyor. Bu mutluluk ya da rahatlama değil. Ya da... belki biraz rahatlama var, ama çoğunlukla sadece ağır bir boşluk.

Bana bir içki getirir ve kendi içkisiyle yere oturur, elini dizime koyar.

"Doğru şeyi yaptın."

"Biliyorum. Ama yine de berbat bir durum."

"Ayrılmak kolay değildir. Ben mi? Ben sığ bir kaltakım, seviye atlayan erkeklerin, parti şapkaları ve flama listem var, ama senin içsel değerlerin var. Bu doğru olan şey. O sana uygun değil. Kim bilir? Belki büyüdüğünde doğru kızla birlikte çiçek açar. Ama sonsuza kadar bekleyemezsin, en azından bir buçuk yıldır ikiniz aynı sayfada değilsiniz."

Muhtemelen iki yıldır. Dürüst olmak gerekirse.

Ama içkiden bir yudum alıp iç çekiyorum. "Ona çok şey verdim. Beni takdir eden birini bulmak neden bu kadar zor?"

"Vi, zamanın var. Güven. Ve bunu şimdi yapmak sana daha fazlasını verecek. O sadece bir adam. Dünya onlarla dolu."

"Flört dünyasına atılmak istemiyorum."

Lia gülüyor. "Bu gece değil, gerek yok." Gözleri parlıyor ve gülümsemesi şeytani bir hal alıyor. "Hey! Seni neşelendirebilecek bir şey buldum."

"Ne?" Gözlerimi kısıyorum. "Jack'i öldürtecek değilim."

"Bunu buna değer bir adam için sakla." Kıkırdar. Sonra durur ve eğilerek bana bakar. "Hackerımızın bir web sitesi var."

"Eğer ürkütücü bir şeyse..."

"Kim olduğuna ve nasıl baktığına bağlı. Onun web sitesi tamamen yanlışları düzeltmekle ilgili. Bir sonraki hedefinin kim olması gerektiğini talep edebilirsin."

Onu inceliyorum. "Jack'in adını yazmamı mı öneriyorsun? Onu hedef yapmamı mı? Jack bir pislik olabilir, ama topluma bir tehlikesi yok. Hiçbir şeye bir tehlikesi yok."

"Esrar hariç." Kendi kötü şakasına güldü. Sonra başını salladı. "Hayır, Jack'i unut. Hackeri dışarı çıkmaya davet etmelisin."

"Çıkmaya mı?"

Lia aklını mı kaçırdı?

"Olmaz."

"Randevuya değil. Muhtemelen randevuya çıkmaz. Seks. Onunla seks yapmak onunla seks yapmak istiyorsun. Ona teklif et."

Burun kıvırıyorum. "Seks mi? Ona teklif mi? Hayatta olmaz. Böyle bir şey asla olmaz." "Hadi ama, biraz hayatın tadını çıkar. Artık özgürsün."

İçkimi bir yudum alıyorum. "Bu adam hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ya seri katilse?" "Değil."

"Olabilir." "Ama

değil."

"Sen bilmiyorsun, ben de bilmiyorum, çünkü onu tanımıyoruz. Mesele de bu."

"Bak, sadece bahaneler uyduruyorsun... aptal bahaneler. Onu çekici buluyorsun. Ben de çekici buluyorum..."

"Teorik olarak."

"—ve seri katil olsaydı, intikam almaya zahmet etmezdi. Kimse ölmedi ki? O sadece insanların gerçek yüzlerini ortaya çıkarıyor. Hepsi bu. Gerçek hayattaki bir süper kahraman gibi. Seri katil değil."

Kafamı sallıyorum. "Tamam, diyelim ki o bir katil değil." "Ki değil."

"On beş çocuğu olan, bira göbeği olan evli bir adam olabilir. Sivilceli on altı yaşında bir çocuk olabilir. Ya eşcinselse? Aseksüelse? Ya kadınsa?"

"Hayır, hayır, hayır, hayır ve hayır." Lia bana sert bir bakış attı. "O seksi, heteroseksüel bir erkek. Hayalet tamamen öyle bir izlenim veriyor."

"Senin kafanda."

"Mantıklı. Erkeklerin peşinde koşuyor..." Lia nefesini tutar. "Belki kim olduğunu biliyor ve senden hoşlanıyordur. Isaac sana aşırı sapıkça davrandıktan sonra ona pembe t y numarasını yaptı."

İ kimi bitiriyorum ve Lia onu alıyor, kalkıp bardaklarımızı kendi karışımıyla dolduruyor. Sonra geri geliyor ve bana i kimi uzatıyor. "Haklı olduğumu biliyorsun."

" yle bir şey bilmiyorum."

"O  ok kurnaz ve şehrin yarısı ona hayran. Sitesine bak. A ık bir forum ve onunla doğrudan iletişime ge ebileceğin bir yer var." Sırt  antamı  ekip  ıkarır, diz st  bilgisayarımı  ıkarır ve bana uzatır. "Bak, kadın, bak."

Bir i   ekişi bastırıp siteyi google'da arattım. Siteyi bulmak i in epey araştırma yapmam ve Lia'nın yardımı gerekti.

"Bu nasıl kurnazlık?  ok derinlerde g m l , Lia."

"Reklam yapmıyor, değil mi? Tasarıma bak, basit, temiz, adam kesinlikle tatlı dilli ve tarzı sayesinde her yere uyum sağlayabilir. Kesinlikle seksi."

Site, istemeden seksi. Minimalist, temiz yazı tipi ve adam kelimelerle arası iyi.

Foruma tıklıyorum. Ona hayran olan insanlara adanmış bir başlık var, bazıları onunla yattığını iddia ediyor. Bunun ne kadar doğru olduğunu bilmiyorum, bu y zden başlıktan  ıkıyorum.

Halka a ık istekler i in ayrılmış başlıklar var. Sanırım bunlar, sadece kendileri i in bir şey yapılmasını isteyenler ya da  oğunlukla  fkelerini d kmek isteyenler i in. Ama bir ok insanın  fkelendiği bazı konular var, bu y zden Hayalet'in ara sıra buradan se im yaptığını g rebiliyorum.

Ben The Ghost olsaydım,  yle yapardım.

Ama ona istek g nderebileceğiniz, istediğiniz her şeyi s yleyebileceğiniz bir e-posta adresi var.

Ve... bu, içimdeki karanlık kısmı ateşliyor, Jack söz konusu olduğunda hiç alev almamış olan kısmı.

Yanlış olduğunu bildiğim kısım, bana normal olmadığımı söyleyen içimdeki ses ve hayallerimi körükleyen vahşi, kirli, yanlış şeyler.

Bir yabancıнын bana dokunması fikrini seviyorum. Kontrolü ele almasını. Kontrolü ele alması, kontrolü bırakmam, iradem dışında ele geçirilmem fikrini seviyorum.

Ölüm arzusu ya da kendimi yok etme gibi bir şeyim yok. Tecavüz fantezilerinin, ilkel dürtülerin, itaatkarlığın ve kamu önünde zorla cinsel ilişkiye girmenin ardındaki itici gücü anlıyorum.

Kontrolü bırakma yanılsaması, evet, hepsini anlıyorum. Ve bunların hiçbirini keşfetmek istemiyorum.

Oynamayı, bunun hakkında konuşmayı, gidip yapacağım gibi davranmayı seviyorum, ama...

En vahşi, en karanlık fantezilerimde, bilinmeyen birinin kontrolü ele alması, beni izlemesi, takip etmesi, beni alması, zorlaması...

Duruyorum.

Nefes alıyorum ve kendimi durduramadan: Bir e-posta sekmesi açıyorum.

Ghost, sanırım beni zaten takip ediyorsun. Beni daha fazla takip etmeni istiyorum. Bana bazı şeyler yapmanı istiyorum...

Yazmaya devam ediyorum, en kirli fantezilerimi ortaya çıkarıyorum. Lia bazılarını biliyor, ama bunu bilmiyor.

Bitirdiğimde yüzüm kızarmış ve üzerine Peony yazmışım. Nedenini bilmiyorum. Belki de kızlara özgü çiçekler oldukları ve mevsimleri kısa olduğu içindir.

Hepsi anonim, değil mi? Kirli, kirli arzuları olan Peony'nin kim olduğunu asla bilmeyecek.

Bu sadece Jack'i unutmama yardımcı olacak küçük bir eğlence. Değil mi?

Sekizinci Bölüm

CADE

İŞİN bu kısmını hiç sevmiyorum.

Ayakta beklemek, madenin dibindeki kanarya, dikkat dağıtmak. Ne derseniz deyin, bu senaryoda Enzo olmayı tercih ederim.

Her iki rol de büyük baskı altında. Eğer yakalanırsak...

Telefonumla oynuyormuş gibi yapmaya devam ediyorum, bardağımdaki viskiyi yudumluyorum.

Küçük yudumlar bu oyunun adı, her şeyi aralıklarla yapmak, çünkü açık bar ve davetiyesiz, sarhoş ya da çakırkeyif olmak yasak.

Ve bu bir Rus bratva düğünü olduğu için içki de bunun bir parçası.

Arka köşede, ortama karışıp mekanın hareketlerini gözlemleyebileceğim bir yere yerleştim. Barın arkasındaki endüstriyel mutfakın bulunduğu çıkış da dahil olmak üzere beş çıkışı da gözlemliyorum.

Enzo, bratva'nın Pakhan'ın hesaplarına girip, müşterimizin offshore hesabına para aktarmalı.

Tabii ki, yakalanırsak kesinlikle öldürüleceğiz. Ama endişelenmiyorum.

İlk sorun belirtisinde, oradan uzaklaşırız.

İnsanların geçtiği, herkesin görebileceği bir yerde saklanıyorum. Umarım, sonunda harekete geçtiğimde kimse iki kez düşünmez.

Bazen bir kız gülümser ya da flört etmek için yanıma gelir, ben de onlar beni rahat bırakana kadar ilgisizmiş gibi davranırım.

Ama Enzo ne kadar uzun sürerse, bir şeylerin ters gitme ihtimali o kadar artıyor. Ve zihnim o kadar çok dalıp gidiyor.

Ve aklımdan çıkmayan bir konu var. Violet.

Ama şu anda dikkatimin dağılmasına izin veremem.

Yarısı bile içilmemiş içkimi kenara itip bir tane daha istiyorum. Barmen gözünü bile kırpmıyor.

Telefonumu kontrol ediyorum.

Tek kelime yok.

Enzo'ya bir soru işareti gönderiyorum.

ENZO

Geliyorum. 4 dakikaya varırım.

BEN

Harika hikaye dostum.

İçkimi alıp barın diğer ucuna, fuayeye ve diğer katlara çıkan merdivenlere daha yakın olan yere geçiyorum.

Böylece, biri oraya çıkmaya çalışırsa onu durdurmaya çalışabilirim.

Telefonumdan başımı kaldırdığımda, dar ve açık siyah bir elbise giymiş, uzun bacaklı bir sarışın bana doğru geliyor.

O çok güzel ve zamanım olsaydı dikkatimi çekebilecek birisi.

Ama vaktim yok.

Ve ona baktıkça, zamanım olsa bile onunla vakit geçirmek istemeyeceğimi fark ediyorum.

Bir görevi varmış gibi görünüyor ve ne yazık ki bu görev benim.

İlk yaptığı şey benimle Rusça konuşmak.

Rusçam biraz paslanmış, okuduğumdan daha iyi konuşuyorum, girdiğimiz bazı hesapları ve dosyaları düşünürsek, ama anlıyorum.

Ve o bana çok, çok ilgi duyuyor.

Bir an için, Rusmuşum gibi davranmayı denemeli miyim diye düşünüyorum, ama bu aptalca bir fikir. O açıkça ana dilini konuşuyor ve bunu hemen anlayacaktır.

Ben lanet olası bir hacker'ım, aktör değil.

Ona en boş bakışımı atıp, hafif bir Güney aksanı takındım. "Üzgünüm, sadece İngilizce konuşuyorum."

Eğer şaşırmışsa, bunu gizliyor. "Merhaba. Sen uzunsun. Su iç."

Bu başka bir ortamda çekici gelebilir, ama ben sadece boş bir bakışla karşılık veriyorum. "Üzgünüm, tanışıyor muyuz?"

"Bir içki. Sen al. Birbirimizi tanıyalım."

O uzun, takma kirpikler bana doğru çırpınıyor. Ve bunlar yatak odası bakışları değil, hayır. Bunlar yüzüne oturup, altmış dokuz pozisyonunda sikini emmeye çalışan bakışlar.

Enzo ona bayılırdı.

Ama şu anda, onun gözünde sadece ben varım.

Bakışlarını benim sikime indiriyor.

Siktir.

"Bar açık. Kendin al."

Kadın kaşlarını çatıyor, ona aşık olmayan bir erkeğe alışık olmadığı belli. "Ama satın almanı istiyorum." Yaklaşıyor ve ben

pahalı parfümün kokusu ile sarılır. "Seni istiyorum." "Kiminle birliktesin? Gelin mi, damat mı?"

Çünkü hangisini seçerse seçsin, ben diğer tarafın misafiri oluyorum.

"Sen." Neredeyse kulağıma mırıldanır gibi.

İçkimi alır ve dilini kenarından geçirir. Sonra bana uzatır.

Kafamı sallıyorum. "Artık senin."

"Gidip eğleneceğiz." Daha da yaklaşır, içkimi içer ve bardağı bara atmak üzereyken elini göğsüme koyar ve aşağı doğru kaydırır.

Kemerimin altına inmeden onu durduruyorum ve sinirimi kontrol etmeye çalışıyorum.

Ama o anlamadan gülüyor ve yemin ederim ki bunu kasten yapıyor. "Zor elde edileni oynuyorsun."

Normalde, birini reddetmekte ve onu iyi hissettirmekte iyiyimdir. Ama aklım o işte değil, işimde, bu yüzden ilgisiz davranıyorum.

O çok güzel, bu yüzden pek çok istekli av bulabilecektir. "Hayır, oyun oynamıyorum." Belirsiz bir şekilde gülümsemeye çalışıyorum.

Merdivenlerin dibinde duran bir güvenlik görevlisi yukarı bakarken, ben de merdivenlere yarı yarıya bakıyorum. Sadece rutin kontrol mü yapıyor yoksa bir şeylerin ters gittiğini mi düşünüyor?

Gözlerimi telefonuma çeviriyorum.

Enzo'dan mesaj yok ve bu kız bana yapışıkken mesajlaşamıyorum.

"Adın ne?" "Max."

Gözleri parlıyor ve içimden inliyorum. Hiçbir şey söylememeliydim.

"Ben..."

"Bak, eminim sen iyi birisin." Sinirlenmeme ramak kalmışken, "Ama şimdi uygun bir zaman değil."

O burnunu çekip, açıkça sinirli bir şekilde uzaklaşıyor.

Kahretsin.

Enzo'ya başka bir soru işareti gönderiyorum, ama cevap gelmiyor. Yukarıda güvenlik görevlileri aceleyle gelmiyor ve oraya bakmış olan güvenlik görevlisi uzaklaşmış.

Beklemek zorundayım lan.

Birkaç dakika geçer ve ben sabırsızlanmaya başlarım. Yakalandığını sanmıyorum. Mesaj atardı ve adamlar merdivenlerden yukarı çıkarlardı. Durum onun düşündüğünden biraz daha karmaşık olmalı ve bir sistemden çıkmak, girmek kadar önemlidir, özellikle de orada olduğunuzun izini bırakmak istemiyorsanız.

Beklemek zorundayım.

Gözümün ucuyla bir hareket fark ettim ve bakmaya başladım.

Sarışın kadın bana doğru geri geliyor, iki iri yarısı adam ve başka bir kız onu çevreliyor.

Onu tanıyorum ve kim olduğunu anlamam bir saniye sürüyor.

Svetlana. Gelin.

Kahretsin.

Sarışın kadın, hiçbir erkeğin onu reddedemeyeceğini ima eden öfkeli bir bakışla beni yere çiviliyor, yani açıkça görülüyor ki ben bir misafir değilim. Tamam, misafir *değilim*, ama misafir olsam bile onu reddederdim.

Bu kadar bakım gerektiren ve muhtaç tipleri sevmem.

"Ben Svetlana'nın en iyi arkadaşıyım. Svet seni tanımıyor. Sahtekar."

"Seni reddettiğim için mi?" Zorla gülümserim ve başımı sallarım. "Hayır.

Davet nerede?" Arkadaşına bakar. "Nerede?"

"Delirdin mi?" Gözlerimi hafifçe deviriyorum. "Seninle ilgilenmiyorum, hepsi bu."

"Neden buradasın?" Sarışın, ölümüne savunacağı bir metre uzunluğunda sulu kemiklere sahip bir köpek gibidir.

Genel Güney aksanımı koruyorum. "Sana seve seve söylerim, ama önce Svetlana'ya geçen hafta neden nişanlısıyla yattığını açıklamalısın."

Taktikimin işe yarayacağını sanmıyorum, çünkü bunu uydurdum ve tamamen saçmalık, ama şaşırtıcı bir şekilde, Svetlana'nın yüzü kızarır ve dönerek sarışına Rusça bağırır.

Gelinimiz pek güvenilir bir yaratık sayılmaz. Sözlerinde Enzo'yu bile utandıracak kadar çok Rusça küfür ve hakaret var.

Uzun bacaklı sarışının gözleri kısılr, elleri yumruk olur ve bir şey söyler.

Sonra gelin ona tıslar. "Siktiğimin aptal fahişesi." Oh, kavga başladı.

Sarışın kadın saçlarını savurur ve gelini iter, ona hırlayarak cevap verir: "Sen çirkin bir kedi gibisin ve erkeğin seninle herhangi bir evlilik yaparsa, kesinlikle seni aldatacaktır."

Aslında suçunu kabul etmiyor, sadece daha önce duyduğum türden bir şey söylüyor.

Sanırım gelinimizin derin bir güven sorunu var, çünkü duraksamıyor ve sanırım benim sözlerim, o tam anlamıyla saldırırken, kafasında bedavaya duruyor.

Yumruğunu sallayıp sarışının yüzüne vuruyor ve onu yere deviriyor. "Onunla yattın, değil mi?"

Svetlana sarışına cevap verme şansı vermez, bunun yerine sözde en iyi arkadaşına saldırırken suçlamalara ve küfürlere devam eder.

Bir an için, iki iri adam orada durup, tartışmanın kontrolden çıkan bir yangına dönüşmesini izliyorlar.

Sözler İngilizce ve Rusça karışımıdır, ama ne söylendiğini anlamak için dinlememe bile gerek yoktur.

Sarışın gelini tokatlar.

Çığlık atan gelin, sarışının saçını avuçlar ve sertçe çeker.

Durumun gergin olduğunu düşünüyorsam, yanılmışım. Bu andan itibaren her şey başlıyor.

Kızlar profesyonel güreşçilere rakip olacak kadar sert davranıyor ve iki adam harekete geçerek kavgaya atılıyor ve onları ayırmaya çalışıyor.

Sarışın çığlık atar ve arkadaşına tokat atar.

Gelin, sarışını başından yakalayıp çığlık atar.

Gelin sarışını ısırınca kargaşa daha da artar ve onlar yumruk atıp, tekmelip, saç çekip, ısırıp, çığlık atıp, güreşirken ben ustaca hareket ederek önemli bir karar veririm.

Buradan gitme zamanı.

Kimse merdivenlerden yukarı çıkmaz, özellikle de yüzyılın en büyük gösterisi balo salonunda bedavaya sergilenirken.

Kalabalığın arasından geçerek Enzo'ya acele etmesini söyleyen bir mesaj atarım.

Verandaya açılan kapı açık, ama herkes içeride meraklı gözlerle izlediği için boş.

Yine de, kenarlardan kayarak gölgelere yapışıyorum.

Yalnız olduğumdan emin olduğumda, giriş noktası olarak kullandığımız çitin aynı kısmına doğru ilerlerim ve çiti tırmanarak diğer tarafa atlarım.

Yolu geçip karanlıkta Enzo'yu beklerim.

Birkaç dakika sonra, o da çitin üzerinden yere atlar ve bana doğru geçer.

Sessizce onun Porsche'sine doğru yürüdük ve ancak arabaya bindiğimizde konuşmaya başladım.

"İşi hallettin mi?" "Amatör gibi mi görünüyorum?"

O motoru çalıştırırken ben kemerimi takarım. "Tabii, ama ben bunu sormadım sormadım."

"Tabii ki hallettim. Dşndğmden biraz daha zor oldu ama sonuçta? Sorunsuz geçti. şimdi sıra sende. Sana dikkatleri başka yöne çekmeni istememiştim, o zaman bu üçüncü dünya savaşı da neydi?"

Boğazımı temizledim. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben çıktığımda tüm balo salonu kavga ediyordu."

Elimi kalbimin üzerine koyarak, tüm masumiyetimle ona baktım. "Kim benim yaptığımı söyledi?"

"Seni tanıyorum. Sarışın çok seksiydi. Numarasını aldın mı?"

"Hayır, onun numarasını almadım ve onu son gördüğümde, gelinle kuralsız bir güreş maındaydı."

Gülümsüyor. "Dediğim gibi.

Ateşli." "Tanrım, dostum."

"Sadece söylüyorum." Kaldırımından ayrılır.

Ona gözlerimi dikerim. "Bunu buradan çok uzaklarda, yolda konuşabilir miyiz? Çünkü bence, biri ne olduğunu anlayana kadar buradan olabildiğince uzaklaşmamız en iyisi."

Dokuzuncu Bölüm

VIOLET

NEREDEYİM?

Başım ağrıyor. Ağzım kurudu ve kalbim deli gibi atıyor.

Gözlerimi aralıyorum ve dünya sallanıp dönüyor, vücudum dünyanın tersi yönde yuvarlanıyor gibi ve mide bulantısı dalgası beni vuruyor.

Kahretsin. Sanırım hala

sarhoşum. Yatağa

tutunarak oturuyorum.

Beynim kafamın içinde çınlarken, yanımda biri inliyor.

Nerede...?

Odayı tanıyorum. Yatağı. İnlemeyi.

Dün gece Lia ve ben onun şeytani kokteyllerinden sarhoş olduk. Yemek ve daha fazla içki için dışarı çıktık, sonra onun evine geri döndük ve, hatırladığım kadarıyla, bilinmeyen nedenlerle daha fazla kokteyl içtik ve internette The Ghost'u takip etmeye çalıştık. Ona tekrar yazmak için değil, sadece takip etmek için.

Onun sitesini okuyarak.

Her şey biraz bulanık ama eminim ki Jack'i kızdırmak için bilgisayarımı aldı.

Bu olmaz olmazdı hiçbir birBen bunu ihtiyacım bunu
bunu bilmek için hiçbir şeyi hatırlamama gerek yok. İkimiz de hack yapamıyoruz.

En fazla, e-posta veya forum aracılığıyla internette birine bağlamakla yetinebiliriz.

Ve biz zaman zaman görüntülemek eğer düşüş düşüş düşüş Isaac'ın yeni reklam kampanyasının yarattığı olumsuz etkiler kariyerine zarar vermişti. Ama ne bulduğumuzu hatırlamıyorum.

Aslında, pek bir şey hatırlamıyorum.

Bilgisayarımı arıyorum ama bulamıyorum. Sonra yere uzanıyorum, sırtım sert bir şeye çarpıyor, bu da beni sıçratıp dönmeme neden oluyor.

Beynimdeki çarpıntı daha da güçlendi. Sonra neyin üzerine uzandığımı gördüm.

Bilgisayarım.

Kalbim çarparken, onu alıp ekranı kırmadığım için tanrılara şükrediyorum, ama açılmıyor.

Yerde güç kablosunu arıyorum ve takıyorum. Hiçbir şey olmuyor.

Belki pil o kadar bitmiştir ki birkaç dakika beklemek gerekir.

"Ben ölürken kıpırdamayı kes," diyor Lia yatağın kendi tarafından. "Huzura ihtiyacım var."

"Neden bilgisayarım bizimle yatakta?"

"Bilmiyorum. Ben buraya geldiğimde sen hala ayaktaydın." Yorgan hareket ediyor. "Ve görünüşe göre giyinik halde yatağa girmişim."

"Ben de giyinik

yatıyorum." "Ama ben

burada yaşıyorum."

"Sarhoş olduğunda en kötüsün."

Bilgisayarı tekrar kontrol ediyorum.

Hala siyah ekran, hala çalışmıyor.

"Lia, açılmıyor."

"Biraz zaman tanı."

Ama yüzde birde bile, ki şimdiye kadar geçmesi gerekirdi, açılıyor, sadece güç çubuğunu ve nerede olduğunu göstermek için bile. Kahretsin,

sıfırda takılıyken bile bunu gösteriyor. Ya bir sorunu varsa?

Ne yapabileceğimizi, ne yapabileceğimi düşünmeyi bıraktım yapıyor olabileceğimi düşünmeyi bırakıp, görevimi düşünmeye başlıyorum. Bilgisayarımdaki tüm araştırmalarla birlikte.

Bulutta değil.

Harici bir sabit diske kaydedilmiş değil. *Bu* bilgisayarda. Kral boy yatakta uzanıp Lia'yı sallıyorum.

"Ne?"

"Bilgisayarım çalışmıyor. Ne yapmalıyım?"

"Jack'in kardeşi..."

Kalbim sıkıştı. "O iyi bir adam, ama bununla ne ilgisi var? Rastgele şeyler söyleyemezsin."

Yüksek sesle inler. "Bağırmadım. Jack'in kardeşi dedim. O IT'de çalışmıyor mu?"

Kalbim hızla atmaya başlar.

Evet.

Kahretsin. Dün gece kaç tane beyin hücresi öldürdüm ben?

Cade bir tür IT dehasıdır. Jack bile bana bunu söylemişti.

Yataktan kalkarken titremeye başlıyorum. "Öyle. Umarım yardımcı olabilir."

"Kim? Hayalet mi?"

"Hayır." Dizüstü bilgisayarı yatak başı masasına koyup açmaya çalışmaya devam ediyorum. "Cade."

"Cade kim?"

Gözlerimi

devirdim.

Dün doğrudan buraya geldim, bu yüzden Jack'in evinden topladığım kıyafetlerim yanımda.

"Duş," diye

mırıldanıyorum. "Cade

duş mu?"

"Cade, Jack'in kardeşi. Duş almam lazım. Tanrım, umarım yardım edebilir, yoksa boku yedim."

"Daha sessiz patlayabilir misin? Burada ölürken?"

Biraz giysi alıp hızlıca duş alıyorum ve kot pantolon ve tişört giyiyorum. Sonra ayakkabılarımı giyip bilgisayar ve ihtiyacım olan diğer her şeyi alıp hepsini sırt çantama koyuyorum ve metroya doğru yola çıkıyorum.

Cade yardım edebilir, değil mi?

Eğer yardım edemezse, başım büyük belada.

Bu ödev Çarşamba günü teslim edilecek. Sadece araştırma bilgisayarımda değil, neredeyse bitmiş olan ödev de bilgisayarımda.

Şu anki noktaya gelmem bir haftadan fazla sürdü. Yeniden başlamak, araştırmayı tekrar yapmak, derlemek ve zamanında bitirmek imkansız. Pazartesi günü stajım var. Çünkü içimden bir ses, pazartesi, salı ve çarşamba günleri uzun saatler çalışacağım diyor, bu yüzden hasar kontrolü adına, muhtemelen bir alev makinesi ile, mumun iki ucunu da yakıp bitireceğim.

Şu anda önemli acil toplantılar yapılıyor olduğundan eminim, ama bu Isaac'ın üst düzey yetkilileri için. Onun bu durumu atlatmak, önemsiz göstermek isteyeceğini biliyorum. Bir sonraki seçimlerden çekilmek istemiyor, ama pazartesiye kadar hiçbir şey bilemeyeceğim.

Şu anda bilgisayarımı geri alıp ödevimi bitirmem gerekiyor.

Cade'in binasına doğru caddede aceleyle yürüyorum. Kapısını çalana kadar, evde olmayabileceği, evde olsa bile yalnız olmayabileceği aklıma gelmiyor.

Ama zil çalıyor, kapı açılıyor ve içeri giriyorum, merdivenleri koşarak çıkıp onun beklediği kata varıyorum. Kapı çerçevesine yaslanmış, gözlüklerinin arkasındaki koyu renkli gözlerinde merak var, uzun kollu siyah tişörtü buruşuk ve ayakları ıplak.

"Jack burada değil."

"Jack'in burada olmadığını biliyorum. Habersiz geldiğim için özür dilerim, seni görmeye geldim."

Ağzı kıvrılır, gözlüklerini başının üstüne iter ve beni içeri davet eder. "Bundan gurur duymalı mıyım?"

Ona dizüstü bilgisayar çantamı gösterirken yanaklarım kızarır. İki kaşını da kaldırır. "Beni takip et."

Onu takip ediyorum, oturma odasına giriyoruz. Kahve masasını kanepenin yanına çekmiş ve dizüstü bilgisayarını masanın üzerine açmış. Ekran sayılarla dolu.

"Kahve ister misin?" "Hayır, teşekkürler."

O oturur ve odanın içinde bana istediğim koltuğu semem için işaret eder, ama ben orada öylece dururum, o bilgisayarında bir şeyi bitirip kapatır. "Ne var?"

"Bilgisayarlardan anlar mısın?"

"Öyle söyleniyor."

"Yardıma ihtiyacım var. Dün gece bilgisayarımın üzerinde uyuyakalmışım ve şimdi açılmıyor."

Yavaşça ayağa kalkıyor.

Gülümsemese de, nötr ifadesinin arkasında, koyu renkli gözlerinde eğlencenin ışığını hissedebiliyorum.

"Sen... bilgisayarının üzerinde mi uyudun?"

"Bunu düzeltmeme yardım edebilir misin?"

"Ne yapıyordun da bilgisayarının başında uyuyakaldın? Parçalanmış mı? Çünkü ben donanımla uğraşmam. Senin için birkaç telefon görüşmesi yapabilirim, ama..."

"Parçalanmadı." Yanaklarım daha da kızarıyor. Sırt çantamın askısını sıkıca tutarken, kot pantolonumun kapladığı uyluğumu elime alıp okşuyorum. "Sadece uyuyakalmışım."

Tabii ki, muhtemelen bir çukurdan çıkmış gibi görünüyorum. Öyle hissediyorum, pis, ezilmiş, duşla temizlenemeyecek kadar kirli.

Ve iyi anlamda kirli değil, sadece lekelenmiş ve iğrenç, ve bir daha asla içki içmeyeceğim.

"Ödevim onda ve bitirebilmek için ona ihtiyacım var. Elbette, bilgisayara bir şey yaparsam, verileri bir şekilde kurtarabilirsiniz."

"Neden başka bir bilgisayardan erişmiyorsun?" O gülümseme hala onun iyi huylu ifadesinin arkasında gizleniyor. "Yani, her şeyin yedeği var, değil mi?"

"Kaydedildi."

Gözlerini kapatıyor. "Hayır, söyleme. Onu sürücüne kaydetmişsin. Çevrimiçi değil, bulutta değil, harici bir sabit sürücüde veya USB bellekte bile değil."

Dişlerimi sıkıyorum.

Harika, o, onun gibi olmadığım, yeterince akıllı ya da bilgili olmadığım için bana ince bir şekilde laf atıyor. Ama okul ve stajım yüzünden, lanet ödevi yapmak için bile zamanım yok, onu yüzlerce farklı yere kaydetmeyi düşünmekten bahsetmiyorum bile. Çok aptalım. Burada suçlayacak başka kimse yok, sadece ben ve kötü bilgisayar yönetim becerilerim var.

"Hayır, bunların hiçbirini yapmadım."

"Siktir, Vi... Sen bundan daha akıllısın."

Midem demir bir kiriş gibi yere düşüyor. Boğazım kapanmaya başlayınca ensemin yanıyor. "Görünüşe göre değilim. Bana yardım etmeyeceksen, başka birini önerebilir misin?"

"Hey. Yardım etmeyeceğim demedim."

Samimiyet, mizahı bastırıyor ve içimde yükselmeye başlayan öfkeyi yatıştırıyor.

"Aptalım, biliyorum. Ödev Çarşamba günü teslim edilecek ve başarısız olamam. Doktora programına girmek istiyorum ve başarısız olursam, ben..."

"Vi?"

"Evet?"

"Yardım edeceğim."

"Oh, şükürler olsun." Dizlerim titremeye başlıyor ve sırt çantamı omzumdan indiriyorum. "Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

"Eh, bana borçlusun."

Şaşkınlıkla ona baktım ve bu sefer gülümsedi, garip bir şekilde bu da dizlerimi biraz titretmişti.

Buna neden olan, içimi kaplayan adrenalin olmalı, onun yardım edeceği için duyduğum rahatlama. Ama sözleri beni şaşırtıyor.

"Ne demek borçluyum?"

"İki şey, bana nasıl bilgisayarının başında uyuyakaldığını anlat." Elini uzattı, ben de kanepenin kenarına oturdum, sırt çantamın fermuarını açtım, bilgisayarımı ve güç kablosunu çantamdan çıkardım ve ona uzattım.

"Tabii ki ders çalışırken ve ödevimi yaparken uyuyakaldım," diyorum, çünkü ona sarhoş olup The Ghost'u takip ettiğimi söylemem mümkün değil. The Ghost'a e-posta gönderdim, belki birden fazla kez...

Ve üye olduğum fetiş sitesine girdiğimi çok belirsiz bir şekilde hatırlıyorum, sadece bir şeyler yazıp okumayı sevdiğim siteyi, çünkü

önceden Jack'le birlikte olduğum için, şimdi de bir korkak olduğumdan emin olduğum için hiçbir şey yapmam mümkün değildi.

Bunu da ona söylemiyorum. Tabii ki. "İki şey mi söyledin?"

"İkinci şey, bilgisayarının dışında her şeyi yedekleyeceğine söz vermen gerekiyor. Bulut, kendine e-posta gönder, harici sabit disk, ne olursa. Hepsini bir arada kullanmanı öneririm."

"Tamam."

Bilgisayarımı kaldırıyor, sanki ona bakarak her şeyi anlayabilen bir süper kahramanmış gibi, benden yayılan titreşimleri algılayabilen bir süper kahraman gibi, ama sadece uzun, alaycı bir bakış atıyor ve bu bakış, kurşun gibi ağırlaşan midemi tekrar kaldırıyor.

Biraz panik yapıyorum. Neyi açmıştım bilmiyorum.

Kahretsin...

Hayır, sanırım hiçbir şey açmamıştım, ve o internette bir şeyler araştırırsa bile sormuştu, bilgisayarım kapandığında bu sitelerin hepsi kapanır. Eminim.

"Burada beni utandıracak bir şeye rastlama ihtimalim var mı?"

"Hayır." Ona sert bir bakış attım.

"Kirli ve vahşi bir şey yok mu? Belki de karanlık bir şeye meraklı olduğunu öğrenirim, Vi..."

Ona bakarım, Jack hakkında bir yorum yapmak üzereyim, ama nedense dilimi ısırırım.

Ne söylersem söylesem yanlış anlaşılacaktır. Jack ile aramızda bir sorun olduğunu ima edersem, bu Jack'in kardeşi olduğu için uygunsuz olur. Jack ile birlikte olduğum için nasıl yapabilirim dersem, bunu Jack'in sıkıcı olduğunu iddia ettiğim şeklinde yorumlayabilir ve bu da uygunsuz olur.

Jack sıkıcı değildi. Sadece uyuşamadık.

Seks iyiydi ama akıllara durgunluk verecek kadar da değildi ve tanıştığımızda normal olmadığımı biliyordum, ama hiçbir şey bilmiyordum ve bunu anladığımda, onu aldatmadan, incitmeden, hiçbir şey yapmadan sadece ayak parmaklarımı sokabileceğim yerler vardı.

Ve Jack porno izlerdi.

Kendimi durduruyorum.

Tam orada.

Cade bilgisayarımı kolunun altına sıkıştırır. "Sadece şaka yapıyorum, Vi."

Kahretsin, suçlu ve utanmış görünmüş olmalıyım ki yine ağabey Cade'e dönüştü.

Gülüyor. "Sen tatlısın, ben ise pisliğin tekiyim. Ama merak etme, bilgisayarın da telefon kadar kişisel olduğunu biliyorum... telefon da bir bilgisayar, yani..." Boğazını temizliyor. "Gözetlemeyeceğim. Söz veriyorum."

Gözlerimi kısıyorum.

"Tabii ki, uzun zaman önce, bu tür işlerle uğraşırken, bilirsin, bir mağazada bilgisayar sorunlarını giderirken, bir adamın kirli sırlarını ana sayfasına koyduğunu gördüm ve tarayıcısını açıp tanılama yapmam gerektiğinde bu çıktı."

Korku içimi kaplar.

Siktir, her şeyi inceleyecek.

Cade göz kırpar. "Herhangi bir test, tarayıcınızı açılış sayfasına açmaktan ibarettir. Neredeyse hiç kimse bir siteyi kaydetmez. Ve daha fazlasını yapmam gerekmez. Eğer kontrol etmem gerekirse. Ki gerekmez. Ve gereğinden fazla gözetlemeyeceğim."

"Gözetlemek mi?"

"Daha iyi bir kelime bulamadım. Ve eğer bir şey bulursam..." Göz kırpar. "Sırların benimle güvende."

"Bulduğun her şeyden sıkılacağından eminim." Yutkunup, ayağa kalkarken ellerimi uyluklarımdan aşağı doğru gezdiririm. "Benim çok fazla..."

Isaac ve onun ofisinin ve kampanyalarının nasıl yürütüldüğüyle ilgili hassas konular. Gelecek yıl seçim var ve tüm bu işlerin ne kadar önceden planlandığına şaşıracaksınız.

Ve skandal... Ama ben de bu konuya girmeyeceğim. O da girmiyor. Tanrıya şükür.

"Bugün, muhtemelen öğleden sonra bu işe başlayacağım. Her şey bittiğinde seni ararım. İstersen ödünç alabileceğin yedek bir dizüstü bilgisayarım var. Tamamen temiz ve kullanıma hazır."

Nefes veriyorum. "Pazartesiye kadar iş yerinde bir şeye ihtiyacım olmayacak ve ofisimde bir bilgisayar var." Ayakkabı kutusu, süpürge dolabı, ne dersiniz deyin.

Sırt çantamın askısını omzuma takıyorum. "Çok teşekkürler, Cade. Ne kadar borçlu olduğumu bana söyle."

Kaşları yükselir. "Borç mu? Violet, bana hiçbir şey borçlu değilsin. Yardımcı olmaktan mutluluk duyarım."

"Tamam, peki, işine dön." Jack'in yakında geri döneceğini bilmiyorum, ama dönerse burada olmak istemiyorum.

Bu tuhaf ve garip olurdu, ve bence Cade de bunun farkında, çünkü bana içki ikram etmiyor ya da kalıp takılmam için ısrar etmiyor.

Takılmak istediğimden değil tabii.

Gülümserim ve kapıya doğru yönelirim. "Tekrar teşekkürler."

Kapıyı tutuyor, bilgisayarımı kolunun altında tutuyor. Ve bana çok yakın.

Yine o baştan çıkarıcı, karanlık ve kirli kilise kokusu, dumanlı odun ve deri kokusu ve bir tutam fesleğen kokusu burnuma geliyor. Sarhoş edici.

Ama kendimi ona doğru değil, ondan uzaklaşmaya zorluyorum.

"Benim için zevk," diyor yumuşak bir sesle, sıcak tonu içimi okşuyor.

Dönüp merdivenlerden aşağı koşarım ve sokağa çıkana kadar duvara yaslanıp bir an gözlerimi kapatırım, az önce yaptığım şeyin büyüklüğü içimi kaplar.

Jack'i aldatmadım. Ve hiç kimseyle tanışmak istemedim. Birçok farklı forumda ve kaydolduğum fetiş sitesinde uzun süre gizlice dolaştım. Sadece gizlice dolaştım.

Ta ki yapana kadar.

Ta ki bazı fantezilerimi paylaşana kadar.

Burada orada birkaç e-posta alışverişi yapana kadar. Sitede hepsi anonimdi ve çoğuna sadece bir kez cevap verdim çünkü daha fazlasını istiyorlardı ve... Suçluluk duygusu, zararsız fantezilerin verdiği heyecandan daha fazlaydı.

Bana göre, Jack'in dürtüsü olduğunda mastürbasyon yapması gerekiyordu. Anlıyorum. Bazen, başka biri olmadan boşalmak istersin. Sadece hayal gücün ve bencilliğinle.

Cevap veren hiç kimseye mastürbasyon yapmadım. Bu çok... samimi geliyordu. Ama hikayeler ve istediklerini yazan erkekler, hatta bana ne yapacaklarını, bana nasıl davranacaklarını, beni nasıl takip edeceklerini, beni nasıl ele geçireceklerini, beni nasıl paylaşacaklarını, beni sadece seks objesi haline getireceklerini anlatan müstehcen fantezilerle gelen mesajlar, yanlış ama doğru gelen bir şekilde beni tahrik ediyordu.

Öyle olmak istemedim.

Ama fantezi...

Onu sevdim.

Hala da seviyorum.

Tecavüz fantezileri ve kullanılacak, paylaşılacak, alınacak bir oyuncak gibi muamele görmek. Bunlar benim favorilerim. Ama daha fazlası var, çok daha fazlası.

Hepsi The Ghost'a gönderdiğim pisliklerden daha kötü.

Ya Cade aramaya başlarsa? Ya arama geçmişime bakıp bir şekilde hesaplarıma giriş yaparsa? Onları bilgisayara kaydettim mi? Kahretsin, sanırım bazıları...

Nefes almakta zorlanıyorum, ama bu zor, çünkü Cade görürse...

Onun benimle ilgili o imajı taşımasını istemiyorum. Asla.

Çantamdan telefonumu çıkarıp sitelere giriş yapıyorum. Şifrelerimi, hatta e-posta hesabımın şifresini bile değiştiriyorum.

İşimi bitirince, hafifçe nefes verip rahatlıyorum.

Dik durup eve gitmek için metroya doğru yola çıkıyorum. Ve kendimi iyi hissediyorum.

Kriz önlendi.

Onuncu Bölüm

CADE

Şok içinde onun dizüstü bilgisayarına bakıyorum.

Tıpkı son birkaç dakikadır yaptığım gibi. Birkaç dakika geçtiğini biliyorum, ama saatler gibi geliyor çünkü...

Odama yerleştirilmiş küçük masamın başında, tüm önemli belgelerimi sakladığım sandalyeme yaslanıyorum.

Jack varken fazla dikkatli olmakta fayda var... Burası onun girmeye cesaret edemediği tek oda ve ben de kamera ve sessiz alarmlar taktırdım.

Elimi başımın üstünde gezdirirken gözlerimi ayıramıyorum. Ne oluyor lan?

Masum küçük Violet'in bu kadar kirli olduğunu kim bilebilirdi?

Kardeşimin dizüstü bilgisayarını da açtım. Ama onun bilgisayarını, neredeyse hiç burada olmadığı zamanlar için oyunlarla dolu ve görünüşe göre, bariz nedenlerden dolayı Vegas'a bilgisayar götürmüyor. Oyunlar, eski okul ödevleri, kapatmadığı porno siteleri ve bir sürü spam.

Ve geçmişine bakılırsa, o ve Vi bu konuda aynı fikirde değiller. O pis, kirli sitelerde konuştuğu kişi o değil.

Aşağı indiğinde şifrelerini değiştirdi, çünkü o ayrıldıktan birkaç saniye sonra ben buraya geldim. Ana sorunu hemen fark ettim. Güç kablosunu mahvetmiş ve bilgisayarını pil bitene kadar çalıştırmıştı.

Şu anda şarj oluyor ve ona yeni bir kablo almam gerekiyor, ama siktir. Violet.

Evet, eski ve yeni şifrelerinin beni uzak tutacağını düşünmesi sevimli ve komik.

Aynı zamanda endişe verici.

Burada çok önemli şeyler var, sadece onun özel istekleri ve ihtiyaçları hakkında değil, o pislik Isaac hakkında da. Ondan gelen, gerçekten ürkütücü e-postalar ve onun zararlı olmadığını düşündüğü, ama yanlış ellere geçerse zararlı olabilecek bilgiler var.

Sanırım ona siber güvenlik konusunda birkaç sert söz söylemem gerekecek.

"Tabii, çünkü o bunu çok sevecektir."

Nasıl bakarsam bakayım, bu konuşma onun için tamamen aşağılayıcı olacaktır.

Bu da benim en son istediğim

şey. Onu utandırmak

istemiyorum. Ama siktir.

Kendini korumayı öğrenmesi gerekiyor.

Tarayıcı geçmişini daha derinlemesine inceleyip, bildiğim bir

siteye giriyorum. Aman Tanrım. Onun fotoğrafları da var.

Neyse ki giyinik, ama göğüslerinin bu kadar büyük olduğunu ya da muhafazakar kıyafetlerinin altında bu kadar kıvrımlı bir vücudu olduğunu hiç düşünmemiştim.

"Kız Kermit pijamaları giyiyor, lanet olsun."

Ama fotoğrafta değil.

İpek ve elleri bağlı olduğunu göstermek için siyah ipekle sarılmış.

Sadece gövdesi var, bilgisayarında veya telefonunda çekilmiş standart bir selfie ve hiçbir özelliği görünmeyecek şekilde kırpılmış, ama bu o. Biliyorum.

Bu sitelerdeki erkekler, kabul edilmeyeceklerini düşünürlerse, porno sitelerinden veya başkalarından aldıkları büyük penis fotoğraflarını kullanma eğilimindedirler. Kadınlar, duruma göre göğüslerini gösterebilir veya tamamen çıplak olabilirler, ama neredeyse her zaman kızdır.

Ve küçük resimde görünen saç tutamı Violet'inkiyle aynı. Bu o.

İlk fetiş sitesi deri, acı ya da köpek ya da at gibi muamele görmek isteyen insanlar için değil. Lateks, işeme pantolonları ya da bu tür şeyleri sevenler için bir site değil.

İlk site, aslında onun gitmeyi sevdiği üç site, bir efendi arayan köleler ve bir köle arayan efendiler içindir.

Garip bir şekilde, bu siteler en sapkın olanları.

Diğerlerinde ise kimseyle konuşmak için kullandığı bir hesabı yok. Bu gelen kutularında mesajlar var ama ilk bir veya ikisi dışında hiçbirisi açılmamış.

En sapkın site mi? Aktif bir e-posta hesabı var. Çok fazla cevap vermiyor, ama vay be, dostum. Siktir.

Tecavüz fantezileri. Tecavüze uğramak, sürüklenmek, müstehcen seks eylemleri yapmaya zorlanmak ve orgazm olmaya zorlanmak istiyor. Erkekler tarafından paylaşılanın, sadece bir delik olarak görülmenin aşağılanmasını istiyor.

Tüm fantezileri, kontrolü elinden alınmış haliyle ilgili. Hepsi de sert bir şekilde orgazm olmasıyla ilgili. Sınırlarına kadar zorlanmasıyla ilgili.

Enzo'yu utandıracak kadar sert ve kirli fanteziler olsun, ya da sınırlarını zorlayacak ve onu en iyi şekilde kötü hissettirecek sert bir baba arayan yumuşak kenarlı bir bebek kız olsun, onun gerçeğini görebiliyorum.

Subuzayın derinliklerini, sınırların önceden belirlendiği dinamik güç alışverişini deneyimlemek istiyor ve hayatının yolculuğuna çıkıyor.

Ben o sürücü koltuğunda olmak istiyorum.

Çünkü kovalamaca, kontrol, sözde üstünlük bana çekici geliyor. Ben dominantım ve uzun zamandır bu kadar gerçek birini, önümde bir smorgasbord gibi serilmiş olarak görmemiştim.

O bir muamma. Tatlı masumiyeti pislik gibi, ya da öyle olmak istiyor.

Gerçek olanı gördüğümde anlayacak kadar deneyimim var, fazlasıyla. Bu yüzden o sürücü koltuğunda olmak istiyorum. Bu yüzden tüm bu adamlar onun etrafında dolanıyor.

Henüz pek bir şey yapmadım, bu yüzden benimle ne istersen yapabilirsin. Beni al, arkadaşlarının önünde sik, kullanılacak, istismar edilecek bir oyuncak, bir sperm parçası.

Devam ediyor.

Yüzeyde görünen en açık olanı bu, ama bunun sadece saf bir fantezi olduğunu görebiliyorum.

ikilem ikilemi olmak olmak olarak hiçbir ve
yine de tapınılıyor. Madonna ve fahişe aşırı uçlara taşınmış.

Erkekleri orgazma ulaştırmak için zorlandığını ve daha fazla dayanamadığında, biraz daha boşalmak zorunda kaldığını anlatmaya devam ediyor.

Onu aşağılarken sevgiyle davranan bu erkekleri düşündüğünü görebiliyorum.

Bana göre, bu en basit seviye, en aşırı ve pis haliyle bile. Birden fazla erkek tarafından alınmak, elden ele dolaştırılmak, övgü dolu sözlerle konuşulmak.

Bu, ayaklarını yere basmaya çalışan, fantezileri ve ihtiyaçları için bir başlangıç noktası bulmaya çalışan bir kız.

Bu beni tahrik ediyor mu? Evet, tabii

ki. Onun gerçekten bunu istediğini

düşünüyor muyum? Hayır.

O teklife teklifler yağdı, ve bazıları bunu yapan gruplardan, ona o fanteziyi yaşatacak erkeklerden gelen gerçek teklifler bile vardı

fantezisini gerçekleştirecek olan gruplardan gelen gerçek teklifler. Hepsi testler, sözleşmeler, her şey ayarlanmış. Ben de onları hackliyorum, bu yüzden biliyorum.

Ben de o sapıkları hackliyorum. Bir liste yap.

Ama o, o özel fanteziye bir veya iki kez cevap vermiş ya da açmış olmalıydı.

Diğer sert fanteziler gibi, bu da onun tek bir cevap bile göndermediği bir fantezi.

Ama Vi bundan kendi nişini buldu.

Diğer sitelerde birkaç e-postaya cevap verdi, seks konuşmaları ve fantezilerle biraz flört etti, ama erkek buluşmak istediği anda cevap vermeyi bıraktı.

Elimi çenemin üzerinde gezdiriyorum.

Tecavüz fantezisi tecavüzle ilgili değildir. Çünkü orada seksi bir şey yoktur. Kontrolü bırakma fantezisi ve o bu fikri sever.

Bu tatlı, sessiz kızı yepyeni bir bakış açısıyla görüyorum. Daha da rahatsız edici olan ise, bu fanteziler beni tahrik ediyor çünkü tam da benim zevkime uygunlar, ama sanırım asıl beni tahrik eden o kızın kendisi.

Kardeşimin eski kız arkadaşı.

"Siktir, Cade. Aferin sana."

Ama onun

sayısız fantezilerini gerçekleştirmelerine yardım etmekten başka bir şey istemediğimi inkar edemem.

İyi bir efendiye, iyi bir babaya ihtiyacı var - ben tam olarak bir baba sayılmam ama onun tam olarak ne tür bir efendi istediğini bildiğini sanmıyorum, sadece birinin iyi kızı olmak, cezalandırılmak, zorlanmak ve sınırlarının sonuna kadar itilmek istediğini biliyor.

Bunu yapabilirim.

Ve o, isteksiz olmasına rağmen, tecavüz fantezisine, isteksiz fantezisine geri dönüp duruyor.

Onun, takip edilme, kaçırılma, iradesine karşı zorlanma ve sonra başına gelenleri sevmeye zorlanma gibi varyasyonları sürekli tekrarlamasından, ilkel oyunlara ilgi duyduğu fikrine eğilimliyim. Cinselliğini serbest bırakmak ve daha önce hiç olmadığı kadar güçlü orgazm olmak istiyor.

Tanrım, tabii ki bunların hiçbirini görmemi istemiyor. Kimsenin görmesini istemiyor.

Jack böyle ilgi çekici ve seksi bir kızı nasıl tavladı ki?

Sonra tarayıcının altında başka bir simge görüyorum. Ona tıklıyorum.

Benimle ilgili şeylerle dolu.

Yani Ghost ile ilgili.

Dedikodular, forumlar, yaptığım şeyler.

Ve orada geçmişi açtım.

Bir elektrik akımı beni sarstı. Benim web sitem.

Tam olarak karanlık web'de değil, ama onun karanlık bir alanında. Yaptığım her şey gibi, her yere sıçrayıp yönlendiriliyor. Takip ediliyorsam diye. Bazı hackerların uyarılarını kaçırırsam diye.

Ama kimse bunu yapmıyor.

Violet'in gözünden kendi siteme bakıyorum.

Onun gördüğünü düşündüğü şeyi kolayca görebiliyorum. Cinsel bir tetikçi, bilgisayarları seksi hale getiren, her şey olabilen veya her şeyi yapabilen, hatta fantezileri gerçekleştirebilen biri.

Tek bir kelime bile yazmasına gerek yok, çünkü kadınların benim hakkımda spekülasyonlar yaptığı tüm forumu açıkça incelemiş.

Ve yalan söylüyorlar. Bazıları, onlara her türlü şeyi yaptığım fanteziler kurmuş.

Onları takip ettim, gözetledim ve gizlice içeri girip istediğimi yaptım, onlara hayatlarının en muhteşem cinsel deneyimini yaşattım.

Ben böyle bir şey yapmadım, ama Violet'in seçtiği Vi2l takma adı bu tür şeylere meraklı olduğunu ele veriyor, sorular sordu, nasıl bir şey olduğunu bilmek istedi.

Bunları bu sabahın erken saatlerinde paylaştı ve Vi2l'in sarhoş olduğundan eminim çünkü yazımında bir sürü yazım hatası var.

Ama Vi bundan daha fazlasını

yaptı. Siktir.

Bana bir soru gönderdi.

En azından öyle yaptığını düşünüyorum çünkü hayalet mesaj düğmesine basmış gibi görünüyor.

Mesajı bilgisayarından silindi, ama ben kimse iz bırakamayacak şekilde ayarlamıştım, ama bir şey gönderdiğini bileceklerdi. Yani, onun bilgisayarından ne dediğini göremiyorum.

Bilgisayarıma giriş yapıp, son yirmi dört saat içinde aldığım site yazışmalarını açıyorum.

Genellikle, birinin meşru bir endişesi olduğunu bana bildirmek için doğru şekilde yazılmamışsa, bu tür mesajları görmezden gelirim.

Kızlardan ve bazı erkeklerden aldığım, benimle yatmak için yalvaran e-postaların sayısı çoğu insanı şaşırtacaktır.

Buna o kadar alıştım ki, birkaç saniye içinde meşru olanları seçebiliyorum. Peki ya seksle ilgili olanlar? Onlar beni hiç etkilemiyor bile.

Ama Violet'in bana yazması? Bu çok ilginç.

Ama belki de Isaac'ı tamamen yok etmemi istiyordur. Onun e-postasını buluyorum.

Hayalet, sanırım beni zaten takip ediyorsun. Beni daha fazla takip etmeni istiyorum. Bana bir şeyler yapmanı istiyorum. Beni kovalayıp, dizlerimin üzerine çökertip, sana derin gırtlak yapmamı sağla. Beni almanı, soyup çıplak bırakmanı istiyorum. Herkesin içinde, senin için boşalmamı sağla. Dilini klitorisimde, sikini amımda, kıkımda istiyorum. Beni kölen yapmanı istiyorum.

Daha da fazlası, beni sınırlarımdan en uçlarına itmeni istiyorum. Korkmak, kovalanmak ve alınmak istiyorum. Kontrolümü kaybetmek istiyorum, hayır, kaybetmem gerekiyor. Sana karşı. Senin merhametine ve emrine amade olmak istiyorum. Daha fazlası var. Eğer ilgilenirsen.

"Oh, ilgileniyorum..."

Kendi sözlerim beni şok etti.

Bunu hiç yapmamış bir kızın fantezisi olduğu için ilgilenmiyorum.

Elbette, kanıtım yok, ama itibarımı ortaya koyarak, onun en fazla Jack'ten kendisini bağlamasını istediğini söyleyebilirim.

Bu düşünce midemi bulandırıyor ve midem bulanıyor.

Jack bunu yapmak için çok tembel. Jack'in de çok sıradan biri olduğunu düşünüyorum. Belki de değildir. Bilgisayarında çoğu kişinin sahip olduğu sıradan pornolar olması, kafasında daha karanlık fanteziler olmadığı anlamına gelmez, ama varsa da, bunlar onun fantezileriyle uyuşmuyor.

Jack'in onunla sapkın şeyler yapması fikri neden beni rahatsız ediyor bilmiyorum. Onların seks hayatlarını biliyorum. Onları duydum, çok sık değil, çünkü ne sıklıkta olduğunu bilmiyorum, ama bu... sıradan seks, sıkıcı seks ve kimse bundan aşırı heyecanlanmış gibi görünmüyor.

Ya da daha doğrusu, Vi heyecanlanmıyor.

Eğleniyor gibi geliyor, ama çılgın bir kadın, zevkin doruklarını yaşayan bir kadın gibi gelmiyor.

Mesaja bakıyorum.

Asla hiç hayatımda hayatımda hiç hiç hiç istemi
istemi cevap istemi bir mesajına

Şu an hariç.

Ve bunu düşünüyorum.

Sanırım... Sanırım yapacağım.

Mesajına cevap vereceğim.

On Birinci Bölüm

VIOLET

DÜŞÜK SEVİYELİ PANİK bütün gün damarlarımda dolaşıyor ve akşamdan kalma hali geçtikten sonra da uzun süre devam ettiği için bunun ne olduğunu biliyorum.

Bilgisayarımı bıraktığımdan beri bunun ne olduğunu biliyorum.

İç çekip notlarımla biraz çalışmaya çalışıyorum. Çok eski bir bilgisayarım var, ama hala çalışıyor olsa da bazı tuşları bozuk ve işletim sistemi çok eski. Ama e-postaları okumak için iyi ve yarınki hasar kontrol toplantıları için birkaç tane biriktirdiğime emin olabilirsiniz.

Isaac birkaç tane gönderdi ve ilk kez, içlerinde ürkütücü hiçbir şey yok. Bana gönderdiği bire bir e-postalarda bile. Yarın, sızdırılan fotoğraf ve videoların derin sahte yapay zekası olarak adlandırdığı şeyi ele almak için birkaç konuda benim görüşümü istiyor.

Ama sabah için bana fotoğraflarındaki kızları bulmam için bir yan iş verdi. Onun Ghost olduğunu düşündüğü kızları.

Derin sahte ise, o zaman nasıl var olurlar ve o nasıl bilir diye sormuyorum.

Ancak, ona kayıt dışı olarak anlatacağım notlarım basit. Yani, tabii ki, istediğini yapacağım, ama maskeli kadınları nasıl bulacağımı bilmiyorum. Fotoğrafların hangi kulüpte çekildiğini, bir otel odasında mı çekildiğini, ne olduğunu bile bilmiyorum. Bunun yapay zeka ile ilgisi olmadığına yüzde yüz eminim, ama bu hassas bir yaklaşım gerektirir.

Gizli olarak.

Şahsen, bunu kabul etmesi, marjinalleştirilmiş geniş bir kesimi tabanına davet etmesi ve herkesi gerçekten temsil etmesi gerektiğini düşünüyorum.

Bunu, doğum günü eğlencesinin kontrolden çıkması olarak nitelendirebilir ya da biraz hafifletebilir, ancak sorumluluğunu üstlenmelidir.

Başkaları daha kötüsünü yapıyor.

Tüm notlarımı bitirdiğimde, makarna pişirir, stüdyomun pencerelerini açarak havalandırır ve Jack'in koyduğu için kızdığım türden berbat bir film izlerken yerim.

Ve ara sıra telefonumu kontrol edip Cade'den bir şey gelmiş mi diye bakarım.

Ondan bir mesaj geldiğinde neredeyse bir metre zıplıyorum.

Numaramı mı aldı? Belli ki almış.

Ona verdiğimi hatırlamıyorum, ayrıca geçmişte neden versem ki? Erkek arkadaşımın ya da eski erkek arkadaşımın kardeşinin beni araması ya da mesaj atması için hiçbir neden yoktu, benim de onu aramam ya da mesaj atmam için. Ama Jack'i tanıyorsam, ona vermiştir.

CADE

Vi. Ben Cade. Bilgisayarında tanılama yapıyorum, sorunu bulmaya çalışıyorum.

BEN

İşim kurtarılabilir mi?

Panik başlarken kalbim hızla çarpmaya başladı.

CADE

Çalışman iyi olacak, ama düzeltmem gerekiyor. Bittiğinde, senin evine bırakmamı ister misin?

BEN

Hayır! Bana iyilik yapıyorsun. Ben alabilirim.

CADE

Ofise bırakabilirim.

AMA ONU ORADA İSTEMİYORUM. Orada tanıdığım kimseyi istemiyorum. Ayrıca, onun için yine de yolunun üzerinde değil.

BEN

Sadece bana haber ver, ben alırım.

CADE bana başparmak yukarı emojişi gönderir ve nedense kendimi gülümserken bulurum.

Yerime yerleşip berbat filmin geri kalanını izliyorum.

UYUYAKALMIŞIM, yarı uykulu bir haldeyken telefonum titriyor.

İnliyorum ve bu beni uyanık dünyaya geri çekiyor.

Muhtemelen Jack'tir. Sabah işim olduğunu bilmesine rağmen gece geç saatte bana mesaj atması veya araması tam ona göre bir davranış. Aslında, Jack olduğu için, sabah işim olduğu fikri aklına bile gelmemiş olabilir.

Ama telefon bir daha çalmıyor.

Jack, bir şeye ihtiyacı olduğunda tek seferlik mesaj atan biri değildir. Aslında Jack, telefon eden biridir. Mesaj atmak onun için genellikle çok zaman alır. Bana bir şans daha vermem için yalvaracak olsa bile, ki bunu havada kokusunu alabiliyorum. Yakında bunu yapacak. Öyleyse... neden şimdi yapmasın?

Telefonumu alıp kendime doğru çekiyorum, ama mesaj yok. E-posta mı?

Ya işte acil bir durum varsa? Siyasi analistler ve danışmanlar dokuzdan beşe kadar çalışmazlar, özellikle de bir yangın fırtınası, bir kampanya ya da her ikisi birden varsa.

Bu ikisi de var.

Uykumun son kalıntıları da buharlaşır ve telefonu açıp e-postalarımı bakarım.

Jack değil.

İşle ilgili
değil.

Kalbim göğsümde hızla atıyor.

Hayalet.

The Ghost'tan bir e-posta geldi.

Kahretsin, ona gönderdiğim mesajda ne yazmıştım ben?

Ayak parmaklarımdan başlayan sıcaklık, hızla kafa derime kadar yayılıyor.

Ne dedim ki böyle bir cevap almamı gerektirecek, ve bunu okumak istiyor muyum?

Fantezilerimi bir forumda paylaşıp birinin cevap vermesini sağlamak ya da hikaye gibi gelişen başkalarınınkini okumak bir şey, ama biriyle mesajlaşmak başka bir şey.

Biliyorum, bunu
yaptım.

Buluşmak istiyorlar.

Gerçek hayatta tecavüze uğramak istemiyorum. Kimse istemez sanırım. Ama bu fantezi baş döndürücü. Kontrolü ele alan ve bana orgazm yaşatarak gerçekten ne istediğimi gösteren seksi bir erkeğin fantezisi baş döndürücü.

Tıpkı paylaşılma ve sadece sevişmek için bir nesne olarak görülme fantezisi gibi.

Bütün vücudum titriyor.

Tanımadığım erkeklerin beni sikişecek bir delik gibi davranmasını istemediğimi anlıyorum. Bu korkunç bir düşünce, ama özünde bu fantezi tuzlu karamel gibidir; tamamen saran ve bağımlılık yapan.

Çünkü bu fantezide, beni sikişecek ve onlara zevk verecek bir şey gibi davranırken, bana her şeyi veriyorlar. Beni taparcasına seviyorlar ve...

Fantezi sadece fantezidir. Gerçeklik ise bambaşka bir şeydir.

Kontrolümün elimden alınması, peşinden koşulacak kadar değerli bir şey olmak, bir erkeğin aklını kaçırarak kadar seksi olmak fikrini seviyorum. Birinin bana rehberlik etmesi, itaat ve boyun eğmenin tüm yönlerini göstermesi, onların olması fikrini seviyorum.

Kahretsin.

Açmalı mıyım?

Ghost, benim pek yaklaşmadığım bir fantezi. Onunla ilgili düşüncelerim var ve benim zihnimde o imkansız bir yaratık, karanlık akan ipek gibi bir ses, gerçekliğe meydan okuyan bir dokunuş. O en üst düzey kontrolcü, en üst düzey efendi. Sonuçta, birine bedel ödettirirken gösterdiği ustaca ve tehlikeli kontrolüne bakın, o insanlara nasıl hükmettiğine, hacklemeyi nasıl sanata dönüştürdüğüne bakın.

Eğer bunun erotik anlamda bana nasıl etki edeceğini merak etmeye başlarsam, nefes almam zorlaşır.

Fanteziyi mahvetmek istemiyorum.

Ve e-postayı bakmadan silersem, kendimden nefret ederim. Nefes alıp, e-postayı açıyorum.

BANA MESAJ AT.

555-039-2543

İŞTE BU.

Bana
mesaj at.

Bir
numara.

Sanki beni aramamı istemek çok fazla olurmuş gibi. Ya
da... benimle dalga geçiyor.

Ama o forumda, onunla yattığını iddia eden tüm kızlar
ayrıntılara girmiyorlardı, genel ayrıntılara bile, mesela bana mesaj attı ya
da numaramı istedi gibi. Her biri kendi "deneyimlerine" dalmışlardı ve bu
deneyimler o kadar çeşitlilik gösteriyordu ki, sıradan sekslerden şaplak
atmaya ve St. Andrew's haçlarına kadar, kendi fantezilerini yazdıklarını ve
bu şeylerin sadece kafalarında gerçekleştiğini düşündüm.

Ne bileyim? Belki de yaptığı şey budur, günlerini ve gecelerini farklı
kadınlar ve erkeklerle bir fanteziyi diğerinin ardından gerçekleştirerek
geçiriyordur... çünkü sitede erkekler de vardı.

Neredeyse

kıkırdayacaktım

. Neredeyse.

Ama ne yapacağımı bilmediğim için gülüşüm boğazımda kalıyor. Ona
mesaj atmak delilik olur. Bir yabancıya numaramı vermek, e-posta
adresimi vermekten ya da bu durumda, ana hesabımdan gelen, onun
sitesinde bulunan numarayı vermekten çok farklı.

Sadece deli olmakla kalmaz, ölüm arzusuna sahip biri olurum.

Lia uyanmış olacaktır, o sabahları erken kalkan biri değildir, ama onu
aramam ya da mesaj atmam. Çünkü ne diyeceğini biliyorum. Bana bunu
yapmamı söyleyecektir.

Ama on dakika tereddüt ettikten sonra, kararımı verip yapmayacağım
şeyi yapıyorum.

Lia'yı arıyorum.

"Şunu bir netleştirelim. Hayalet sana bir numara verdi ve mesaj atmanı
istedi, ama sen beni mi arıyorsun? Neden?"

"Çünkü..."

"Yani, ne diyeceğimi biliyorsun. Neden daha önce yapmadın? Neden benden izin istiyorsun, sen yetişkin bir kadınsın ve ikimiz de biliyoruz ki zaman kazanmaya çalışıyorsun, böylece çok geç olacak." Nefes alır. "Peki ona ne dedin?"

"Hatırlamıyorum." Tavandaki gölgelere bakıyorum. "Bunu yaparsam deli olurum."

Lia alaycı bir şekilde güldü. "Yapmazsan deli olursun."

"Ya psikopat biriye? Kim olduğunu hiç bilmiyorum. Bu e-posta alışverişi değil, o benim numaramı istiyor."

"Erkekler her zaman numara isterler. Bunun nesi farklı?"

"Bilmiyorum... öyle işte."

Lia inler. "Çünkü o bir hacker ve kadınlar ona siber külotlarını atıyor diye mi? Kendine gel kızım."

"Deniyorum. Ama sen bunu zorlaştırıyorsun. Deli bir şey yapmaktan çekindiğim için beni deli gibi gösteriyorsun."

"Bunu yapmak istiyorsun ve bana bunu yapmamı söylemem için aradın." Lia iç çeker. "Kimliğini gizli tutabilmen için sana başka bir numara verecek bir uygulama indir. Böylece ikiniz de gizli kalabilirsiniz. Sence sana ev numarasını mı verdi?"

Ben... bunu hiç düşünmemiştim. "Tamam, bu aslında iyi bir fikir ve iyi bir noktaya değindin."

"Ben her zaman iyi fikirlerle doluyum. Gizliliğin korunursa, rahatlayıp biraz eğlenebilirsin, değil mi?"

Haklı. Beni bundan alıkoyacak ve güvende kalmamı sağlayacak hiçbir şey yok.

"Anlıyorum Lia. Yarın seni ararım." "Sıcak çayla birlikte."

Telefonu kapattığımda, bir uygulama indirip kurdum, böylece numaram gizli kalacak.

Kendime ne isim verdim?

Vi2l—vital gibi, ama Vi 21 gibi de görünüyor. Muhtemelen başka bir şey düşünmeliydim. Gerçek bir takma ad gibi. Ama artık çok geç.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki kulaklarımda çınlıyor ve birkaç mesaj deniyorum. Ama sonunda, sönük ve nötr bir şey buluyorum ve bunun yeterli olacağını düşünüyorum.

Vi2L

Selam.

NEREDEYSE ANINDA CEVAP VERİYOR.

GHOST

Yabancı kişilere numaranızı vermenin tehlikeleri konusunda sizi uyarmam gerekir mi?

Vi2L

Bana mesaj atmamı söyledin.

GHOST

Sana söyleneni her zaman yapar mısın?

DÜŞÜNÜRÜM.

Vi2L

Duruma göre değişir.

GHOST

Peki bu durumun ne olduğunu düşünüyorsun?

NEFESİM KESİLİYOR, boğazımın en üstünde, sıcak.

Vİ2L

Bilmiyorum.

GHOST

Elbette biliyorsun.

AVUÇ İÇLERİM TERLEMeye BAŞLIYOR.

Vİ2L

Bana zarar vermeyi mi planlıyorsun?

GHOST

Sadece senin istediğin şekilde.

NEFES ALMAKTA ZORLANIYORUM.

Bu benim dünya deneyiminin dışında bir şey. Suyun içindeyim ve kara yok.

Vİ2L

Bunu daha önce hiç yapmadım. Ben...

GHOST

Korkuyor musun?

Vİ2L

Aptal değilim. Korkmam gerek. Bu çok tuhaf. Değil mi?

GHOST

Bazıları, bana yapmamı istediğin şeylerin çok uçuk olduğunu söyleyebilir.

Vi2L

Hatırlamıyorum.

GHOST

Şu soruyu cevapla. Kimseye anlatmadığın fantezilerin var mı, güvenli bir ortamda sana zorla yapılmasını istediğin şeyler?

Gerçeklerin ortaya çıkma anı

geldi **ve...** Yapamıyorum.

Vi21

Kimliğimi korumak için önlemler aldım, bu yüzden vazgeçebilirim.

GHOST

Bence tam da istediğin şey bu... tüm fantezilerinin gerçeğe dönüşmesi. Ama bununla yüzleşmek ürkütücü olabilir.

HİPERVENTİLASYONA GİRMEK ÜZEREYİM.

Vi21

Gitmeliyim.

GHOST

Yapabilirsin. Ama benim ne iş yaptığımı unutma. Bir keresinde Pentagon'u hackledim, içeri girdim, etrafı dolaştım ve çıktım, onlar da hiç farkına varmadılar. Bu, benim üzerimde bir kozun olduğu anlamına geliyor.

Vi2L

Sanırım bunu bilmek istemiyorum. Sen benim kim olduğumu bilmiyorsun, ben de gideceğim.

GHOST

Dediğim gibi, ben bir hackerım, Pentagon'a ve birçok başka yere girdim. Bu konuşmayı silmenin, istersem kim olduğumu öğrenmemi engelleyeceğini mi sanıyorsun?

Vi2L

Bir uygulamam var.

GHOST

İstersem birkaç saniyede geçebileceğim bir uygulama.

Siktir, siktir, siktir, ne yaptım ben?

Tabii ki, aptal bir uygulama beni koruyamaz. Adımı değiştirmem, buradan ayrılmam, yeniden başlamam gerekecek...

GHOST

Ama bunu söyledikten sonra, eğer bunu şimdi bitirmek istiyorsan, bitirebilirsin. Ve ben gerçek numaranı ya da başka bir şeyini alarak mahremiyetini ihlal etme niyetim yok. Tabii sen istemediğin sürece.

Derin bir nefes alıp çılgın düşüncelerimi yatıştırmaya çalışıyorum.

GHOST

Her türlü kink oyunu sınırlara, güvene ve zamana dayanır. Ve sen hiçbir şey yapmak zorunda değilsin. Bundan daha ileri gitmemize gerek yok. Ama herkes benim gibi değil.

NEFESİMİ TUTUYORUM.

GHOST

Dışarıda kötü insanlar var ve umarım başkalarıyla karşılaşmalarında veya iletişimde dikkatli olursun. Kime güvendiğine dikkat etmelisin.

Bir an için dudağımın köşesini ısırıyorum.

Vi2L

Sana güvenebilir miyim?

CEVAP HEMEN GELMEZ, ama çok da uzun sürmez.

GHOST

Bu yanlış bir soru.

Vi2L

Nasıl yani?

GHOST

Güvenmen gereken tek kişi kendisin. İçgüdülerin benim hakkımda ne diyor?

İçimde parlak ve temiz bir şey parlıyor, oturup düşünüyorum, sonra yazıyorum.

Vi2L

Ya çok zeki ve şeytani birisin ya da dürüstsün.

GHOST

Ben çok zekiyim.

BU BENİ GÜLDÜRÜYOR.

Vi2L

Zeki Bey, içgüdülerim muhtemelen bir katil olmadığını söylüyor, ama seni daha iyi tanıyana kadar tetikte olmam gerektiğini söylüyor.

GHOST

İyi cevap. Öyleyse, sen daha rahat hissedene kadar bu ilişkiyi rahat tutalım. Ben de öyle yapıyorum zaten. Sadece flört etsek ya da buluşsak bile, sınırlar koymamız gerekiyor ve bu da senin rahat hissetmen ve birbirimizi biraz tanımamızla mümkün olur. Kulağa hoş geliyor mu?

KAFAMI SALLIYORUM, sonra gözlerimi deviriyorum. Ve ona evet cevabı gönderiyorum.

GHOST

Sanırım şu anda bir erkek arkadaşın yok, değil mi?

Vi2L

Seni bulup dövmesinden mi korkuyorsun?

GHOST

Hiç de değil. Daha çok, bu kirli fantezini neden benimle değil de onunla paylaşmadığını merak ediyorum.

Ben bahsetmiyorum Ne gönderdiğimi hatırlamıyorum çünkü her ne gönderdiysem, seks fantezilerimin sınırları içindeydi ve - aman Tanrım, onunla konuştuğuma inanamıyorum - çok müstehcen olsa bile, ne dediğimi hala iyi hatırlıyorum.

Kontrol.

Zorlama

. Pislik.

Vi2L

Kısa bir süre önce biriyle ilişkiyi sonlandırdım.

GHOST

Senin için sorun yoksa, ben de yeniden başlamakla sorunum yok. Ya da istediğin kadar bekleyebiliriz.

Eğer işler o noktaya gelirse. Eğer.

Top benim sahamda, diyor.

Vi2L

Hayır, bu uzun zamandır beklenen bir şeydi. Ben sadece erteliyordum. Ama son darbe, Vegas'ta beni aldattığında geldi. Yıldönümümüzde.

GHOST

Onsuz daha iyi olacağın anlaşılıyor. Bu yüzden mi bana mesaj attın? Bu bir teselli ilişkisi değil, damak temizleyici mi istiyorsun? Dikkatini dağıtacak bir şey mi?

Vİ2L

Neden yaptığımı bilmiyorum. Senin cevap vereceğini hiç beklemiyordum.

GHOST

Dürüstlük. Hoşuma gitti.

Pişman mısın?

Ben: Hayır...

Bir süre CEVAP VERMİYOR.

Sonra telefonum yanar ve klitorisim zonklar.

GHOST

Seninle işim bittiğinde belki de öyle olursun.

Onikinci Bölüm

CADE

YALAN SÖYLEDİM.

Buna şüphe yok. Vi'ye yalan söyledim.

Güven iki yönlüdür ve Ghost olarak benimle iletişime geçen herkesi kontrol ederim.

Bu Violet.

Bunu biliyordum çünkü bilgisayarı bendeydi. Ve kullandığı uygulamayı hacklemek kolaydı. Aslında, buna gerek bile yoktu. Telefonunu dinleyebilirdim.

Ama bilgisayarı olmasa bile, ya da tek kullanımlık telefon kullanmış olsa bile, Vi'ni ilgimi çekmiş olurdu, ismine bakardım ve Violet aklıma gelirdi.

O benim içime işleyen bir özelliği olduğu için değil, lanet olası adı çok benzer ve yazı stili ona benziyor diye.

Her şeyi siktir et. Belki de beni, benim rahatça itiraf edebileceğimden çok daha uzun süredir etkiliyor.

En son yapmak istediğim şey, kardeşimin eve getirdiği, reşit olmaya yeni basmış kızını izlemenin ne kadar ürkütücü bir şey olduğunu düşünmek.

Onu gözetlemek, ona imrenmek ya da onu düşünerek mastürbasyon yapmak değil, ama odayı daha aydınlık, daha küçük hale getiren bir farkındalık, sanki ben ve Vi neredeyse birbirimize dokunacakmışız gibi...

Ne zaman ona karşı aşırı farkındalığa dönüştüğünü hatırlamıyorum. Son birkaç ay mı? Daha uzun mu? Hiç düşünmedim.

Vi her zaman yasak bölgeydi.

Ve o da bana Jack'in ağabeyinden başka bir şey olarak bakmadı.

Ghost'a gönderilen mesajın IP adresi onun bilgisayarından geliyordu.

Ama bunu çözüp ona e-posta ile cevap verdiğim anda, onun mahremiyetine tecavüz etmeyi bıraktım.

Güven, kink oyunlarının önemli bir parçasıdır. Ama hangi yolu seçeceğimi bilmiyorum. Henüz.

Anonim kalmak ve kendimi saf röntgencilğe kaptırmak eğlenceli olabilir. Bunu çok fazla düşünürsem tahrik oluyorum. Ve ona maske taktırarak, kim olduğumu görmesini engelleyerek ona dokunabileceğim birçok lezzetli fırsat var.

Ya da belki bu korkakça bir davranış. Eğer o bunu kabul ederse, bu her türlü güven sınırını zorlamak olur. Sanırım onun benim gerçek kimliğimi görmesini ve onu hayal kırıklığına uğratmak istememenden kaynaklanıyor.

Onu tanımıyor olsam bile, bir erkek onun kafasındaki beklentileri nasıl karşılayabilir ki?

Bu düşünce beni çok ediyor.

Ben asla böyle değilim. Asla bu kadar... güvensiz değilim.

Hala Pazar gecesi ve ben Enzo'nun yerinde müşterimiz için küçük bir iş yapıyorum. Ek iş. Bu iş kolay, sadece biraz zaman alıyor ve ben ona gereken önemi vermiyorum.

"Sorun mu var?" diye soruyor Enzo.

Hiçbir fikri yok. "Her şey yolunda. Seninki?"

Enzo sandalyesini geri çekip bana doğru yuvarlanır. "İşten bahsetmiyorum aptal, burada neler olduğunu soruyorum." Parmağıyla kafama dokunur. "İstersen cumartesi gecesi kızıl saçlı kız hakkında her şeyi anlatabilirim. Bu gece saat altıya kadar çalıştı."

"Pas geçeceğim, teşekkürler."

Omuz silkiyor ve geri dönüyor. "Senin kaybın. Çok ateşliydi."

Cebimdeki telefonum sessiz, yeni mesaj geldiğinde titremeyi reddediyor.

Hâlâ cevap vermedi. Saat geç oldu, uyuyor olabilir ya da sadece konuşmamızı düşünmemeye çalışıyor olabilir, bu da onun tükendiği anlamına gelir.

O da istiyor. Ama bana cevap vermemesine de şaşırmadım. Ondan haber bekliyor olsam da, bu benim de istediğim bir şey.

Onun tereddüt etmesini istiyorum.

Şaşırmasını istiyorum.

Cinsel mutluluğun gerçekleşebileceği hayallerinin heyecanını ve beklentisini aşır, ne yaptığını düşünmeye zorlanması gerekiyor.

Deneyimli olsaydı sorun olmazdı. Ama değil.

Vi, bunun istediği şey olduğundan yüzde yüz emin olmalı. Bunun açmak istediği bir kapı olduğundan emin olmalı.

Onun fantezilerinin ne olduğunu bildiğini biliyorum. Bunlar özünde kontrolü bırakma oyunudur.

kontrolü bırakmayı deniyorlar. Kontrol tamamen onda olduğunda, tüm sınırları, yumuşak sınırlarını, orta sınırlarını, sert sınırlarını ve kesinlikle kabul edemeyeceği şeylerin listesini belirleyen kişi odur.

Benim için, paylaşmayacağım.

Ama onun bu konudaki fantezileri her zaman kullanılması, sınırlarına itilmesi, özerkliğini kaybetmesi ve iyi hissettirilmesi ile ilgilidir.

Saf zevk karşılığında kontrolünün kendi şartlarına göre ele geçirilmesini istiyor.

Ve biraz korku ve ilkel duygular bunu daha da artırır.

Ama sadece varsaymak istemiyorum. Onun bildiğini biliyorum diyorum. Ama bunu, oturup

Ne düşünüyorum ben? Tabii ki istiyor. Seks yaptı ve bunun hakkında konuşmak istiyor.

"Evli değildi, değil mi?"

"Bilmiyorum," diyor Enzo. "Orada değildim."

"O zaman nasıl..." Duruyorum. "Sen ve kız arkadaşın, Jack ve onun yattığı kadın değil."

"Kızıl saçlı mı? Dünün haberi. Kardeşin hakkında konuşalım. Bu Violet'in güzel, tatlı ve akıllı olduğunu düşünmüştüm."

Ve çok pis. "Evet. O bir aptal. Ben... Kahretsin. O, ezik arkadaşlarıyla Vegas'a gitti ve başka biriyle yattı, kanıtları yanlışlıkla onun bulutuna gönderdi..."

"Çünkü Jack olduğu için mi?"

Başımı sallıyorum. "Çünkü Jack. Ve bunu onların yıldönümünde yaptı." Gözleri kısılıyor. "Onu cezalandırmak mı istiyorsun?"

"Tabii ki istiyorum."

Ayağa kalkar ve eğilir. "Emrindeyim."

Dizüstü bilgisayarımı yanıma çekip bulutu hackledim. "Siktir."

"Ne?"

"Bu."

Enzo fotoğrafları görmek için yanıma yaklaşır. "Jack'i severim, bunu biliyorsun, ama akıllı bir çocukken nasıl bu kadar aptal olabildi?"

Öfke içimde kaynıyor. "Yıldönümlerinde mi? Tanrım, Jack..." Diye iç çekiyorum. "Bakayım dedim ama o olayı fotoğraflamamış, sana bu ne gibi geliyor?"

"O kızı parmaklayıp memelerini emiyor ve mutlu bir son için kendini hazırlıyor gibi görünüyor, ardından da çarşafı dağıtır gibi görünüyor, bana öyle geliyor." Elini uzatıp bir fotoğrafı büyüttü. "Tabii ki ben uzman değilim. Ama kızın amcığı güzelmiş."

"Enzo." Ona sert bir bakış attım.

Ellerini kaldırır. "Üzgünüm. Sadece... orada duruyor."

Vi'nin bunları görüp görmediğini bilmiyorum ama ben siliyorum. Gördüyse bile, tekrar bakmak zorunda kalmamalı.

"Bu çok alçakça," diye mırıldanıyorum. "Jack için bile. Ve onun bunu bitirmesine sevindim."

Ama bu benim için yeterli değil. Jack cezalandırılmalı. "O bakışın var."

"Ne bakışı?"

"Sanki Cyber Punisher'mışsın gibi." Kıkırdar.

Ben gülmüyorum. "Jack, insanların duygularıyla oynayamayacağını öğrenmeli."

"Sen dedin ki..."

"Onların yıldönümünde gitti. Gizlice kaçtı, Vi'yi yalnız bıraktı, o da doğru olanı yapmaya çalışıyordu, bitirmek için bekliyordu. Bak, bence o bunu istemiyor. Bence Jack sadece pastayı biriktirmeyi ve onu yiyip bitirmeyi seviyor."

Enzo derin bir nefes aldı. "Ne yapacaksın?" "Ona bir ders vereceğim."

Jack'in banka hesaplarına girip parasını donduruyorum. Ve dönüş biletini iptal ediyorum. Son dakikada yeni bir bilet alması gerekecek, ama buna parası yetmez.

O, Vegas'ta beş parasız ve mahsur kalacak.

Bahse girerim bu geziyi finanse etmek için bir aylık parasını kullanmıştır. Muhtemelen arkadaşlarına yardım etmek için gezinin çoğunu o ödemiştir.

"İyi başlangıç," diyor Enzo. "Onu sonsuza kadar orada bırakmayacaksın, değil mi?"

"Kalbin mi büyüdü?"

"Deniyorum. Hadi ama Cade..."

"Hayır. O benim kardeşim. Onu geri getireceğim." Bir an duruyorum. "Eninde sonunda. Ama öğrenmesi gerekiyor. Violet'e böyle davranmamasını öğrenmesi ve hayatındaki şeylerin sorumluluğunu üstlenmeyi öğrenmesi gerekiyor."

Enzo sırtıyor. "O halde biraz eğlenmelisin. Yaratıcı ol. Otel faturasına ekstra masraflar ekle."

"Oda servisi gibi mi?"

"Kesinlikle." Kaşlarını çatıp parmaklarını şıklatır. "Striptizci partisi!"

Gülüyorum ve eklemek için bir erkek partisi buluyorum. "Bence korkunç şovlara gitmeli."

Enzo bilgisayarını açar ve gösterileri sıralamaya başlar.

Küçük bir sihirbazlık mekanında sihirbazlık gösterilerine karar veriyoruz. Golden Girls'e saygı duruşu niteliğinde bir drag gösterisi.

Sonra biraz alışveriş yapıyorum.

Onun bedenine uygun striptizci topuklu ayakkabılar ve Jack'in kesinlikle nefret ettiğini bildiğim pastel renkli yat kulübü tarzı kıyafetler seçiyoruz.

Enzo, asla giymeyeceği birkaç elbise ve dar beyaz iç çamaşırı seçti ve her şeyi buraya gönderdi.

Gülümsüyorum. "Bu, daha gerçekçi oluyor."

"Mutlu sonlu bir masaja ihtiyacı var," diyor Enzo. "David Hasslehoff mu?"

"Jack'in onu tanıdığını sanmıyorum. Liberace'ye ne dersin?" "Onu tanıyor mu?"

"Ne fark eder ki? Şişman Elvis?"

"Noel Baba?"

"Diş Perisi?"

İkimiz de gülmeye başlıyoruz.

Ama sonra Enzo, "Striptizcinin erkek arkadaşı onu ziyaret etmeli. Tanıdıklarım var." der.

Kaşlarımı çattım. "Ben de insanları tanıyorum. Ziyaretin tanımını yap."

Benim istediğim, Jack'in korkup düzelmesi, belki de hayatında daha iyi bir yönünü ortaya çıkarması. Onun bir tüp aracılığıyla beslenmesini, bıçaklanmasını ya da lanet olası bir haydutun onun için gerekli olan önemli bir organını öldürmeye karar vermesi nedeniyle hayatının geri kalanında diyetini kökten değiştirmesini istemiyorum.

Onun çakal yemi olmasını da istemiyorum.

Enzo omuz silkiyor. "Hafif bir kaçırma, korkutma."

"Bunu tanımla."

"Onlar profesyoneller. Kontrolü kaybetmezler, hata yapmazlar.

Verilen sınırlar içinde kalırlar. Sol elinin tırnağının kırmızıya boyanmasını istersen, yaparlar. Ne istersen yaparlar, ona pantolonuna işemesini sağlayacak bir konuşma yaparlar ya da bir kez yumruk atarlar. Ona anlatmanı istediğin hikayeyi onlara anlatırız, o da o hikayeyi öğrenir."

"Sen benim kızımı becerdin, seni öldüreceğim" mi?

"Evet. Sonra da onu uyarmak için hayatını bağışlamaya karar verecekler. Ne olacağını biliyorsun, Cade."

Ama kardeşim için değil.

Yavaşça başımı sallıyorum. "Onu biraz hırpalayabilirler mi sence? Biraz acı çektirebilirler, ama onu korkutmak için, sakat bırakmadan, kırmadan, iç organlarını incitmeden? Tanıdıkların bunu yapabilir mi?"

"Yapabilirler. Ama kardeşinin incinmesini ister misin? Çünkü dövmek acı demek. Az da olsa acıdır. Bir yumruk, yere atmak, sert davranmak, hepsi acı içerir."

"Evet. Ona bir ders verilsin istiyorum."

"Tamam. Ama unutma, bu senin kardeşin."

"Benim kardeşim, beleşçi, kendi yolundan çıkmayan, sadece kız arkadaşını almayan..."

"Eski kız arkadaşını."

"...olduğunu kabul etmiyor, aldatıyor ve her şeyin yolunda gideceğini düşünüyor. Jack, yaptıklarının sonuçları olduğunu öğrenmeli."

Enzo ellerini çırpıp. "Ben ararım. Kulağa eğlenceli geliyor. Evet, zor yoldan öğrenmesi gerekiyor gibi görünüyor. Üzgünüm, Jack."

Aynı zamanda çok eğlenceli de olacak gibi görünüyor.

Üzgünüm mü? Siktir git Jack. İnsanlara zarar veremezsin.

Özellikle de Vi'yi.

On Üçüncü Bölüm

VIOLET

UYUYAMIYORUM. Ve bugün işte berbat bir gün geçireceğim.

Seninle işim bittiğinde öyle olabilirsin.

Ghost'un son mesajı, onu takan kişinin peşinden esen rüzgarda yayılan parfüm gibi, beni alay etmeye ve kızdırmaya devam ediyor.

Tanımak istediğim birini.

Yutkunuyorum.

Korku dolu bir beklenti beni sarsıyor. Bana zarar vereceği beni inciteceği için değil, ama korku... sanki beni hiç bilmediğim karanlık yerlere götürecekmiş gibi.

Ya da belki de sana zarar vereceğini kastediyordur. Sonuçta, ben istersem bunu yapacağını söylemişti.

Ne yapabilir ki? Kafasında ne tür karanlık, erotik planlar var?

Bazı insanların acıdan zevk aldığını, bazılarının ise acı çektirmekten zevk aldığını biliyorum.

Kendimi acı bağımlısı olarak görmüyorum. İçimi dikkatlice yokluyorum, etrafı hissediyorum, ama hayır, fiziksel acı fikri her zamanki gibi, kaçınmak istediğim bir şey olarak kalıyor.

Peki ya sınırlarımı zorlamak? Oyuncaklar? Hem zevk hem acı veren şeyler var, değil mi? Ve acı ile ilgili her şey fiziksel olmak zorunda değil.

Ghost beni yüzeyin altındaki tüm yerlere götürmeye, benim tüm parçalarımı keşfetmeye hazır. Beni içinde boğup oyuncağına dönüştürmeye hazır.

Belki de pişmanlık ve acı derken kastettiği budur. Beni başlangıçtaki halimden farklı biri olarak bırakmak.

Tanrım. Neden bu beni bu kadar tahrik ediyor? Çünkü ısladığımdan eminim.

İçimde açıklayamadığım bir ihtiyaçla çarpıyor ve elimi uzatıp parmaklarımı kullanmak için can atıyorum.

Nedense yapmıyorum.

O bana dokunduğunda patlamaya hazır olmak istiyorum.

Tüm bunlar beni hem korkutuyor hem de meraklandırıyor. Beni ıslatacak kadar.

Yaptığım şeyin tehlikeli olduğunun farkındayım.

Bunu bir yabancıyla, hiç tanışmadığım, herhangi biri ya da herhangi bir şey olabilecek bir adamla yapmak istiyorum.

Tehlikeli biri olabilir.

Ghost, benim özel alanıma girmeyeceğini iddia eden bir hacker, ama buna nasıl inanabilirim ki? Cade'in de girmemesi gereken alanlara girmeye çalışmayacağına inanmakta bile zorlanıyorum. Yani, dünya çapında bir hacker mı? Herkes hakkında her şeyi öğrenebilen ve bunu yapan biri mi? Bana doğruyu söylediğini kim söyleyebilir ki?

O tüm avantajlara sahip.

Benim ise hiçbir avantajım

yok.

Cade bile... Ama titriyorum, bu isim içimde bir şeyleri ısıtıyor. Hayır, Cade yapabilir, ama yapmaz. O iyi bir adam.

Hacker mı?

O kadar da değil.

Ona güvenmemem gerektiğini, ona bu kadar çabuk cevap vermemem gerektiğini biliyorum, ama... Elimde değildi.

Bana kendime güvenmemi, içgüdülerime kulak vermemi söyledi. Ve ben bir nevi yalan söyledim. Gerçeği biraz abarttım. Çünkü içgüdülerim bana onun bana zarar vermeyeceğini söylüyor. Onun iyi bir adam olduğunu söylemiyor, ama ona mesaj attığımdan beri bana zarar vermeyeceğini veya benim istemediğim bir şey yapmayacağını kesin olarak söylüyor.

Ama yine de, bu içgüdü, Jack'le çok uzun süre birlikte kalmama neden olan içgüdüydü.

Ama bu adil mi? Jack ile ilişkimizin çok uzun sürdüğünü ve sona ermesi gerektiğini içten içe bilmiyor muydum?

Yere çöküp mesajları takıntılı bir şekilde okuduktan sonra, telefonumu kullanarak Isaac'tan sonra The Ghost'un başka bir şey yapıp yapmadığını kontrol ediyorum.

Ama hiçbir şey çıkmıyor.

Bir iç çekerek tekrar uykuya dalmaya çalışıyorum.

Saat beşe yaklaşırken telefonum çalar ve Jack'in adı belirir.

Saat çok geç ya da çok erken, nasıl baktığınıza bağlı olarak, paniğe kapılıp cevap veriyorum.

Jack bu saatte asla aramaz. Asla.

"Jack?"

"Aman Tanrım, Vi, kapatma! Lütfen! Yardıma ihtiyacım var." Jack hiç bu kadar paniklemiş gibi konuşmamıştı.

"İyi misin?"

Bir duraklama olur. "İyiyim. Sanırım, ama paraya ihtiyacım var."

"Sen..." Bir an telefonuma bakıyorum. "Paraya ihtiyacın var. Şimdi kapatıyorum. Burada saatin kaç olduğunu biliyor musun? Saat..."

"Lütfen, Vi, lütfen. Bana yardım et, biraz para ver."

"Her şeyi kumarda kaybettiysen..."

"Ben yapmadım." Derin, duyulabilir nefesler alıyor. "Kartlarım iptal edildi ve hesaplarım donduruldu. Ben... Vi, faturamda benim haberim olmayan bir sürü harcama var. Giysiler, eğlence, oda servisi."

Giysiler. Tabii ki Jack, eşyalarını toplamadan ayrılırdı. Ve onun bahsettiği *eğlencenin* ne tür bir şey olduğunu tahmin edebiliyorum.

Her şey bitmiş olabilir, ama bu acı çekmediğim anlamına gelmez ve göğsüm biraz sıkışır.

Üç yıl birlikteydik ve benim değerim, unutulmuş bir yıldönümü, insan ATM'si ve kriz önleyici olmak.

Bir kızın hayal ettiği bir şey değil. "Eğlence," diye mırıldanıyorum.

"Gentleman's Special'ı ben sipariş etmedim. Diğerleri de etmedi. Biri benim odamı başka biriyle karıştırmış..."

Burun kıvırıyorum. "Gentleman's... Hayır. Bilmek istemiyorum." Telefonu sıkıca tutuyorum. "Gerçekten sana yardım edeceğimi mi sanıyorsun?"

"Öyle yapmalısın. Senin aptal patronunu senin için hallettikten sonra."

"Sen ne diyorsun be?" Sinirimi gizlemeye çalışmıyorum.

"Daha önce anlamamış olmana şaşırdım. Sence bütün gün ne yapıyorum?"

"Hiçbir şey, Jack. Esrar içiyorsun, pizza yiyorsun, spor yapıyorsun ve bilgisayar oyunları oynuyorsun. Hepsini aynı anda yapmanın bir yolunu bulamamış olmana şaşırdım."

"Yani, hala anlamadın mı? Ben bir hackerım, Vi."

"Saçmalık."

"Vi..."

Onu arayamıyorum çünkü yapamıyorum.

Onu kurtarmayacağım, ve eğer hatta daha fazla kalırsam, kurtaracağımı biliyorum. Arkadaşları var, Cade, o iyi. Ve eğer bu, Jack'in geri dönmek için yaptığı garip bir numara ise, işe yaramayacak.

Hacker.

Sanki...

Ama hesapları dondurulmuş mu? Tüm o garip harcamalar ve diğerleri?

Hacker o olmayabilir, ama Jack'in başına gelen her şey kesinlikle The Ghost'un izlerini taşıyor.

Titriyorum.

Jack'in sorunlarının

arkasında o mu var? Ama bu

delilik... Değil mi?

Hayalet, Jack'in kim olduğunu nereden bilsin ki?

Artık uyku tamamen uzak bir anı oldu çünkü ne kadar açıklamaya çalışsam da açıklayamıyorum. Jack'in ani talihsizliği ve benim Hayalet ile temasım arasında bağlantı olmaması için çok fazla tesadüf var.

BEN

Jack'in ani sorunlarının arkasında sen mi varsın?

HAYALET

Bay Maddox kendini biraz... kapana kısılmış mı hissediyor?

BEN

Sen miydin!

HAYALET

Bunu hiç söylemedim, ama bazen ceza suça uygun olur. Ve eski erkek arkadaşlar terbiyeli olmayı öğrenmelidir.

Ona Jack'le uğraşmayı bırakıp parasını geri vermesini söyleyeceğim, böylece bilet parasını ödemek zorunda kalmayacağım... ya da zavallı Cade... durduğumda.

BEN

Jack'in kim olduğunu nereden biliyorsun? Sana hiç söylemedim ki.

İsimlerden bahsetmemeye çok dikkat ettim.

Ama bu, onun benim adımı bildiği

anlamına geliyor.

Nefesimi tuttum.

GHOST

Hadi ama, beni küçümsemekle bana kötülük yapıyorsun.

BEN

Merak etmeyeceğini söylemiştin.

GHOST

Bu meraklılık değil, gerçekten. Anlamak zor değildi ve herhangi biri hakkında bilmek isteyebileceğim her şey parmaklarımın ucunda.

Sen de dahil. Violet.

Bu seni korkutuyor mu?

HER KASIM GERİLİR ve telefonuma bakarım, parmak uçlarım beyazlaşır.
Mahremiyetimi ihlal etmeyeceğine söz vermişti, ama ihlal etti.

BEN

Beni araştırdığın konusunda yalan söylediğini düşünürsek, evet.
Bu beni biraz korkutuyor.

GHOST

Ama görünüşe göre, bana mesaj atmayı bırakacak kadar değil.

BEN

Senin görevin bu mu? Beni durdurmak mı? Beni korkutup kaçırmak mı?

O BU SORUYA CEVAP VERMİYOR.

HAYALET

Tıpkı daha önceki yorumumun sana akıl vermeye yetmediği gibi.

Bunu çekici bulmamalıyım, isterse beni bulabilir, ya da belki şu anda adresimi, sokağımı, apartmanımı arıyor olabilir.

Haklı, bu bana akıl vermeliydim. Belki de yeterince zaman geçmemiştir. Ona mesaj atarak birkaç saatten fazla dayanamadım.

Aslında onu sapık olarak nitelendirmem gerekirdi.

Sadece benim adımı ve muhtemelen hakkımdaki her şeyi birkaç dakika içinde bulmakla kalmadı, Jack'in adını da buldu ve onu Ghost tarzında cezalandırdı.

Bunu yapabilen bir adam, başka neler yapabilir? Bana? Ne tür oyunlar oynayabilir, beni ne tür bir karmaşaya sürükleyebilir?

Titriyorum çünkü kafamda en sevdiğim senaryo olan, yakalandığımda kovalanıp becerilme senaryosu canlanıyor. Bu senaryoda adam beni avlıyor, kovalıyor ve bu korkutucu, heyecan verici ve cinsel olarak yüklü bir durum.

Ve ben hem yakalanmak hem de kaçmak istiyorum, aynı anda.

Beni yakaladığında, öpücükler ve dokunuşlarla beni cezalandırıyor ve ben kaçıyorum, bu da onu daha da öfkeliyor. Bu sefer, beni kendine doğru çekip, öfkeleniyor, kıyafetlerimi yırtıyor, beni acımasızca ve yakıcı bir şekilde beceriyor, tatmin edici olmanın ötesinde ve beni çıplak, kirlenmiş, daha fazlasını isteyen bir halde bırakıyor.

Fantezi içimde titriyor.

Bir barın tuvaletinde, bir dans kulübünün arkasında, dışarıda bir duvara yaslanmış olabilir. Bir ara sokakta, ben dört ayak üstünde, o da öfkeli bir coşkuyla her iki deliğime de giriyor olabilir.

Herhangi bir yerde olabilir.

Paylaşılan senaryonun pisliğini seviyorum, çünkü bu tamamen fantezi. Gerçekten bunu istemiyorum ve şimdi bu düşünce belirsiz bir hale geldi, çünkü ondan birden fazla kişi olmadığı sürece, bunu fantezi olarak bile istemiyorum.

Kafamın üretebileceği her kirli senaryoda, onun, Hayalet'in başrolde olmasını istiyorum.

HAYALET

Fantezilerinin gerçekleşmesi için ne kadar ileri gitmeye hazırsın? Onlar hakkında hikayeler uydurmak mı istiyorsun, yoksa onları gerçekleştirmek mi?

BEN

Onları sadece kafamda tutmak mı istiyorum yoksa gerçeğe dönüştürmek mi?

GHOST

Evet.

CEVABI BİLİYORUM, ama nasıl ifade edeceğimi düşünüyorum. Sonunda, umarım nüanslı bir dürüstlikle ifade edebiliyorum.

BEN

O kadar uzun süredir kafamda duruyorlar ki, onları orada tutmaktan mutluyum. Ama sanırım onları gerçeğe dönüştürmek istiyorum.

GHOST

Düşünmek mi?

BEN

Biliyorum. Onları yaşamak istiyorum.

ONUNLA. Onunla istiyorum.

Hiç tanışmadığım bir
adamlar.

BEN

Bunu gerçekten istiyorum ve doğru kişiyle denemek istiyorum. Ama bunu nasıl gerçekleştireceğimi bilmiyorum.

Gönder tuşuna basarken derin bir
nefes alıyorum. Ve bekliyorum.

Biraz daha bekledim.

Ama Hayalet cevap vermiyor.

Yataktan kalkıp duş alıyorum ve güne hazırlanmaya başlıyorum. Giyindim ve bir elimde kahveyle telefonuma bakmaya cesaret ediyorum.

Kalbim sıkışır.

Cevap vermemişti.

Garip bir şekilde, Jack'ten de haber yoktu ve buna odaklanmam gerekirken, odaklanmıyorum. Jack benim sorunum değil. Cade muhtemelen ona yardım ediyordur.

Benim sorunum daha yorucu.

Hayalet.

Neden cevap vermedi?

Midem bulanıyor.

Ya itirafım onu korkuttuysa?

Belki de utangaç davranmam gerekirdi.

Ya da belki de çok erken çok fazla şey açığa vurmak diye bir şey vardır.

On Dördüncü Bölüm

CADE

JACK şimdiye kadar serbest kalmış olmalı. Araymadı, ama arayamadı çünkü onu pazar günü sabahın erken saatlerinde, Vi'den son mesajı aldığı saatlerde götürdüler.

Violet.

Lanet olası Violet Carter.

Kardeşimin eski sevgilisi.

Onun kız arkadaşı olmaktan o kadar yeni çıkmış ki, hala onun yatağının sıcaklığı üzerinde.

En azından son birkaç aydır, o yatakta uyumaktan başka bir şey yapmadığından eminim.

Duvarlarım yeterince kalın ama inlemeler ve ağlamalar bir şekilde içeri sızıyor ve en az altı aydır bu sesler çok azdı.

Her geçen gün daha da azalıyordu.

Ama bu beni daha az iğrenç hissettirmiyor.

Gerçekten daha akıllı davranmam gerekirdi.

Violet, tanımı gereği, yasak bölge olmalı.

Yine de, işte buradayım.

"O bana ulaştı."

Siktir, Enzo ve ben bütün gün, tanıdığımız bir hacker mekanında oturduk, yeraltında ve kendi işimizi yaparken diğerlerinin arasında anonim kalmak için mükemmel bir yer.

Güvenlik duvarları, yönlendirmeler ve VPN'ler birinci sınıf ve etrafımızdaki hackerlar sayesinde izlerimizin daha da bulanıklaşması gibi bir avantajı da var.

Çalışmalarımızda bunu asla yapmayız, ama bu? Jack?

İşimizde asla yapmayız, ama bu? Jack?

Biraz içki içip dedikoduları takip etmek, gelişmeleri takip etmek ve olayların nasıl geliştiğini izlemek için iyi bir yer.

Violet'i aklımdan uzak tuttum. Seks düşünceleri, karanlık ve rahatsız edici düşünceler, sabahın erken saatlerinde ait oldukları yerde.

Jack kaçırıldı, götürüldü, ödü patladı ve biraz hırpalandı. Enzo'nun telefonuna gönderilen fotoğraflar mükemmeldi.

Ve ben tam bir pisliğim. Bunu biliyorum.

Onun kızını istiyor, ona bunu yapıyorum.

Eski kız arkadaşını.

Ve aldığı dersi hak etmişti.

Ama şimdi evdeyim ve mutfakta oturmuş, yanımda romlu kahvemi içerken mesajları okuyorum.

"Ne halt ediyorsun sen?" Bu soru yeni değil.

Vi'yi ilk fark ettiğimden beri kendime bunu farklı şekillerde sordum. Ne kadar çekici olduğunu. Aptal kardeşim tarafından takdir edilmediğini. Benim bunu yapmayacağımı.

Ondan on yaş büyüğüm.

Deneyim ve yaşam tarzı açısından ondan daha yaşlıyım. Ona asla cevap vermemeliydim.

O e-postayı hiç okumamalıyım.

Hepsini olduğu gibi

bırakmalıyım.

Saatime bakıyorum.

Jack geri dönmüş olmalı. Telefonu yanında ve hesaplarının çalıştığını biliyor olmalı.

Hatta ona dönüş uçağı olduğunu bildirmek için e-posta uyarısı ve SMS ayarladım.

BUNU AKTİF OLARAK İSTİYORUM ve doğru kişiyle denemek istiyorum. Ama bunu nasıl gerçekleştireceğimi bilmiyorum.

O lanet metni OKUDUM.

Sikimi sertleştiriyor, kanımı kaynatıyor ve sinapslarımı hızla ateşliyor.

O, verdiği hediyenin farkında mı acaba? Açtığı kapının ve onunla birlikte gelen anahtarın?

O beni bir yabancı olarak görüyor ve tüm bunları yapıyor. Kızın cesareti var, orası kesin.

En kötüsü, bu konuda kendimi çok daha suçlu hissetmem gerekirken Suçlu hissetmem gerek, çünkü şimdi pazartesi akşamı ve ona cevap vermedim, ama vereceğim.

İçkimi alıp bir yudum alıyorum.

Odada değil de mutfakta olmamın sebebi, kaderi ya da kendi disiplinsizliğini kışkırtmak istemememdir. Onun düşünceleriyle, kendi fantezilerimle ve onun o forumlarda beğendiği fantezilerle mastürbasyon yapmak ya da zihnimin onun benim için çizdiği yollarda dolaşmasına izin vermek istemiyorum.

Hayal gücüm iyidir. Libidom daha da iyidir.

Ve mesele şu ki, eğer bunu yaparsam, gerginliği ve rahatlamayı uzak tutmak iki yönlü bir şey.

Onun sürekli cinsel ihtiyaç ve özlem içinde olmasına ihtiyacım var ve ben... Aynı şey, ama farklı bir yerden.

Efendi, kuklacı, arzularının tasarımcısı, ne dersiniz deyin, kendi ihtiyaçlarımı bir kenara bırakabileceğim bir yerde olmam gerekiyor.

Kulağa garip gelebilir, ama en iyi seanslar, onu dikkatlice katmanlara ayırdığım, kızı yalvarır hale getirdiğim, benim olduğu, onu parçaladığım ve yeni bir şeye dönüştürebileceğim seanslardır.

Onun tatlılığından karanlık arzularına, keskin zekası işine odaklanmış bir kızıdan, bana ve orgazm olma ihtiyacına kapılmış bir kıza dönüşmesini görmek istiyorum.

Hayatta ve kafasında en üst düzey fanteziler yaratmak istiyorum. Korku, şehvet ve avın karmaşık dansı. Sahip olabileceği ve özleyebileceği her ufku genişletmek ve sonra dikkatini keskin bir şekilde bana ve bir sonraki hamleme odaklamak.

Onu sahiplenmek istiyorum.

Ve onu kovalamak isterken, onu bağlayıp gözlerini bağlamak ve saatlerce yavaşça alay etmek istiyorum, o kadar dikkatli bir şekilde ki, nefesimin sesi, bir kelime, dudaklarının üzerinde kayan parmağımla bile parçalanıyor.

Ve Vi, ne istediğinin boyutunu bile bilmeden tüm bunları istiyor.

Bunu çözmemiz gerekecek. Sınırların sözleşmesi.

Güvenlik kelimesi.

Çünkü ben bu sınırları zorlamayı, yumuşak olanları aşmayı ve sert olanların sınırlarını yalatmak, bunu yaparken inlemesini sağlamak niyetindeyim.

Bu fanteziyi çaresizce istiyor ama nasıl gerçekleştireceğini bilmiyor.

Ve bunu benimle istiyor.

Hayalet.

Gerçek
hayatta.

Gerçek
zamanlı.

Ve bu lanet olası müzik.

Ama ona yardım etmek için, onun paniğe kapılıp şüpheyle ırpınmasına ihtiyacım var. Bunun gerçekleşmeyeceğini düşünmesine ihtiyacım var. Çünkü gerçekçi olarak, onu rahatsız edecek şüphelerden kurtulmanın en iyi yolu, benim geri ekildiğimi düşünmesidir.

Vi bunun hiç olmayabileceğine inanmalı.

Fanteziler sadece seks ve orgazmdan ibaret değildir. Bunlar ödüllerdir, sonunda gelen tatlı ikramlardır.

Özenle hazırlanmış birikim, mükemmelliğe ulaştırılmış nüanslar, iştah açıcıdır. Onlar yemektir.

Ve o, çaresizce istediği dünyaya, bence onun için yaratılmış olabileceğini düşündüğüm dünyaya ilk adımını atarken, muhteşem, unutulmaz, asla unutamayacağı bir deneyim yaşamayı hak ediyor.

Onunla iletişime geçmek için ne kadar istekli olsam da, bunu yapmıyorum. Onu şüpheleri içinde bırakmak en iyisi.

n kapı çarpıyor ve ağır adımlar bana doğru geliyor.

Mesajları kapatıp telefonumu masanın üzerine koyuyorum, dizüstü bilgisayarımı kendime yaklaştırıp yeni bir şey açıyorum ve çalışıyormuş gibi yapıyorum.

Jack, "IT" dışında ne yaptığımı bilmiyor.

"Siktir, Cade." Jack içeri girer, romu görür ve alır, sandalyeye çöküp telefonuma bakarken şişeden direkt içer.

Telefonu aamıyor ve şu anda ne ondan ne de başkalarından mesaj gelmiş, gelse bile görünmüyor. Ben yle ayarladım.

Kardeşime bakıyorum. "Berbat görünüyorsun."

Berbat görünüyor, dayak yemiş gibi. Enzo'nun benim iyi niyetime rağmen istediği mor göz orada.

Söylediği gibi hafif bir morluk ve Jack acı çekiyormuş gibi davranmıyor.

Tabii egoyu saymazsak.

"Cehenneme gidip geldim. Korkunçtu." Bir şekilde, yüzümü ciddi tutuyorum. "Anlıyorum."

"Korkunçtu. Yorucuydu." Elini havada sallıyor ve şişeden bir yudum daha alıyor.

En pahalı rom değil ve rom benim en sevdiğim içki de değil, ama ucuz da değil. Ve bu içki, yasadışı bir dans partisinde PBR gibi içilmeyi hak etmiyor.

Ancak, bunu görmezden geliyorum. "Korkunç, değil mi? Ne oldu?"

"Ne oldu mu? Vegas'a gittim dostum ve bunun için cezalandırıldım." Gözlerinde acı bir parıltı var ve ben onun gözündeki morluğu şaka konusu yapma isteğiyle mücadele ediyorum. "Kızları görmeliydin. Neredeyse buna değdi."

"Kız arkadaşın yok mu?" "Onu terk ettim."

"Peki, bu... yepyeni yüz meselesi. Neredeyse buna değecek kızlarla bir ilgisi var mı?"

"Kız. Bana erkek arkadaşı olduğunu söylememiştii. Ayrıca, o bir striptizci ve sınırda bir fahişe, yani onun için biraz eğlenmesinin ne önemi var ki?"

Bilgisayarımı kendime çekip onun hesabını açıyorum. Ne yaptığımı saklamıyorum.

Jack, IT işi ile hackleme arasındaki ince çizgiyi fazla düşünmez ve benim hack yapabildiğimi bilir. Lanet olsun, birkaç kez onun kışını kurtardım.

Artık yok.

"Demek bir kızla yattın..."

"Cade, bu yolculuk bana bir sürü paraya mal olmakla kalmadı, ölebilirdim."

Ona tekrar bakıyorum. "Ölümün eşiğindeymiş gibi görünmüyorsun. Sanki biri sana bir ders vermek istemiş gibi biraz hırpalanmışsın, ama hepsi bu."

"Hiçbir şey...!" Öne eğilir, bir yudum daha alır, sonra şişeyi bana doğrultur. "Cehennem, Cade. Cehenneme gittim."

"Evet, Fat Elvis'ten vücut masajı almak biraz fazla."

Gözleri kısıılır. "Ben almadım ve Elvis'i ben istemedim. Neden isteyeyim ki?"

"Sen söyle, Jack."

"Biletim iptal edildi, asla giymeyeceğim pastel renkli lanet olası tekne kıyafetleri için sahte bir ücret yansıtıldı ve Vegas'ta bu boktan şeyleri sattıklarını kim bilebilirdi ki? Preppy chic mi? İğrenç." Bir yudum daha alır ve arkalarına yaslanır. "Ve sonra hiç gerçekleşmemiş olan beyefendinin her ne haltsa o şey var. Marcus, Ben ve Rohan ile aynı odada kaldım..."

"Ve hepiniz aynı kızla yattınız mı?" Titreyerek gözlüğümü alıp, onun hesaplarına ve bazı gerçek suçlamalara bakarken gözlüğümü takıyorum. Canavarlar olmayabilirlerdi, ama gerçek kumarhanede bedava içki içebilecekken, kumarhanede oda servisine para harcadılar. "Umarım herkes aşısını yaptırmıştır."

"Kimse onu sikmedi. Tanrım." Sonra sandalyesini yaklaştırır, bilgisayarımı alır ve kendine doğru çevirir. Bakışları hesabının üzerinden kayar ve sonra bana geçer. "Bunu sen yaptın. Sen yaptın, değil mi?"

Yaptığım hiçbir şey The Ghost'u göstermiyor. O kadar aptal değilim. Ve ona daha önce ders vermiştim. Vi'den önceki günlerde, rayından çıkmak üzereyken.

Onu dövmeleleri için adamlara para ödediğimi itiraf etmeye niyetim yok. Bu konuda Enzo'ya karşı tavrım kesin. Parayı nakit olarak öderim. Tanımadığım birine iyilik borcu girmek istemem. Böyle şeyler kontrolden çıkar.

Ama geri kalanı? Neden olmasın ki?

Geriye yaslandım. "Tabii ki, Jack. Ben yaptım. 'Onu terk ettim' mi? Sen yapmadın, o yaptı."

Ağzını açıp kapattı. "Nasıl...? Kızımdan uzak dur, Cade."

"O senin kızın değil. Ve ben ona yakın değilim. Onu görüyor musun? Onu burada bıraktın dostum. Yıldönümünüzde, kendi ilişkinizi mahvettin."

"Onu geri alacağım."

"Jack..." Gözlüklerimi çıkarıp gözlerimi ovuşturduktan sonra başımın üstüne koydum. "Bence yapmayacaksın. Bu kızı ne kadar süre görmezden geldin? Sonra da pislik gibi davranarak ilişkini bitirdin."

"Sen..."

"Aptalca. Hareket. Violet harika bir kız ve sen striptizciyi parmakladığın fotoğraflarını onun bulutuna yükledin."

Yüzünde kara bulutlar belirir.

"Onları gördüm Jack. Ve o bunu hiç hak etmemişti. Sen bir pisliktin ve bunun hesabını vermeliydin."

"Senden yardım istedim. Onu aradım ama telefonu kapattı."

"Violet iyi yapmış. Ben de meşguldüm. Sen bir yetişkinsin. Sorunlarınla başa çıkabilmelisin." Kollarımı kavuşturuyorum.

O somurtuyor. "Sen benim kardeşimisin, benim tarafımda olman ve bana yardım etmen gerekir."

"Bunu kendine sen yaptın. Ben sadece yardımcı oldum. Ve neden orada yalnızdın? Seni uçaktan attığım uçakta başka koltuklar da vardı."

Bir yudum daha alır ve parmağını bana doğrultur. "Onu da sen mi yaptın?"

"Arkadaşların sana uçak bileti parası veremediler mi?"

Jack cevap vermez.

"Yoksa seni tanıyorlar mı?"

"Hayır. Onlar çoktan gitmişti." Somurtkan sesi başka bir hikaye anlatıyor, benim uçuş kayıtlarını hacklemem de öyle, ve onlar Jack'in olması gereken uçaktaydılar. Kaçırma ve darp, uçağın kalkış saatinden sonra gerçekleşti.

"Odayı sen ödedin, Jack. Onlar ödemedi."

"Onların parası yok."

Ona bakıyorum. "Peki ya senin var mı? Lanet olası bir işin bile yok. sana ayırdığım harçlık seni zengin yapmaz, hiçbir şey yapmaz. O paranın amacı, bir iş bulana kadar sana destek olmak."

"Eski karımın tarafını tuttun. Bu yanlış, Cade. Ne, onunla yatıyor musun?"

"Ona dokunmadım."

Henüz.

Jack sandalyesini geri itti. "Belki biraz batırdım, ama herkes batırır, değil mi? Sen hariç, sen hiç batırmadın ya da batırmıyorsun. Sadece ben batırıyorum ve sonra beni cezalandırıyorsun. Benim tarafımda olman gerek, ben senin kardeşimim, Cade."

"Senin tarafındayım, ama kendini yok etmeni desteklemiyorum. Kötü kararları desteklemiyorum."

"Hayır, sen sevinmekten hoşlanıyorsun." Şişeyi masaya vurur. "Düşündüm ki... Düşündüm ki beni destekleyeceksin, benim sonumu hazırlamayacaksın. Biliyor musun? Eğer sen, benim kendi kardeşim, beni destekleyemiyorsan, o zaman belki de birbirimizden uzaklaşmamız gerekiyor."

Eğer bu bir tehditse, boş bir tehdit. "Taşınmak istersen, buyur."

Jack hareketsiz kalır. "Bunu yapamayacağımı mı düşünüyorsun? Kendime bakamayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Bunu sen söyledin, ben değil."

"Belki taşınırım. Marcus benimle birlikte yaşamamı istiyor."

Kafamı sallarım. "Marcus kirasını düşürmeni istiyor, Jack. Vegas'tan çıkmama bile yardım etmedi."

Ama Jack dinlemiyor. "En azından Marcus beni sırtımdan bıçaklamaz."

"Kirayı nasıl ödüyorsun?"

"Birkaç hafta bedavaya kalabilirim."

Gülüyorum, kendimi tutamıyorum. "Eminim, 'bedavaya' onunla birlikte yaşayan yetişkin bir çocuk adamı çok sevecektir."

"Bedava" kelimesini parmaklarımla tırnak işareti yaparak söylüyorum.

"Siktir git, Cade."

Jack odasına fırlayarak gider, ben de iç çekerek Jack'in parasını geri yatırmayı bitiririm.

Belki de kardeşimle çok sert davranıyorum.

Elbette Jack pislik gibi davranıyor, ama o benim kardeşim. Onu seviyorum. Ona destek olmak istiyorum.

Ya da belki Jack'in Vi'ye olan ilgimden faydalanmış olmasından

dolayı suçluluk duyuyorum. Bilmiyorum.

İkisini birbirinden ayırırsam, birbirinden bağımsız olarak bir arada var olduklarını görebiliyorum.

Diğerleri. Onu arzulayabilir ve Jack için en iyisini isteyebilirim. En iyisi ceza gibi görünse bile.

Jack'i sevmek, ona serbest geçiş hakkı vermek anlamına gelmez.

Çünkü onun için en sevgi dolu şeyin sertlik olduğunu düşünüyorum.

Jack'in sert sevgiye ihtiyacı var.

Kardeşimin kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmesinin zamanı geldi.

On Beşinci Bölüm

VIOLET

ISAAC, ofisin oturma alanını dönüştürdüğümüz geçici çalışma alanında masamın önünden geçiyor.

Isaac siyasi hiyerarşide oldukça alt sıralarda olduğu için ofisimiz büyük değil. Burası birçok politikacının sevdiği bir yer. İyi maaş, daha iyi yan haklar ve kolay bir iş, bazen yukarı doğru ilerleme imkanı var, ama çoğu insan genellikle bunun gibi küçük gruplar halinde kalmayı tercih ediyor.

Ancak Isaac, hırslı bir politikacıdır.

Bu yüzden, onun için çalışan herkes, ortaya çıkan skandalı bastırmak için fikirlerini bir araya getirmek üzere panik içinde.

Dünden beri bu işle uğraşıyoruz ve ben birden fazla açıdan dışarda kalmış durumdayım.

Kimse bir öğrencinin görüşlerini dinlemekle ilgilenmiyor gibi görünüyor.

Ve çoğu, Isaac'ın soğuk tavrını fark ediyor gibi görünüyor.

Bu da erkeklerin bana yırtıcı bakışlar atmasına, kadınların ise anlamlı bakışlar atmasına neden oluyor, bazıları küçümseyerek, bazıları ise empatiyle.

Bir şey olduğunu biliyorlar ve çoğu onunla yattığımı düşünüyor.

Hepsi değil. Sadece çoğunluğu.

Bu yüzden başımı eğip çalışmaya devam ediyorum, aklıma gelen fikirleri paylaşıyorum ve bunların çoğu başkaları tarafından kapılıp kendilerininmiş gibi sunuluyor. Alenen.

O kısmı bile umursamıyorum. Bu dünyada bu bir gerçek.

Gerçek bir basamağa tırmanana kadar buna katlanmak zorundayım, sonra da tırmanana kadar biraz daha katlanmak zorundayım.

Bu da sıkı çalışmak anlamına geliyor. Kendimi temiz tutmak ve patronla yatmamak. Aslında, ofisteki kimseyle yatmamak.

İstesem bile. Ki

istemiyorum.

Erkek arkadaşım olduğunu biliyorlar. Jack'le hiç tanışmadılar ve artık birlikte olmadığımızı söylemeye niyetim yok. Erkek arkadaşım efsanesi bir tampon görevi görüyor.

Ama Isaac, aramızda bir sorun olduğunu çok açık bir şekilde belli ediyor ve tabii ki herkes bunun seksle ilgili olduğunu düşünüyor.

Daha da kötüsü, ne zaman fırsat bulsa elinde bir kutu buzla peşimden ayrılmıyor.

Bugün şu ana kadar en az elli kez saydım.

Dün mü? Çok toplantısı vardı, bu yüzden en kötüsünden kurtuldum. Ama şimdi ona, hacklenen reklamın yol açtığı sorunlarla başa çıkma yöntemlerini sunmamız gerekiyor.

Ve hala yapmam gereken bir ödevim var ama bilgisayarım yok.

Benden başka herkesi toplantıya çağırıyor ve bana atılan bakışlara dayanamıyorum.

Başımı eğip çalışmaya devam ediyorum, gelen geri bildirimlerden verileri derliyorum.

Kurban rolünü oynamaya çalışacaklar, bu yanlış.

Bence bunu atlatmalı, toplumu aşağılamadan hafife almalı.

Isaac'in yüzeyinin altında gizli bir ahlaksızlık olduğunu anlıyorum, ama bu aynı zamanda onun çarpıtabileceği bir şey. Sürekli kenara itilen toplulukları savunabilir. Tek kelime etmemeli ya da hafta sonunu böyle geçireceğini düşünmediğini söylemeli.

giderdi, ama herkes rıza gösteren yetişkinler olarak biraz eğlenmeye ihtiyaç duyar.

Reşit olmayan kızlarla yatan, bundan çok daha iğrenç şeyler yapan büyük politikacılar var.

Bekar bir erkek olarak, rahat davranmaya hakkı olduğunu iddia edebilir.

Çok fazla olasılık var.

Bunların hiçbirinin ona uygun olduğunu söylemiyorum, ama bir tanesi uygun olacaktır ve o bunu bulmalı, parçaları bir araya getirerek eleştirenlerine cevap verecek bir ses bulmalıdır.

Ama ben sadece bir

öğrenciyim. "Violet?" diye

bir ses duyulur.

Başımı kaldırdığımda, Miriam orada duruyordu, onun özel sekreteri, Isaac'tan daha uzun süredir ofiste çalışan Brooklyn'li bir büyükanne. İki partili ve ağzını kapalı tutmasıyla tanınan biridir. Onunla çalışmış her politikacı, ister yukarıda ister özel sektörde olsun, onu yanlarında götürmek istemiştir, ama o burayı seviyor.

Ancak yüzündeki ifadeden, elinde ne varsa hoşuma gideceğinden emin değilim.

Bana bazı belgeler uzattı ve bunların hukuki nitelikte olduğunu hemen anladım. "Isaac bunu imzalamanı istiyor."

Bu bir gizlilik sözleşmesi, ama çok sert bir sözleşme, tüm cezalar bana yüklenmiş. Kaynar yağ, kazığa oturtulmak... asıldıktan, parçalandıktan ve dörde bölündükten sonra.

"Tek kelime bile etmeyeceğim. Ve bu herkesin malumu."

Kaşlarını çattı. "Bu, durumu düzeltmek için çok yardımcı olacak. O..." İçini çekti. "Sen çok güzel, çok genç bir kızsın ve şu anda, onun yaptığını yanlış ya da doğru bir şekilde algılayabileceğini düşünebileceğini söyleyeceğim. Ve..."

"O hacklenmiş reklamı yayınlamak mı? Nasıl?"

Ancak, konuşmak veya röportaj vermek için uygulanan tüm ağır cezaların yanı sıra, gizlilik anlaşmalarına da aşınayım. Bunlar bu dünyanın bir parçası. Bunlarla ilgili bir ders olmasa da, bunların normal olduğu ve her zaman işyerine ve orada görebileceğiniz veya duyabileceğiniz şeylere ilişkin olması gerektiği konusunda eğitildik.

Bana bunu denemesi değil.

Onun tacizi değil.

Ama bu konuyla alakası bile yok. Bu işle ilgili.

Titreyerek nefes alıp ona bakıyorum. "Bir ile on arasında bir avukatın bunu incelemesini istersem?"

"Ben yapmazdım." Ama Miriam elmaslarını okşayarak, "Bu sadece standart bir prosedür. Tek fark, nedense seni korkutmak istemesi. Ve dediğim gibi, sen çok güzel bir kızsın ve politikacıların egoları vardır. Onunki incinmiş. Ama sen aynı zamanda akıllı ve dengelisin. Senin bir şey yaptığını sanmıyorum ve bu seks ya da uygunsuz davranışla ilgili değil. Ben imzalardım."

"Tamam."

Kalemi elime alıyorum ve Miriam rahatlıyor. "Diğerlerini merak etme. Bilgisi olanlar, parlak bir kariyerin olduğunu ve bunu Isaac gibi birine feda etmeyeceğini görebiliyorlar. Bugün hepimiz gizlilik anlaşması imzaladık. Sanırım avukatı, Isaac dahil herkesin özgürce konuşabilmesi için bunun akıllıca olacağını düşünmüş."

"Ben orada bile yokum."

"Fikirlerin var. Güven bana, parlak bir geleceği olanları tanıyacak kadar uzun süredir bu işin içindeyim. Senin de var. Isaac... başarılı olabilir, ama bunu hak edip etmediği... bu politikacıların hak edip etmediği ise başka bir konu."

Ona bakıyorum. "Miriam," diye fısıldıyorum. "Sen bir anarşistsin."

"Hayır, ben gerçekçiyim. Asla inandığım kişiler için çalışmam. Düşüklerinde veya başarısız olduklarında bunu kabullenmek çok zor. Ya da sistem tarafından engellendiklerinde."

"Tamam, anlıyorum. Ama tutku, inanç ve başarının birleştığı bir yer olmalı." İlgili tüm yerleri imzalıyorum.

Sonra yumuşak bir sesle, "Eğitiminizi bitirip kariyerinize başladığınızda, önerdiğiniz kişiyle çalışmaya açığım" diyor.

Ve gülümser.

Bu, günümü kaplayan karanlığı aydınlatır.

Tabii ki bunu biraz şüpheyle karşılıyorum. Benden hoşlanıyor, hepsi bu. Ama bu şüpheyle birlikte, iyi hisleri alıp onlara sıkı sıkı tutunacağım. Alabileceğim tüm yardıma ihtiyacım olduğuna eminim.

Mesele şu ki, Isaac'ın ekibi açıklama yapması ne kadar uzun sürerse, söylentiler o kadar güçleniyor.

Dün basit bir şey söyleme önerim reddedildi ve Isaac'ın masasına ulaştığından emin değilim.

Isaac ofisinden kafasını çıkararak bana ölümcül bir bakış attı ve "Kahve. Hemen. Kızı gönder. Sevdiğim yere." diye bağırdı.

Meğer sevdiği yer, yürüyerek 25 dakika uzaklıkta ya da taksiyle ya da Uber'le gidip gelinecek bir yermiş.

Ama ben gidiyorum, bunun onun karalama kampanyası için bir ceza verme yöntemi olduğunu bilerek.

Telefonum, bu konuyla ilgili yerel haberlerle dolup taşıyor.

Eğer ben sorumlu olsaydım, hikayeye olan ilginin artmasıyla ilgili verileri onun lehine kullanır ve zorlanmadıkça neden birkaç gün sonra yanıt verdiğini açıklamazdım. Bunun yerine, iş gibi daha önemli şeyler yapması gerektiğini söylerdim.

Ama ben sorumlu değilim ve tek umudum, benim fikirlerimden bazılarını kullanmaları.

Kahve dükkanında siparişimi beklerken, mesajlarımı kaydırıp The Ghost'un son bir saniye içinde cevap verip vermediğini kontrol ediyorum.

Cevap vermemiş.

Nefesimi tutuyorum.

BEN

Merhaba. Umarım seni korkutmamışımdır.

Yarım kalan mesaja BAKIYORUM, sonra siliyorum. Çünkü ne halt ediyorum ben?

Aptal doğru kelime olabilir ve ben buna çok genç kelimesini eklerdim. Çünkü bunu gönderirsem, naif bir lise öğrencisi gibi görünürüm ve bunu istemiyorum.

Bu yetişkinlerin işi. Gerçek hayat.

Eğer Hayalet beni hayaletlemek istiyorsa, bu onun sorunu. Topu onun sahasına geri gönderdim.

Ama neden cevap vermedi ki?

Belki de ciddi değildi ve sıkılmıştı. Ve benim aşırı hevesim onu soğuttu.

"Violet?"

Kahvelerim hazır, Isaac'ın kahvesini ve diğerleri için süper pahalı kahve kutusunu Uber'e götürüp ofise geri dönüyorum.

Görünüşe göre herkes bütün gece çalışacak. Ben hariç herkes.

İ oturmak içinde ana ana ofiste ve musluğu sık sık sıkıcı e-postalarımı benim zihnim tamamen başka bir yerde.

Hayalet'te.

Cade'de.

Bazen, iki kişi olabilmeyi diliyorum. Biri karanlık cinsel dürtülerim için, diğeri ise tatlılığı için. Kulağa garip geliyor ve Cade beni küçük kız kardeşi ya da kardeşinin genç eski sevgilisi olarak görüyor, ama birlikte olsaydık ondan ayrılacağımı sanmıyorum.

Ama yine de, ben onun tipi değilim. Kaşlarımı çatıyorum.

Onun tipi ne ki?

O bir keşiş değil. Orada olduğum geceler var ki o eve gelmedi, ama...

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldanıyorum. Beni ilgilendirmez.

Aslında, Cade'i düşününce, o da benimle iletişime geçmedi ve bana büyük bir iyilik yaptığını biliyorum, ama yarın için bilgisayarına ihtiyacım var.

Uzatma istemek için biraz geç kaldım ama bir saat içinde ondan haber almazsam, istemek zorunda kalacağım ve Profesör Short hiç anlayışlı biri değildir.

Ona bir mesaj gönderiyorum.

BEN

Merhaba Cade. Dizüstü bilgisayarım ile ilgili bir haber var mı?

İŞİME GERİ DÖNÜYORUM. Saat neredeyse beş olduğunda Steve ortaya çıkıyor ve Isaac'ın gidebileceğini söylediğini söylüyor.

Ona teşekkür edip eşyalarımı topladım ve kapıdan dışarı çıktım.

Cebimdeki telefonum bip sesi çıkarır, onu çıkarırım. Ama heyecanım söner.

JACK

Taşınyorum. Buraya, Cade'in evine gelip eşyalarını alman lazım.

BEN

İyi misin?

JACK

Sanki umurunda

Gözlerimi devirdim çünkü umurumda. Keşke umurumda olmasaydı. İleride arkadaş olabileceğimizi düşünebilirdim. Ama şu anda merak ediyorum... Cade onu kovdu mu?

Öyle olmalı, çünkü Jack'in bedava konaklamadan kolayca vazgeçebileceğini hiç sanmıyorum. Cade'in evinde kalmayı çok seviyor. Konumunu, odasının büyüklüğünü, Cade'in televizyon için harika bir projektör kurmuş olmasını seviyor.

Telefonumu tekrar kontrol ediyorum, ama The Ghost, Cade veya Jack'ten hiçbir şey yok.

Harika.

BEN

İşten yeni çıktım. Metroya atlayıp kısa sürede orada olacağım.

Jack'in beni oraya getirmek için bunu yapıyor olabileceğini BİLİYORUM. Ama aslında beni geri istediğini hiç sanmıyorum. Sadece yanında birinin olmasını seviyor ve ben kolayca değiştirilebilirim. Oyuncu bir kız bulursa, o zaman mutlu olur.

Cade b e n i m eşyalarımı saklayacak, gerçi orada pek bir şey yok.
Ama yine de gideceğim, sadece bilgisayarımın nasıl olduğunu
görmek için olsa bile. Tek nedenim bu.

JACK BENİ ARAR.

Bir anlığına ona bakarak onu inceliyorum. Gözü şiş ve morarmış,
sanki akşamdan kalma gibi görünüyor.

Jack'in kavga edip içki içtiği belli, ama endişemi bir kenara bırakıp onu
mutfığa kadar takip ediyorum, orada bir şişe içki alıyor.

Bu Cade'in olmalı, çünkü Jack genellikle sadece ucuz şarap veya bira alır.

"Eşyalarım nerede?" Ses tonumu soğukkanlı tutuyorum.

O, sert bir bakış atıp bir yudum alır. "Bana nasıl olduğumu
sormayacak mısın?" "İyi olduğunu görebiliyorum."

"Kaçırıldım."

"Tabii ki. Eğer direnmiş olsaydın, buna inanırdım."

"Beni dövdüler. Çünkü ben hacker'ım. Orada olmamın sebebi buydu."

"Sen hacker değilsin, hatta hacker *bile* değilsin Jack." İç
çekiyorum.

"Sana patronunu hallettiğimi söylemiştim. Vegas'ta bir müşteriyle
buluşmam gerekiyordu..." Bana yaklaşıp ve ben hareket edemeden
kolunu belime dolamıştır. "Biliyorsun, seninle birlikte yaşayabilirim.
Seni koruyabilirim."

"İğrenç." Onu geri itiyorum. "Bir fahişeyle birlikte oldun."

"O striptizciydi ve ben onunla birlikte değildim." Kafasını sallar ve bana doğru bir adım atar, ama ben geri çekilirim ve o bir yudum daha alır. "Bak, bu kadar önemsiz bir şey yüzünden senden ayrılmak istemiyorum. Hiçbir anlamı yoktu."

Ona sertçe bakıyorum. "Beni aldatmayı önemsiz mi buluyorsun?"

"İşler çığırından çıktı, ama onunla hiç yatmadım, Vi. Bana inanmalısın."

Garip bir şekilde ona inanıyorum, ama yine de onun göğüslerini emmesini ya da parmaklamasını mazur gösteremem. Aldatmak aldatmaktır ve artık Jack'i istemiyorum.

"Hayır, istemiyorum."

"Bunu aşabiliriz."

"Sen hacker değilsin Jack, ve ben seninle birlikte olmak istemiyorum."

O başını sallar, bir yudum daha alır. "O mesajlarda benimle olmak istediğin çok belliydi, Vi."

"Ne..."

"Bu kadar sapık olduğunu bilmiyordum." Yüzüm kızarır ve o gülümser.

Yer açılrsa da içine girsem. Hemen burada, şu anda.

"Ne?"

"Mesajların. Hackere. Bana? Hadi ama. Hacker olmasaydım bunu nasıl bilebilirdim ki?"

Geriye doğru sendeledim, "Şu anda bunu yapmayacağım. Yapmayacağım."

Ya Jack doğruyu söylüyorsa? Ama öyleyse, bu ilk ihanetin üzerine bir ihanet daha eklemek olur. Bana kim olduğunu söylememesi, yalan söylemektir. O zaman o, yalan söyleyen, aldatan, pislik bir hacker olur...

"Violet," diyor arkamdan gelen zengin ses, kalbimin atışını hızlandırıyor. Cade.

Bir an gözlerimi kapatıp sonra dönüyorum.

O gülümsüyor ve ben de kendimi tutamayıp gülümsüyorum.

"Burada olduğuna sevindim. Tam seni arayıp dizüstü bilgisayarının "

"Anlamadım?" Jack hırladı. "Kardeşimle mi takılıyorsun?"

"Her şeyi bildiğini sanıyordum. Hayır, bilmiyorum. Ondan bilgisayarım ile ilgili yardım istedim."

"Benden gizlice."

Parmağımı kaldırıyorum. "Birincisi, biz birlikte değiliz. İkincisi." Bir parmağımı daha kaldırıyorum. "Vegas'a gittin ve bir striptizciyle eğlendin."

"Her neyse." Düşündüğüm gibi, birkaç seçkin kelime daha mırıldanıyor.

Cade yanına gidip şişeyi elinden alır. "O benim, Jack."

O, Cade'e öfkeyle bakar ve odadan fırlayarak oturma odasından geçer ve odasına gider, kapıyı sertçe çarpar.

Cade yüzünü buruşturur. "Üzgünüm. Kesmek istemedim."

"Yapmadın. Geldiğine sevindim." Jack'in arkasından bakıyorum, sonra Cade'e bakıyorum. "Bana hacker olduğunu, Isaac'ın reklamını hacklediğini söyledi. Sence doğru mu söylüyor?"

Bir an cevap vermez. "Olası görünmüyor, ama kim bilir? Hackeri doğrudan sormayacağın için çok yazık." Omuzlarını silker. "Yani, Jack şahsen itiraf ettiyse, hacker olarak yalan söylemesi için bir nedeni olmaz, değil mi?"

Yavaşça başımı sallarım. "Haklısın."

Cade şişeyi masaya koyar. "Bana bir dakika ver."

Ortadan kaybolur ve bilgisayarım ile yeni bir güç kablosu gibi görünen bir şeyle geri gelir.

"Borcum ne kadar?"

"Hiçbir şey. Kendine iyi bak, Vi."

Gitmek istemiyorum ama Jack odasında bir şeyler vurup duruyor, sanki odayı parçalıyor gibi. Jack'in o kadar ileri gideceğini sanmıyorum ama bugün eşyalarımı alamayacağım. "Ben... eşyalarımı başka bir gün alırım. Jack... meşgul görünüyor."

Cade kaşlarını çattı. "Çocuk gibi davranıyor. Merak etme, eşyalarının güvende olmasını sağlayacağım, tamam mı?"

"Tamam. Tekrar teşekkürler."

Ve sonra, beni orada tutacak başka bir şey kalmadığından, dönüp gidiyorum.

On Altıncı Bölüm

CADE

"EVİMİ DAĞITMA, JACK," diye bağırırım, odasından bir başka gürültü duyulur.

Bir tane daha var, ve bir şey kırılıyor, ben de iç çekip, küçük çamaşır odasından güvenilir bir faraş ve süpürge alıyorum, burayı aldığım da mutlaka almam gereken bir şeydi.

Ana banyoyu geçip kapısını yumrukluyorum. "Kapa çeneni ve git buradan!"

"Huysuz, küçük..." Dilimi ısırp, alçak sesle söylenen sözleri kesiyorum. Sesimi yükseltiyorum. "Lanet kapıyı aç."

"Burası hala benim odam."

Gözlerimi kapatıp alnımı tahtaya dayarım. "Kira ödemiyorsun Jack."

Dikleşip tekrar kapıyı çaldım.

Jack kapıyı açar ve gözleri şüpheli bir şekilde nemlidir.

Jack'in sorununun bir kısmının ben olduğumu kendime hatırlatmam gerekiyor. O genç, evet, ama onu yetiştirmeyi ve ona önemli konularda dünyayı öğretmeyi üstlendiğimde, onun büyümesine yeterince yardımcı olamadım.

"Al." Süpürgeyi ve küreği uzattım.

Onları benden kapıyor. "Bunlara ihtiyacım yok."

Bakışlarım onun arkasındaki dağınıklığa kayıyor. "Evet, ihtiyacın var. Ve taşındığında her şeyi temizlemen istiyorum."

"Bu benim odam."

"Belki de kiraya vereceğim."

"Yapmazsın."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bu yerin masraflarını karşılamak için biraz para kazanmak mı? Evet, kim bunu yapar ki? Kırdığın şeyleri temizle. Ve Jack?"

"Ne?" Somurtkanlığı kalbimi sızlatıyor, ama bunu görmezden gelmeliyim.

Buradan ayrılmak istemediğini biliyorum. Aramızdaki uçurumu kapatıp kalmanın bir yolunu bulmayı dilediğini biliyorum, ama bu yolu Jack bulmalı, ben değil. Aksi takdirde asla öğrenip büyümeyecek. Jack'in kendi başına hayatta kalması onun için en iyisi olabilir.

Bu yüzden, ona istediği kadar zaman ayırabileceğini söylemekten kaçınıyorum. Ve ona olan sevgimi ifade eden sözleri de aynı şekilde saklıyorum.

"Sadece Violet'in eşyalarını ona sağlam bırak." "Onu görebilmen için mi?"

Evet.

"Onun geri almasını sağlamak için. Seninle mutlu olduğunu sanmıyorum."

"Peki bu kimin suçu?" "Senin, Jack. Tamamen senin."

Yatağında dizüstü bilgisayarımı ^{yatıyorum}. Vi'nin işi olduğunu biliyorum, bu yüzden ekranımda mesajın yanması beni pek şaşırtmadı.

Onun uygulaması ile benimki arasındaki fark, onunkisi sadece numarasını gizleyen bir yara bandı gibi, ama onun telefonundan geliyor ve onu kimin kullandığını bulmak hiç zor değil. Benimki ise gerçek.

Verileri telefon ve bilgisayar arasında kolayca aktarabilirim. İstersem, kullan-at telefonumla benim telefonum arasında da.

Ve sadece Enzo beni bulabilir, ama bu da biraz zor olur.

Vi2L

Jack?

ME

Tekrar dene, tatlım. Benim adım Jack değil.

Vi2L

Ama öyle derdin, değil mi?

ME

Ben senin eski erkek arkadaşın değilim. Sana onun adını bildiğimi söyledim. Sana bilgi benim işim olduğunu söyledim. Onun kim olduğunu biliyorum. Benim kim olduğumu da biliyorum ve son bir kez daha söyleyeceğim. Ben Jack DEĞİLİM.

O LANET OLASI ADAM.

Onun beni onunla ciddi ciddi karıştırmasına çok şaşırdım. Sanki Jack'in hackleme gücü varmış gibi.

Hala uçağa binme cesareti olduğuna şaşkınım.

Bu onun yapacağı bir şey değil. Jack'in parasıyla bedavaya gezmeye çalışan o lanet olası sözde arkadaşlarını suçluyorum. En azından ikisinin çalıştığını biliyorum, ama Vegas'ta eğleniyorlar mı? Bu Jack'in parasıyla oldu, ona eklediğim masraflar olmasa bile.

Ama Vi'den daha iyisini beklerdim. Onun benim olduğumu iddia etmesine güleceğini düşünmüştüm. Jack'in patronuna yeterince dikkat etmesinin imkanı yoktu ve benim yaptığım kirli işi yapmak için kendini zorlamasının da imkanı yoktu.

BEN

Ve bu Jack bir hacker değil. Onu duymuş olurdum. Neden bu kadar eminsin?

Benim mesajımla onun mesajı arasında uzun bir ara var.

Vi2L

Patronumun hesabını hackleyenin kendisi olduğunu söyledi ve mesajlaştığımızı biliyor gibi görünüyor. Ve mesajlaştığımız konuyu da biliyor.

Sıktır.

Vi2L

O değilse... sen o değilsen, nasıl bilebilir ki?

BEN

Sanırım bana güvenmek zorundasın, değil mi?

Kardeşimi ldreceğim.

O cevap vermiyor ve ben buradan onun telefonuna giremiyorum, dürüst olmak gerekirse, buna hiç ihtiyaım olmadı, istemediğim de.

Jack uygunsuz bir şey yapmaz ve ben onun kız arkadaşıyla ne konuştuklarını bilmek istemedim.

Hayal gücüm çok güçlüdür.

Kabusları körüklemek

istemedim. Ama şimdi...

Kahretsin.

Onun bulutuna giriyorum ve orada tatlı Violet'in uygulamada o kısmı engellemeyi hiç düşünmediğini görüyorum, bu yüzden sahte numarasından gönderdiği mesajlar, telefonundaki diğer her şey gibi oraya gidiyor,

arkadaşı Lia ile benim hakkımda yaptığı bazı seçkin konuşmalar da dahil. Daha doğrusu, Hayalet hakkında.

Tanrım, ona şifreli şeyler kullanmayı öğretmem gerekecek.

Ama şimdi değil. Hayalet olarak ona mesajlar gönderebilirim ve eğer bana sorarsa, ona da yardım ederim.

Bir an için, hareket etmeden ekrana bakıyorum.

Bunun karmaşık bir durum olacağını hiç tahmin etmemiştim. Ama yine de Jack'in zekasını kullanarak kurnaz bir hamle yapacağını da hiç tahmin etmemiştim.

En azından kurnazca bir hamle yapacağını.

ME

Belki de bunu bir fantezi olarak bırakmalıyız.

Vi2L

Eğer öyle düşünüyorsan. Ben de Jack'in yanına dönmeli miyim?

ME

İstemediğin sürece hayır. İstemediğini hissediyorum. Ama bence bu kararı kendin verebilecek kapasitedesin. İçgüdüsel olarak.

Vi2L

Cevabı biliyorsun. Sana söyledim. Konu düşünüldüğünde utanç verici ve beni gerginleştiriyor.

JACK'in mahremiyetini ihlal etmesi beni çok kızdırıyor. Bu yanlış bir tür yerinden edilme. Onun normal rahatlık alanının dışında olmasını istiyorum, ama beklentiden kaynaklanan tehlike ve tedirginlikle, gerçekten ne olacağını bilmeden ve her şeyi hayal ederek.

Onun kendini ihlal edilmiş hissetmesini istemiyorum.

BEN

Sana bunu yapan adam tam bir pislik.

Aynı şeyi yaptığımı düşünmeyi REDDEDİYORUM.

BEN

Şifrelerini değiştir, onu bulutundan çıkar. Vegas'taki fotoğrafları telefonuna senkronize edilmişse, kullandığın bu uygulama da aynı şeyi yapıyor olabilir.

Vi2L

Yani tüm mesajlarımı görmüş mü?

KOMİK OLAN ŞEY, onun bulutunda bir sürü mesaj olmasına rağmen, Jack'in Vi2L ve Ghost arasındaki mesajlar dışında diğerlerine baktığını hiç sanmıyorum. Çünkü bu onun için en kolay yol.

ME

Şifrelerini değiştirmeni ve bulutuna sadece e-posta adresin ve telefon numaranla erişilebilmesini sağlamanı öneririm. Vegas'taki fotoğrafları telefonuna senkronize edildiyse, mesajlarınızın da senkronize olma ihtimali var. Öyleyse, onun mesajlarınıza erişmesi zor olmazdı. Şifreli mesajlaşmaya da geçin.

Vi2L

O küçük yalancı pislik. Onu paramparça edene kadar bekle.

GÜLÜYORUM.

BEN

Onunla yüzleşecek misin?

Vi2L

Elbette.

ME

Güzel. Ama sen bunu yapmadan önce bu Jack ile biraz eğlenebilir miyim?

Vi2L

Tabii ki.

Gülümsüyorum, gözlerimi kapatıyorum, işten buraya geldiğinde giydiği koyu mavi elbise hafızam ve duyularımla flört ediyor.

Yapmak istediğim bir şey var, ama bunu doğru bir şekilde yapmalıyım ve yaratıcı olmalıyım. Bu oyun karmaşık ve daha önce yaptığım hiçbir şeye benzemiyor.

Çünkü onu tanıyorum. Sözleşme kısmı zor olabilir ve durumu karmaşıktırabilir.

Onu gergin hale getirmek, doğru şekilde, hoşuna giden şekilde ihlal edilmiş hissettirmek istiyorum ve kendimi açığa vurmadan önce bu kısım ne kadar gerçekçi olursa o kadar iyi.

Sanırım test zamanı geldi.

Onun ne istediğini ve neyi sevdiğini, sadece fantezilerini okuyarak değil, mesajlaşmalarımızdan da çok iyi biliyorum.

Bu yüzden yazmaya başlıyorum.

BEN

Giydin elbiseyle çok seksi görünüyorsun.

Vi2L

Beni izliyor musun?

sıkım. Evet. İstediğim şey bu. İçgüdüsel. Onun dönüp baktığını, kalbinin hızlı attığını, kameraları, bir şeyi beklediğini görebiliyorum...

BEN

Korkuyor musun?

Onu izleyebilmek istiyorum. Ve o yırtıcı tarafım buna ihtiyaç duyuyor.

Bunu daha önce, anlaşıma yaptığım kızlarla yaptım. Biriyle hiç tanışmadık, sadece izledim, ona talimat verdim ve ikimiz de en ateşli seksi yapıyormuşuz gibi boşaldık. Diğerleriyle seviştik, sonra oynadık. Onları izledim, kovaladım, halka açık yerlerde seviştim, hakim oldum ve sonra canım isterse, istediğim zaman ziyafet çekmek için onları bağlattım.

Bu da o oyun, ama bazı güvenlik ağıları yok. Yazılı hiçbir şey yok.

En azından başlangıçta.

Vi'da bana gerçekliği arzuladığını söyleyen bir şey var. Bilinmeyene dalmaya ihtiyacı var.

Kameralar yerleştirmek istiyorum. Oturma odasına, yatak odasına. Ve ofisine. Ama bu farklı bir şey. Onun lanet patronuna hiç güvenmiyorum.

Bu bir test ve umarım geçer.

Onun, belki de ben onun mahremiyetini çoktan ihlal ettiğimi, onu şu anda izlediğimi düşünmesini istiyorum.

Vi2L

Bu müdahaleci bir şey.

ME

Ama seksi mi?

Vi2L

Evet.

ŞİMDİ O KADAR SIKIYIM Kİ AĞRIYOR.

BEN

Sanırım izlenmek hoşuna gidiyor.

Vi2L

Sen izlemeyi seviyorsun.

BEN

Neyle oynayacağımı bilmek isterim.

Vi2L

Kameralar nerede?

ME

İyi bir usta asla oyuncağın üstünlük sağlamasına izin vermez.
Belki de sadece güzel bir elbise giydiğini tahmin ediyorum.
Sonuçta, güzel bir gündü. Elbise giyme ihtimalin yüksek, değil mi? Soru şu: seni izlememi ister misin?

Bu fikir hoşuna gider mi?

Vi2L

Mesele o değil.

ME

Bunu seksi buluyorsun.

Vi2L

Fikir seksi, evet.

ME

Yani, belki de senin duş alırken, boşalırken seni izlemem asıl mesele.

BU SEFER, cevap vermiyor. Ama hala orada olduğundan eminim. Muhtemelen ıslak, amı sıırıslık ve belki de sert bir koltuğun kenarında sallanıyordur. Tabii ki, dairesinde böyle bir koltuk var mı bilmiyorum, ama var olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor.

Siktir, belki de kendini parmaklıyordur.

Sanırım bununla ilgili kurallara ihtiyacım var.

Ben izin vermedikçe dokunmak yok.

Aslında, kurallar koymam gerektiğini biliyorum.

Vi2L

Kamera var mı?

ME

Belki de benim gibi davranmalısın. En iyi davranışla. Çünkü belki de sandığından daha fazla seni izliyorumdur. Duş hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun? Asla tek bir kamera koymazdım. O yüzden en iyi davranışını sergile. Bunun ne anlama geldiğini sana bırakıyorum.

BİLGİSAYARI AÇIK VE çalışır durumda olduğunu biliyorum.

Onu görebilmek için bilgisayarının kamerasını açıyorum.

Kamera arıyor, yatak odasındaki bilgisayarın önünden geçtiğini görebiliyorum.

Ve hala elbisesini giyiyor.

Gülümsüyorum, bu sefer elimle sikimi okşuyorum.

Sanırım daha sonra mastürbasyon yapmam gerekecek, ama henüz değil. Derinlerde hissettiğim acıyı, içimde biriken cinsel beklentiyi seviyorum.

Elimi çekiyorum, kot pantolonumu açmıyorum.

Yatağa geri dönüyor ve yüzüstü uzanıyor, ben de bana mesaj yazarken profilini izliyorum.

Vi2L

Yalancı. Kamera yok.

BEN

Senin bildiğin kadarıyla.

Ona nerede yattığını, nerede olduğunu neredeyse anlatacağım, ama kendimi durduruyorum çünkü kontrol, gerçek kazanca götüren şeydir.

Ama en üst düzey kameralar takacağımı biliyorum. Başkaları için bulması veya fark etmesi neredeyse imkansız olan küçük şeyler, tabii ne aradıklarını gerçekten bilmiyorlarsa.

Sırt üstü yuvarlanır ve hafif bir inilti çıkarır.

Onu duyamıyorum, ama dudakları açılıyor ve yüzünde şehvet belirliyor.

Heyecanlı, bunu istiyor. Ve eli aşağıya doğru hareket etmeye başlar.

BEN

Bir şey var, ben söylemedikçe mastürbasyon yapma. Tamamen kontrol bende, yoksa giderim.

O, nefes nefese oturur ve bakışları etrafta dolaşır.

Vi2L

Kendime dokunacağımı nereden bildin?

Sık BENİ. Gülerек.

BEN

Bilmiyordum. Sadece bu fikri çok sevmişsin gibi görünüyor. Ya da belki de ben seviyorum ve ne kadar ıslandığını biliyorum. Ne kadar acı çektiğini.

Elini geri çeker ve oturur.

Vi2L

Sen kimsin?

BEN

Senin en büyük ıslak rüyan.

Vi2L

Bana dalga geçtiğini biliyorum.

BEN

Geceleri uyumanı sağlayan her neyse. Unutma, seni izliyor olacağım.

Ve telefonumu bıraktım.

Violet geri uzanır ama kendine dokunmaz. Dokunup dokunmadığını bilemeyeceğim. Bu gece.

Ama yüzündeki gülümseme ve parmaklarının telefonun üzerinde dolaşmaya devam etmesi, onu gözetlemem için dolaylı bir onay aldığımı gösteriyor.

Yatak odası. Oturma odası.

Banyosuna bir şey koymayacağım. Ama duşu görebileceğim bir yere koyabilirim, böylece ne zaman girdiğini bilirim.

Tuvaleti de oradaysa onu gözetleyecek kadar sapık değilim. Ama belki de değildir.

Enzo'ya mesaj atıyorum.

BEN

Yarın nasıl?

ENZO

Seksi bir hatunla sevişiyor olabilirim.

BEN

Neden mesajlarına cevap veriyorsun ki?

ENZO

Ben berbat bir adam mıyım?

BEN

Biliyorum. Yarın mı?

ENZO

Her zamanki gibi. Özel bir işimiz yok.

İşlerin rezervasyonlarını onun yapmasını tercih ediyorum. Ona güveniyorum ve bu sayede yan projelerime zaman ayırabiliyorum. İşleri karıştırıp istediğim şeyleri bulmakla ilgilenmiyorum, Enzo bu tarafı seviyor ve ben ondan daha fazla günlerce işime dalıp kaybolabiliyorum. Çalışıyoruz.

BEN

Özel bir şey ister misin?

ENZO

Meraklandım.

BEN

Çok erken başlamak istiyorum, Isaac Stengal'ın ofisinde ve bir dairede kameralara ihtiyacım var.

ENZO

Katılacağım, biliyorsun. Hazır olduğunda haber ver.

Ofis için ayrıntıları hallediyoruz ve ben alarmımı kuruyorum.

Garip saatlere alışkınım, bu yüzden saat beşte kalkmak beni rahatsız etmiyor. İşin püf noktası, ana personel gelmeden önce orada olmak ve Enzo'nun arızalı bir telefon hattı için teknisyen olarak içeri girmesi.

Bunu daha önce de yaptık ve resmi davranırsan kimse soru sormaz.

Ve bozuk bir telefon hattı, cep telefonu çağında bile bozuk bir telefon hattıdır.

Sonra pislik kardeşim üzerine odaklanıyorum. Kendini Hayalet olarak tanıtmaktan pişman olması gereken kişi.

Hazırlık biraz zaman alıyor, çünkü hata yapıp Jack'in bir şekilde benim olduğumu anlamasını istemiyorum. Ayrıca Vi'nin bulutuna erişmesini veya ona bunu yaptığımı bilmesini de istemiyorum. En azından, ona söylemeye karar verene kadar.

Bu yüzden, onun eşyalarının çoğunun kaybolduğu bir ayna bulut oluşturuyorum, ona hala erişimi olduğunu düşündürecek kadar, ve sonra bir dizi mesaj yazmaya başlıyorum.

Mesajlar, her şey gerçekten oluyor gibi, otomatik olarak burada ve orada akıyor. Böylece Jack baktığında, yeni mesajların geldiğini görecek.

Gülümsüyorum. İşimi bitirdiğimde, Jack bir daha asla başkasının mesajlarını karıştırmayacak.

On Yedinci Bölüm

VIOLET

BENİ İZLEYOR MU?

Akşam yemeği için sipariş ettiğim tacoları yerken, ödevimi bitirmeye konsantre olmaya çalışırken bu düşünce aklımdan çıkmıyor.

İlk başta bunu görmezden gelmeye çalışıyorum, ama sonra ne hissedeceğimi bilemiyorum, sonuçta daireme kamera yerleştirmek birçok açıdan beni rahatsız ediyor.

Benim özel alanım... Buraya izinsiz girerek ciddi bir takip ve sınır ihlali yapmış oluyor. Bir de beni izleyerek özel alanımı ihlal ediyor.

Ama içim acıyor ve kendimi iş için seksi bir ipek gecelik ve dantelli erkek şortu giyerken buluyorum. Çünkü bunlar uyumak için tasarlanmış ve görevimi bitirdiğimde, bunu yapacağım.

Kalkıp su bardağımı dolduruyorum ve makyaj yapmak için banyoya uğruyorum. Sonra saçlarımı topluyorum.

Topuklu sandaletlerimi giymeye başlayana kadar durmuyorum, nefesim aniden hızlanıyor ve düzensizleşiyor.

Üzgün olmalı, polisi aramalıyım. Tüm giysilerimi giymeli ve stüdyomu baştan aşağı alt üst etmeliyim.

Ama öyle yapmıyorum.

Çünkü tahrik oldum.

Ayakkabıları kaldırıp en yüksek topuklu ayakkabılarımı çıkarıyorum, giyiyorum ve sendeleyerek dolaşıyorum, ödevimi bitirmek için yatağıma uzanıp suyu şarap kadehine dolduruyorum.

Gerçekten, ben bir aptalım, muhtemelen burada olmayan kameralar için rol yapıyorum. Henüz.

Muhtemelen olmayacaklar, ama...

"Sorun değil." Bu sözleri yüksek sesle söyleyerek duyularıma nasıl geldiğini dinliyorum ve hoşuma gittiğini fark ediyorum. Bu fikir hoşuma gidiyor.

Bir oyuncak, arzu ve meraklı gözler için bir nesne. Emir verilecek, kendime dokunmamam için izlenecek biri... Vibratörümü seviyorum ama parmaklarımı kullanma eğiliminde değilim. Ama gerçekten istiyorum.

Sadece
görmek için.

Yapmıyor
um.

En son istediğim şey onun öfkesi.

Sonra tekrar düşünürüm.

Hayır, son istediğim şey her iki durumda da kesin bir onay. Bu , onun bana bakıyor olabileceği düşüncesi heyecan verici. Ve işime konsantre olmamı zorlaştırıyor.

Ben eminim onun karıştırıyor benimle benimle ama.
Çünkü içeri , fiziksel olarak zorla girmek, Hayalet için bile büyük bir risk.

SONUNDA GÖREVİMİ TAMAMLADIM ve odanın köşesindeki küçük lambam dışında çoğu ışığı kapattım. Bu lambayı ve Edison tarzı büyük ampulün yaydığı altın rengi ışığı seviyorum. LED ampul ama lüks restoran ve barlarda kullanılan o güzel ampullerin ışığını veriyor.

Jack bu konuda hiç yorum yapmadı, ama zamanımızın çoğunu Cade's'te geçirdik.

Bu beni şok etti.

Bir yıl önce buraya taşındığım zaman hariç, Jack ve ben zamanımızı benim ya da onun yurt odasında geçirirdik, sonra da çoğunlukla Cade'in odasında. Jack'in buraya ne sıklıkla geldiğini bir elin parmaklarıyla sayabilirim.

Jack'i düşünmek istemiyorum. Bunun yerine, bir film seçip yatağıma giriyorum ve bilgisayarımda izlemeye başlıyorum.

Uzun zamandır izlemek istediğim bir film ve Jack'in sevdiği türden bir film değil. Filmi bitirdiğimde, telefonumu kontrol ederek kendimi sınırlendiriyorum.

Mesaj yok.

Telefonum bir kez bile titrememişken mesaj gelmesi mümkün müydü ki?

Uyku ile uyanıklık arasındaki o garip durumda, gözlerimi kapatamayacak kadar heyecanlı ve film gibi başka bir şeye odaklanamayacak kadar uykulu olduğum için başka bir şey izlemeye karar veriyorum.

Bu yüzden, gerilim filmini izlemek için arkama yaslanırken, zihnim dalıp gidiyor. "Boş ver."

BEN

İzlemediğini biliyordum.

AMA O ORADA. Anında. Ve kalbim çarpıyor.

HAYALET

Her türlü yol var.

O HAKLI. Ve hala beni izleyip izlemediğini bana söylemedi. Bu onun oyununun bir parçası, bunu keyifli bir heyecanla fark ediyorum.

BEN

Eğer izlemiyorsan, kendime dokunmadığımı nereden biliyorsun?

GHOST:

LANET OLSUN. Bana boş bir mesaj gönderdi ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum.

Kendime dokunmak istediğimi biliyorum, vibratörümü, gül klitoris stimülatörümü çıkarmak istiyorum, ama tereddüt ediyorum.

Boş mesajın amacı bu mu? Onunla bu çılgın tavşan deliğine girmek isteyip istemediğimi anlamam için, sözler söylenmese bile itaat etmem gerektiğini anlamam için mi?

Peki ya hiçbir şey söylenmezse? Beklemem mi gerekiyor?

BEN

Beklemeyeceğim.

GHOST

Biliyorum.

Klitorisim sertçe zonklarken keskin bir nefes alıyorum.

BEN

İzliyor musun? Yoksa izlemiyor musun?

GHOST

Sana söylemek her şeyi mahveder, sence de öyle değil mi?

BEN

Eğer izlersem bana ne yapacaksın?

HAYALET

Violet. Senin masochist bir kalbin olduğunu bilmiyordum. Dikkatli ol...

YOKSA BANA ZARAR MI VERİR? Sanırım verir. Ama bu çok iyi bir acı olur. Bağırsaklarım kıvrılıyor ve dönüyor ve arzumu daha da artırıyor.

BEN

Yoksa ne?

HAYALET

Sonuçlarına katlanmaya hazır değilsen yaramazlık yapma, ve bence henüz o noktaya gelmedik. Ben sana izin verene kadar kendine dokunmayacak ve üzerinde hiçbir şey kullanmayacaksın.

"ÇÜNKÜ O BENİM EFENDİM."

Bu sözler aynı anda garip, gerçek, tanıdık, doğru ve yanlış geliyor ve hepsi bir araya gelip evet, evet, o benim efendim diyor.

Ama o, okuduğum hiçbirine benzemiyor.

Beni sarsan bir anlayış dalgası var.

O benim ihtiyacım olan efendim, sanki benden yayılan titreşimlere uyum sağlamış gibi ve ben bilmesem bile benim ne olduğumu biliyor.

Sürünmek ve yalvarmak istemiyorum, en azından forumlarda ve sitelerde yazanların çoğunun yaptığı gibi. Takip edilmek ve hakimiyet altına alınmak istiyorum, ama adını küçük harflerle yazan bir köle olmak istemiyorum. Hayatımın her alanında itaatkar olmak istemiyorum.

Seks konusunda istediğim şey... heyecan, bilinmeyenin verdiği heyecan, sınırların zorlanması, halka açık yerlerde seks yapmak, takip edilmek, isteğim dışında zorlanmak... Her şeyi istediğim o tecavüz fantezisi... Onu ağızma almak için zorlanmak istiyorum. Her türlü lezzetli şekilde tecavüze uğramak istiyorum. Ve evet, onun beni izlemesini, takip etmesini, peşimden gelmesini istiyorum. Ne zaman kendime dokunabileceğimi ve ne zaman dokunamayacağımı bana söylemesini istiyorum.

İstediğim... Şu anda olanları istiyorum ve bunun nereye varacağını hem seviyorum hem de korkuyorum.

GHOST

Gelmek ister misin?

BEN

Evet

HAYALET

Ne var sende? Sadece parmakların mı? Oyuncaklar mı?

Tanrım, bu çok aşağılayıcı, ateşli, çılgın.

Evet diye cevap yazdığımda düşünmedim, çünkü düşünseydim çekinirdim ve bunu istemiyordum.

O da bir cevap istiyordu. Bir cevap bekliyordu, ben de... verdim.

Ve bu iyi hissettiriyor, kemiklerimden geçen titrek bir sıcaklık.

Evet. Bağırarak istiyorum. Evet. Gelmemeye izin ver.

BEN

Bir tavşanım, normal bir vibratörüm ve bir klitoris stimülatörüm var.

Onu çekmecemden ÇIKARIRIM.

Bunu almamın nedeni, güzel ve kadınsı olması ve seks oyuncağı gibi görünmemesiydi. Ayrıca, işe yarıyor.

GHOST

Onu kullan. Bir gül gibi açıl.

YENİDEN ETRAFA BAKIYORUM, bunu nereden biliyor? Yoksa kelime seçimi bir tesadüf mü?

Ama belki de önemi yok. Bilgisayarımı kapatıp ışığı söndürmek üzereyken fikrimi değiştiriyorum. Bunun yerine, biraz müzik dinliyorum, düşük, yavaş bir caz, Miles Davis'in çok uzun zaman önce bir film için yaptığı bir şey. Duygusal bir havası var ve sesini kısıyorum.

HAYALET

Onu dil gibi kullan. Beni hayal et. Çünkü bir dahaki sefere klitorisinde bir şey hissettiğinde, o benim dilim olacak ve seni çılgın atacak kadar sert bir şekilde orgazm olacaksın.

OH. Siktir.

Hayalet izlemiyor. Ama bir şekilde, bir yerlerde izlediğini hayal ediyorum ve yorganı geri çekip, şortumu çıkarıp, onu düşünüyorum.

Aklımda herhangi bir görüntü yok, ama kendi tipime karar veriyorum. Uzun boylu, siyah saçlı. Gerisi önemsiz.

Bu daha çok bir his, ondan gelen bir emir ve bunu yapmak için gerçek cesaret gerekiyor. Çünkü kimse beni izlemedi. Kimse bana kendimi tatmin etmemi söylemedi.

Belki izlemiyor, ama bu olasılık tahrik edici ve tüm bunlar beni daha da tahrik ediyor.

Gözlerimi kapatıp parmaklarımı kullanarak başlıyorum, ama doğru gelmiyor. Bunu iyi yapmak istediğim için kıvraniyorum. İyi olması lazım. Ama aynı zamanda küçük gül oyuncağını açarsam çok çabuk boşalacağımı da biliyorum.

Neyse ki, o kadar ıslakım ki kayganlaşıyorum, bu yüzden parmaklarımın klitorisimin etrafında tembelce dönmesine izin veriyorum ve bacaklarımı açıp amıma daldırıyorum, kendimi biraz parmaklıyorum.

Hayaletin parmakları nasıl olurdu? Yumuşak mı? Yoksa sert mi?

Ve daha da önemlisi, hemen dalıp heyecanı, arzuyu zorla ortaya çıkarır mıydı? Beni bir anda soğuktan kaynar sıcaklığa çevirir miydi?

Bunu istiyorum, tıpkı her bir topu harekete geçirdiği, benim hiçbir şeyde söz hakkım olmadığı yavaş bir baştan çıkarma istediğim gibi. Ben sadece onun için oradayım.

Şimdi gülü hareket ettiriyorum, silikonu sıvılarımla kayganlaştırıyorum ve onu hassas düğümümün üzerinde, yukarı ve etrafında gezdiriyorum, kendimi yavaşça daha derin ve daha heyecanlı bir yere götürüyorum.

Sonra onu açıyorum. Düşük seviyede.

Titreşiyor ve emiyor, elimle hareket ettiriyorum ve bu neredeyse çok fazla ve yetersiz.

Bir ritim buluyorum, klitorisimin üzerinde aşağı doğru hareketlerle emmesini sağlıyorum, böylece emme düzensiz oluyor ve titreşimler daha fazlasını istememe neden oluyor.

Şimdi benimle oynuyor, bana verdiği şeyi almamı sağlıyor, yavaşça ortalığı elektrik titreşimleri ve klitorisime küçük emişlerle oturup vızıldamaya odaklıyor.

Ben onu açıyorum, eli benim elimde, yönlendiriyor.

Sonra bir şekilde artık oyuncak değil, o bana bunu yapıyor, ağzı üzerimde ve biz benim odamda değiliz, bir sokaktayız ve beni duvara dayamış. Dizlerinin üstünde ve

uyluklarım omuzlarında, beni tutarken, emip bana titreşimli sesler çıkarırken sertçe parmaklıyor ve ben nefes nefese, ağlayarak, daha fazlasını istiyorum.

O dinlemiyor.

Bunun yerine, benim zevk almamı umursamıyormuş gibi aynı hızda devam ediyor. Sanki bundan, benden zevk alan oymuş gibi ve benim aldığım zevk sadece bir yan ürünmüş gibi.

İnsanların geçtiğinin, bir bardan müzik seslerinin geldiğinin farkındayım, başım dönüyor, klitorisim zonkluyor ve baskı artıyor, artıyor, ta ki...

"Oh, tanrım!"

Boşalıyorum. Orgazmın dalgaları beni zevkin vahşi sularına sürüklerken, sert bir şekilde parçalanıyorum.

Başka bir dalga geldiğinde nefesim kesiliyor, bu seferki daha küçük, ve ben bir tür azalan bilinç kaybına giriyorum, ta ki sonunda oyuncağı çekmek zorunda kalana kadar. Orgazmımın zonklamaları klitorisimde ve vücudumda yankılanıyor, ta ki sonunda tamamen geçene kadar. Sonra orada yatıyorum, nefes nefese, güçsüz, bitkin.

Oyuncak elimde sertçe titriyor.

Onu kapatacak gücü toplamam bir dakikadan fazla sürüyor. Yanıma kıvrılıp gözlerimi kapatıyorum.

Bir süre orada yatıp nefesimi düzenliyorum. Artık kim olduğumu tam olarak bilmiyorum, ama bu bilinmeyene doğru yolculuğu seveceğimi düşünüyorum.

Kalkıyorum, külotumu giyiyorum ve yatmaya hazırlanıyorum, ışığı kapatıp bilgisayarı kapatıyorum. Bu sefer, yine üzerine yatıp ezme tehlikesi olmasın diye onu komodinin üzerine koyuyorum.

Telefonum titriyor.

Açtım ve başka bir mesaj bekliyordum. Ama sesli mesajdı.

Numara bilinmiyor, ama kim olduğunu biliyorum ve kalbim çarpıyor.

Ses biraz bozuk, sanki gerçek hayatta karşılaştığımda kim olduğunu anlayamayayım diye bir programdan geçirilmiş gibi.

İnanılmaz derecede derin, ama içinde karanlık bir taraf var, içimde kıvrılan, tam olarak tanımlayamadığım bir tanıdıklık.

"Ne gösteri ama. Bir dahaki sefere, dilim olacak. Ama açık bir talimat olmadan bir daha kendine dokunmayacaksın. Anladın mı? İyi uykular. Beni rüyanda gör."

Ciddi bir şekilde titremeye başlıyorum.

Ve tüm vücudum yanıyor.

Belki de benim hayal gücümdür, ama çarpıklığın içinden, onun seksiliğini, The Ghost'un otoriter doğasını duyabiliyorum.

Beni izliyor. Nasıl olduğunu bilmiyorum. Ya da nereden.

Ya da belki sadece tahmin etti.

Belki de caddenin karşısındaki binadan, yüksek güçlü dürbünle oturup güçlü dürbünlerle beni izliyor.

Beni izlediğine karar veriyorum. Ve bu fikirden hoşlanmakla kalmıyorum... Bayılıyorum.

Yatağa kıvrılırken havaya "İyi geceler" diye fısıldarım.

Bu sefer uykuya dalıyorum.

Ertesi sabah havada bir şeyler var. Koyu yosunlu taş, kutsal gizli yerler, tanıdık gelmeye başlayan bir tütsü kokusu.

Bu beni çıldırtacak.

Bunlar burada olan her neyse onun kalıntıları, tam olarak bir koku değil, ama içgüdüsel bir tepki uyandıran dağınık anılar.

Sanki az önce biri buradaymış gibi
hissediyorum.

Önceki gecenin tüm anıları bir anda geri geliyor ve yataktan fırlıyorum
ve kimse olmadığını ve kapının kilitli olduğunu fark etmeden önce ön
kapıya kadar koşuyorum.

Alkolün etkisiyle, kendimi yatakta buluyorum.

Kahretsin, işe gitmek için hazırlanmam lazım.

İç çekerek yatağıma geri dönüp telefonumu aldım. O zaman
gördüm.

İpek kurdeleli siyah kutu, bilgisayarımın üzerinde, telefonumun yanında,
komodinin üzerinde duruyor.

Kalbim hem korku hem de heyecandan hızla
atıyor. Hayalet buradaydı.

Ne kadar süre?

Bana dokundu mu?

Biri bana dokunduğunu hissetmiyorum, ama onun bunu yapmasını
isteyip istemediğimden emin değilim.

Bunu düşünmek yerine kutuyu açıyorum.

İçine sokup bütün gün takabileceğiniz türden küçük bir seks oyuncağı.
Bunları görmüştüm ama hiç almaya cesaret edememiştim. Zaten bununla
ne yapacaktım ki? Bu tür şeyler özellikle iki kişi için tasarlanmıştır. Biri
kontrol eder, diğeri onun merhametine kalır.

Hem heyecan hem de beklenti ile titriyorum.

Telefonum titriyor. Ama bu, Lia'nın bu akşam takılmak isteyip
istemediğimi soran bir mesajı.

Bir tane daha var. Daha önce gönderilmiş.

GHOST

Oyuncağını bütün gün tak. Seni izleyeceğim. Seni kontrol edeceğim. Heyecanlı mısın?

On sekizinci bölüm

CADE

Gün boyu onu izlemek tam bir zevkti. Onu yavaşça tahrik ederken kendimi de tahrik ettiğimi biliyorum.

Oyuncağı takıyor.

Bu sabah Enzo ile içeri girdiğimde orada değildi.

Jack'in anahtarlarını almak kolaydı, çünkü o anahtarları diğer eşyalarla birlikte oturma odasının ortasına bırakmıştı. Böylece erkenden içeri gizlice girebildim.

O huzursuz bir uyuyan. İçeri girdiğimde, battaniyeler karışmıştı ve saçları başının etrafında bir bulut gibi duruyordu.

Gözlerimi her kapattığımda onu hayal edebiliyorum. Havada onun tatlı kokusunu alabiliyorum.

Kullandığı oyuncağı, gül, henüz yıkamadığı için üzerinde kurumuş sıvıları vardı. Ama bunu sevdim. Onu burnuma götürüp onun kokusunu içime çekmeyi sevdim.

Onu bulduğum yere dikkatlice geri koydum ve orada durup, ona boşalmaya karar versem ne yapacağını merak ettim.

Ama bu biraz fazla ileri gitmek gibi geldi. Biraz fazla ürkütücü bir durumdu.

Bunu tamamen göz ardı etmiyorum, ama onu bağlayıp uyanık halde izlemesini tercih ederim.

Bu yüzden, tek yaptığım oyuncağın bulunduğu hediye paketi bırakmak ve birkaç dakika onun uyumasını izlemek oldu, sonra da kendimi dışarı çıkardım.

Ve evet, Enzo ve ben oraya vardığımızda yoktu.

Kameraları yerleştirdik. Hiçbir şey kaydedilmiyor, sadece canlı yayın var, ben de onu açtım.

Evi küçük, yatak, kanep ve duşa doğru yöneltilmiş bir kamera var.

Zaten bir pislik ve arzu filmi beni kaplıyor.

Kameralar iş yerinde de yerleştirildi ve onu orada kıvranırken izledim. Ama Vi ne kadar kirli olursa olsun, kalbinde iyi bir kız olduğuna bahse girerim. Ve her açıdan doğuştan itaatkar.

Benim onun efendisi olduğumu biliyor, bu yüzden itaatsizlik etmeyecek. Ama lanet olsun, bütün gün boyunca dikkati dağınıktı. Enzo onun evinde bana ne demişti?

"Bunu yapmak istediğinden emin misin?"

Vi'nin Isaac için çalıştığını biliyor. Ama kardeşimin eski sevgilisini takip ettiğimi yorumlamadı, bu yüzden belki de stüdyonun kime ait olduğunu bilmiyor.

Evet, istiyorum, ama istemiyorum.

Çünkü onun gibi, bunun yasak olduğunu biliyorum.

Ne diyorum ben? Emin olamamanın tek nedeni onun kim olduğu.

Jack'in kız arkadaşı.

Eski kız arkadaşı.

Ama o, işim bittiğinde ortalığı karıştırmadan öylece çekip gidebileceğim biri değil.

Ama yine de, bir süre daha işimin biteceğini sanmıyorum.

O, tanıştığım en ilgi çekici karmaşıklık ve onun ne kadar ahlaksız ve benim tercihlerime uygun olduğunu keşfetmeden önce de bunu biliyordum.

Şu anda, arkadaşı Lia ile lüks bir bar ve restoranda içki içiyor. Ben barın köşesindeyim, izlemek için mükemmel bir yer.

izliyorum.

Bölgeye yayılmış koltuklar ve masalar var, iki kız gülüyor ve paylaştıkları patates kızartması kasesinden atıştırıyorlar.

Mutlu ve rahat görünüyorlar.

Tabii Vi'ye odaklanmazsanız. Neye bakacağınızı bilmezseniz.

Gülümsemesi beklenti ile doludur, hareketleri biraz titriyor, sanki emin değilmiş gibi, bakışları biraz etrafta dolaşıyor, aslında bir şey aramıyor, ama sanırım, bugün onu görmemiş olsam bile, gergin, amının içindeki oyuncak sürtünüyor ya da belki yer değiştiriyor, ya da benim gibi o da öyle hayal ediyor, ve sadece orada olması bile küçük heyecan kıvılcımları yaratıyor.

Ofisinde, masasının altındaki kamera, bacaklarını nasıl birbirine bastırdığını gösteriyordu.

Biliyorum, bu çok müdahaleci bir şey, ama orada bir kamera olduğunu bilmek heyecan verici ve zihnimde, iş yerinde ona yaptırabileceğim şeyler hakkında fikirler dolaşmaya başladı bile.

Onun çalışma alanına, çalışırken onu göstermek için bir tane kurdum, Isaac'ın ofisine bir tane ve ana ofisi gösteren bir tane daha koydum.

Masanın altındaki kamera o kadar yanlış ki, sadece birkaç kez açtım. Ama o lanet olası işyerinde Isaac'ı gözetlemek için kameralar olsun istedim.

Bütün gün onun çalışmasını izlemek de hoş bir bonus oldu. Ama dostum, kendimi tutmak çok zor oldu.

Ancak kontrol, tüm acıya, tüm hayal kırıklığına değer, çünkü Serbest bıraktığımda, bu çok şiddetli ve gerçek olacak ve onun için olacak. Beni durdurmak için kontrol.

Düğmeye basıp o oyuncağı çalıştırmamı engelleyecek kontrol. Oyuncak için gerekli uygulamayı telefonumda açtım.

Ama ona dokunmuyorum. Viski yudumluyorum ve izliyorum, kitabım masamda okunmamış halde duruyor ve bekliyorum.

Kendi sınırlarımı test etmek de eğlencenin bir parçası.

Şu anda, sınırlarım kırılma noktasına kadar gerildi.

Kaos ve disiplin arasındaki çizgide dengede duran mükemmel bir yer.

Vi, arkadaşının söylediği bir şeye gülerек başını sallar. Sanırım, hayır, biliyorum, onu buraya getireceğim.

Garson tabakları koymak için yanımıza gelir ve ben düğmeye basarım. Hızlı ve güçlü bir patlama.

Nefesini keser, masayı sıkıca tutar ve sonra Lia'ya bir şey söyler.

Ani tepkisi için bir bahane uydurduğunu neredeyse duyabiliyorum.

Lia eğilip elini Vi'nin eline koyar, ama Vi neşeyle gülümser ve başını sallar.

Arkadaşını güldüren bir şey söylüyor ve ben bunu hayal edebiliyorum.

"Açlık ağrıları." Ya da, "Aman Tanrım, aklıma bir şey geldi."

Ne derse desin, arkadaşı arkalarına yaslanıyor, şaraplarını yudumluyor ve yemeğe başlıyorlar.

Menüdeki küçük tabakları seçmişler, paylaşacakları bir salata ve karides gibi görünen bir tabak.

Arkadaşı tabağına bakarak yemeğe dalarken, Vi gizlice etrafına bakınıyor. Sanki Hayalet odanın diğer tarafında değil de tam üstünde duruyormuş gibi, sadece küçük bakışlar atıyor.

Ama arkadaşı yine dikkatini dağıtır.

Bu sefer, onu açtığımda, o kadar düşük bir sesle başlıyorum ki, yüzünde şaşkınlık ifadesi beliriyor. Sanki bunun, ona daha önce verdiğim yüksek sesli vızıltının etkisi mi, yoksa yeni bir şey mi olduğundan emin değilmiş gibi.

Ŗu anda çok dūŖuk bir sesle, onun içinde derinlerde mırıldanıyor. Ama en iyi kısmı bu değil.

Hayır, en iyi kısmı oyuncaęın nasıl oturduęu. Ana kūuk gōvdesi içine yerleŖir ve geri kalan kısmı, ince, ince silikon, am dudaklarının her iki yanına yayılır, sadece onu tutmak ve kaymasını önlemek, vūcudunun onu dıŖarı atmasını önlemek için. Bir kız Kegel egzersizleri yapabilir, ama bütūn gūn yapmak biraz fazla olur. Ayrıca, bu Ŗekilde, oturduęunda, mūkemmel noktaya itilir, en azından satıŖ elemanı bana öyle söyledi.

G noktasına doğru.

En iyi kısmının geri kalanı ne mi? Klitorisini de sarıyor. Oturmak da bir miktar stimūlasyona neden oluyor, tam da onun orada olduğunu asla unutmayacağı kadar.

Klitoris stimūlatōrūnū henūz açmadım.

Viskiyi bitirip, garson geldiğinde bir tane daha alıyorum.

Zaten çok sertleŖmiŖ durumdayım ve o beni gerçekten kaybetme tehlikesiyle karŖı karŖıya bırakıyor. Onun kirli kūuk zihni ve masumiyeti bir araya gelince baŖımı dōndürüyor. Onun hevesini ve korkusunu da ekleyince, ben bittim.

Mırıldanmayı artırıyorum.

Bu sefer, buna hazır olduęunu dūŖünüyor.

Dudaklarının hafifçe açılması ve sandalyedeki hareketi, hafif ve neredeyse hiç yokmuŖ gibi, yavaŖa yayılan zevki ele veriyor.

Kahretsin, keŖke yakınında olsaydım. KeŖke onu sandalyeye bağlasaydım, çıplak vūcudunun etrafında dolaŖırken, tepkilerini ölçerken, nasıl hissettiğini sormarken, altında arzunun oluŖturduęu su birikintisini izlerken.

Onu muhteŖem bir orgazma ulaŖtırmak için iŖkence yaparken. Bu dūŖūnceyi kafamdan silip attım.

Kontrol cihazıyla, o kalabalık restoranda ve benim durumumda, o ekstra uyarılmaya ihtiyacım yok.

Oyuncağın yoğunluğunu artırıyorum.

Arkadaşı konuşurken, o kıvranıyor, kıvranmamaya çalışıyor. Vi'yi oldukça iyi tanıyorum ve dinlemediğini anlayabiliyorum, yüzündeki ifade, dinliyormuş gibi davranırken, hiçbir şey olmuyormuş gibi davranırken.

Viskiyimden birkaç yudum alırken kötücül bir gülümseme yüzüme yayılır.

Gözlerimi ona dikip, bir müzisyen gibi onu çalışıyorum, fazla geldiğinde ayarlamalar yapıp doğru noktayı buluyorum. İşte... Yüzünde hafif bir şaşkınlık ifadesi var ve her şeyi çözmüş gibi şarabını kaldırıyor.

İşte o anda klitoris stimülatörünü çalıştırıyorum. Kadehi parmaklarından neredeyse kayıyor.

Şimdi onu uçurumun kenarına getiriyorum, onu neredeyse vahşi bir seviyeye getirirsem, ödülün muhteşem olacağını biliyorum.

Bu ince bir çizgi. Yalnız olsaydık, bunu saatlerce yapardım. Ama restoranda, onun çılgılık atmasını istemiyorum. En azından, bu sefer değil.

Ve onun tepkilerini kontrol etmeye çalışırken her seferinde başarısız olmasını izlemeye bayılıyorum.

Neyse ki, Lia'nın hikayesi karmaşık ve uzun, o da konuşurken fark etmiyor, Violet'e hiç dinlemiyor gibi bir şey anlatırken eli havada uçuyor.

Her şeyi hızlandırıyorum, yüzünden anladığım kadarıyla, çöküşle, kaçmakla, kaçınılmaz orgazmla mücadele ettiğini gösteren bir yoğunluğa getiriyorum.

Ve ben gözlerimi ondan ayıramıyorum.

Violet bana doğru bakarsa, kesinlikle karşısındaki beni görecektir, gerçekten bakmadığı tek yeri.

Bahse girerim, The Ghost'un burada olmadığını ya da karanlık bir köşede saklandığını düşünüyör, tam da bakışlarının yöneldiği yerlerde.

Beni fark ederse hazır bir mazeretim var, ama bence o çoktan o aşamayı geçti. Artık kendini kaptırdı ve orgazm olmak istiyor, ama bunu restoranda yapmaktan korkuyor. Sandalyesini geri çekmeye başlıyor, elleri masanın kenarında.

Ama bunu benden alması mümkün değil. Tuvalet kaçması da mümkün değil. O benim, istediğimi yaparım. Ve tam da bunu yapacağım.

Her ikisinde de bir kademe daha yukarı çıkıyorum.

O sandalyesinde titriyor, neredeyse kasılmalar geçiriyor.

Kimse bakmıyor ve o da öksürerek bunu gizlemeye çalışıyor.

Lia ona su uzatır, ama başka bir şey fark etmemiş gibi görünür.

Violet hiç bu kadar güzel görünmemişti. Çaresiz, savunmasız, benim merhametime kalmış.

Kısa bir süre için her şeyi en yüksek seviyeye çıkarırım ve bunun karşılığında dişlerini sıkıp gözlerini devirir. Sonra kapatırım.

O da suyu kapar ve bir dikişte içir.

Yanakları çekici bir koyu pembe renkte, boğazına kadar uzanan kızarıklıklar var.

Sonra ona bir mesaj gönderiyorum.

BEN

Seni öyle boşalırken izlemek beni ne kadar tahrik ediyor, biliyor musun?

O NEFESİNİ TUTAR ve başını çevirir, bu sefer bakışları herkese yönelir.

Gözlerimi kitabımdan ayırıyorum, ama o kalkmıyor, bana seslenmiyor.

Cade Maddox'un burada olduğunu fark etmiyor.

Yeniden başımı kaldırıyorum ama o, hayal kırıklığıyla arkadaşıyla konuşuyor.

Ve onun için bu kadar fark edilmez olmamın komik mi yoksa endişe verici mi olduğunu gerçekten bilemiyorum.

Roller tersine dönseydi, onu bir restoranda fark ederdim. Siktir.

Viski içiyorum ve bir tane daha sipariş ediyorum.

En azından biraz okuma yapıyorum ve bu, okumak istediğim bir kitap. Hesabı öderim ve son viskimi içmek için otururum. O bitirince Lia telefonuna bakar, ikisi de hesabı öder ve ayrılmaya başlar.

Bu restoran bar, Violet'in dairesinden birkaç blok ötede. Onun dışarı çıkmasını bekliyorum ve herkes dışarı çıkarken onun bakışlarının herkesi taramaya çalıştığını hissediyorum, ama başımı eğik tutuyorum ve o çok hızlı hareket ediyor.

Ya da, bilirsiniz, onun için tam anlamıyla

bir hayalet gibiyim. Kendimi neye

bulaştırdım böyle? Ama biliyorum.

En iyi türden bir bela.

Lezzetli, yanlışı ve çılgın.

Onun kokusunu, akşamları açan zengin yaz çiçeklerinin kokusunu, yaklaşan geceyi kokulandıran kokusunu hayal ediyorum.

Ama öyle değil, olamaz. Kokladığım şey, yemek ve içki kokusunun karışımı, parfüm kokusu ve restoranın girişinde bulunan koku. Hayal gücüm aşırı çalışıyor ve hala sertleşmiş durumdayım.

Bu yüzden, yapılması gerekeni yapıyorum. Kardeşimin evde oturup, taşınmadan, çocukken olduğu gibi sadece bir çift Süpermen iç çamaşırı giyip, sonsuz video oyunları oynadığını hayal ediyorum.

Tam bir heyecan katili.

Tüylerim diken diken
oldu.

Jack taşınmış ve boş laflar etmemiş olsa iyi olur. Bu kadar ileri gitmemiş olsaydı, kalmasına izin verirdim. Vi'yi gözetlememiş olsaydı.

Siktir, onu gerçekten sevseydi, gözetlemeyi affedebilirdim. Ama sevdiğini sanmıyorum. Onun fikrini seviyor bence. İsteddiği zaman yanında bir kızın olması fikrini seviyor.

Vi bundan çok daha değerli. Ona
mesaj atıyorum.

BEN

Doğruca eve gitme. Sağa dön ve Graham Ave'den değil
Humboldt Street'ten git, sonra Devoe'ye geç...

Onu eve dolambaçlı bir yoldan götürecek rotayı belirledim.

Vi2L

Neredesin?

GHOST

Sadece yürü ve etrafına bakma.

Vi2L

Arkadaşıma veda etmeliyim.

BİTİRİYORUM bitirdim ve ve kalk kalkarım. İçerek pencereden pencereden restoranın onları sokakta, bir Uber'in beklediğini görebiliyorum.

Gülümsüyorum. Geri adım atıyorum.

O

O Uber'e bindikten sonra. Ve bana soru sorma. Senin işin sana söyleneni yapmak, yoksa seni sokakta o kadar sert bir şekilde boşaltırım ki, çılgın atarak yere düşersin.

KIZ IRKINIYOR ve başını çevirip heyecanla beni arıyor. Ama arkadaşına sarılır ve Lia arabaya bindiğinde Vi ona el sallarken bana mesaj atıyor.

Vi2L

Tamam. Gitti.

BEN

Biliyorum. Yürümeye başla ve gözlerini öne dik.

HEMEN TAKİP ETMİYORUM. Oyuncakları çok düşük bir ses seviyesinde çalıştırıyorum, böylece orada olduğumu anlıyor. Ve belki de hemen arkasında olduğumu düşünüyor.

BEN

İstediğin şey, fantezi... yoksa fanteziler mi demeliyim? Gerçekçi gelmezse işe yaramaz. Bununla bir sorunun var mı?

BİR VURUŞ VAR.

Vi2L

Evet.

GHOST

Sınırları bulanıklaştırıyoruz. Senin kesin sınırlarına ihtiyacım var. Acı. Kırbaç, mum?

Vi2L

Bilmiyorum.

HAKLISIN, bunu planlamıyorum ama karşı da değilim. Buz var, tüyler var. Kahretsin, kan oyunları gibi onun hoşuna gidebilecek her türlü şey var ama bu bir öğrenme süreci ve şu anda buna evet demesini beklemiyorum. Her şeyi ortaya koymak ve sonraki adımlar hakkında ne düşündüğünü görmek istiyorum.

BEN

Bunu tekrar konuşuruz. Şaplak atmak? Seks oyunlarında sert davranmak - şiddet değil, ama sert. Tecavüz fantezileri sert olabilir.

ilkel oyunlar da öyle — seni kovalayıp zaptetmem. Sadece ellerin teninde.

Vi2L

Evet.

BEKLE. Ve gülümseyerek kalkıp dışarı çıkıyorum, onun peşinden gidiyorum. O önde, köşeyi dönüyor. İtaatkar kalbine şükürler olsun, arkasına bakmıyor.

Şahsen onun en ilgi çekici alt karakter olacağını düşünüyorum. Hiç de geleneksel olmayan bir karakter, ama sanırım onu şimdiye kadar sevdiğim hiçbir alt karakterden daha çok seveceğim.

ME

Güzel. Gerçekçi oynamak senin için sorun olur mu? Senin peşine düştüğümde beni durduracak hiçbir şey yok, hayır diyebilirsin, dur diyebilirsin, istediğin her şeyi söyleyebilirsin ama ben durmayacağım. Tıpkı gerçek bir saldırıda olduğu gibi.

Vi2L

Karşı koyabilir miyim?

ME

Hayatım, karşı koymazsan ilgilenmem.

Vi2L

Evet.

ME

Yanlış cevap. Bana güvendiğini düşünüyorsun ve bu iyi bir şey, ama bazen ben çok ileri gidebilirim ya da sen durmak isteyebilirsin.

Sebepleriniz ne olursa olsun, umurumda değil, onlar sana ait, o yüzden dururuz.

Ne zaman olursa olsun, dururuz.

Bunun için, bir güvenlik kelimesi seçmen gerekiyor.

Onu kullandığında, ben dururum. İçindeysem, durur ve çıkarırım. Anladın mı?

Bu önemli olduğu için bu noktayı vurgulamak istiyorum. Onu asla incitmek veya zarar vermek istemiyorum. Ama bazen öyle olacağını düşünebilir ve gerekirse beni durdurmak için bu kontrole sahip olması gerekir.

Vi2L

Anlıyorum.

ME

Bu SENİN fantezin.

Her şeyin nihai kontrolü senin tek kelimenle belirlenir. Sen onu söyleyene kadar, ben istediğim zaman istediğimi yaparım ve sen itaat edersin, yoksa sonuçlarına katlanırsın. O kelime seni bu sonuçlardan kurtarmaz. Sınırların aşıldığında, hoşuna gitmediğinde veya gerçekten korktuğunda kullanırsın. Anladın mı?

Vi2L

Evet, evet, anladım.

Eğer istersem, oyuncacı kapatır mısın?

Bir kademe daha açarım.

Vi2L

Peki ya o güvenli kelimeyi kullanırsam?

KAPATIRIM.

Gülümsemem biraz daha genişliyor ve tekrar açıyorum.

ME

Tabii ki, henüz o kelimeye sahip değilsin. O yüzden bir tane seçsen iyi olur. Hiç seksi olmayan bir şey.

Vi2L

Rickrolling?

BEN

80'lerden Rick Astley'i mi kastediyorsun?

Vi2L

Rick Astley. Bu benim güvenli kelimem.

ME

Bu iki kelime ve hayır, bu çok seksi. Seks sırasında sık sık "Rick Astley" diye bağıyorum.

Vi2L

O zaman yanlış yapıyorsun.

BEN

Belki de öyle. Başka bir tane seç.

Vi2L

Peki ya çimento? Yoksa o da seni tahrik mi ediyor?

ME

Eskiden tahrik ederdim, ama o olaydan sonra artık kesinlikle tahrik etmiyorum.

Vi2L

Ben çimentoyu seçiyorum.

ME

Çimento olsun.

ve hayalet gibi, oyuncakı kapatıp onun yoluna devam etmesini sağlıyorum.

Şimdilik.

On Dokuzuncu Bölüm

VIOLET

OYUNCAK, telefonumdaki mesajlar gibi çalışmaz hale

gelir. Sanki takip ettiğim izler kesilmiş gibidir.

Hayalet'in beni eve götürdüğü yol, Brooklyn sokaklarının Brooklyn sokaklarının daha sakin bölgelerinden geçiyor, ama umurumda değil. Çaresizce dönüp arkamda onu yakalayabilir miyim diye bakmak istesem de.

Bunu yapabileceğimi düşünüyorum, çünkü saat geç olmasa da, onun beni yönlendirdiği yerleşim bölgesinde pek fazla insan yok.

Yine de yapmıyorum.

Bana yapmamamı

söyledi. Nefesimi

tuttum.

Restoranda ayağa kalktığımda, ilk kez yürüyen bir tay ya da bebek zürafa gibi mi görünüyordum?

Lia, öksürük numarası yaptığımda bana suyu uzattı ve işiyle ilgili komik hikayesini kesintiye uğrattı... en azından, komik olduğunu düşünüyorum, şu anda sadece bazı kısımları aklımda kalmış. İçimde olup bitenlere o kadar dalmıştım ki, onu düzgün dinleyemedim.

Oh, kahretsin, beni orgazma ulaştırdı, hem de çok sert bir şekilde.

Etrafa bakmaya çalıştım, ama çok fazla gölge vardı. Ve onun kim olduğunu, neye benzediğini bile bilmiyorum.

En rahatsız edici kısım, bir anlığına bir adamı yakaladığımda, onun Hayalet olabileceğini düşündüğüm andı. Ama o beni izlemiyordu ve Cade'in izlenimini ona yansıtmam sadece durumu daha da karmaşık hale getirdi.

Eski erkek arkadaşımın kardeşini düşünmek istemiyorum. Orgazmın etkisi hala devam ederken değil. Hayalet, yürüyüşün bir kısmında oyuncağı titreştirirken değil.

Lia benim bir manyak olduğumu düşünüyor olmalı, masayı sıkıca tutuyor, öksürüyor, dişlerimi sıkıyor, sanki... orgazmı bastırmaya çalışıp başaramayan biri gibi davranıyorum.

Ama dışarı çıktığımızda daha endişeli görünüyordu, beni eve bırakmayı teklif etti, hayır dediğimde kaşlarını kaldırdı. Ben de yarınki iş gününden önce yürüyüş yapıp kafamı boşaltmak istediğimi söyledim.

Adımlarım titriyor. O

orgazm.

Hayatımda hiç yaşamadığım bir şeydi. Yoğunluğu... Hiçbir şekilde kontrolümün olmaması.

Tabii, seks sırasında biraz kontrolüm var, ama kendimi tatmin etmek için üzerime düşeni yapıyorum. Bu farklıydı.

Bu yüzden bana gerçekler, kesin sınırlar ve güvenlik kelimeleri hakkında ders verdi.

Yeniden yürümeye başlıyorum.

Bir şeyler planlıyor olmalı. Bu

yüzden rahatlamaya

çalışıyorum. Ama zor.

Arkadan biri yaklaşıyor ve ben gerginleşiyorum, ama adam sadece "Affedersiniz" der ve arkadaşıyla birlikte yanımdan

geçer. Son köşeyi tek başıma dönerim.

Oyuncak da çalışmıyor ve apartmanıma yaklaşıyorum. Aşağıdaki kapıyı açmak için acele etmiyorum.

Kimse arkamdan gelip beni girişte sıkıştırmıyor.

Kapıyı kilitleyip merdivenleri çıkarken, kalbim çarparken stüdyo dairemin kapısını açtım.

Bu sabah buradaydı, belki de...

Ama banyoyu kontrol etmek için acele etsem de, oranın boş olduğunu biliyorum.

Aslında banyolu büyük bir oda. Fiyatı uygun ve benim için yeterli büyüklükte, bu yüzden burada biri olsaydı, bunu bilirdim.

Yatağıma oturup ayakkabılarımı çıkarırken hayal kırıklığı beni kaplıyor.

BEN

Oyuncağı çıkarmalı mıyım?

Cevap vermesi uzun sürüyor, ben de ayakkabılarımı kaldırıp Kermit pijamalarımı çıkarıyorum ve duşu açıyorum.

Kameraları arıyorum ama hala hiçbir şey göremiyorum. Küçük olanlar bile kolayca fark edilebilir, değil mi?

GHOST

Şu anda sana bir faydası yok.

Kaşlarımı çatarak telefona bakıyorum. Onu durdurmak için güvenli kelimemi kullanmam gerektiğini anlamamı sağlamak, beni uzun ve dolambaçlı bir yoldan eve yürüme zorunda bırakmak ve hiçbir şey yapmamak.

Bana saldırmamak.

Peşime düşmüyor.

Beni beklemiyor.

Muhtemelen beni takip bile etmedi.

BEN

Beni eve kadar takip mi ettin?

CEVAP VERMİYOR.

Beş dakika sonra, hala cevap vermiyor. Düşük sesle homurdanıyorum.

Ayağa kalkıp soyunuyorum ve banyoya girip duş alıyorum. yavaşça ve gösterişli bir şekilde yapmak istiyorum, ama buraya kamera koymaz, değil mi?

Oyuncağı çıkarırken zorlukla yutkunuyorum, yıkıyorum ve sonra yarı adım atarak lavaboya koyuyorum, böylece gül ile düzgün bir şekilde yıkayabileceğim.

Tam da bu sabah bıraktığım yerdeydi. Hayaletin ona dokunacağını beklemiyordum.

Suya geri dönmek için tavana ve sonra tuvalete bakıyorum.

O yapmaz... yapmaz, değil mi? Bu çok fazla olur.

Köpükleyip kendimi yıkarken kaşlarımı çatıyorum, sanki bir hayaletin dokunuşunu yıkamaya çalışıyormuşum gibi.

Ama o bana dokunmadı ki. Dokundu mu?

Bilmiyorum.

Belki uyurken dokundu, ama eve dönerken bilmediğim her şey hakkında verdiği dersin ardından, zihnim karışık ve bir dayanak noktası bulmaya, tutunabileceğim ve dinlenebileceğim somut bir yer bulmaya çalışıyorum.

"Beton."

Belki de her şeye bir son vermem gerekiyor. Sadece bir süreliğine. Sadece kendimi toparlamak için.

"Çimento," diye tekrar söylüyorum. Sonra derin bir nefes alıp bağıcıyorum. "Çimento. Çimento, çimento, çimento!"

Duşu kapatıp dışarı çıkarken biraz gülümsüyorum, kendimi kuruluyorum, sonra iç çamaşırı giymeden pijamalarımı giyiyorum. Şort yeterlidir. Ve olabildiğince seksi değilim.

Yatağıma uzanıp bilgisayarımı açıyorum. Televizyonum var ama çoğıu zaman bilgisayarımda bir şeyler izliyorum.

En sevdiğim yayın hizmetini bulup, eğlenceli ve aptalca bir şey açtım.

Sonra, sakinleştığımde telefonumu elime alıyorum. Hala mesajıma cevap vermemiş.

Şimdi hayal kırıklığına uğramış, hayal kırıklığına uğramış ve kafam karışmış durumdayım.

BEN

Senin... bilirsin, o olaydan sonra hiçbir şey yapmaman beni hayal kırıklığına uğrattı. Güvenli kelimelerle ilgili tüm o öğütler...

Onu bırakıyorum, sanki ona bir şey sunuyormuşum gibi.

Telefon sessiz kalıyor.

Telefonu ters çevirip bir sonraki bölümü izliyorum.

Bölüm bittiğinde, telefonumu tekrar açtım ama hala bir şey yoktu.

Sinirim bozulmaya başladı.

BEN

Fantezimi gerçekleştireceğini sanmıştım.

HALA HIÇBİR ŞEY YOK.

I Yine tekrar. Ve öfkem öfkem parlar parlak, sıcak
sıcak her yere

BEN

Bu senin oyununun bir parçası mı? Bir kızı herkesin önünde
orgazm ettirip, sonra ona vaatlerde bulunup hepsini elinden almak
mı?

HALA HIÇBİR ŞEY.

BEN

Ya da belki de sadece ereksiyon olamayan bir alaycısıdır.

PARMAĞIM HAVADA DURUYOR, ama siktir et, gönder tuşuna basıyorum. Eğer
bunu kaldıramıyorsa, o zaman benim için daha iyi.

Onun bir restoranda bana tüm bunları yapmasına izin vermedim,
şimdi de fantezisini gerçekleştirmemesi için.

Ya da fantezi buysa, beni hiç görmemesi, bana hiç dokunmaması, o
zaman istemiyorum.

Eğer bu tür bir uyarılma istiyorsam, hikayeler okuyup kendimi tatmin
edebilirim. Bir süredir Jack ile olan ilişkimizi tamamlamak için bunu
yapıyorum.

Bir suçluluk duygusu beni sarar. Ama onu
bastırırım. Jack'i asla aldatmadım.

O porno izliyor, bu karanlık arzular benim, ya da benimdi,
birlikteydik. Bu... bu farklı bir şey olmalı. Gerçek bir şey.

Artık bekâr olduğum için keşfetmek istediğim dünyaya bir adım.

Dişlerimi fırçalayıp son bir bölüm daha izledikten sonra telefonumu son bir kez kontrol ediyorum.

Hayalet benimle iletişime geçmedi ve bu sefer öfke değil, ağırlık hissi içimi kaplıyor. Bilgisayarımı kaldırıyorum, ışıkları kapatıyorum ve yatağa giriyorum.

Her şeyi o yarattığı için içim biraz rahatsız, orgazm da bunun bir parçası gibiydi, asıl olay değil, ve sonra... hiçbir şey.

Onu tanımıyorum. Ve tüm bunları yapmasına izin verdim. Aptalım. Naifim. Kahretsin.

Ama kendime dokunmuyorum, bu konuda tuhaf bir şekilde hayal kırıklığına uğramış olsam da. Yani, inanılmaz bir orgazm yaşadım, ama dediğim gibi, bu bir tatma gibiydi, ziyafet değil.

Onun izlediğini sanmıyorum, kameralar bile açık olmayabilir.

Bir bakıma, Furielerden biri gibi olup dairemi parçalamak, bulabildiğim tüm kameraları yok etmek istiyorum.

A m a eğer varsa, onun orada oturup başka bir gösteriyi beklemesini tercih ederim. Ki o da bunu yapmayacak.

Bir süre onun mesajlarına cevap vermemeye yemin ederim. Ve bu düşünceyle, ne kadar acınası olsa da, uykuya dalarım.

Karanlıkta gözlerim birden açılır.

Kalbim, sanki bir şey beni uykumdan uyandırmış gibi hızla atıyor. Orada olmaması gereken bir şey.

Otururum, karanlıkta etrafa bakınırım, ama hiçbir şey hareket etmiyor gibi görünüyor, stüdyonun siyah örtüsünde hiçbir çekil değişmiyor.

Belki biraz su içmeliyim.

Işığ1 açmak için hareket ettiğimde, bir döşeme tahtası gıcırđıyor. Donup kalıyorum.

Kalbim çalgınca atıyor, deli gibi çarpıyor ve ayağ1 kalkmaya başlıyorum ki biri beni yakalayıp yüzüstü yastığ1 bastırıyor.

İçimdeki her şey parlak ve elektrikli hale geliyor.

Midem altta kalıyor, çünkü tanıdık bir kokusu olan baharatlı bir kolonya kokusu alıyorum, ama bu kokuyu başka bir erkekte hiç almadım.

Sıcak nefes boğazımın arkasına değiyor ve dudaklar bana dokunuyor, ben de kurtulmak için mücadele ederek inliyorum.

Korku, karanlık erotik bir ihtiyaçla karışıyor.

O dudaklar yumuşaktır, nefesi cildimi yalıyor gibidir. O sert ve kaba tutuş bile ipeksi bir dokunuş1 sahiptir.

Dişleri hafifçe batıyor.

Şimdi içim titriyor ve midem bulanıyor. Ve o emiyor.

İnliyorum.

"Hayır... lütfen..." Kelimeler ağzımdan dökölüyor.

O - Ghost olmalı - dilini kulağ1ma kadar uzatıyor ve çakıl gibi kaba, alçak bir sesle bana fısıldıyor, "Güvenli kelimenizi hatırlayın."

Hıçkırarak ağlıyorum.

Biliyordum. Biliyordum. Bana dokunduğ1 andan itibaren. Sanki bir parçam anlamıştı.

Karanlık zevk çöküyor.

O, ve dokunuş1 üzerimde ateş gibi, arzuyu körükleyen türden.

Ellerinden biri beni bırakıyor, ama diğeri beni bir anlığına yatağa itiyor, sanki bana kıpırdamamamı söylüyor gibi. Ve kıpırdamıyorum.

Henüz.

Ne yapacağını bilmiyorum. Kapan

kısıldım, yakalandım.

O güçlü.

Ve nasıl birine benzediğini bilmiyorum. "Lütfen..."

Bana cevap vermiyor. Sadece kafama bir şey geçirip gözlerimi kapatıyor.

Oh. Tanrım. Göz bağı.

Beni bıraktığında lambamın karakteristik tıklama sesini dinliyorum, ama tek yaptığı beni sırt üstü çevirmek.

Ellerimi tutup yatak başlığına bağlar ve ben direnmeye başlarım.

Onu görmek istiyorum, onu görmem lazım.

Cement bana baskı yapıyor, ama ben o kelimeyi yutuyorum. Söylemek istemiyorum. Söyleyemem.

Onu görmekten daha çok buna ihtiyacım var.

O geri çekilir ve ben o sesi duyarım. O tıklamayı.

Odaya yayılan yumuşak ışığı hayal ediyorum, ama göz bağı bu amaç için tasarlanmış. Tek bir damla ışık bile sızıyor.

O bana dokunmadığı için korkuyu içime atıyorum. Ve o etrafımda dolaşıyor, onu bir şekilde hissedebiliyorum. Sessizlikte esen hafif bir rüzgar, düzensiz nefes alıp verme, döşeme tahtasının gıcırtısı.

Ve çığlık atmak

istiyorum. Onu daha

çok istiyorum.

O durduğunda zaman da duruyor ve dürüstçe söylemek gerekirse, ne zaman tekrar hareket edeceğini ya da hareket edip etmeyeceğini bilmiyorum. An duruyor ve tek duyabildiğim düzensiz nefesim, kanımın uğultusu ve kalbimin çarpıntısı.

Amım her an daha da ıslanarak zonkluyor ve meme uçlarım sanki onun dokunuşuna ihtiyaç duyuyormuş gibi ağrıyor ve sertleşiyor.

Sonra yatak çöküyor ve içimdeki her duygu çılgına dönüyor.

Elleri üzerimde hareket eder, sertçe, gömleğimi yukarı doğru iterken ağzı sert bir meme ucuna iner, ısırır ve emer, ben de boğuk bir hıçkırık çıkarırım.

Saldırı ani ve şiddetlidir, içimde her şey karışır.

Bu gerçek, bir rüya. O, evime girmesine izin verdiğim bir yabancı. Zorla giriyor.

Daha fazlasını istiyorum.

Onu görmem lazım. Onu duymam lazım.

Hayalet aşağı iniyor, ben de onu atmak için kıvrılıp dönüyor, bükülüyorum. Bu içgüdü, saf bir savaşıma içgüdüsü.

O benim şortumu yırtıyor ve ben ona açık kalıyorum.

Ve ben ne halt ediyorum? Bu düşünce, evet, evet, evet, buna ihtiyacım var, bunu istiyorum, evet, diye devam ediyor.

"Uslu bir kız ol," diye fısıldadı o kalın, boğuk sesiyle, "o zaman canın yanmaz."

Bir şey havalı ve pürüzsüz baskı bana boğazıma boğazıma ve ben hıçkırarak, hareketsiz kalıyorum.

"Uslu duracağım, söz veriyorum. Lütfen bana zarar verme."

Sözler bir şekilde gerçek oluyor ve boğazıma dayanan şey bir bıçak ve o, umursamayan, yüzü olmayan, korkunç bir saldırgan ve biliyorum, biliyorum, yalvarsam da, çırpınsam da, bana zarar verecek ve yine de...

"Lütfen yapma... lütfen..."

Ama bıçağı hareket ettirip bacaklarımı sertçe ayırıyor. Onları kapatmaya çalışıyorum ama o çok güçlü.

Elleri büyük, biraz pürüzlü ve sonra uyluklarımı ısıyor. Birini, sonra diğerini. Ben çığlık atıyorum.

Yüzünü amıma bastırıyor, dili ıslak iç dudaklarımın içinden yukarı doğru kayıyor, emiyor ve orgazm kadar zevkli bir şey içimde şarkı söylüyor.

Dili beni çılgına çevirirken, iki parmağını içime sokar. Sanırım boşalıyorum.

Vücudum zevk ve korkuyla alevlenir ve hislerin denizinde kaybolurum, dilinin sert yalaması, dişlerinin ısırması ve parmaklarının yavaş, düzenli hareketlerinde kaybolurum.

Klitorisimi emiyor, yalıyor ve ısıyor. Çok sert değil, tam doğru sertlikte, tam doğru acı derecesinde, ve bu çok fazla, yetmiyor.

Mücadele etmeyi bırakıp ona doğru dalıyorum, bağlarımı sertçe çekiyorum, ağzına girerken ona dokunmaya ihtiyaç duyuyorum, parmaklarının daha derine girmesini sağlıyorum.

Uyluklarımı omuzlarına doluyorum ve yüzüne sürtünüyorum, çünkü oradayım, oradayım, tam sınırdayım.

İçimde olmayan elini çekip, uyluklarımdan birini aşağıya doğru itip yatağa açarak beni oraya sabitliyor.

Hayalet kontrolü ele geçirir, bu onun arzusu, ihtiyacıdır ve eğer benimki onun altında çiçek açarsa, iyi, ama aksi takdirde, o sadece kendi tarzında ziyafet çekmek ister.

Ve bu düşünce içimi çılgına çeviriyor, yoğun zevk kıvılcımları parlıyor, beni aydınlatıyor ve klitorisim şarkı söyleyen sinir uçlarından oluşan bir top haline geliyor, artık bu kadar çok bile yetmiyor, ama ben onun merhametine kalmış durumdayım ve o beni tekrar zirveye çıkarıyor, orada titriyorum.

Parmaklarını içime sokuyor ve G noktamı ovuyor, tam da klitorisimi ısıtıp dilini üzerinde gezdirirken.

Aklımı kaçıyorum.

Vücudum, restoranda olanları önemsiz kılacak türden bir orgazm mutluluğuyla patlar.

Orgazm beni vahşi, fırtınalı bir gökyüzüne fırlatırken titriyor ve spazm geçiriyorum, ben doğanın bir parçasıyım. Zevk dalgalanıyor, nabız gibi atıyor ve ben milyonlarca parçaya ayrılıyorum, amım onun parmaklarını tekrar tekrar ezip geçiriyor.

O çekilir.

Bir fermuar sesi duyulur ve sonra o orada, büyük, çok büyük ve sert, içime girer, beni derinliklere götürür.

Çığlık atıyorum.

Ve o gülüyor.

"Kapa çeneni," diye fısıldar, alçak sesle.

Bir şekilde elimi kurtarıyorum ve onu itmek için üzerine vuruyorum, onunla mücadele ediyorum.

Bu tamamen içgüdüsel bir hareket, çünkü mücadele ederken bile kalçalarımı ona doğru kaldırıyorum, onu daha derine almak için.

Bana sertçe giriyor, karşı koyma girişimimi kolayca engelliyor ve elimi bileğimden tutup başımın yanındaki yastığa vuruyor.

Bana sert ve derinden giriyor, penisi varlığını bile bilmediğim yerlere çarpıyor, o kadar derine giriyor ki neredeyse acıtıyor, ama aslında acıtmıyor, sadece farklı, daha derin, daha sert bir zevk oluşmaya hazırlanıyor.

Bileklerimi tutan eli itip göz bağımı çıkarmak istiyorum. Neden yapmadığımı bilmiyorum. Belki de yaparsam o gider diye, ama şu anda, mücadele edip bacaklarımı kalçalarına dolarken, bunu göze alamam.

Bu çok iyi. Çok yoğun, çok mükemmel.

Vahşiliğini seviyorum. Bana uyumunu seviyorum. İçimde uyandırdığı hayvani duyguları seviyorum.

Her itiş daha derine giriyor, beni gerginleştiriyor, daha fazlasını istememe neden oluyor. Ve inanılmaz bir şekilde, her şey yeniden başlıyor, boşalma ihtiyacı, özgürleşme ihtiyacı.

Böyle harika bir şey varken onu kim görmek ister ki?

Kulağıma homurdanıyor ve kontrolünü kaybediyor, daha sert, daha hızlı itiyor ve ben de her itişte klitorisim uyarılırken kendimi kaptırıyorum.

Parçalanmaya başlıyorum, amım onun etrafında kasılmaya başlıyor ve bu çok fazla, sanırım onun için bile, çünkü boğazından bir homurtu çıkarır ve bana daha sert vurmaya başlar, orgazmımın daha sert, daha vahşi olmasını sağlar ve sonra sikini şişirir ve titrer, içime sertçe boşalır.

İçimden çıkıyor, inliyor, boğazımı, göğüslerimi, karnımı öpüyor. Sonra hareket ediyor, yatak kayıyor ve serbest elimi bırakıp, eskisinden daha gevşek bir şekilde yerine bağlıyor.

Ağırılığı yataktan kalkar ve fermuar yine tıslar. "Hayalet?"

Tek kelime etmez. "Orada mısın?"

Başka bir şey yok, nefes alma sesini, gıcırta sesini dinliyorum. Hiçbir şey yok.

"Hayalet mi? Yapma... Beni böyle bırakma."

Ama ben hiçbir varlık hissetmiyorum ve pencere dışından gelen akşamın gürültülü sesleriyle birlikte hafif bir esinti bana çarpıyor.

Öfke içimi kaplar ve bir elimle bağları çözüp diğer elimi de serbest bırakırım. Sonra göz bağımlı çıkarır ve yere atarım.

Buradaki ana lambam yanıyor ve odayı altın rengi bir ışıkla dolduruyor, yumuşak ışığın ulaşmadığı gölgeler hareket etmiyor.

Şortumu bulup giyiyorum ve tişörtümü aşağı çekiyorum. Kendimi ihlal edilmiş hissediyorum. Doymuş. Kızgın. Mutlu.

Ayağa kalkıp pencereye gidip dışarı bakıyorum, ama yangın merdiveni indirilmemiş ve ayrıca indirilseydi sesini duyardım.

Kapıya koşuyorum ama kilitli. Kapıyı açıp dışarı bakıyorum ama koridorda ya da merdivenlerde kimse ya da hiçbir şey hareket etmiyor.

Koşarak pencereye geri dönerim ve sokağı arar gibi bakarım. Yalnız bir çift geçiyor ve bir araba yolda ilerliyor, ama az önce çıkmış değil.

Nereye gitmiş olursa olsun, gitmiş.

Rüzgar gibi.

Bir hayalet.

Hayalet.

Titriyorum ve pencereyi kapatıp duş almaya gidiyorum.

Seks kokarak işe gitmeyeceğim. Isaac gibi biri varken olmaz.

Su üzerime akarken bacaklarım neredeyse çöküyor.

"Ne oluyor, Vi," diye fısıldıyorum. "Ne oluyor, neye izin verdin böyle?"

Histerik bir kahkaha patladı, keskin bir histeriklikle. Bu

sadece seks değildi.

Bu çığır açıcı, derin bir deneyimdi ve benim hiç bilmediğim birçok arzumu tatmin etti. Ve daha da ileri gitmek istediğimi biliyorum.

O, içimdeki vahşi bir şeyi ortaya çıkardı.

Duşumu bitirip kurulanıyorum ve yatmak için giyiniyorum, bu sefer sadece bir külot ve tişört giyiyorum. Nedense Kermit pijamalarını mahvetmek istemiyorum, bu yüzden onları katlayıp kraliçe yatağımın diğer tarafındaki yastığın altına koyuyorum.

Bu, düşünmek istemediğim bir şey.

Büyük lambayı kapatıp yatağa giriyorum, komodinimdeki küçük lambayı açıyorum ve telefonumu alıyorum.

Hayalet'ten mesaj yok.

Kurşun içime yerleşiyor, baş dönmesini ekşitiyor.

Kesinlikle benimle iletişime geçmesi gerekirdi. Sonrası için bakım diye bir şey yok mu? Yoksa bu oyunun kuralı bu mu? Oyun şeklinde ateşli, vahşi seks, geldiği gibi sunulup bırakılıyor, beklenmedik, anı?

Bilmiyorum.

Ama her şeyin nasıl işlediğini, vahşi deneyimleri keşfetmek istiyorum. Hepsini istiyorum.

Telefonumu bırakıp ışığı kapatıyorum.

O bir bıçak değildi, değil mi? Boğazıma dayadığı şey bıçak gibi pürüzsüz ve soğuktu, ama keskin bir kenarı yoktu.

Bıçakların iki kenarı vardır, arka kısmı ve ince, tehlikeli olanı. Yani belki...

Belki de metal bir cetvel gibi bir şeydi. Onu yanında getirmiş olmalı, havada soğuması için yeterince uzun süre dışarıda bırakmış olmalı.

Bunu düşünüyorum.

Bunu sevmiş olmam, her yönünü sevmiş olmam ve şimdi daha fazlasını istemek bir sorun mu?

Bu, sonu olmayan kaygan bir yokuş gibi geliyor ve bunu her yaptığımızda sınırların daha da ileriye itilmesine ihtiyaç duyacak mıyım?

Bilmiyorum ve bu beni biraz endişelendiriyor.

Çünkü... bu işin sonu nereye varacak?

Dahası, görünüşte sürekli büyüyen fantezilerimi tatmin etmek için ne kadar ileri gitmeye hazırım?

Yirminci Bölüm

CADE

EKSTRA ZAMANA İHTİYACIM VAR. Durduğum bir bar var ve bir viski alıyorum.

Siktir. Hayatımda yoğun seanslar yaşadım, ama bu... Bu diğerlerini geride bıraktı.

Bunun yanlışlık mı, potansiyeli koruyan belirli sınırlar koymuş olsak da tamamen yok ettiğim ince çizgiler mi, yoksa Vi mi olduğunu bilmiyorum.

Bir yanımda, tanımadığı birine bu kadar kendini kaptırdığı için ona çok kızgın olmalı. Hiç görmediği birine.

Bu kızın ölüm arzusu mu var? Hayalet herhangi biri olabilir.

Evet, ama ben Hayalet'im.

"Siktir." İçkimi bir dikişte içiyorum.

Alter egomdan kıskanıyor muyum?

Bu biraz Süpermen gibi bir şey, değil mi? Gerçi ben pelerinli süper kahramana hiç benzemiyorum ve iç çamaşırlarımı dışarda giyme eğilimim de yok.

Ama şaka bir yana, öyleyim mi?

Çünkü belki de bana daha önce attığı bakışlar, tam da kardeşimden ayrıldığı sıralarda, bilgisayarını getirdiğinde, ilgi gibi bir şeyin parçasını barındıran bakışlar, kendisi seçmemiş olsa bile, sadece benim kafamda oluşmuş olabilir.

Restoranda beni fark etmedi.

Stüdyosunda sesimi tanıyamadı ve kokumu da tanıyamadı.

Sonuncusunu öderken içiyorum ve metro durağına doğru devam ediyorum, merdivenlerden aşağı inip platforma ulaşıyorum. Bir koku sürüyorum. Benden çok Enzo'ya benzeyen güçlü bir koku. Aslında, sanki planımı tam olarak biliyormuş gibi, az önce bana küçük bir şişe verdi.

Belki kiminle olduğunu bilmiyordu, ama...

Telefonumu kullanarak metro kartımı okutuyorum ve turnikelerden geçiyorum.

Tabii ki o da biliyordu.

Enzo, benimkiyle yarışacak kadar cinsel iştahı olan sinsi bir pislik. Tek farkı, her fırsatta iştahını tatmin etmesi. Ben doğru deneyimleri bekliyorum.

Orgazm orgazmdır ve tek istediğim buysa, işimi kolayca halledebilirim.

Cinsel tercihler söz konusu olduğunda ise kendimi tutar ve istediğim şeyi ararım.

Violet.

İstediğim şey bu.

Ve onu sikmek bu isteğimi daha da artırdı.

Başımı işe çeviriyorum, yeni başladığımız bir işe.

Yarın yoğun bir gün olacak ve çoğu insan için sıkıcı geçecek. Ama ben seviyorum. Bütün bu işin içinde sakinleştirici bir yan var; sistemi incelemek, başkalarının görmediği şeyleri görmek, en iyi yolunu bulmak ve yol boyunca karşılaşılabilecek beklenmedik sorunları önceden tahmin etmek için zaman ayırmak.

Bu oyunun amacı sadece yakalanmamak değil, sanki kimse orada olmamış gibi davranmaktır.

Bazı aptallar, kartvizitlerini bırakmayı, küçük şeyleri kendi izlerini bırakmayı severler.

Benim The Ghost'ta yaptığım gibi.

Ama The Ghost işten farklı. Orada imza bırakmak gerekir. İnsanlar en son sorunu ortaya çıkaranın kim olduğunu bilmeli.

Çalışırken mi? İmza, yakalanmanın en hızlı yoludur. Bu yüzden, Enzo ve ben olabildiğince temiz çalışır ve sanki kimse oraya hiç gelmemiş gibi bırakmaya çalışırız.

Ve Hayalet, belirli bir iş yapma şekli değil, gerçek imzalar bırakır. Yüzeysel olarak değil, dramanın veya şok ve dehşetin etkisi altında demek istiyorum. Orada bile, Hayalet'in tek bir kişi mi yoksa yirmi kişi mi olduğunu kimse söyleyemezdi.

Birkaç taklitçi çıktı, ama hepsini tek tek buldum. Onları gözetim altında tutuyorum.

Yanlış bir şekilde benim adımları kullanmaları ihtimaline karşı.

Kimse bunu yapmadı çünkü hepsi şöhret veya para peşinde koşarsalar her şeyin mahvolacağını biliyorlar. The Ghost olarak hiç para kazanmaya çalışmadım. Ya da tanınmak için.

Sonuçta, isim her şeyi anlatıyor.

First Avenue'da inip eve yürüyerek giderken, zihnimi The Ghost olarak yaptığım işe odaklarım.

Boş loftuma dönene kadar Vi ile seviştiğim anıları düşünmekten vazgeçmiyorum.

Viski tadının ardında hala onun tadını alabiliyorum. Hala onun sıcaklığını hissedebiliyorum.

Geçen gün çekmecesinde bulduğum metal salata çatalını neden aldığımı bilmiyorum. Ama aldım ve onu boğazına saplamak için sahte bıçak olarak kullanmak çok işime yaradı.

Sadece olaya biraz renk katmak için.

O kadar sert boşaldım ki bir an için bayılmış olabilirim.

Omurgamdan aşağı ve sikimden geçen zevk hissi hala orada, dokunabileceğim kadar canlı.

Onun mücadele etmesi, kıvrınması ve bana teslim olması, tutkularının onu ele geçirmesine izin vermesi ve bacaklarını bana dolması, hayal ettiğim her şeyden daha iyiydi.

Ve bunu çok hayal ettim. Hayal gücüm berbat.

Bir içki daha doldururken inliyorum, gerginliğimi atmam gerekiyor, bitirmeme daha çok var.

Sikim sertleşmişti. Amcığı sıkı, sıcak ve ıslaktı, ve sıkışması bir aydınlanma gibiydi.

Ben oraya varmadan önce bile çok ıslaktı. Ve yalvardı.

O sözler müzik gibiydi, tenime dokunan bir okşama, sikimin etrafındaki dudaklar.

Savaştı, yalvardı, rica etti. Ve bir kez bile güvenli kelimesini söylemedi.

İçkimi içip soyunuyorum, duş alıyorum, sikimi sıkıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Su, parmaklarımı içine soktuğumda onun ne kadar kaygan olduğuna kıyasla soluk kalıyor, sikimi içine soktuğumda onun ne kadar soluk olduğuna kıyasla soluk kalıyor.

Tanrım, o orgazm oluyor ve oyuna dalmaya hazır. Bu onun fantezisi, evet, ama her vuruşta, onun bir parçası yumuşayıp bana açıldığını hissettim. İnce bir sınır ve kırılmaya başlıyor.

Sikimi daha sert çalıştırıyorum, taşaklarım gerilirken sanki kendimi cezalandırmam gerekiyormuş gibi sıkıyorum.

Onun sert taş duvarına ulaşmadan önce kaç sınır yıkılacak? Çimento duvar.

Siktir. Omurgam ateşle kaplanıyor ve patlıyorum, orgazm beni ele geçirirken spermim duş duvarına çarpıyor, beni parçalıyor, onunla yaşadığım kadar yoğun değil ama ona yakın.

Bacaklarım çökmek üzere, elimi duvara vuruyorum, başımı eğip gözlerimi kapatıyorum, işim bitmiş olsa da yavaşça pompalıyorum, sanki boşaldığım için kendimi cezalandırmam gerekiyormuş gibi o dayanılmaz hassasiyetle uğraşıyorum.

Duvara sabunlu suyla ıslattığım süngerini birkaç kez sıkarak kanıtları temizliyorum.

Ve duşumu bitiriyorum, suyun iğnelerinin cildimdeki sıcaklığının tadını çıkarıyorum.

Jack sahip olduğu şeyi nasıl görmedi?

O çok zarif, nadir bulunan bir mücevher, karanlıkta parıldayan yalnız bir mücevher.

Ama Jack'in ortalama erkeklerden farklı arzuları olduğunu sanmıyorum. Muhtemelen grup seks veya üçlü seksin sapkın olduğunu düşünüyordur. Bahse girerim, bir grup erkeğin bir kızı tüm deliklerinden, bazen aynı anda becermesinden çok, iki kızı hayal ediyor. Bu görsel bir şey, porno izleyerek mastürbasyon yapma malzemesi.

Ama yine de, kardeşimle oturup neyi sevdiğimizi konuşmadım ve hiç konuşmadım. Bunu kimseyle yapmam.

Belki de bu yüzden bir şeye başladığımda, konuşma kısmı eylemler kadar erotik oluyor. Ve bu yüzden orgazmımı ertelemeyi, kendimi sınırlamayı seviyorum.

Mesele şu ki, sanırım bu gece yine mastürbasyon yapmak zorunda kalacağım.

O benim içimde bir şeyleri açtı ve bunu kontrol edebilecek miyim bilmiyorum.

Duştan çıkıp kurulandım, tişört ve boxer giydim.

Onun yalvarışları hala bir koku izi gibi peşimde ve aynı derecede baş döndürücü.

Yalvardı.

Onu görmezden geldim.

Ama o "çimento" deseydi, dururdum. Hemen, hatta boşalırken bile.

Tabii, bunu durduramazdım, ama onu sismeyi bırakırdım, çekilip uzaklaşırdım. Ortamı kirletirdim, ama dururdum.

Güvenli kelimesini kullanmadı. Bunun yerine, benimle mücadele etti, pes etti, tekrar mücadele etti. Bir senfoni gibiydi. Ya da belki bir dans.

Kısacası, inanılmazdı.

Ona istediğini ve daha fazlasını verdim.

Ama kafamın arkasında, sonrasında zevkimi biraz azaltan bir şey var.

Çünkü bunun sadece ben, Cade olduğumu bilseydi nasıl tepki verirdi? Ben Hayalet olduğumu biliyorum. Ama sanırım o, onun neredeyse efsanevi birisi olduğunu düşünüyor. Ya da eski sevgilisinin ağabeyinden daha çekici birisi olduğunu.

Ona söylersem ne yapar?

Orada bir kimya arasında bizi bir diğer gün, ben biliyorum biliyorum. Tekrar düşündüğümde, hayal etmediğimi biliyorum.

Kimya hiçbir yere varmadan da olabilir, ama onu öpmek, tadına bakmak, nasıl biri olduğunu görmek istediğimi inkar etmiyorum.

Hala yapmadım. Yapmadım...

Mesele şu ki, yapabilirdim, belki de yapmalıydım, ama boynunu öpmek bile bu özel fantezi için aşırı ve karakterime aykırıydı. Eğer buna cesaret edersek, işler değişebilir ve gelişebilir. Ama...

Neden istediğimde onu öpmedim ki? Ya da bu gece?

Öncesini açıklamak daha kolay.

Hayalet onun tarzı, hayata geçirilmiş bir fantezi ve benim alter egomun bir ilişki kurması onun istediği şey, benim değil. Onu öpseydim

... Ya beni iterdiyse? Ya da buna kapılırsa ve bu onun Hayalet fantezilerini mahvederse?

Vi, gerçek hayatta bir erkekle tanışırsa The Ghost ile ilişkisini bitirecek türden biridir ve sonra... zamanla... arzuları yeniden ortaya çıkar ve ben bizi ayıracak ve onu başka birine itecek bir sırla baş başa kalırım.

"Siktir." Bir içki daha alıp odama gidiyorum.

Bana o kadar ilgi duyup duymayacağını bile bilmiyorum. Ya bir şey olursa, birdenbire sıradan bir ilişkiye mi dönüşürüz?

Kafamı sallıyorum. "Seni dinle, dostum. Delirmiş gibisin." Ve öyle de.

Çünkü neden onu öpmedim? Fantezime uymadığı dışında, bilmiyorum.

Ve ben bence gideceğim buradan bırakacağım olduğu bırakacağım bırakacağım isteme karmaşık bir yudum alıyorum.

Bir yudum alıyorum.

Ancak bir şey kesin. Bir noktada, burada bir şeyler değişmek zorunda. Eğer daha derine inersek, gerçeğin ortaya çıkma riski artacak.

Peki, bunu sonsuza kadar gizli tutmak istiyor muyum?

Bunun bir son tarihi olması önemli değil. Bunu gizemli bir "hayalet" olarak saklamak, sınırlı olduğumuz anlamına geliyor.

Gerçek ortaya çıkmalı.

Sanırım bir zaman seçip bunu gerçekleştirecek miyim, yoksa olmasına izin mi vereceğim? Şu anda, olmasına izin vermeyi tercih ediyorum.

Bu doğru geliyor, sanki oyunun bir parçası gibi.

Oyunun bir parçası olmayan şey ise ona sonradan ilgi göstermemek. Bir mesaj bile atmamak.

Bilgisayarımı alıp mesajlara giriş yapıyorum.

BEN

İyi misin?

Vi2L

Sanki umurunda gibi.

BEN

Bir oyun oynadık. Bu senin saf tecavüz fantezindi. Umarım kendini lezzetli bir şekilde... ihlal edilmiş hissediyorsundur.

Bu kelimeyi kullanmak riskli, ama kullanmam gerektiğini düşünüyorum. Bunun bir oyun olduğunu bilmesi gerekiyor ve eğer gerçekten öyle hissediyorsa, bu kelime onda bir şeyleri tetikleyecektir.

Vi2L

Sen gittin. Ama ben iyiyim. İyiden de öteyim. Lezzetli, harika bir şekilde tecavüze uğradım.

KALBİM HIZLI ÇALIŞIYOR ve sikim tekrar sertleşmeye başlıyor.

"Lütfen yapma... lütfen..."

Siktir. Onun sözleri libidomu ateşliyor.

Vi2L

Harikaydı.

Dişlerimin arasından hava emerek, boşalmamaya kararlıyım.

BEN

Bu sadece saflıktı. Senin fantezinin özeti. Eğer istersen, bu senin için hazırladıklarımın sadece bir ön izlemesi.

Vi2L

Evet, efendim. Ama... öpücükler de olacak mı?

BEN

Belki. Duruma bağlı.

Evet.

TİTREYEN BİR NEFES VERDİM.

Vi2L

Güzel. Keşke sesini duyabilsem. Duyabilir miyim? Lütfen?

Violet'in oyun dışında yalvarması, mesajında hissedilen yumuşak rica, kanımı kaynatacak kadar çok seksi.

Ama bu isteği beni de şaşırtıyor. Çünkü bu bir risk.

O, hırıltılı bir fısıltı ya da modülatör kullanmamı istemiyor. Beni duymak istiyor.

Ve bu tehlikeli.

BEN

Yakında.

BU BENİ GERÇEKTEN RAHATSIZ ETMELİ, endişelendirmeli.

Vi akıllıdır ve beni tanır. Sesimi yeterince duyduğu için tanıma ihtimali yüksektir. Hırıldayan fısıltıyla tanıyamayabilir, ama modülatör kullanmadan, alçak sesle bile yeterince konuşursam, anlayabilir.

Ama bu beni heyecanlandırıyor.

Risk almayı seviyorum. Bu, beni bu yaşam tarzına yönlendiren şeylerden biri, bunu yapabildiğimde ilkel oyunları ve kontrol fantezilerini sevmemin nedenlerinden biri. Riskli, halka açık sekslerden bahsetmiyorum bile.

Risk almak benim kanımda var, bu yüzden hacker oldum. En azından nedenlerinden biri bu.

Ve onun benim olduğumu anlaması riskini göze almak, hiçbir engel olmadan, belki bir taht ve bir modülatör dışında, ona gerçek zamanlı olarak gerçekten müstehcen konuşmalar yapabileceğim düşüncesiyle dengeleniyor, ama sahip olduğum modülatör bile sesimi yeterince gizliyor, bu yüzden bir komut veya sesli mesaj göndermekten fazlasını yapmak doğru gelmiyor.

Bunu kaçıramam.

Eğer Ghost'un ben olduğumu anlarsa, o zaman bununla da ilgileniriz.

Umarım o zamana kadar çok uzaklaşmış olur ve umursamaz.

Bununla	bununla,	ben	koy	telefonumu	telefonumu
kapatıp	sonra	telefonumu	ona	son	son mesajını

ME

İyi uykular.

Uyumam ve mastürbasyon yapmamam gerekiyor. İstiyorum, çaresizce tekrar istiyorum, ama bir sonraki karşılaşmamıza kadar kendimi kontrol edip edemeyeceğimi görmem gerekiyor.

Bu, aciliyet ve ahlaksızlık hissini yaratmaya yardımcı oluyor ve gerektiğinde çok disiplinli davranıyorum.

Bu yüzden Jack'i kontrol ediyorum, onun erişebildiği, benim kurduğum mesaj akışını.

Jack'in mesajları okuduğunu görünce yavaşça sırtıyorum.

Ve Vi'nin son mesajı gerçekten çok ilginç.

VIOLET

Hayır... ama bir fantezim var. Seks dükkanına girdim ve anal plugları gördüm. Bazıları çok büyük. Devasa şeyler ve bak... Gizlice, birlikte olduğum adamın dev bir anal tıpası ya da daha iyisi, dev bir dildo, yumruk büyüklüğünde olanlardan biriyle tecavüze uğramasını izlemek istiyorum. Onu hayal edebiliyor musun, eğilmiş, kalçaları ayrılmış, biri o kalın dildoyla kıcına girerken? Nefis.

Gülüyorum, kendimi tutamıyorum.

Bu, kardeşime akıl verip Violet'ten uzak durmasını ve bunları okumayı bırakmasını sağlamazsa, başka neyin sağlayacağını bilmiyorum.

Yirmi Birinci Bölüm

VIOLET

Sonraki iki gün boyunca işimden hayalperest bir şekilde uzaklaşmaya devam ettim ve ikinci gün, cuma öğleden sonra, kendimi geri çekmek zorunda kaldım.

Ofisimde oturup, Isaac'ın eski formuna dönmesi için bir sonraki adımı planlamaya çalışıyorum. O, mini geri dönüşünü aşmak ve daha fazla onay puanı kazanmak istiyor.

Ama sorun şu ki, internetteki söylentiler ve dedikodular hakkında onunla konuşmaya çalıştığımda beni dinlemiyor. Bunlar oldukça düşük profilli ve ortadan kaybolabilirler... bu konuda haklı. Ve bunları, her kesimden insana açık, modern bir politikacı olarak oluşturmaya çalıştığı yeni hikayesine dahil etmeye çalışabilir.

Bunun işe yaradığını söylediğinde haklı. İşin bittiğini söylediğinde ise yanılıyor.

Siyasette hiçbir şey seçimler bitene kadar kesin değildir ve bu bir seçim yılı değil.

Hâlâ değişken bir zeminde ve anketler her gün değişiyor.

Ama benim işim onu şekillendirmek değil. Henüz değil. Ben sadece veri sağlayan bir stajyerim ve o ise...

Çalışırken yutkunuyorum, Isaac'ın düşünceleri The Ghost'u arka plana itiyor ve kıcımlı gerçekliğin koltuğuna geri oturtuyor.

O bir sapık.

Açıkçası, soğuk davranmak işe yaramayacak.

Dün gece, onun için çalışmam için geç saatlere kadar kalmamı istedi. Mektupları imzalamam, e-postaları cevaplamam ve aklına gelen her şeyi yapmam gerekiyordu.

O saatte herkes gitmişti ve en kötüsü, beni ofisine, koltuğuna oturtup bilgisayarını kullanmaya zorlamasıydı. O odada, kanepesinde oturup dizüstü bilgisayarını kullanıyor ve konyak içiyordu.

Isaac hatta dışarıdan Tayland yemeği sipariş etti. İçkiyi reddettim ve isteksizce Pad See Yew'e evet dedim.

Ama hiçbir şey denemedi, uygunsuz bir şey söylemedi. Sadece beni ürküttü.

İyi davranıyor, elinden gelenin en iyisini yapıyor, ama bu asla işe yaramaz, uzun vadede değil, yeni bir sayfa açmazsa, ki dün gece ve bu geceye bakılırsa, göğüslerime ve bacaklarıma bakışlarına bakılırsa, bu yakın zamanda olmayacak.

Ofisime girip masama oturuyor. "Konuşmamla ilgili notlarını gözden geçir."

Bana bir kadeh konyak uzatıyor. "Hayır, teşekkürler."

Gözleri sertleşir. "Al şunu."

Ben de alırım. Ve dünyadaki en küçük yudumu alırım. Sonra boğazımı temizlerim. "Isaac, ben konuşma yazarı değilim."

"Hayır, değilsin. Ama analist ve danışman olarak başarılı olmak istiyorsan, konuşmalara yardımcı olabilmelisin. Bir konuşma yazarım var, bazı notlar istiyorum. Ben de bunları bir araya getireceğim. Tabii ki, sadece analist olmak istiyorsan, burada zamanını boşa harcıyorsun. Bunu her yerde yapabilirsin ve kimse peşinden koşmaz. Danışmanlık kısmı seni özel kılan şey." Bana gülümsüyor. "Önemli şeylerden biri."

Yutkunuyorum.

Bunların bazıları mükemmel tavsiyeler ve gözlemler, ama o özel ürkütücü ikili konuşmasıyla hepsini mahvetti.

Notları okudum ve o başını salladı. "Bana gönderin."

Ofisimden çıktı.

Onunla yalnız kalmaktan nefret ediyorum.

Sanırım ölümcül bakışları ve sızan suçlamaları tercih ederdim. Ama gizlilik anlaşmasını imzaladığımdan beri, ikimiz de bunun ya da bu işi kaybetmek, ardından bursumu ve doktora şansımı kaybetmek arasında bir seçim olduğunu bildiğimizden, onun sinsi bakışlarını ve bakışlarını görmezden gelmek neredeyse imkansız hale geliyor.

Ve akşamları yalnız kaldığımız için durum çok daha kötü.

Onun işini kaybetmesinin, daha da kötüsü, sadece yeniden seçilme şansını değil, Beyaz Saray'a girme planlarını ve hedeflerini de kaybetmesinin, ona akıl vermeye yeteceğini ummuştum. Beni rahat bırakmasını sağlayacağını.

Belki de gizlilik anlaşmasının ona özgürlük verdiğini düşünüyor.

Ya da belki de bazı karanlık söylentiler doğrudur. Bir fahişeyle yatmaktan ya da striptiz şovlarına para harcamaktan çok daha kötüsünü yaptı. Ve video, büyük resimde Isaac için hiçbir şey ifade etmiyor.

Fısıltıların nedenini bulamıyorum, ama söylentiler çok çılgın. Seks ticareti, bundan emin değilim. Reşit olmayan sevgililer, buna inanabilirim. Ve lanet olsun, belki de onlar insan ticareti mağduru ve o umursamıyor bile.

Ben de birkaç yıl sonra o yaşlara geleceğim, ama onun bir tipi var ve o tip genç, on sekiz ya da yirmi yaşlarında.

Buna inanıyorum.

Onun, kendisini erkeklerin katıldığı bir partinin yıldızı yapmasına izin vermeyen bir fahişeyi dövdüğüne dair bir şey okudum.

Benzer fantezilerim olmasına rağmen, aynı alanda gerçek hayattaki olayların midemi bulandırması komik.

Çünkü bu bir fantezi. Birden fazla erkekle birlikte olmayı düşünmek bir fantezi. Sadece kafamdaki bir fantezi. Karanlık arzularımın geri kalanını ise The Ghost ile keşfetmeye hazırım.

İçinde yükselen riskli arzuların susuzluğunu gider.

Bu şeylerin hiçbirini o alanın dışında istemiyorum. Asla.

Ve bir araya getirdiğim küçük ipuçları ve hikayeler beni rahatsız ediyor.

Karanlık fantezilere ve oyunlara meraklı olabileceği ve insanların bunu alıp kaçabileceği için değil, yakışıklı Isaac'ta bir tuhaflık olduğu için. Ve bunu oldukça iyi saklıyor.

Şu an hariç, çünkü ilk birkaç gün bana soğuk davranıp cinayet niyetiyle yaklaştığından beri, şimdi bana son yemeğiymişim gibi bakıyor.

Bunu düşünürken, sanki gerçeği bulmuşum gibi içimde bir şey yankılanıyor. Ya öyleyse?

Eğer söylentiler ve fısıltılar derinlerinde bir gerçek barındırıyorsa, belki de yaptığı şey o kadar kötüdür ki, ortaya çıkacağını bilmektedir. Çünkü benden daha iyi biri bu işin peşine düşecektir. The Ghost gibi biri.

Ve hala siyasi kariyerleri bitiren şeyler var.

Belki de bu gece beni de kalmam için ikna etmesinin nedeni, bir şeyler planlıyor olmasıdır. Belki de her şeyin ortaya çıkacağını biliyor ve kaybedecek hiçbir şeyi yok.

Videodan önce ve hemen sonra, davranışlarını gizledi. Ama şimdi, dün gece biraz ve bugün bütün gün ve şimdi, gizlemiyor. Tuhaf davranıyor.

Tam da zamanında, bir kez daha ofisime giriyor. "Geç saatlere kadar kalman gerekecek."

"Zaten geç saatlere kadar kaldım."

"Çok geç, Violet. Bütün gece geç kalacak kadar geç." "Saat yediden sonra kalamayacağımı biliyorsun."

Saat o sihirli saate yaklaşıyor. Stajyerler genellikle iş açısından sömürülürler, bu yüzden bu kuralı koydum ve gerekirse saat 6'da burada olacağım, 7'ye kadar.

"Çok kötü. Kalacaksın. İçkini iç." Ve ben içkimi alıp bir yudum daha alırken, o orada durup bekliyor. Ben daha büyük bir yudum alana kadar kıpırdamıyor, sonra gülümsüyor.

"Sana gönderdiğim şeyde bir sorun mu var?"

"Hiç de değil. Sorun yok. Sadece... yardıma ihtiyacım var. Ve diğer herkes gitti. E-postalar, dosyalama, diğer bazı önemli büro işleri."

Sonra gider ve ben kaçmak isterim, ama o benim patronum. Benim sözüme karşı onun sözü, ve o bunu biliyor.

Bana zarar vermez. Sadece geçen sefer yaptığı gibi bir şey dener. Çünkü umursamasa da, ya da geri adım atmazsa kariyerini kurtaramayacağını bilse de, bana tecavüz etmeyecektir. O kesinlikle hapse girmek istemeyen bir adam.

Midem bulanıyor, tüylerim diken diken oluyor.

"Ofisime, hemen."

Oraya gitmekten başka seçeneğim yok. Kravatını çıkarmış, elbiseme bakıyor, kitaplığının önünde durmuş konyak içiyor ve karşısındaki dosya dolaplarına başını sallıyor.

"Winkleman, o dosyaya

ihtiyacım var." Dişlerimi

sıkıyorum.

W, en alttaki son çekmece.

Çömelmeye başlıyorum.

"Hayır, düzgün eğil. Belinden. Ayak parmaklarına dokunuyormuş gibi."

"Bunu yapmayacağım." Ona sert bir bakış atarım.

Gülümsemesi sinsî. "Yapacaksın. Kariyerini mahvedecek her türlü şeyi sana yazabilirim.

Hadi ama, ben bir erkeğim, güzel bir kış ve dolgun am dudaklarını severim."

İçkisini bir dikişte bitirir ve gözlerim, çoktan sertleşmeye başlayan pantolonuna kayar.

Boğazıma safra yükselir, ağzıma kadar yanar.

"Sana külotunu çıkarmanı istemiyorum. Buna alışmalısın. Benden çok daha kötü patronlar var ve kariyerin daha başlamadan onu bitirebilirim." Parmaklarını şıklatır. "Aynen böyle. Öyleyse, eğil de malını görebileyim."

"Bu cinsel taciz."

"Senden bir dosya getirmeni istedim. Sen bana asıldın, ben seni reddettim, sen de intikam almak için beni cezalandırmaya çalıştın. Nasıl oldu, anladın mı?"

Hızlıca gözlerimi kırıştıyorum,
ağlamamaya çalışıyorum. Yalnızım.

Onunla birlikte.

Ve o iri bir adam.

Bu hayal değil.

Bu gerçek.

Ve çok çirkin.

"Sadece dosyayı getir." Dönüp masasına gider ve ben titremeye başlarım. titremeye başlıyorum.

Çömelirken titrememi kontrol etmeye çalışıyorum.

Elbisem dizimin hemen üstünde bitiyor, seksi ya da çekici değil, sadece iş ve öğleden sonraları için aldığım güzel bir elbise. Topuklu ayakkabı giyersem, rahat bir gece ya da hatta biraz daha şık bir gece için uygun bir kıyafet.

Analist veya danışman olarak bunlara çok ihtiyacım olduğu için değil, ama okuduğum her şey ve okul dışında bu konu hakkında katıldığım tüm konuşmalarda kıyafet kurallarının önemli olduğu söyleniyor. Gerçek dünyada takım elbise giyerdim, ama takım elbisem yok. Karıştırıp eşleştirebileceğim pantolon ve ceketlerim var, ama bütçem çok büyük değil. Bu yüzden, birden fazla kıyafet haline getirebileceğim parçaları tercih ediyorum.

Sonunda nefesimi normal seviyeye getirebiliyorum.

Dosyayı alıp ona veriyorum, ama o başını kaldırmıyor.

"Okul bölgesi ve konutlarla ilgili bazı dosyalara da ihtiyacım var. Düşük kiralı yerler ve gelecek yıl için önerilen bütçe."

Aniden iş moduna geçiyor ve midem bulanıyor.

Başımı sallayıp ana ofise gidip ilgili dosyaları alıyorum, acele etmeden, orada kendimi toparlarken, her ihtimale karşı telefonumu alıp cebime koyuyorum.

Kendimi toparlamam gerekiyor. Isaac'ın imaları, kaba sözleri ve her zamanki gibi işine bakan mentor adamı, her şeyi değiştirip yerinden oynatıyor. Ve bundan nefret ediyorum.

Benimle oynuyor.

Bundan nefret

ediyorum.

The Ghost sessizleştğinde, pislikten akıl hocasına dönüştüğünde ya da duygularımı kullanarak oyun oynadığında duygularımla oynadığında

hoşuma gidiyor. Bu... Lanet

olsun, hayır.

Ama bu, dinamikler hakkında gerçekten zor, hızlı ve kirli bir ders ve Isaac işyerinde olanları, aramızda olması gerekenleri ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Bir keresinde patronumla ilgili bir fantezim olmuştu... belirli birisi değil, sadece bana bir şeyler yapmaya, kendimi küçük düşürmeye, masanın altına girip ona oral seks yapmaya, dosya dolabında kitap almak dışında bir şeyler yapmaya zorlayan genel bir seksi patron. Beni masada sikiyordu.

Isaac'ın muhtemelen başkalarına yaptığı, muhtemelen bana yapmak istediği şeyler.

Ve bu mide bulandırıcı.

Yine midem bulanıyor.

Fantezi ve gerçek hayat aynı şey değildir. Gerçek hayatta oynanan fantezilerde, bir güvenlik kelimesi vardır. Sert ve kesin sınırlar talep edebilirim.

Şu anda, Hayaleti görmek bile istemiyorum. Şu anda, çığlık atarak kaçmak istiyorum.

Cildimi kızarana, temizlenene, hatta kanayana kadar ovmak istiyorum.

Ama bu, Isaac'ın istediğini vermek olur. Aniden anlıyorum.

Benimle uğraşmak istiyor. Beni cezalandırmak ve yıkmak istiyor ve sonra belki de onu reddettiğim için beni küçük düşürmek istiyor.

Belki bunu basına açıklarsam, üst makamlara, belki senatöre gidersem bana inanırlar ve Isaac başı belaya girer.

Ya da belki bana gülerler, her şeyi görmezden gelirler, beni suçlarlar.

Her halükarda, sonuçta ben kötü haber olarak damgalanırım. Sorun çıkaran biri olarak damgalanırım. Bu sektörde çalışmak için fazla yumuşak ve hassas olduğu için kariyerini mahvedebilecek bir kızı kim işe almak ister ki?

Hayır. Isaac ya aleyhine bir şeylerin ortaya çıkacağını biliyor ve kenara çekilecek ya da benimle dalga geçiyor. Her halükarda, sınırını aşacağını sanmıyorum.

Ayrıca, stajların bir bitiş tarihi var ve sabırlı olursam, bunu atlatabilirim.

Dosyaları alıyorum ve o çalışırken beni yanına oturtuyor.

Daha fazla içmeye başlıyor ve bana da yeni bir bardak verip içmem için ısrar ediyor.

Yavaşça yudumlamak yardımcı oluyor, çünkü onu reddetmek onu kızdırıyor gibi görünüyor. En azından, içinde uyuşturucu yok.

"Daha kısa, hafif elbiseler giyersen daha güzel olursun. Erkekler bunu sever."

"Neyse ki, ben erkekleri memnun etmek için burada değilim, işimi yapmak için buradayım." Yutkunuyorum. "Ve senden öğrenmek için."

Bu sözlerim ona bir gülümseme kazandırır. Saat neredeyse 20:30 olmuştur ve Isaac sarhoştur.

Öne eğildi. "Kırmızı dudaklar, şu anda giydiğinden çok daha kırmızı. Görmek istediğim ruj bu. Penisin etrafına sarıldığında çok güzel görünüyor."

"Ruj sürmüyorum."

"Deneyebiliriz."

"Hayır. Çalışabilir miyiz, Isaac? Gitmem gerek."

Elini masaya vurup ayağa kalkar. "Ben izin verdiğimde gidersin, ondan önce değil."

Odanın dışına çıkar ve yeni bir şişeyle geri döner, şişeyi açar ve bardaklarımızı doldurur.

Eskiden konyak severdim. Artık sevmiyorum.

O oturmaz, arkamdan yaklaşır, parmağıyla elbisenin arkasındaki fermuarı okşar ve safra boğazımı yakar.

Yutkunuyorum. "Gitmem gerek."

"Ve ben hayır dedim. Hadi ama Violet. Senden yapmanı istediğim bir şey daha var. Ne kadar aksini iddia etsen de, istediğini bildiğim bir şey. Çünkü bunu sende görebiliyorum."

Bunu duyunca gerildim.

Benim bir şekilde yanlış olduğumu görebiliyor mu? Karmaşık, karanlık oyunları sevdiğimi mi?

Isaac eğildi, konyak kokusu üzerime yayıldı. "Evet, tatlı genç kız, sen yaramaz bir kızsın. Bunu saklıyorsun, ama yeterince değil. Seni yere yatırıp beynini sikmemi istiyorsun. Eminim kışından da hoşlanıyorsundur."

"Hayır..."

"Yalan söyleme. Bununla mücadele ediyoruz. Ama sen beni istiyorsun."

Elini göğüslerimin üzerinden aşağıya doğru kaydırıyor, aşağıya doğru ilerliyor ve ben koltuğu geriye itiyorum, onu sendeletiyorum.

Fermuarını açıyor. "Oral seks mi? Yapabiliriz."

Kahretsin, kahretsin. Benim... Benim...

Ona bakıp ayağa kalkıyorum, ondan uzaklaşıyorum. "Tuvalete gitmem lazım."

Sonra dönüp koşuyorum ve kendimi içeri kilitliyorum, yere çöküyorum. Orada otururken, titremeye teslim olarak ne beklediğimi bilmiyorum. Ne kadar düştüm?

Geçen hafta, onun çenesini kırmakla tehdit eden kız bendim. Şimdi ise ondan kaçıyor ve kapıyı kilitliyorum.

Ama Isaac gibi iri ve uzun boylu bir adamın benden korkması imkansız. O turu tamamen sürprizle kazanmış olabilirim, ama şimdi?

Beni alt edebileceğini biliyor. Ve bende bir şey görüyor, ona istediğini yapabileceğini söyleyen bir şey.

Peşime düşmüyor, kabinimin kapısını çalmıyor ve ben yavaş yavaş titrememi kontrol altına alıyorum.

Isaac'ın peşimden gelmesine gerek yok, değil mi? Burada başka kimse olmadığı için istediğini yapabileceğini biliyor. Onu geçip gitmem lazım, ve eğer bunun bir oyun olduğunu düşünüyorsa...

Hıçkırıklarımı bastırıp telefonumu iki elimle tutuyorum. Kahretsin. Saat neredeyse dokuz.

İçimdeki alaycı taraf, onun içki içiyor olabileceğini ve işler ters giderse bir tür mazeretim olması için bana da içki içirmeye çalışabileceğini düşünüyor. içki içirip, işler ters giderse bir tür mazeret yaratmaya çalışıyor olabilir.

Gerçekten umurumda değil. Tek umursadığım şey, işim ve bedenim zarar görmeden buradan çıkmak.

Lia hiçbir şey yapamaz. İki kızın ona hakları hakkında bağırması pek bir işe yaramaz ve onun tehlikeye girmesini istemiyorum.

Jack...

Hayır. Jack olmaz.

Cade'in numarasını bulup arıyorum. Bana yardım edebilecek tek kişi o. Ama nasıl, bilmiyorum. Gidip Isaac'in kışını tekmelemek mi? Bilgisayarlarını mahvetmek mi?

Histerik bir kahkaha atıyorum.

İkinci çalınıştta cevap veriyor. "Vi? Ne oldu?"

"C-Cade..." Duruyorum, yine ağlamaklı oluyorum ama kendimi tutuyorum. "Ben..."

Kahretsin, nasıl söyleyeyim? Ve hiç düşünmedim bile, belki randevusu vardır. "Ne oldu lan?"

"Aramamalıyım. Ben..."

"Violet." Sesi karardı ve ben titredim. Endişeli olduğu belliydi. "Bir şey olduğunu biliyorum. Üzgün bir sesle beni aramazdın. Ne oldu? Sorun ne? İyi misin?"

"İyiyim. Ben..." İç çektim. "Aşırı tepki mi veriyorum bilmiyorum. Hala isteyim ve Isaac içki içiyor. Az önce bana asıldı, çok ürkütücü davranıyor. Pislik herif."

Gözlerimi kapatıyorum, elinin fermuarını açtığını görüyorum. "Bana asıldı. Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Neredesin?"

"Tuvalette. Kendimi içeri kilitledim."

"İyi. Orada kal. Yola çıkıyorum."

Sanki saatlerce ya da birkaç dakika orada kalmışım gibi, ama Cade'in sesi koridorda yankılandığında, yanağımdan bir damla gözyaşı süzülür ve onu silerek silerim.

Ayağa kalkıp kapının kilidini açtım ve Isaac'ın ofisine doğru yürüdüm, neredeyse yere yığılacaktım.

Cade takım elbise giymiş ve çok seksi görünüyor. Onunla alıştığımın farklı bir seksilik, karanlık, tehlikeli bir zarafet ve omurgamdan aşağı bir ürperti geçiyor, ama bu sadece korkumun bir sonucu.

"Hayır, ben Cade," diyor Isaac'e. "Cade Maddox. Vi'nin erkek arkadaşı. Yıldönümümüz için ona sürpriz bir akşam yemeği hazırlamak için buradayım."

Yanlarına gidiyorum, Cade kolunu omzuma atıyor ve dudaklarını saçlarıma değdiriyor, o karıncalanma hissi içimi kaplıyor.

"Cade, buradasın."

"Selam. Sürpriz."

Isaac masasının arkasında, yanında bir bardak var. Ve çok yakından bakmazsanız, havalı ve profesyonel görünüyor. Çünkü altında gergin ve bakışları karanlık ve sert. "Akşam yemeğinin tadını çıkar. Sanırım bu gecelik işimiz bitti."

Cade rahatça gülümsüyor ve eşyalarımı alabilmek için ofisimin yerini soruyor.

"Sana göstereyim."

Bir şey beni Isaac'e bakmaya zorluyor, gözleri kısılmış ve tüylerim diken diken oluyor.

Cade'in işleri böldüğünden memnun değil ve bunun bedelini bana ödeteceğine dair içimde kötü bir his var. Bir şekilde.

Ama ben Cade ile gidiyorum, o da eşyalarımı almama yardım ediyor, sonra kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kapıdan dışarı, arabaya kadar götürüyor.

"İyi misin?"

"Bu kimin arabası?"

"Bir arkadaşımın. Birkaç tane arabası var. Hadi, seni eve bırakayım."

Ona dönüyorum. "Kurtarmaya geldiğin için teşekkürler. Bunu alışkanlık haline getirmişim galiba."

Omuz silkiyor. "Ne olursa olsun, istediğın zaman beni arayabilirsin, sana yardım ederim. Soru sormadan."

Kalbim kıpır kıpır ediyor. "Sen iyi birisin, Cade Maddox."

"Hayır. Aslında değılim."

Ama sadece utangaç davranıyor.

Arabaya biniyorum ve kapalı alan, aramızda cinsel enerjiyle dolu, vahşı ve tuhaf bir gerginlik yaratıyor. Ama ben yokmuş gibi davranıyorum ve o arabayı Brooklyn sokaklarından geçerek benim sokağıma doğru sürüyor.

Ona yaşadığım sokağı söylemiş olmalıyım, çünkü sokağa döndüğünde "Kaç numara?" diye soruyor.

Yaklaştığında ona

gösteriyorum. Ve o da

arabayı durduruyor.

Ne olduğunu bilmediğim bir anda, kendimi onun kollarına atıyorum.

Onu sıkıca kucaklayarak, bana uygunsuz şeyler yapan o karanlık ve kirli kilise kokusu duyularımı vuruyor ve ben biraz geri çekilirken onu içime çekiyorum.

Bakışlarım onun ağzına kilitlenir ve kimse

kıpırdamaz. Onu öpmek istiyorum.

O eğilir, saçlarımı geriye doğru iter, başparmağını ağzımın köşesine koyar "İyi olduğundan emin misin?" "Evet."

Hava durulur.

Ama Cade ile dolu ve onun tadı nasıl acaba diye merak

ediyorum. Gözlerimi kaçırıyorum.

Elini indirir. "Gitmeliyim."

"Çok şık giyinmişsin, randevun falan mı var?" "Falan. Sen içeri girene kadar bekleyeceğim."

Başımı sallayıp binama giriyorum ve kendimi stüdyoma çıkan merdivenleri koşarak çıkarken buluyorum. Orada, pencereye koşuyorum.

Cade hâlâ oradaydı. Ama sanki içerde olduğumu hissetmiş gibi uzaklaşıp gecenin karanlığında kayboldu.

Yatağımın kenarına otururum ve parmağımı onun dokunduğu yere hafifçe sürerim.

Bu da neydi böyle? Cade

çok, çok kötü bir fikir.

Belki de Hayalet'ten bile daha kötü.

Jack'in kardeşi olmasa bile, benim için çok yaşlı. Ve onunla birlikte olmak gerçek olurdu. Hayalet, her zaman olduğu gibi, fanteziye dayalı, cinsel tercihlere dayalı bir ilişki. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

Ama Cade...

O gerçek.

Çok ciddi. Çok nazik.

Ve dürüst olmak gerekirse, en büyük sorun da bu.

O da benim iyi biri olduğumu düşünüyor. Isaac'ın aksine, benim içimde nasıl bir kız olduğumu hiç bilmiyor.

Isaac bunu görmüş ve istediğini yapabileceğini düşünmüş gibi görünüyordu. Cade bilseydi, kaçıp giderdi.

Uyumaya hazırlanıyorum.

Ama telefonumu şarj etmeye giderken bir mesaj geliyor. The Ghost'tan değil. Cade'den.

CADE

Konuşmak istersen ben buradayım.

BEN

Teşekkürler. Çok teşekkür ederim. Her şey için. Keyfini çıkarın.

VE SONRA Lia'yı arayıp olanları ona anlatırım.

"New York'taki avukatların yarısını ya da en azından tüm ailemi yanımda getirirdim. Onu gelecek pazara kadar dava ederdik."

Bu, ihtiyacım olan son şey.

"Teşekkürler, ama kurtarıldım."

"Kim tarafından?"

"Cade." Onun adı içimde tatlı bir his uyandırıyor. "Ve biz... Bilmiyorum. Sanırım bir an yaşadık. Onu öpmek istedim ve sanırım o da bunu istedi."

"Bunu yapmalısın." "O

Jack'in kardeşi."

"Ne olmuş yani? Böyle şeyler olur. Ve sen başka biriyle çıkmıyorsun, değil mi? Belki de seksi Cade ile bir randevu tam da ihtiyacın olan şeydir."

Doğru. O bilmiyor...

Nefes alıyorum. "Tam olarak biriyle çıkmıyorum ama... The Ghost bana numarasını gönderdiğinde ona mesaj atmamı söylediğini hatırlıyor musun? Biz... iletişim halindeyiz. O benim sırlarımı biliyor, sanırım beni izliyor... ve bu hoşuma gidiyor."

Seks konusuna

değinmiyorum. "Takip

etmek mi demek

istiyorsun?"

Ona her şeyi anlatmaktan vazgeçiyorum. O benim gibi değil.

"Peki, nasıl biri? Yakışıklı mı? Eminim o..."

"Onu görmedim."

Konuşmuyor.

"Lia?"

"Violet, dikkatli ol. Bu işi çok ileri götürüp, çıkamayacağın bir duruma düşmeni istemiyorum."

"Onunla iletişime geçmemi sen söyledin, hatırladın mı?"

"Mesajlaşmak, takip edilmemek ve onun nasıl biri olduğunu bilmemek. Bu felakete davetiye çıkarmak gibi bir şey."

"O kadar da kötü değil. İzlemek sadece bir numara. Gerçekte öyle değil. Sadece fanteziler hakkında konuşuyoruz. Önemli bir şey değil. Yarın seni ararım, tamam mı?"

"Dikkatli ol."

Ona dikkatli olacağıma söz veriyorum, ama bu bir yalan. Çünkü ben bağımlıyım.

Bu gece onu ya da yaptığımız şeyi sevmekten vazgeçmedim. Sadece gerçeklikle fantezi arasındaki farkı gördüm. Belki bende bir sorun var, ama bunu kiminle paylaşacağımı ben seçerim.

Ve bu Isaac değil.

Bunu akılda tutarak yatağa giriyorum.

Yirmi İkinci Bölüm CADE

Tamamen müdahaleci davranıp, telefonuna casus yazılım yükleyip aramalarını dinlemediğim sürece, Violet ve Lia'nın onu kurtardığım gece ne hakkında konuştuklarını bilmiyorum. Sadece bir telefon görüşmesi olduğunu biliyorum.

Hiçbir fikrim yok diyorum ama hadi ama.

Isaac, ben ve muhtemelen The Ghost olacaktır. Ya da belki arkadaşına her şeyi anlatmıştır. Ama sanmıyorum.

Benim oyunumun özelliklerinden biri de gizli olması. Küçük bir kulüp gibi. Çoğu insan bunu anlamaz.

Ama onu izliyorum. Kendimi durduramıyorum.

Enzo ile birlikte olmam gereken etkinliğe geri dönüyorum.

O, kızın yatağında oturup ağzına dokunduğu fotoğrafıma bakıyor.

"Biliyorsun, bu kameralar gerçekten birinci sınıf."

"Git bir sik em."

"Bu bir teklif mi? Çünkü Cade, sen benim tipim değilsin." Etrafına bakıyor.

"Müşteri var mı?"

"Birkaç tane. Sen?"

"Evet."

Sessizce notlarımızı karşılaştırıyoruz.

Etkinlik, bratva ve mafya üyeleriyle, yatırım yaparak daha fazla para kazanmak isteyen genel beyaz yakalı tiplerle doludur.

Biz planı yürütmüyoruz, tanışıyoruz, selamlaşıyoruz, kartvizitlerimizi değiştiriyoruz, böylece Belov Bratva

ve aynı zamanda Sendika için en uygun kişinin kim olduğunu görmek için. İkincisi bir bakıma ikincil öneme sahip, ama aynı derecede önemli.

Bir şey bulursak, onları listemize ekliyoruz.

"Onu tekrar görebilir miyim?" Enzo, şarabımızı bitirirken bara yaslanıyor.

Bundan sonra çıkıyoruz çünkü bu bir bilim. Bir buçuk saat mükemmel. Daha az olursa insanları kaçırsınız, daha fazla olursa dikkat çekersiniz.

"Kim?" Kadehimi masaya

koyarım. Ama kim olduğunu

biliyorum.

"Gözetlediğin o seksi küçük hatun mu?"

"Sana bir megafon getirmemi ister misin?"

"Çok isterim!" Ve sırtır. Sonra saatine bakar. "Biliyor musun, randevumun seksi bir arkadaşı var... senin enerjini yakmak için çok uygun."

"Hayır, evde yapmam gereken işler var. Yarın görüşürüz."

Ona anahtarlarını geri veriyorum, dışarı çıkıp yollarımızı ayırıyoruz. Hava güzel, ben de eve yürüyerek gidiyorum.

Benim istediğim, neredeyse öpüşmemiz hakkında onunla konuşmaktı... Sanırım neredeyse öpüşmüştük... Arabadaki o gerginlik, onun yüzüne dokunmasının sebebi.

Vi benden

hoşlanıyor mu?

Bilmiyorum.

Geç oluyor, eve vardığımda kıyafetlerimi çıkarıp duş alıyorum ve sonra çalışmaya hazırlanırım. Ve

kameralara bakmam.

Ne kadar dayanabileceğimi göreceğim.

PAZAR GECESİ ve günlerdir lanet olası video yayınına yapışıp kaldım. Hiçbir şey kaydedilmiyor, sadece canlı yayın, bu yüzden bakmazsam bir şeyleri, herhangi bir şeyi kaçırabilirim.

Onu kaydetmek biraz yanlış, ama biliyorum ki bu beni durdurmaz, eğer böyle bir sistem kurmak istersem.

Ama yayın açıkken onu gördüğümde, kaçırdığım şeyleri ya da aniden yakalandığım şeyleri görmek, geçici bir bakışta görmek çok zevkli.

Cuma ve Cumartesi günü onu iş yerinde izledim, çünkü o onu işe almıştı. Ondan nefret ediyor, bu çok açık.

Ve bunun iyi bir nedeni var.

Onda kötü bir enerji var, ofise gittiğimde bunu hissettim. Benim orada olmamdan nefret ediyordu. Ve bunun için ona kızgındı.

O, etrafında dolanıyor. Kameralar onu kadının yanında yakaladığında bu çok açık. Ve bu çok sık oluyor.

Bir dizi reşit olmayan kızla ilişkisi var, bazıları on altı yaşında, en küçüğü on beş yaşında ve bu beni tiksindiriyor. Karanlık web'de fotoğrafları var. Birkaç yıl önce, onu yeğeni olarak tanıtmaya çalıştı. Ama o yeğeni değil.

Kızın şu anda nerede olduğunu bilmiyorum, ama bazı söylentiler çok çirkin ve ben bulabildiğim tüm derin, karanlık web bilgilerini toplamaya başlıyorum, tüm karanlık köşeleri tarıyorum ve onun kişisel bilgisayarını da hacklemeyi not alıyorum. Çünkü siktir et onu.

Arkanıza yaslanıp bir içki alıp yatağıma geri dönüyorum.

Kız evde ve işleri dışında bütün gün evde kalmış. Onu izlemek hızla bir takıntı haline geliyor.

İş başındayken ona göz kulak olma fırsatım olmuyor, ama evden çalıştığımda, işin yoğunluğuna göre büyük ya da küçük ekranlardan birinde onu görebiliyorum.

Yatağına uzanıp gerçek televizyonunu değil, küçük ekranı izlemesini çok seviyorum. Onu bir kez bile televizyonu açarken görmedim.

Nedenini bilmiyorum ama bu beni gülümsetiyor.

Belki de projektör TV'yi kullanan tek kişi Jack olduğu içindir.

Daha önce arkadaşlarım geldi, çoğunlukla Enzo, ve bazen bir şeyler izlerdik, ama genellikle çalışırız ya da ekranlardan uzaklaşırız.

Gerçek televizyon yerine bilgisayarını tercih etmemizi seviyorum.

Taco sipariş etti. Hepsini havluya yayarak yatak çarşaflarını örttü ve geldiği kaplardan yedi.

Ama tüm bunlar olurken, sürekli telefonuna bakıyor. Sanırım benden gelen mesajları arıyor.

Hayalet.

Ben içeri girip onu sikmeden önce verdiği son gerçek emir, emredilmedikçe kendine dokunmamasıydı.

Ve anladığım kadarıyla, iş yerinde gizlice iki parmağını kaydırmadıkça, arzularını giderdiğini sanmıyorum.

Ve Vi'nin arzuları var.

Uyluklarını birbirine bastırıyor, gereğinden fazla hareket ediyor ve erotik olan her şeyden uzak duruyor.

Anlıyorum. Ben de hissediyorum. Mastürbasyon yapma ihtiyacını. Çarşamba günü üçüncü kez yapmadım ve sikimi elime alıp gözlerimi kapatarak Violet adlı spank bank gold üyeleri bölümüne girip ona bakarak mastürbasyon yapmadım, çünkü yaptığımız şey çok zordu.

Neredeyse imkansızdı.

O, bacakları olan bir fındık kırıcı gibi. Kardeşimin yıllarca orada oturup video oyunları oynamak yerine, her fırsatta seksi küçük kız arkadaşını becermesini gerçekten anlamıyorum.

Kahretsin, Jack'in onun arzularını nasıl fark etmediğini anlamıyorum. Konuşmadılar mı?

Ama onlar genç.

On sekiz yaşındayken bir kız arkadaşımla mutsuz olduğumu hatırlıyorum, çünkü o zaman bile farklı olduğumu biliyordum. O da bir hacker'dı, yetenekliydi ve o kadar sıradandı ki, libidolu kalbimi kırdı. Çünkü bu ilişki asla yürümeyecekti.

Sadakatsiz davrandım.

Doğrudan bir seks kulübüne.

O gece hiçbir şey yapmadım. Çoğunlukla, tüm bunlara dalıp içimdeki vahşiliği serbest bırakmaya çok korktuğum için.

Bu beni uyandırdı.

Hile yapmadım. İstemediğimden değil... Çok istedim.

Aldatmadım çünkü istediğim şeye ulaşacak cesaretim yoktu.

Bir hafta sonra ondan ayrıldım ve geriye bakmadım.

Bu, yaşadığım son gerçek ilişki olabilir. Gerisi mi? Hepsi sözleşmelerin ve oyunlarımın sıkı sınırları içindeydi.

Ve şimdi Violet var. O her

şeyi yeniden tanımlıyor.

Aman Tanrım.

Soyunuyor ve banyoya gidiyor.

Oradaki kamera sadece duşa bakıyor. Ve ben asla, asla duşa girmediği sürece izlemiyorum. Bu da kolayca anlaşılıyor. Giderken arkasında kıyafet izleri bırakmayı seviyor.

Sıcak ve sikim çok sert. Kot
pantolonumun düğmelerini açıyorum.

Suya giriyor ve göğüsleri parlıyor. Su,
çıplak amına, o yarığa doğru akar.

Siktir, o muhteşem.

Mükemmellik.

Onu izlemekten asla bıkmayacağımı düşünüyorum.

Ve her gün onu daha çok izliyorum. İş yerinde, evde. Eğer onu her
yere kamera ile takip edebilseydim, yapardım.

Takıntılı olduğumun çok iyi farkındayım. Ve takıntım giderek yoğunlaşıyor.

Onu izlemek uyuşturucu gibi. Ekrandan uzaklaştığımda sinirli ve
gergin oluyorum, bu yüzden Enzo'nun yardımıyla kameraları
yerleştirdikten kısa bir süre sonra telefonuma bağladım.

Bu takıntı muhtemelen beni endişelendirmeli ve kontrol altında tutmaya
çalışmalıyım. Ama yine de, hepsi oyunun bir parçası. Yavaş yavaş
gelişen av. Kovalamacaya doğru giden süreç.

Bu, keskin kenarlı ilkel bir oyun, hepsi bu. Temel,
ama ölçülü. Ta ki ben ölçülü olmayı bırakana
kadar.

Ayrıca, Vi de bunu istiyor. O da benim kadar bundan zevk alıyor.

Ve o istediği sürece...

Beynimin bir köşesinde bir ses soruyor: "Ya
Bunu istememek isterse ne olur?" diye soruyor.

Bunu görmezden geliyorum. Çünkü dürüst olmak gerekirse, bunun
düşünmem gereken bir şey olacağını sanmıyorum.

Violet benim gibidir.

Karanlık dürtülerimiz bizi besliyor.

O da benim kadar bunu istiyor. Sürekli tahrik halinde olması, sertleşmiş
meme uçları, sık sık telefonunu kontrol etmesi.

Ondan önce ben bundan bıkacağım. Ve yakın gelecekte bunun olacağını hiç sanmıyorum.

Dušta dönüyor, yüzünde somurtkan bir ifadeyle etrafına bakınıyor, muhtemelen kamerayı görebilecek mi diye bakıyor.

Kameraya doğru bakıyor.

Kamerayı göremiyor ama Violet, kameranın en mantıklı yerini bulacak kadar akıllı. Ayrıca bu yer, tuvaleti veya lavaboyu çekmeyecek bir yer.

Duştan çıkar, ıslak ve sırlıslık bir şekilde fayansların ve ahşap zeminin üzerinde durur, ben de kamera görüntüsünü değiştiririm. Telefonunu kapar, etrafına bakar ama geniş odada kamera veya kameraların nerede olduğunu tam olarak anlayamaz.

Telefonuna bir şeyler yazar, çekmecesine gider ve kırmızı gülü alır.

Mesajı ekrana geldiğinde penisim seğirir.

Vi2L: Eğer benimle ilgilenmeyeceksen, bunu kendim yapmak zorunda kalacağım.

Gülümserim ama cevap vermiyorum.

Bunun yerine, duşa geri dönüp acı veren, sertleşmiş penisimi dışarı çıkarıyorum. Dayanamayacağım. Ama yine de penisimi sıkıca tutuyorum.

O duşa geri giriyor, ama kapıyı açık bırakıyor. Ve başını geriye eğip, suyun saçlarından akmasına izin veriyor.

Vi dönüyor, kameranın olduğu yere bakıyor. Ya da ona yakın bir yere.

Ve bana kötü bir bakış atar, düşen suyu bozduğu için duş başlığını açar.

Bir elini duvara, diğerini bacaklarının arasına koyar, oynacağı yarık boyunca yukarı aşağı hareket ettirir ve sonra klitorisine doğru yöneltir. Kendini

Sesim yok ama, o işe koyulurken inlediğini, kendini tatmin ettiğini, gülü hareket ettirirken bile ona karşı sallandığını hayal edebiliyorum.

Onu izlemek çok seksi.

Şu anda kendini kaybetmiş durumda, resmen onu sürüyor.

Ben de kendimi okşuyorum, penisimin derisini aşağı, sonra yukarı çekiyorum, sıkıp basıncı kontrol ediyorum, kendimi onun arkasında hayal ediyorum, onu aşağı iterek klitorisini çalıştırmasını sağlarken, ona sertçe giriyorum.

Amcığı çok sıkı ve ıslak, onu öyle almak dayanılmaz derecede iyi olurdu. Ve ben boşalmaya yakın olduğumda, o boşaldığında, onun kıkına sertçe girip onu da öyle alacağım.

Vücudu titriyor, ikiye katlanıyor, beni tahrik ediyor ve ben elimde boşalıyorum.

Siktir. Siktir. Ben neyim lan? Çocuk mu?

Ayağa kalkarım, o dönüp bana öfkeyle bakar, ben gülerim, banyoda elimi yıkar ve sikimi temizlerim, sonra da pantolonumu giyerim.

Geri döndüğümde, bunu gerçek zamanlı olarak yapmanın bir yolunu bulmam gerektiğini düşünüyorum, onu izleyerek, boşalarak ve sonra elime boşaldığım spermi yalatarak, parmaklarımı emdirerek, sikimi temizleterek. Onun gülünü temiz ve adil bir şekilde emdirirdim, onu geri itip parmaklarından, uyluklarından, amından tüm sıvılarını yalardım. Onu da tekrar boşaltırdım.

Şimdi gerçekleştirmek için iki tane çok ateşli fantezi var. Birincisi, duşta ona katılıp onu arkadan sertçe becermek; ikincisi ise birbirimizi yalayarak temizlemek.

Üçüncüsü ise, onu sikimle boğazlayıp, yüzünü sikip boğazına boşalmak. Sonra o duş alabilir ve sonra, çünkü beni tekrar boşaltacağını biliyorum, beni temizleyebilir. Ve ben de onu duşa götürüp temizleyip boşaltabilirim.

Olasılıklar sonsuz.

Duşta temizlenir ve sonra çıkar, bana parmak göstererek durur.

Beni tahrik eden o şeytani, kendini beğenmiş gülümsemeyle birlikte.

Stüdyo dairesinin yatak odası bölümüne girer ve bana çıplak bir mesaj atar.

VI2L: *Hoşuna gitti mi?*

Onun küçük yaramazlıklarına hayran kaldım, ama dürüst olmak gerekirse, o yaramaz biri değil. Öyle olmasına da gerek yok. Onun ateşini, yumuşaklığını, gücünü seviyorum, hatta biraz yaramazlık yapmasını bile kabul ederim.

Ama gülümsüyorum.

Beni onunla seks mesajlaşmaya teşvik etmeye alışıyor. Beni utandırmaya alışıyor. Bunun yerine onu arıyorum.

Vi tamamen hareketsiz kalır, telefona bakakaldı. Sonra telefonu düşürür ve almadığı havluyu almak için koşar.

Siktir, çok komik. Birden utangalaşmış gibi, çok sevimli.

Havluyu zerine sarıyor ve ben telefonu kapatmadan önce onun telefonu açmasını bekliyorum.

Telefonu panik içinde izliyor, parmağı havada duruyor, beni geri aramalı mı emin değilmiş gibi.

Ama ben bir kez daha arıyorum ve o hemen cevap veriyor. "Alo?"

Nefes nefese kalmak, libidom ve kalbim için unutulmaz bir an. Çünkü orada narin ve özel, hoş bir şekilde savunmasız bir şey var ve nasıl olduğunu bilmiyorum ama onu açığa çıkarmıyorum.

Sesimi normalden birkaç ton daha alaltıyorum. "Eylemlerin, özellikle de kötü olanların, sonuçları vardır. Cezaları vardır."

"Ne tür eylemler? Kameraların yerini bulmak mı?" "Etkileyici bir iş.

Ne zaman anladın?"

"Az önce." Sesinde neşe var. "Peki hangi eylemler?"

"İzinsiz kendine dokunmak." "Söylemedin

ki..."

"Söylemem gerekmezdi. Bu uzun zamandır geçerli bir kural. Suçuna uygun bir ceza

"Bilmiyordum."

"Mazeret yok. Sadece ben izin verdiğimde yapabilirsin. Anladın mı?"
Ses tonumu alçak ve sert tutuyorum ve o gözle görülür şekilde titriyor.

Ama gülümsemesi genişliyor.

"Evet. Yani artık telefon görüşmelerine mi geçtik? Sesli mesajlar bile değil, canlı görüşmeler mi?"

Hiçbir fikri yok.

"Sesimi zaten duydun. Bu doğal bir gelişme gibi görünüyor. Mesaj da atacağım. Ama sana ne yapmak istediğimi yazmaktansa söylemeyi tercih ederim."

"Bana ne yapmak istiyorsun?" Ve ıslak saçlarından bir tutamı parmaklarıyla çeviriyor.

Bir iç çekiyorum, gülmeye cesaret edemiyorum, bunu nasıl gizleyeceğimi bilmiyorum. "Sana söyleyebilirim, ama sana göstermek çok daha eğlenceli olur bence."

"Mesela..."

"Havluyu bırak, sonra pencereye git ve perdeyi aç. Şeffaf perdeyi yerinde bırak, ama biraz aç... şimdi hareket et... oraya."

Eğer biri bakıyorsa, onun silüetini, belki göğüslerini ve şanslıysa amını görebilir.

"Ben telefonu kapatana kadar kendine dokunabilirsin, anladın mı?"

"Evet," diye fısıldadı.

"Bir dahaki sefere görüştüğümüzde, belki bir barda bir yabancıyla tanışırsın. O ben olabilirim. Başka biri de olabilir, ben de izlerim. Barda sana dokunmasına izin vereceksin, elini gömleğinin içine sokmasına, meme uçlarını okşamasına, belki de üstünü indirip dantelli sütyenini, meme uçlarını ortaya çıkarmasına izin vereceksin. Kısa, dar bir etek giyeceksin, iç çamaşırı giymeyeceksin. Beni sik beni topuklu ayakkabılar. Düzgün yürümek için bir erkeğe yaslanman gereken türden. Ve o bir beyefendi değil."

O nefes nefese inliyor ve ben de pantolonumun içinde bir kez daha sertleşen sikimi okşuyorum.

"Diğer erkekler sana dokunuyor, o ise seni kendine doğru çekiyor ve sen onun penisini hissedebiliyorsun. Islanmışsın. O bunu biliyor çünkü eteğini kaldırıyor ve parmaklamaya başlamadan önce güzel amını ortaya çıkarıyor."

Zihnimde oynayan film beni çok tahrik etti. "Bar kalabalık ve oradaki erkekler çok elleri var. Parmaklar meme uçlarını sıkıyor, klitorisini okşuyor. Bir veya iki kez, başka bir parmak veya iki parmak daha onun parmağına katılıyor."

Nefesi zorlanıyor.

"Arkadaşları gelir ve hepiniz otursunuz, o seni kendisiyle arkadaşı arasına alır, bacakların açılır ve göğüslerin tamamen ortaya çıkar. İki erkek de seni parmaklıyor. Her iki deliğinde de aklını kaybediyorsun, sert bir şekilde boşalıyorsun.

Sonra senin erkeğin... belki benim, belki bir yabancı ve ben sadece izliyorum, bir şey düşürür ve masanın altına girip onu almanı ister. Sen de öyle yaparsın ve o da sikini ağzına sokar."

Bana ulaşan küçük iniltiyle birlikte gelen nefes kesici ses, cildimi cehennem sıcaklığına kadar ısıtıyor.

"Gittikçe daha yüksek sesle inliyorsun, onun arkadaşlarından biri, kesinlikle ben değilim, sikini sana sokarken onun sikine salya akıtıyorsun. Biri masayı geri çekiyor ve..."

"Ne?" İnlemesi düşük ve parmakları içinde . Uçurumun eşiğinde.

Boşalmak istiyor.

Benim müdahale edip etmeyeceğimi ya da erkeklerden biri olup olmayacağımı bilmek istiyor.

Gerçekten bilmiyorum. Bu sadece onu tahrik etmek için uydurulmuş bir hikaye. Böyle bir şey yapmaya niyetim yok. Böyle bir şey istemiyorum. Paylaşmam.

Ama bu, onun kafasında kirli, pis ve ateşli bir şey. Benim de, çünkü ondan besleniyorum.

"Lütfen, durma."

"Elini çek ve kendine dokunmanı kesinlikle yasaklıyorum. Akşamının geri kalanının tadını çıkar. Seninle iletişime geçeceğim."

Telefonu kapatıyorum.

Ve neredeyse düşüyor. Ama bunun yerine, havlusuna doğru koşar ve onu sıkıca sarar. Odasının her yerine parmak hareketi yapar ve banyoya geri döner ve boruya da aynısını yapar. Sonra tekrar telefonuna doğru yürür.

Vi2L: *SİKTİR GİT.*

Ghost: *Amaç da bu.*

Vi2I: *Pislik.*

Cevap vermek istiyorum, ona cezasını ağırlaştırdığını söylemek istiyorum, ama yapmıyorum çünkü o bunu istiyor.

Bunun yerine, onun öfkesinin artmasına izin veriyorum ve o kadar kızgın ki, sarsak hareketlerle giyiniyor, bir tür eşofman altı ve eski, büyük bir kazak giyiyor, mutfığa gidip şarap alıyor, kadehine döküp bir dikişte içiyor.

Televizyonu açtıktan sonra kanepeye uzanıp kıvrılır ve İskandinav polisiye dizisini izlemeye başlar.

O kadar öfkeli ki beni güldürüyor. Güldürmemesi gerekirdi ama güldürüyor, çünkü onu etkiliyor.

Violet sonunda beni affedecek, bunu sağlayacağım.

Aklımı bir sonraki cinsel maceramız için planlar yapmaya başlıyorum.

Ve onun cezası için.

Yirmi Üçüncü Bölüm

VIOLET

O telefon görüşmesinden bu yana günler geçti, ama ben hala Hayalet'i affetmedim.

Onun hayatıma girip çıkması umurumda değil. Bu, hayatı biraz heyecanlı kılıyor. Beni izlemesi bile umurumda değil.

Ama kalbime yakın olan müstehcen bir fantezinin ortasında durması affedilemez.

Özellikle de beni seksi bir yıldız yapan böyle bir fantezi.

Mükemmeldi. Hiçbir kısmı gerçek değildi ama sapıkça bir zevk veriyordu. Ve sonra hepsini elimden aldı.

Ondan nefret ediyorum.

En azından işim zevkliydi, birçok işi aynı anda yürütmeme rağmen, ama Isaac ofise hiç gelmiyordu.

Bugüne kadar.

O ofise girerken içimden homurdanıyorum ve kalbim sıkışıyor.

Küçük odamın önünden geçiyor ama bana bakmıyor bile.

Rahatlamak, kendimi artık her şeyin daha iyi olacağına ikna etmek istiyorum, ama bu Isaac. Eminim ki, çok geçmeden yine tuhaf oyunlarına dönecektir.

Telefonumu sürekli kontrol ediyorum, The Ghost'un bana mesaj göndereceğini umuyorum, ama o hala sessiz.

Ona kızgın olmam önemli değil. Hala bana mesaj atmasını, benimle alay etmesini istiyorum.

Isaac ofisime girip bana bir dosya uzattı. "Violet, bunun kopyalarını alabilir misin?"

"Kaç tane..." O

çoktan gitmiş.

İç çekerek kapağı açtım.

Tabii ki, her birinin kaç kopya gerektiğini not etmiş.

Ayağa kalkıp fotokopi odasına yöneliyorum.

Yapmam gereken işleri yapmaktan çekinmiyorum, herkes elinden geleni yapıyor. Ayrıca, bu bana yapacak bir şey veriyor.

Hepsi bittiğinde Miriam onları toplar ve Isaac'e götürür, içimde bir parça tedirginlik geçer.

Evet, mesafesini koruyor, ama neden kopyaları bana yaptırdı?

Kafamı sallıyorum. "Düşünme. Sakın düşünme."

Masama geri dönüp oturuyorum. Ve tabii ki, telefonuma bakma dürtüsüne yenik düşüyorum, ama telefonum kararlı bir şekilde sessiz. Hayalet'ten hala mesaj yok.

Keşke beni bu kadar etkilemeseydi. Ama aynı zamanda bu durum beni çok heyecanlandırıyor. Her şey o kadar yanlış ki, bir şekilde tamamen doğru geliyor.

Tek istediğim en ufak bir şey, tek bir cevapsız arama, içinde emoji veya "merhaba"dan başka bir şey olmayan bir mesaj. Ya da siktir, boş bir mesaj da olur. En azından o zaman onun aklında olduğumu, bana mesaj atmayı düşündüğünü ve yanlışlıkla - veya kasıtlı olarak - gönder düğmesine bastığını bilirim.

Bu tamamen yabancı adam beni o kadar tahrik ediyor ki, dayanamıyorum. Onu, kendim bile anlamadığım bir çaresizlikle istiyorum. Bu duygu beni tüketmek üzere.

Onu tanımak istiyorum, kim olduğunu, neye benzediğini, adının ne olduğunu. Neyi sevip neyi sevmediğini bilmek istiyorum. Kahve mi seviyor yoksa sadece çay mı içiyor bilmek istiyorum. Pepsi mi, Coca-Cola mı yoksa sadece şişelenmiş maden suyu mu içiyor?

Evcil hayvanı var mı? Kardeşi var mı?

Anlıyorum, gerçekten. Gizemli, anonim kalmak istiyor. Anonimlik onun tarzı.

Ama insanları tanıyor olmalı ve bu şehirde yaşıyor, yani bir münzevi olamaz. Öyle görünmüyor ve öyle hissettirmiyor. Evime geldi. Bir münzevi bunu yapmaz, değil mi?

Ama onu görürsem, tanırsam, bu ihtiyaç azalacak mı? Ona ilgi duysam bile heyecanım geçecek mi? Bu fantezinin bir parçası onun bir yabancı olması değil mi?

Başımı masaya eğiyorum. Bu beni farklı yönlerle çekiyor ve içimi dışıma çıkarıyor.

Telefonum titrer ve hızla doğrulurum.

Arayan Hayalet değil. Cade.

O da Ghost kadar kalbimi hızla attırıyor, ama farklı bir şekilde.

Cade iyi biridir.

Cade: Selam Vi. Sadece seni kontrol etmek, iyi olup olmadığını öğrenmek için aradım. Ürkütücü patronunun Washington'dan döndüğünü okudum. Seni rahat bırakıyor mu? Onu dövmem mi gerekiyor?

Gülüyorum, birden başım dönüyor.

Cade çok düşünceli biri. Jack'in tam tersi, şimdi düşününce, hacker olduğunu iddia ettiğinden beri benimle hiç iletişime geçmedi.

Neden geri çekildiğini biraz merak ediyorum, ama araştırmaya değecek kadar değil. Ona ulaşmaya değecek kadar değil. Bu, potansiyel bir sorunlar yumağı açmak olur. Çünkü en son istediğim şey onu cesaretlendirmek.

BEN: *Ben iyiyim. Uzak duruyor ve bana en alt düzey bir iş verdi. Benimle aynı ortamda bile zorlukla kalabiliyordu. Sanırım senin benim erkek arkadaşım olduğunu düşünmesi onu geri çekilmeye itti. En azından şimdilik.*

Cade: *Harika! Ama patronunun sınırlarınıza saygı duyması için bir erkek arkadaş uydurmana gerek olmamalı.*

Ben: *Katılıyorum, ama doğru hatırlıyorsam, seni Cade, Süper Erkek Arkadaş olarak sen icat ettin.*

Cade: *Çok komik. Seni kurtardım, aklıma gelen tek şey buydu.*

Ben: *Minnettarım. Gerçekten. Tahmin bile edemezsin. Arayacak başka kimse aklıma gelmedi.*

JACK'İ BİLE.

Söylemiyor ama mutlaka öyle düşünüyor olmalı ve ben onun süper erkek arkadaş olmasına gülümsüyorum.

Eminim öyledir. Hiç kız arkadaşıyla tanışmadım, ama mutlaka vardır. Belki şu anda bir tane vardır ve ben yanlış anlamışım.

CADE: *Erkek arkadaş gibi davranmak benim işim. Yalnızlığı uzak tutuyor.*

YÜREĞİM SİNDİRİM.

Bana bekar olduğunu mu ima ediyor?

BEN: *Ve Isaac'ı uzak tutmak için elimden geleni yapacağım.*

NEFES ALIYORUM.

BEN: *Ama senin yalnız olduğunu düşünmekten nefret ediyorum.*

Cade: *IT elemanının laneti.*

Ben: *Eminim kadınlarla ilgili bir sıkıntı yaşıyorsundur.*

DURUP, düşünüyorum. Ve ona şakayla karışık bir mesaj atıyorum, Jack'e asla cesaret edemeyeceğim bir şey, çünkü Jack... şey, gücenirdi. Belki Cade de gücenir, ama sanmıyorum.

Cade daha yaşlı, kendine daha güveniyor.

BEN: *Ya da belki erkekleri tercih ediyorsundur?*

Cade: *İşte böyle bir kuraklığa düştüm. Erkeklerle çıkmayı denedin mi? En kötüsü.*

Ben: *Denedim. Kesinlikle en kötüsü.*

Cade: *Neyse ki ben kadınları seviyorum. Eğer kuraklık yaşıyorsan, en azından kadınlar erkeklerden daha güzel ve daha iyidir.*

Ben: *Doğru söylüyorsun.*

Cade: *Ya da saçmalıyorum. Ciddi olarak, bekar hayatının tadını çıkardığımı bilmek seni mutlu edecektir ve senin mesajlarının neşesi sayesinde, rüzgarda yalnızlığın kokusu bile yok.*

Cade: *Ayrıca işim beni meşgul ediyor.*

Cade: *Heyecanlı değil belki, ama meşgul. Benim için endişelenme, Vi. Ben iyiyim... burada oturup, dünyanın en küçük elektrikli kemanını çalıyorum.*

Ben: *Elektrikli mi?*

Cade: *Sayılır. Bilgisayarlı.*

Ben: *Keman mı küçük yoksa bilgisayar mı?*

Cade: *Beni yakaladın. Bu teknik detaylar ne kadar da sinir bozucu. Bana acıyor musun ne?*

Gülüyorum.

Kahretsin, onu gerçekten seviyorum. Her hakkı varken kibirli davranmıyor. Kendine güveniyor ve kendini alaya almayı seviyor.

Ve beni cinsel tacizci patronumdan kurtarmak için beyaz bir ata ya da siyah bir arabaya atlamaktan çekinmiyor.

Cade tanıdık ve heyecan verici bir şekilde yeni, sanki sezonun ilk giyilen favori kazağı gibi. Sevilen bir şeyin rahatlığı ile yeniden keşif karışımı.

Tabii ki, bu hiç de öyle değil.

Onu yeniden keşfetmek benim hakkım değildi ve bu aşk değil. Ama bana tanıdık geliyor. Ve onu sadece Jack'in kardeşi olarak değil, başka bir şekilde görmek, tatlı bir heyecan yaratıyor.

BEN: *Ya da ne.*

Cade: *Haklısın. İşe dönmem lazım, ama yine seni rahatsız ederse, küçük bir şey olsa bile bana haber ver. Kendine iyi bak. Ya da dikkatli ol. Ya da ne diyorlarsa onu yap. Ve uzaklaşma.*

ONUN YORUMU bunu bırakmak için mükemmel bir yer, ama ben istemiyorum.

Aniden, bir anlık düşüncesizlikle hareket ediyorum. Çünkü bunun gerçekten bitmesini istemiyorum.

Onun mesajını tekrar okudum ve şakayı sürdürebilecek tek şeyi seçtim.

BEN: *Ama iş hakkında ne derler bilirsin...*

O HEMEN CEVAP VERMİYOR, ama ben endişeliyim çünkü bu çok eğlenceli ve ben bunun bitmesini gerçekten, gerçekten istemiyorum. Bu, The Ghost'un cevap verip vermeyeceğini beklerken hissettiğim

The Ghost'un cevap verip vermeyeceğini beklerken hissettiğim nefes kesici beklentiye benziyor.

Ama bu Cade.

Cevap verecektir.

Umarım.

Kahretsin, belki de sadece mesajlaşmaya bağımlıyım. Telefonum titrediğinde kalbim hızla atıyor.

CADE: *Bana sıkıcı bir çocuk mu diyorsun?*

Ben: *Hayır, ama şimdi öyle diyorsun...*

Cade: *Çok çalışıyorum, ama sıkıcı mı? Sanmıyorum. Tabii gizli bir amacın yoksa?*

Ben: *İş/eğlence dengesizliğini düzeltmeye ne dersin? Bir şeyler içmek için buluşmak ister misin?*

Cade: *Oyuna devam edelim mi?*

Ben: *Ve senin korkunç yalnızlık sıkıntısını gidermeye devam edelim. Lol.*

Cade: *Düşünme şeklini seviyorum, Vi. Verimli.*

Ben: *Kalbim dur.*

Cade: *Ha ha. Bir şeyler içmeye gelebilirim.*

Ben: *Bu gece mi?*

Cade: *Nerede ve ne zaman olacağını söyle, ben de orada olacağım.*

YAPARIM VE ANIDEN, içimde bir canlılık hissederim, sanki hiçbir şey yanlış yapamayacakmışım gibi.

Cade'i seviyorum. Hem de çok. Ondan etkileniyorum. Kim etkilenmez ki? Akıllı, yakışıklı, eğlenceli. Düzgün. Tam bir av.

Ama ona çekilmemem gerekirken çekilmek kafa karıştırıcı. İş dışında çoklu görev yapamıyorum, özellikle de erkeklerle.

Ama nefes alıyorum. Çok yönlü erkekler mi?

The Ghost ile yaptığım şeyi flört olarak adlandıramam. Romantik bile değil. Erotik seks oyunları.

Cade'e gelince? Onunla da çıkmıyorum. Beni nasıl hissettirdiğini sevmeme rağmen, ona yakın bile değilim.

CADE: Ya da iş yerinde buluşabiliriz, erkek arkadaşın olduğu gerçeğini iyice pekiştirebiliriz.

Tüylerim diken diken oldu. Birincisi onun teklifinden, ikincisi ise The Ghost'un güvenli kelimesinden bahsetmesinden.

Kesinleştirmek.

Tuhaf mı? Emin değilim. Güvenli kelimelerin kolay olması gerektiğini, ama sık kullandığın kelimeler olmaması gerektiğini okuduğumu hatırlıyorum ve "sağlamlaştırmak" kesinlikle bu tanıma uyuyor.

Geçen gece The Ghost içeri girip benimle istediğini yaptığında, güvenli kelimeyi kullanma ihtiyacı hiç hissetmedim. Oradaydı ve birkaç kez aklıma geldi, ama hiçbir zaman onun durmasını ciddi olarak istediğim için değil.

O kadar gerçekçiydi ki, fantezim o kadar gerçek ve mükemmeldi ki, bu da korkutucuydu. Kendimi hayatımın gerçekliğinden koparıp, onun yarattığı erotik dünyaya sürüklendiğimi hissedebiliyordum.

Nefesimi tuttum.

Geriye dönüp bakınca, o kadar da ileri gitmemişti.

Korkmak ve erotik bir şekilde heyecanlanmak istiyordum. Bana zevk verirken daha sert, daha cezalandırıcı olmasını istiyordum. Boynumdaki o yumuşak öpücük... dişler olmalıydı. Beni susturmalı,

elini ağızıma kapatmalı ve beni yastığa itmeli, bana verdiği her şeyi kabul etmekten başka seçenek bırakmamalıydı.

Vay canına.

Hareketsiz kalırım.

Ne?

Eğer öyle yaparsa, o zaman nasıl güvenli kelimeyi söyleyebilirim? Daha da riskli hale getirmek ister miyim?

İçimdeki karanlık bir ses "Evet" diyor.

Ve bu beni biraz korkutuyor. Çünkü işlerin ne kadar ileri gitmesini istiyorum?

Telefonuma bakıyorum, yarım kalmış bir mesaj yazmışım ve ne yazmak istediğimi bile bilmiyorum. Yanaklarım kızarıırken, hepsini siliyorum.

Cade, bir yabancıyla çılgınca şeyler yaptığımı bilseydi ne düşünürdü acaba?

Belki de ona içki içmeye davet etmemeliydim. Bu, her türlü sorunu beraberinde getiriyor.

Ama geri adım atamam ve aslında atmak da istemiyorum. Bu beni ne yapar?

cADE: İstemiyorsan bunu yapmak zorunda değilsin.

Kahretsin, şimdi nazikçe vazgeçmek üzereymiş gibi konuşuyor.

Yutkunup yazmaya başlıyorum.

BEN: Burada ya da barda buluşabiliriz. Tabii istersen Manhattan'a da gelebilirim.

Cade: *Hayır, ben de gelirim. Bir süredir Orlo Park projesini görmek istiyordum ve Google'a göre iş yerinden o tarafa doğru yürüyoruz.*

Ben: *Tamam, saat altıda görüşürüz.*

Gönder tuşuna basıp koltuğuma yaslanıyorum ve bilgisayarımda bir e-posta açılıyor.

Hayır, artık kesinlikle vazgeçemem.

Yirmi Dördüncü Bölüm

CADE

Saat altı çok da uzak değil, bir saat kadar var ama işimin çoğu bitti. Yani müşterilerimiz için yaptığım resmi işler.

Şu anda bitirdiğim şey, bir sonraki kamu hizmeti hack'imin hazırlıkları; muayenehanesinde basit işlemler ve genel kadın hastalıkları muayeneleriyle tanınan, saygın ve evli bir kadın doğum uzmanı doktoru devirmek.

Her şeyi rahat ve acısız hale getirmesi ile tanınıyor ve bir hayran kitlesi var.

"O kadar iyi ki, yaptığını bile hatırlamayacaksın" gayri resmi sloganıdır. Ve ne yazık ki, bunda doğruluk payı var.

Hastalarının çoğu, güzel, genç, çekici hastaları bunu hatırlamıyor . Hiç hatırlamıyorlar.

Görünüşe göre, bilinçsiz veya kendinden geçmiş kadınlarla izinsiz bir şekilde eğleniyor ve bazıları sonrasında bir coşku hissettiğini, diğerleri ise seks sonrası hissettiklerini anlatıyor.

Başka bir Sendika üyesi bunu bana bildirdi. Kız kardeşinin arkadaşı da kurbanlardan biriydi.

Ve Silas bu pisliğin iyi bir şey yapmadığını söylüyorsa, ortaya çıkardığım tüm bu pislikler olmasa bile, bu adamı ortadan kaldırmak için bana yeter.

Çünkü mesele şu ki, polis soruşturması hiçbir sonuca varmadı. Kanıt yok, çünkü elbette DNA olabilir, ama o da onun ofisinde ve sıvı yok, değil mi?

Midemi bulandırıyor.

Fantezi dünyasında bilinçsiz seks istemek yeterince tehlikeli ve insanlar bunu yapıyor. Ama bu elma ile portakal gibi farklı şeyler. Cinsel

ve gerçek hayat farklıdır.

BDSM yaşam tarzının tüm dalları kontrol ve onu bırakmayı ya da sahiplenmeyi seçmekle ilgilidir.

Bu bir ihlal, tecavüz ve kontrol ve gücün alınmasıdır.

Ama bu sadece kanıt eksikliği değil, hemşirelerinin onu desteklemesi de var. Bir erkek ve bir kadın olmak üzere dönüşümlü olarak çalışan bir çift var. Ona yardım ediyorlar mı, yoksa odadan çıkıyorlar mı bilmiyorum. Umursamadıkları için mi yoksa işlerini kaybetmekten korktukları için mi orada oldukları konusunda yalan söylüyorlar bilmiyorum.

Fark etmez.

En iyi ihtimalle korkaklar, en kötü ihtimalle suç ortağı ya da aktif katılımcılar. Ama onu alt ederseniz, onlar da hak ettikleri cezayı alacaklar.

Öyleyse, bu iyi doktoru yok edeceğim.

Telefonuna girip hacklemek çok kolay. Ve vay canına... Bay Bebek Adam eğlencesini kaydetmeyi seviyor. Ayaklıklarına bağlanmış, çıplak, bacakları açık kadınları kaydetmeyi seviyor.

Hatta lanet olasıca anlatım bile yapıyor.

Dosyaları rastgele açarak gözden geçiriyorum.

İlkinde, eldivenleriyle muayene yapıyor, sonra eldivenleri çıkarıp parmaklarıyla gerçekten içeri giriyor.

Bir diğerinde, spekulumunu kullanarak, kadın tamamen açılmışken yumuşak pembe içini ışıkla aydınlatıyor.

Siktir. Onu daha fazla incitmek istemediğim için oradan atladım.

Bir başka sahnede ise cam ya da şeffaf silikondan yapılmış bir dildo kullanıyor ve... Hayır.

Daha da açıyorum. Birinde, bilinçsiz kadının amını dildoyla sikerken, aynı zamanda kıcını da sikiyor.

Onu da kapatıyorum.

İlerlerken, kadını koruyacak ve adamı ifşa edecek bir şeyler bulmak için onları izlemem gerektiğini bilerek, grafik sahneleri hızlıca geçiyorum.

Bingo.

O bir kadına mastürbasyon yapıyor ve ben bunu kullanabilirim. Diğerlerinde ise, kadının olmadığı sahnelerle başlıyorum ve onun yorumları benim için kullanabileceğim değerli bilgiler sunuyor.

Anlayamadığım şey, onun yalnız olup olmadığı.

Ama videolar işimi çok kolaylaştırıyor.

Yapacağım video hakkında zaten bir fikrim var, ama bunu daha sonra yapacağım. Önce Violet ile tanışmam gerekiyor.

Bunun için, geliştirdiğim AI metin oluşturucuyu kurup beslemem gerekiyor, böylece Vi benimle birlikteyken The Ghost'a gönderebileceği tüm metinlere cevap verebilsin.

Programı hala geliştirme aşamasında olduğum için kurulum basit, ama karmaşık bir şeye ihtiyacım yok, sadece The Ghost gibi davranıp onu kızdırmak için bir şeye ihtiyacım var.

Ona bazı temel komutlar veriyorum, istediğim şeyler.

Şu anda tek ihtiyacım olan, Vi'nin The Ghost'a söyleyebileceği her şeye uyacak şekilde önceden girilmiş bazı metinleri uyarlayıp, konuyu daha iyi kontrol edebilmek için sohbeti başka yöne çekmek.

Memnun kaldığımda ve her şey hazır olduğunda, kendimi hazırlıyorum.

Duş alıp üstümü değiştiriyorum. Neredeyse kot pantolonumu giyecektim, ama onun yerine özel dikim pantolon ve beyaz gömlek giyiyorum. Sırt çantamı da yanıma alacağım, bu yüzden içine siyah, hafif bir kazak koyuyorum. Ne olur ne olmaz...

Bir parça daha giysi ekliyorum... tabii ona giysi denebilirse. Sonra

Enzo'dan gelen kolonyayı da çantama koyuyorum.

İşten çıkıp direkt oraya gideceğim için bu tarzı tercih ediyorum.

Hayalet sırt çantamda.

Tabiri caizse.

Dürüst olmak gerekirse, bana çıkma teklif etmesine şaşırdım. Onun sözleriyle dalga geçmeyi, şakalaşmayı seviyordum, ama bir randevu ya da sadece bir içki içmeyi hedeflemiyordum. Hepsi onun fikriydi.

Aslında vazgeçmek üzereydim, ama yine saat altıda buluşalım diye ısrar etti.

Ve Vi, asla hayal kırıklığına uğratmak istemediğim biri. Dürüst olmak gerekirse, onu görmek istiyorum.

Çatı katından çıkıp kapıyı kilitleyerek metroya doğru yürüyorum. Hava yumuşak ve ılık bir öğleden sonra.

Vi için yağmur ya da kar fırtınasına bile göğüs gererdim.

Ama evet, hayır demeliydim. Her ne olursa olsun, uydurma planlarla nazıkçe reddetmeliydim... Sadece Isaac bir daha bir şey yaparsa, benden yardım istemesini engellemek istemiyorum. Sadece onu görme şansını kaçırmak istemedim.

Evet, yine aynı konuya döndüm. Her şeyin gerçek gerçeği.

Saat altıdan biraz önce ofisine varıyorum. O geç kalmış. The Ghost'a mesaj yazmadığını biliyorum, bu yüzden çalışıyor olmalı ve tabii ki bir mesaj alıyorum.

VIOLET: *Çok üzgünüm! Gecikeceğim. 7'ye yakın. Barda buluşabilir miyiz?*

Ben: *Hazır olduğunda iş yerinin önünde görüşürüz.*

Beklerken, ofislerin yanındaki binaya yaslanarak AI mesajlaşma programında bazı ayarlamalar yapıyorum.

Böyle şeyler yaptığımda zamanın akıp gitmesi çok kolaydır ve kapı açıldığında saat yediyi biraz geçmiştir. Vi dışarı çıktığında libidom ve kalbim birdenbire hızlanır.

Düşük topuklu ayakkabılar, diz üstü dar siyah eteği ve mavi saten gömleği, önü fiyonkla bağlanan gömleği bana seksi geliyor.

Saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış ve fiyonku çözerek saçlarını güzelce sarkıtıyor, altındaki ilk üç düğmenin açık olduğunu göstererek bana hoş bir dekolte görüntüsü sunuyor.

Ve bu hareketin ve düğmelerin sadece benim için olduğunu, sıcak olduğu için olmadığını düşünerek bir an kendimi kaptırıyorum.

Beni gördüğünde gülümsemesi her şeydi. İçimde bir sıcaklık dalgası, karnıma bir yumruk ve sikime bir okşama.

Siktir, bir kez daha Jack'in elindekini görmediğine inanamıyorum.

Ben olsam asla. Asla olmazdı.

Onun ilgisini çekmek, onu yanımda tutmak için her şeyi yapardım. Ve o, Violet'in sadık biri olması nedeniyle çok fazla çaba gerektirmeyecek kadar derin bir bağ kurmuştu.

İçimdeki karanlık taraf çirkin yüzünü gösteriyor.

Peki, neden The Ghost'tan hoşlanırken seninle buluşuyor?

Ya ikimizi de seviyor, benim iki yönümü de seviyor, ya da sadece onun fikrini seviyor, gerçekte olanı değil.

Ama o gülümseme... karmaşık bir şey ifade ediyor ve ben onu açgözlülükle içime çekip, kendi gülümsememle cevap veriyorum.

Ona sarılırim, dokunmak için bir bahane olarak. "Aptal patronun bakıyorsa diye."

"Sakın bana ilişkinin o yıpranmış kısmına geldiğimizi söyleme?" Gülüyorum. "Büyük bir gösteri yaparsam tutuklanabilirim."

"Gerçekten mi? Ne yapardın?"

Sesindeki ilgi gerçek ve kendimi dikkatli olmaya zorlamam gerekiyor. Bu yüzden, onun hafif meydan okumasından uzaklaşıyorum. "Emin değilim. Bir kızı yanağından öptüğün için hala tutuklanabilir misin?"

Ama Vi, önümüzdeki yolu işaret ettiğimde kabul ediyor. Önerdiği bara varmamız uzun sürmeyecek ve ben keşke yol uzun olsaydı diyorum.

"Eğer evli değilsen?" Sesinde şok olmuş gibi bir ton var.

Başımı sallıyorum. "Eminim hala ölüm cezası vardır. Ben kendini kaptırmayı sevmeyen bir adamım."

Kolumu okşadı, eli biraz uzun süre kaldı. "Bu yüzden seni seviyorum, Cade."

"Erkeksi ve cesur mu?"

"Güvenilir ve ağırbaşlı."

Birlikte yürüyoruz. "Lanet olsun, kızım, biraz sakın ol. Sanırım o içkiye ihtiyacım olacak."

Orlo Park'ın kenarlarından geçerek ilerliyoruz. Eski depolar, insanların yere oturup gölgede serinleyebilecekleri yerler sunuyor, ağaçlar ve çalılar da buraya vahşi ve doğal bir görünüm katıyor. Sanki doğa birdenbire ortaya çıkıp şehrin bir bölümünü geri almış gibi.

Sanırım sonunda depo alanlarını yazın geçici barlara dönüştürmek ve oturma yerleri koymak istiyorlar, ama şu anda burası Central Park'ın karışık, doğal kısımları gibi, evcilleştirilmemiş ve vahşi.

Burası gece olunca olanaklarla dolu bir yer.

İşinden bahsederken biraz gergin görünüyor, işinin hassas bir denge olduğunu ve bir gün nerede olmak istediğini anlatıyor.

Onun sesine doyamıyorum. "Isaac gibi insanlar mı?"

"O bir sorun, biliyorum. Ama senin sayende, bununla başa çıkabiliyorum. Başa çıktığımı sanıyordum, ama o hacker, The Ghost, hacklediği reklam Isaac'ı bir sürü belaya soktu ve ekip bu sorunu benim önerdiğimden biraz farklı bir şekilde ele aldı. Ama görünüşe göre başka şeyler de oluyor... yani... o itibarını pek umursamıyor gibi görünüyor

. Ama Şimdi bir erkek arkadaşım var, ortaya çıkan bir erkek arkadaş..." Vi omuz silkiyor.

"Yardıımı oldu mu?"

Kız başını sallar. "Evet, ve tekrar teşekkür ederim." "Ama başkaları da olacak."

"Onun gibi insanlar her zaman olacak, Cade, ama gelecekte, eğer her Şey yolunda giderse, doktora programına kabul edilirse, kimin için çalıŐacaĐımı seçebilirim. Bir fark yaratmak istiyorum."

"Bir gün kendi iŐını kurabilirsin."

"Hayır, teşekkürler. Ben arka planda daha iyiyim." Gülüyorum. "Sen solmuŐ bir iek değilsin, Violet."

"Hayır, ama ben bir sanatçı da değilim. Arka planda olmayı seviyorum. gerçek iŐın yapıldığı yer. Ve bu egolar iyi Şeyler yapmaya teŐvik edilebilir."

Siktir. O bir idealist.

Sanırım bunu zaten biliyordum, tahmin etmiştim, ama bu kanıtı.

Ben alaycıyım. O bir fark yaratmayacak, gerçekten, çünkü o egolar... hepsi kendilerini hayranlıkla izliyorlar.

Ama yine de, birisi bir fark yaratabilecekse, ben paramı Vi'ye yatırırdım.

Bara yaklaŐıkça, park arkamızda kalırken, gerginliğim artıyor. Ama onunla birlikte olduğum için gergin değilim, kim olduğumu anlayacağından gerginim.

Sesim, alaltmış olsam bile, hala benim sesim ve o bir noktada bunu anlayacaktır.

Bu yüzden The Ghost olarak glmeyeceğim. Kontrol etmesi çok zor.

Ama bir süre birlikte oturacağız ve bu, onun bunu anlaması için yeterli bir süre, yeterli bir birliktelik olabilir.

Bu benim kontrolüm dışında bir şey, bu yüzden ona barın kapısını açarken, önümde beni bekleyen güzel zamanlara odaklanmaya çalışıyorum. Ve öyle de olacak, çünkü Violet eğlenceli biridir.

"Sen bir masa bul, ben içkileri alayım. Ne istersin?" Omuzlarını silkiyor. "Brooklyn'deyiz, tabii ki Manhattan." "Tabii ki."

Bara gidip iki tane sipariş ediyorum. Beklerken mesajlarımı kontrol ediyorum ve tabii ki Vi, The Ghost'a mesaj atıyor.

vi2L: Dışarıda olduğumu bilmen gerektiğini düşündüm. Etrafta seksi erkekler var.

Kaşlarımı kaldırırım. ~

Etrafta seksi erkekler mi? "Seksi bir erkekle dışarıda" değil mi? Ama o telefonuna eğilmiş, mesajı yazıp silmiş gibi görünüyor ve ben onun çok dürüst olmaktan bu hale geldiğine inanmayı tercih ediyorum.

Bahse girerim, önce muhtaç ya da savunmacı bir tavırla başladı, sonra fikrini değiştirdi ve The Ghost'a benimle çıktığını söylemek yerine, kasıtlı olarak belirsiz ve imalı bir şey söyledi.

Çünkü onu istediğim yerde, karışık, kafa karışık, özlem dolu, benim bir hayalet gibi ortadan kaybolacağımdan korkuyor.

Dürüst olmak gerekirse, benimle dışarıdayken alter egomu düşündüğü için eğlenmeli miyim yoksa gücenmeli miyim, emin değilim.

Ama bu sefer cevap vermiyorum, botun cevap vermesine izin veriyorum.

GHOST: Nerede olduğunu biliyorum. Onunla dışarıdasın, ağzında benim sikimi düşünüyorsun, değil mi?

Vi2l: *Kendinden çok eminsin.*

Ghost: *Senin ıslak olduğun kadar eminim. Benim amını yaladığımı düşünüyorsun. Ama bu gecenin sonunda dizlerinin üzerine çökecek olan sensin. Beni taparcasına.*

Vi2l: *Tabii, tapacağım.*

Ghost: *Seni eğip sikimi kışına sokacağım.*

Gülümsüyorum ve içkilerin parasını ödüyorum.

Al gerçekten çok iyi, kendim söylüyorum ama. Önemli ipuçlarını aldı ve benim söyleyeceğim şeylere benzer yanıtlar verdi.

Aslında, oldukça yakındı.

Bunu başarabilirim ve eğer o da benimle birlikteyse, The Ghost'a mesaj atarsa, fark edebileceği benzerlikler tesadüften ibaret olarak görmezden gelinecektir.

Telefonumu kaldırdım.

İçecekleri toplayıp, onun seçtiği masaya yöneldim.

Kurabiye kavanozunu geri koyarken yakalanmış gibi kızardı ve telefonunu masaya yüzüstü çevirdi.

Ve ne mutlu ona, gözlerime bakamıyor.

Tam o sırada telefonu titrer, ben de kadehimi onun kadehine tokuşturup bir yudum alırım.

"Jack gittiği için evim çok sessiz."

O da başını sallayarak, "Artık durmadan video oyunu oynamak yok," diyor.

Ancak, telefonunu eline alıp bakarken yanaklarının pembeye dönmesi, soğukkanlı tepkisini bozuyor.

Telefonu işaret ederek başımı sallarım. "Önemli bir mesaj mı?"

Gözleri büyür, yutar, boğazı yukarı aşağı hareket eder. "Lia biraz sıkışmış durumda, ama bekleyebilir."

Kahretsin, botun ona ne dediğini gerçekten merak ediyorum, onu bu kadar kızartacak ne dedi?

Biraz daha konuşuyoruz, ben konuyu uzatıyorum, ama o telefona bakmaya devam ediyor, nefesi düzensiz, sonunda ona acıyorum. "O kadar mı kötü?"

"O iyi olacak, ben şimdi seninleyim. Kaba değilim."

"Saçmalama, Vi. Arkadaşına cevap vermelisin. Yanında sadece ben varım."

"Ama..."

"Bütün gece bunun için endişeleneceksin."

Violet başını sallar, yüzü daha da kızarır ve titrek parmaklarıyla bir mesaj yazar. Telefonu tekrar titrer ve neredeyse düşürür. "Tuvalete gitmem lazım. Özür dilerim."

Ve ayağa kalkar, aceleyle dışarı çıkar, telefonuna yine bir şeyler yazar.

Gülümsemeyi saklamaya çalışıyorum ve o gözden kaybolana kadar bekledikten sonra telefonumu çıkarıp mesajları kontrol ediyorum.

Görünüşe göre, onun saygın Cade Maddox ile randevuda olduğunu umursamayan pis bir herifim.

Bir dakika, bu bir randevu değil mi?

Her neyse, neden aceleyle çıktığını, neden kızardığını ve telaşlandığını anlıyorum.

Her şey çok mantıklı.

Hayalet ona külotunu çıkarmasını, parmağıyla kendini tatmin edip kokusunu üzerine bulaştırmasını ve hiçbir şey olmamış gibi davranmasını söylemiş.

Otomatik yanıtı geçersiz kılıyorum. Sadece kendi mesajımı

göndermek için. BEN: *Külotunu çıkardın mı?*

Vi2l: *Evet.*

Ben: *Kendine dokundun mu?*

Vi2l: *Evet.*

Ben: *Sen benimsin. Onun değil. Benimsin. Masana döndüğünde eteğini yukarı çek, böylece çıplak kal. Bacaklarını ayır ve kazara onun bacağına dokun. Sonra kendini neredeyse orgazm olana kadar okşa. O noktaya gelmeden dur, anladın mı?*

Vi2l: *Evet.*

Ben: *Sonra onun bardağına dokun, kirazını çal, umurumda değil, ama içkisini bitirene kadar bekle.*

Vi2l: *Ya kirazını yerse?*

Ben: *Seninkini ye ve parmaklarını yala. Parmaklarını ağzında görmek istiyorum. Yap şunu.*

Telefonumu kaldırıp içkimi yudumlarırken etrafa bakıyorum. Burada açığa çıkabilir. Masa altı ne bardan ne de yakından görülebiliyor, ama yine de herhangi bir görüşü engellemek için sandalyemi biraz kaydırıyorum.

Bu, onu penceresinin önünde durdurduğum gece gibi değil. Ben göremiyorsam, başkalarının da görmesini istemiyorum.

Röntgencilik seksi, başkalarının görmesini seviyorum, ama sadece ben de görebiliyorsam. Ve tercihim her zaman özel izleme. Ama sanırım Vi görülmek istiyor ya da bu fanteziye yarı yarıya aşık. O yüzden, onun tatlı noktasını bulana kadar ona müsaade edeceğim.

O geri döner, benim hareket ettiğimi neredeyse fark etmez, ama oturduğunda ona çok hafifçe yaklaşırım. "Biraz gürültülü."

O, Ghost'un istediği yeri bulmaya çalışarak koltuğunu hareket ettirirken başını sallar. Violet'in zihninde, şüphesiz çok açıkta olduğunu düşünüyordur, ama kıvrılarak eteğini yukarı çeker.

Uylukları benimkine değdiğinde penisim sertleşir. "Burada daha iyi koltuklar lazım."

"Evet, öyle," diyor, biraz nefes nefese.

İşten başlayarak küçük bir sohbet yapıyoruz ve o da sohbe te katılıyor.

Benim söylediklerimin çoğu saçmalık çünkü ona gerçekte ne iş yaptığımı söylemiyorum, ama programlama veya tamir işleri söz konusu olduğunda çoğu insanın ilgisini kaybettiğini biliyorum.

Ve bunu uzatıyorum. İçkimi yavaşça yudumluyorum.

O biraz daha hareket etmeye başlar ve biz sohbetimize devam ederiz, ya da ben devam ederim, ama bu çok zor olur çünkü o yaptığı şeye o kadar dalmıştır ki.

Gölmek istiyorum. Bana ne yaptığı belli ve tahrik olduğu da ortada.

Okulu, arkadaşları, ailesi hakkında sorular soruyorum, sanki onu daha iyi tanımaya çalışıyormuşum gibi, zaten yarısını bildiğim şeyleri soruyorum, ama aslında şu anda umurumda değıl. Onunla ilgili her şeyi bilmek istiyorum, ama şu anda değıl. O kadar çekici ve hem orgazma ulaşmaya hem de bundan kaçınmaya çalışırken değıl.

O kıvranıyor ve ben onun kendini unutacak mı diye görmek

istiyorum. Bunu en az kırk dakika sürmesi için uzatıyorum.

Kız içkisini yudumluyor ve ben duraklıyorum, garson yanımızdan geçerken iki tane daha sipariş ediyorum.

Kız, olabildiğince çok sipariş almaya çalıştığı için pek dikkat etmiyor, bu da benim için sorun değıl. Ama Vi'nin boş bardağını alıyor.

Vi'nin nasıl yaklaştığını görebiliyorum ve sonunda, sonunda ona acıyorum ve içkimi de bitiriyorum.

"K-kirazını alabilir miyim?"

"Tabii."

"Ben..." Gözleri büyüdü ve elini uzatıp bardağıma, parmaklarıma dokundu, kirazımı alıp ağzına attı ve çiğnedi.

Sonra parmaklarını ağzına sokup emiyor, maraschino'yu yutuyor ve sonra yavaşça kalkıyor, kalkarken de kıvrılıyor. "Ben... tuvalete gitmem lazım."

"İyi misin?"

"Kirazı yememeliydim. Ben..." "Git."

Koşarak uzaklaşır.

Ama geri dönmüyor. Aslında, o sırada ikinci içkimi bitiriyorum. Sonunda saate bakıyorum. Sonra telefonuma bakıyorum.

Al tarafından yönetilen metin akışı arızalı ve bu iyi bir şey değil.

Bir şekilde kablolar karışmış ve şimdi Jack'i kızdırmak için kurduğum otomatik yanıtla Vi'ye cevap veriyor.

Her şey gerçekten karışmış ve çok tuhaf bir hal almış.

Dışarıda bir manyak olduğunu düşünerek saklanıyor olmalı. Ve belki de eski güvenilir Cade bile onu kurtaramayabilir.

GH0ST: *Pembe tavşan kostümü giyen bir adamla sevişirken, o eski şarkıyı, "I'm Too Sexy"yi söylediğini gerçekten görmek istiyorum.*

Hayalet: *Right Said Fred'in tüm hitlerini söyle, kızım. Onları yüksek sesle ve gururla söyle ve pembe bir kırbaçla ona şaplak at.*

Ghost: *Beni de şaplakla, şaplakla, şaplakla, çünkü bu çok tahrik edici.*

Ghost: *Bu beni çok tahrik ediyor. Sen de öyle misin?*

OOOH, evlat.

Hepsini kapattım.

Kahretsin, bunu

kaydetmem lazım. BEN:

Korkuyor musun?

UZUN BİR SESSİZLİKTEN SONRA, mesaj atar.

Vi2L: *Right Said Fred kim?*

GÜLÜYORUM.

BEN: *Eski bir tek hitli grup.*

Vi2l: *Gerçekten tüm bunları yapmamı mı istiyorsun?*

Ben: *Dikkatini veriyor musun diye kontrol ediyordum.*

Vi2l: *Elbette dinliyorum.*

Ben: *Seni başka bir erkekle görmekten hoşlanmıyorum. Az önce masanın altında kendine dokundun. Bu hoş değil.*

Vi2l: *Sen söyledin.*

Ben: *Şimdi de randevunu bırakmanı söylüyorum. Gizlice çık ve eve yürü.*

Vi2l: *Ama bunu yapamam. Cade çok iyi biri ve bu yanlış olur.*

Ben: *Yanlış olmak iyi hissettirir. Nazik olmasını mı istiyorsun, yoksa beni mi?*

CEVAP VERMİYOR.

Vi2L: *Bu bir ültimatam mı?*

Cevap vermemesini sevdim, bu yüzden ipi daha da sıktım.

BEN: *Neyse o. Yap şunu. Hemen.*

Vi21: *Tamam.*

Ben: *Seni sürekli izleyeceğim.*

Yirmi Beşinci Bölüm

VIOLET

SALLANIYORUM. Bir an için, Hayalet'in aklını kaçırdığını sandım. Ama o kızgındı, kıskançtı, beni sınıyordu.

Cade'i kıskandığı düşüncesi içimi kemiriyor. Başka bir erkek olsaydım, ben de onu kıskanırdım.

Cade yakışıklı, komik, zeki ve iyi biridir. Uzun boylu ve koşucu gibi iyi bir fiziği vardır.

Ve Hayalet, ondan gizlice kaçmamı istiyor. Ben istemiyorum.

Cade'i seviyorum.

Sanırım... Sanırım ona aşık oldum, beklenmedik bir şekilde ortaya çıkan, Jack'le birlikteken bile orada olan küçük bir aşk.

Ama The Ghost'un pisliğine ve karanlığına bağımlıyım.

Banyoda uzun süre kalıyorum.

Bunu gerçekten yapacak mıyım? Bağımlılık var, ama kabalık da var.

Gitmem, bu bağımlılığa boyun eğmem anlamına gelir ve aynı zamanda çok kaba bir davranış olur.

Yapmam gereken şey, Cade'e kendimi iyi hissetmediğimi söyleyip eve gitmek. Ama...

The Ghost'u daha çok istiyorum.

Bir iç çekerek ellerimi yıkayıp tuvaletten çıkıyorum.

Tuvaletlerin yanında bir yan giriş var ve oradan çıkmaya karar veriyorum. Cade'in yanından geçip ön kapıdan çıkmaya cesaret edemiyorum. Beni görebilir. Daha kötüsü, pes edip ona geri dönebilirim.

Ama ona bakıyorum, telefonunda bir şey kontrol ediyor, çantası yanında açık duruyor ve gözlüklerini takmış. Muhtemelen işle ilgili bir şey.

Suçluluk duygusunu bastırarak gizlice dışarı çıkıyorum ve kendimi onun anlayacağına ikna ediyorum. Ona telafi edeceğim, tekrar dışarı çıkacağız ve bu sefer telefonumu kapalı tutacağım. Ya da sessize alacağım.

Ona kendimi kötü hissettiğimi ve gitmem gerektiğini söyleyeceğim.

Bu çok saçma. Mahkemede asla geçerli olmaz, ama ben zayıf ve acınası biriyim, bu yüzden geceye karışıyorum, çantam Cade'in masasında olduğu için telefonumun yanımda olmasına seviniyorum.

Telefon kılıfında acil durum anahtarları var, bu sayede daireme girebileceğim ve Cade'i arayıp ona...

Telefonum titrediğinde

duruyorum. CADE: *Her şey*

yolunda mı?

SİKTİR.

Cevap vermiyorum. Bunun yerine, çok yanlış bir şey yapıyorum. Hayalet'e mesaj atıyorum.

BEN: *Dışarıdayım. Cade'i orada tek başına beni beklerken bırakmak kendimi berbat hissettiriyor. Geri dönmeliyim.*

DÖNMEYE BAŞLIYORUM, ama telefonum çalıyor.

GHOST: *Onu unut. Yürü. Şu bara git...*

BAŞKA BİR MESAJ GELİYOR, bir adres.

GHOST: *Bir içki sipariş et. Otur, en fazla iki tane, ama uzun süre iç. Ben seninle iletişime geçeceğim.*

Ona neredeyse cevap yazıyordum, ama yazmadım. Bunun yerine, istediğini yaptım. Karanlık bir köşe bulup oturdum. Bir Manhattan daha sipariş ettim, telefonla ödeme yaptım ve yudumladım.

Bekliyorum. Telefonumla oynuyorum, Cade'den aynı şeyi soran başka bir mesaj geldiğini görünce sinirleniyorum, ama onu da görmezden geliyorum.

Ben berbat bir insanım, Cade gibi birinin dostluğunu bile hak etmeyen biri.

İkinci içkimi sipariş ettiğimde, kendilerini tanıtmak isteyen iki erkeği savuşturmuş olmama rağmen, onlara göre bir saatten fazla süredir buradayım.

Geçen her dakika işkence gibi ve ben gerçekten ne yaptığımı bilmiyorum.

Bu tam bir delilik.

The Ghost'un neye benzediğini bile bilmiyorum ve bu bir ilişki meselesi değil, bu seks. Ahlaksız seks.

Benim için çok yaşlı olabilecek, eski sevgilimin kardeşi olduğu için yanlış seçim olabilecek, benim için kesinlikle fazla iyi olan, ama hoşlandığımı düşündüğüm, belki gerçek bir ilişki kurabilirim dediğim birini, bunun için terk ettim.

Tek başıma bir barda oturup, içki içip, belki birinin bana mesaj atmasını bekliyorum.

Her şey acınası bir hal aldı.

Dakikalar geçiyor ve içkiyi yavaşlatıyorum. Sonra bir shot sipariş ediyorum. Bu bir içki değil, bir shot ve uzun sürmesi için bardağıma döküyorum.

Çünkü burada üç saattir
oturuyorum. Saat. Üç.
Yatağıma girme vaktim yaklaşıyor.

Kahretsin.

Ama sonunda, sadece çok sulu bir yudum kaldı ve onu
yutuyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum.

Bu yüzden

bekliyorum. Ve

bekliyorum. Ta ki...

*GHOST: Şimdi git ve arkana bakma. Buraya gelirken Orlo Park'tan geçtin.
Evet, işten çıktığından beri seni takip ediyorum. İki blokluk bir şehir
parkı. Ve kapalı. Oraya git.*

Vi2l: Ya orada biri varsa?

Ghost: Kesinlikle biri orada olacak.

TIRSIYORUM.

Saat geç oldu ve ben
yalnızım. Parka
yaklaşıyorum.

Greenpoint'in bu bölgesi hala sanayi bölgesi ve geceleri hiç kalabalık
değil. Aslında, etrafta kimse yok. Park ise karanlığın ağzı gibi, şehir
sesleri arasında yaprakların hışırtısı onu olması gerekenden daha boş,
daha yalnız yapıyor.

Nefes alıp kapıdan geçiyorum, asma kilit açılmış, zincir çözülmüş,
kapı aralık.

Normalde bu saatte ve tek başıma gece parkta yürümezdim. Ama
aslında tek başıma değilim, değil mi?

Hayalet'in beni o barda oturtup bir planı olmadan bırakması imkansız.

Bana bir şey olmasına asla izin vermezdi. Benim istemediğim bir şeye.

Ve o benim fantezilerimi biliyor.

İçeri giriyorum, karanlık beni yutuyor. Cade ile gittiğim kenardaki yol değil, beni merkeze götüren dolambaçlı yolu takip ediyorum.

"Cade'i düşünme," diye fısıldıyorum.

Etrafta kimse yok, sadece yakın mesafeden gelen şehrin sesleri ve...

Yine titriyorum.

Hava soğuk değil. Akşam, hafif bir serinlik dışında yeterince sıcak, ama içim buz gibi. Ben ateş gibiyim.

Bir şey beni irkiltir.

Bir dalın kırılma sesi duyulur ve ben dönüp bakarım, telefonum titrerken neredeyse çığlık atarım ama gölgeler dışında hiçbir şey hareket etmez.

Mesele şu ki, parkların açılış saatleri ve kapıları olması, insanların buraya gelmediği anlamına gelmez. Yalnız olduğum anlamına da gelmez.

Ve Hayaleti saymıyorum. Onun

burada olup olmadığını bile

bilmiyorum.

Herkes olabilir.

Ya da hiç kimse.

Titreyerek cebimden telefonumu çıkarıp mesaja bakıyorum. HAYALET:

Güvenli kelimenizi unutmayın.

"BU YARDIM OLMUYOR," diyorum, biraz daha yüksek sesle. K    k bir h    r  k bo  azımı keserken, "Ya sen de  ilsen?" diye f  s  ld  yorum.

Ama mesaj d    ında hi  bir   ey yok.

Telefonumun fenerini a  tım ve birkaç adım   n  m   ayd  nlattı. Tam olarak bulundu  um yeri ayd  nlattı.

Siktir...

Teredd  t ederek, buradan   ıkmaya karar verip adımlarımı hızlandırırım. Hayalet bir   ey yapacaksa, yapardı.

Hareket ederken, omurgamdan bir tedirginlik dalgası ge  er. Biri beni takip ediyor.

Bir ayak sesi. Yaprakların   ıt  rtısı. Hafif bir nefes sesi.

D  n  p telefonumun       n   sallıyorum.

Hi  bir   ey yok.

Geri d  n  p adımlarımı hızlandırıyorum.

Mesele   u ki, park   ok b  y  k de  il, ama k    k de de  il. D            de, birkaç blok, birinin beni yakalaması i  in yeterli... Hayalet d    ında birinin. Bana zarar vermek, incitmek isteyen birinin. Hayalet'in beni bulamaması, g  zden kaybetmesi i  in yeterli.

    nk   mesaj atmaya devam etmez miydi?

Kendini belli etmez miydi?

Aceleyle y  r  yorum, solumda bir sokak lambası g  r  yorum, bu y  zden yoldan   ıkıp, engebeli zemine ge  iyorum.

Aya  ım bir a  a   k    ne takılır ve d    erim, telefonum d    erken kayar ve d             engellemek i  in ellerimi uzatırım.

Kalkmaya ba  larken kalbim deli gibi atıyor.

A  ır bir y  k   zerime d    er ve beni tekrar yere yap    tırır.     lık atmaya   alı  ırım ama eldivenli bir el a  zımı kapatır.

"Söyleneni yap." Hayaletin sesi kaba ve alçak, bir fısıltı gibidir. "Dizlerinin üzerine çök."

Başımı sallayarak dediğini yapıyorum ve sonra eteğimi belime kadar çekiyor.

Kaba, eldivenli parmaklar amımı sertçe okşuyor, içimden zevk dalgaları geçiyor.

Bir parmağını içeri soktu ve ben inledim.

"Islak. Güzel. Pis, kirli kız. Tecavüze uğramak için yalvarıyor."

"Evet..."

"Kapa çenenini."

Çekip çıkıyor, sonra üzerime eğiliyor, gömleğimi çekiyor, bir düğmeyi koparıyor ve sütyenimle birlikte aşağı itiyor, böylece kollarım sıkışıyor, göğüslerim ortaya çıkıyor.

Telefonumun ışığında kendimi görebiliyorum, hareket ederken ışığı engelleyen siyah spor ayakkabılarından biri ve fermuarının sesi havayı dolduruyor.

Hayalet at kuyruğunu yakaladı ve beni dizlerimin üzerine çekti, penisi oradaydı, büyük, sert, ucunda ön sıvı vardı.

Bütün vücudum kasılır. "Hayır..."

diye homurdanır. "Evet."

Sonra saçımı çekip ağzımı zorla açıyor. Penisi girmeye hazır.

"Söyleyecek bir

şeyin var mı?"

"Hayır."

"İyi." Penisini ağzıma sokar, beni boğar ve nefes almaya vaktim olmaz.

Beni doldurur ve boğazımın en arkasına kadar iter, beni boğar.

Durmuyor. Neredeyse tamamen dışarı çıkarıyor ve sonra tekrar tekrar tamamen içeri sokuyor.

O beni doldururken, tüketirken nefes alamıyorum ve bunu seviyorum.

Klitorisim şiddetle zonkluyor. Kendime dokunmak istiyorum, onun emirleri canı cehenneme, ama kollarım gömleğim tarafından sıkışmış durumda ve tüm düğmeleri koparmamak için yeterince bilinçliyim.

Eldivenli parmakları kafamı ona doğru iterken saç derime batıyor, penisi boğazıma giriyor ve ben direniyorum.

Salya akıyor, her bir parçam onun saldırısına karşı sevinç ve heyecanla karışık korkuyla patlıyor.

Penisi seğiriyor, büyüyor gibi görünüyor.

Siyah gözlerimin önünde patlamaya başlar, kaslarım gevşer.

Mücadele yavaş yavaş kaybolurken, ben ona daha da bastırıyorum, bilinç kaybolurken daha fazlasını istiyorum.

Ama bilinç kaybı beni tamamen ele geçirmeden önce, beni çimlere ve toprağa itiyor.

Orada yatıyorum, öksürüyor, nefes nefeseyim ve o hareket ediyor, beni sertçe önüme atıyor ve toprak göğüslerime yumuşak ve serin bir şekilde baskı yapıyor.

Gömleğim mahvolmuş olmalı, sütyenim hala kollarımı tutuyor ve ben düzgün düşünemiyorum.

İçgüdülerimle hareket ediyorum. Kalkmaya, ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ve neredeyse başaracağım, ama o beni tekrar yere atıyor, bu sefer daha sertçe, bacaklarımı ayırarak beni kalçalarımından tutup yüzüstü, kığım yukarıda, ıslak ve açıkta kalan tenime esen serin rüzgârın tadını çıkaracak şekilde çekiyor.

Sonra beni yalıyor.

Bu saf kadife sıcaklığı, ağızıma girdiğinde hissettiğim basınçtan farklı. Bu neredeyse baştan çıkarıcı, ta ki klitorisime ulaşp ısırana kadar.

Yüksek sesle

inliyorum.

"Kapa

çeneni."

Emir içimden geçiyor, yoğun. Dokunduğu her yeri heyecanlandırıyor ve ben, o keskin ısırıkla dalgalar halinde boşalırken çığlığımı yutuyorum.

O keskin ısırık.

Yalıyor, emiyor ve biraz daha yalıyor. Her dokunuş bir ihtiyaç ve arzu katmanı. Ve o eldivenli parmaklar içime girdiğinde, özlem ve erotik kıvılcımların denizine dalıyorum.

Başka bir küçük orgazm gelir ve parmaklarını kancalar, aniden piston gibi içeri ve dışarı itip çeker, ben titreyene kadar.

Bir çığlık kopar ve ne olduğunu bile anlamadan, tüm vücudumu saran, beni tamamen yiyip bitiren, kemiklerime kadar işleyen, çılgın bir orgazm gibi, neredeyse bayılmak üzereyim.

Sonra yavaşça çekilir ve parmaklarıyla kıcıma boyar.

İlk başta, daha önce hiç yapılmamış bir şey yapacağını düşünüyorum. Daha önce kimse oraya girmedir. Hazır mıyım bilmiyorum.

Ama eli yasak bölgeyi geçip saçımı tutuyor, arkamda diz çöküyor ve neredeyse acıtacak kadar sert bir şekilde amıma giriyor.

Ben homurdanırım. Sonra o beni sikmeye başlar ve bunun benim değil, onun zevk yolculuğu olduğu açıktır. Beni bir seks oyuncağı gibi kullanıyor, ona zevk vermek için orada olan bir şey gibi, ve benim heyecanım kabarıyor.

O sert, acımasız ve ben bunu çok seviyorum.

Bana sormadan hareket ettiriyor ve parmağını kıcıma sokuyor, sonra ikinci parmağını da sokuyor, beni genişletiyor ve o istediğı kadar sert bir şekilde amıma girerken ben titriyorum. İçimdeki o şeyi vuran uzun vuruşlar, yoğun bir zevk dalgasıyla yankılanıyor.

Boşalmaya başlıyorum ve aynı vahşi, kemiklerin derinliklerine kadar yayılan şey, vücudumun her yerinden yayılıyor ve geri dönüyor.

Ve o çekiliyor.

Sonra kıcıma giriyor ve başımı aşağı itip orada tutarken, kendini bırakarak kıcımı sikiyor.

Bunu daha önce hiç yapmadığımı umursamıyor. Benim için iyi olup olmadığını umursamıyor. Sadece kendini umursuyor.

Yavaşça içeri girmesinden, içimde kendini tutmasına, artık daha sert, daha derin, daha güçlü olan itişlere kadar, yavaş yavaş hızını artırıyor.

Bu çılgın bir yolculuk ve denemek istediğim ama hiç cesaret edemediğim bir şeydi ve hayal edebileceğim her şeyin ötesinde.

Garip, ateşli, iyi ve onu her yerde hissedebiliyorum, bana çarptığında dokunduğu her şey o kadar yoğun bir şekilde iyi ki alevler içinde kalıyorum.

Orgazm en yoğun şey... Düzgün düşünemiyorum bile... Çok farklı ve bağımlısı oldum.

Ve o umursamıyor.

Umursamıyor.

Bu onun zevki, benim değil, beni sürerken bir elini kalçama koyuyor.

Kullanılıyorum, istismar ediliyorum, orgazm olsam bile, sonra o derinlemesine vuruyor ve içime boşalıyor.

O çekilir ve beni bırakır, ben de yere yığılırım.

Telefonum titrer ve titreyerek ayağa kalkarken, onun gittiği aniden anlaşılır.

Işık hala telefonumdan geliyor, ama üzerinde bir şey var, onun kokusunu andıran yumuşak bir şey, sanki üzerine kokusunu sıkılmış gibi.

Telefonumun küçük ışığına bakıyorum. Neredeyse

çıplakım ve gömleğim mahvolmuş, kirlenmiş.

Yumuşak şey bir üst, bir kazak, siyah ve logosu yok. Hem yeni hem de onun gibi kokuyor. Sanki onun kokusuyla ıslanmış gibi.

Onu giyerken küçük bir hıçkırık

yükseliyor. Telefonuma

bakıyorum.

GH0ST: *Neyse ki seni utanç içinde eve yürümek zorunda bırakmıyorum. Kazak giy. Benim gibi kokmanı istiyorum. Seks gibi. Spermimin kışından, ön sıvının da amından akmasını istiyorum. Senin sıvılarının da orada olmasını istiyorum.*

Ghost: *El fenerini kendine tut ve dön, böylece seni sikmenin güzel hasarını görebileyim.*

TİTREYEREK, bunu yapıyorum.

Telefonum yine titriyor.

Etrafıma ışık tutuyorum ama hiçbir şey görmüyorum.

O da yorum yapmıyor.

GH0ST: *Güzel. Lanet süveteri giy. Üstünü çıkarma. Arkana bakma.*

İSTEDİĞİ GİBİ YAPARIM, tekrar arkama bakma dürtüsüyle mücadele ederek.

Parkta telefonun ışığını parlatmamı görmezden geldi, ama geriye dönüp ona bakmamı hoş göreceğini sanmıyorum.

Orpheus gibi, eve kadar geriye bakma dürtüsüyle mücadele ediyorum. Ondan farklı olarak, ben bakmıyorum.

Hayaletin arkamda olduğunu biliyorum. Bir yerlerde.

Eve vardığımda aynaya bakıyorum.

Az önce olanlara benziyorum. Sanki parkta —fantezi tecavüz—parkta.

Bende bir sorun mu var?

Beni yere yatırıp emir vermesini seviyordum. Sikini boğazıma sokup giysilerimi yırtmasını heyecan verici buluyordum. Ağzıma, amıma, kığıma düşünmeden sikmesini seviyordum.

Zorla, pis, iğrenç bir kız olmaya zorlanmak inanılmazdı.

İnanılmaz.

Onun oyuncağı, onunla oynadığı şey, onu memnun etmekten başka bir şey olarak görülmemek, ne zaman isterse onu tatmin etmek için kullanmak.

İsteğim dışında alınmak... hayır, bu tam olarak doğru değil, çünkü ben de kabul ettim, ama nasıl hoşuma gidebileceğine dair hiçbir söz hakkım olmadan alınmak, düşündüğümünden daha şaşırtıcıydı.

Güvenli kelimem var ama onu kullanmayı bir kez bile düşünmedim. Bu deneyim...

Titriyorum, zevk içimi kaplıyor.

Bu deneyim fantezilerimden bile daha iyi.

Telefonuma bakıyorum.

Lia beni aramış.

Ve bu beni tekrar aşağı çekiyor. O değil, Cade'i barda bıraktığım gerçeğı. Ama dürüst olmak gerekirse, ben çok mutluyum, hala mutluluk denizinde yüzüyorum ve suçluluk duygusunun beni yemesine izin veremem.

Onu geri arayacağım ama sadece dışarıda olduğumu söyleyeceğim.

Biraz utanç verici, biliyorum, ama olanlar tamamen benim suçum ve ayrıca, onun anlayacağını sanmıyorum. Anlamayacak.

Beni gerçekten anlayan tek kişi o. Hayalet.

Yirmi Altıncı Bölüm

CADE

ONUN EVİNİ TAKİP ETTİKTEN SONRA, balaclava'yı kafamda bere gibi kıvrılmış halde tuttum, eldivenleri çantamda, onun çantasını da bilgisayar bölmesinde sıkıca sakladım.

Sokağın diğer tarafında, sanki bir araç bekliyormuş gibi telefonumla durdum, böylece yoldan geçenler beni garip bulmasınlar.

Onu kamera görüntüsünden izledim.

Telefonla konuşuyor. Görünüşe göre, eski dostu Cade'i unutmuş ve arkadaşısıyla konuşuyor.

Bu beni gülümsetiyor. O zaman da gülümsetmişti, şimdi de gülümsetiyor. Ama oradan ayrıldım ve şimdi evdeyim.

Ve yine sertleşmiş durumdayım.

Kahretsin.

İki kez boşaldım ve daha fazlasını istiyorum.

Bu karşılaşma, şimdiye kadar yaşadığım her şeyin ötesinde.

Onu lanet projektörümün üzerine koyup, kamera görüntülerini bilgisayarıma aktarıyorum.

Ve oturup, sikimi elime alıp, ona bakarak mastürbasyon yapıyorum. Ona, anılara doymam lazım.

Toprak ve çim kokusu, amının parfümü ve balı.

Ağzının sıcaklığı, ıslaklığı, dişlerinin sürtünmesi ve beni yutarken ve boğazına kaçırırkenki hali, beni neredeyse boşaltacak, uçurumun kenarına getirecek kadar.

Ve sonra... Lanet olsun, onun içinde olmak. Amcığı. Kıcı. Lanet olsun, o kıcı, o kadar esnek ve sıkı ve benim için yaratılmış.

Ve o boşaldı. Sertçe.

Onun orgazmının dalgalarını ve bununla nasıl titrediğini hissettim. Penisimi sıkıca kavradım.

O soyunurken, parmakları aşağıya doğru kayarken, kendini durdurduğunda ne kadar seksi olduğunu izleyerek mastürbasyon yapıyorum.

Sersemlemiş, hala tahrik olmuş ve garip bir şekilde doymuş görünüyor.

Keşke şu anda orada, bacaklarının arasında, onu sertçe sikiyor olsaydım.

Başparmağımı sikimin başının üzerinde gezdiriyorum ve sikimi ciddi ciddi çalıştırmaya başlıyorum.

Siktir, evet, onu yürüyemeyecek kadar sert sikerdim.

Ellerimi boynuna dolayıp hafifçe bastırmak isterdim, böylece orgazm olduğunda, orgazmı bu dünyadan çıkardı. Sonra onu bırakır, ters çevirir ve tekrar kıcını sikerdim.

Bir mendil alıp içine sertçe boşalıyorum.

Kahretsin. Yine lanet olası bir ergen oldum.

Onu yere atıp kendimi saklıyorum.

Sonra ona bir mesaj gönderiyorum.

BEN: *Rahatlatıcı yağlar ve tuzlarla bir banyo yap.*

Elinde büyük bir tişört var. Kaşlarını çatıyor.

VI2L: *Banyo yok. Bildiğin gibi.*

GÜLÜMSÜYORUM.

GHOST: *Duş al, bir içki doldur.* Kaşlarını çatması

derinleşir.

VI2L: *Sabah duş alacağım.*

Ghost: *Bir içki iç, yatağa gir. İyi uykular.*

Onun bunu yapmasını izlerken, sözlerinin heyecanı sikimi tekrar şişirir.

Her şeye boyun eğip bir kez daha mastürbasyon yapabilirdim.

Ama kendimi tamamen tatmin etmeye devam edersem, oyun mahvolur. En son istediğim şey bir şeyi mahvetmek.

Violet kameraları arıyor, ama ana odada bulamıyor.

Yanımdaki bilgisayarı kullanarak hangi kameraya geçeceğimi kontrol ediyorum.

O yaramaz kız gömleğini çıkarıyor ve stüdyosunda çıplak bir şekilde dolaşarak kendine bir içki dolduruyor. Tozlu bir şişede viski var, onu bir bardağa döküyor ve ardından buzdolabındaki zencefilli gazozdan da biraz ekliyor. Her şeyden öte.

Violet burnunu kırıstırıyor ve yatağına geri dönüyor, lambalarının yumuşak ışığı onu daha da güzelleştiriyor, eğer bu mümkünse.

Oturur, içkisini yudumlar ve açıkça kusmamaya çalışır.

Ona kola ya da bol miktarda zencefilli gazoz kullanması gerektiğini söyleyebilirdim.

O bir şarap kızı ya da kokteyl kızı. Bu, buzlu içkiden bir adım öte.

Gece yarısı geçti.

Saatler önce Cade'i terk edip The Ghost'a gitti.

Onunla iletişime geçmek için bu kadar uzun süre beklemem mümkün değil. The Ghost olmasaydım, onun evine gitmemem mümkün değil.

Onu tanıyorum.

Kör randevuda ortadan kaybolması olası, ama o durumda bile, ben nadiren randevuya çıkan biri olarak, kızın iyi olup olmadığını kontrol etmek için arayan türden biriyim.

Bu bir randevu değildi ve en son ne zaman randevuya çıktığımı da hatırlamıyorum ama ben hala benim. Kontrol ederdim.

"Geç olsun, güç olmasın," diye mırıldanıyorum.

Neredeyse mesaj atacaktım, ama bunun

yerine arama tuşuna bastım. Bir an için

dehşete kapılmış gibi göründü. Suçlu. İyi.

Yani, beni sevdiği için mutluyum. The Ghost'tan hoşlanıyor, ama yüzündeki ifade bana da hoşlanıyor olabileceğini gösteriyor.

Cevap verecek mi, yoksa uyuyormuş gibi

mi davranacak? Vi içkisini büyük bir

yudumla içer. "Alo?"

"Hayattasın. Bir yerlerde bir hendekte son bulduğundan endişelenmiştim. Ben Sanırım beni hayaletledin. Ben sıırttım. "İyi misin? Çok endişelendim. Çantayı unutmuşsun. Bana haber vermeden, çantayı almadan çekip gidecek birine benzemiyorsun. Birkaç saat orada oturdum, belki arkadaşınla buluşmak için aceleyle çıkmışsındır diye düşündüm, ama sonra hayır, bu mantıklı gelmedi. Nereye gittiğini merak ettim."

"Ben..."

"Kalmak zorunda olduğumu dűşündüm. Yani, anahtarların antanda. Sana ulaşmaya çalıştım ama cevap vermedin. Sonunda evine gittim, gece yarısına kadar dışarıda bekledim." O zaman ona parkta üstünü giymesini söyledim. "Sonra belki başka bir yere gitmiş olabileceğini dűşündüm."

Uzun bir sessizlik oldu, o içkisini yudumlarken yüzü kızardı. Çok güzeldi.

Onu bu şekilde kızdırmanın bu kadar eğlenceli olacağını kimse söylememişti. Eğer Ghost olmasaydım, gerçekten kızardım, ama yine de, on dakikadan fazla dayanmamın imkanı yoktu. Onun iyi olduğunu öğrenene kadar onu arar ya da mesaj atardım.

Ben iyi biriyim. Ve onunla, onun için oynadığım bu çift rol, hayatımda yaşadığım en eğlenceli şey...

"Sadece çok hasta hissettim, eve gitmem gerekiyordu."

"Saat geç oldu, biliyorum, ama sana çorba getirebilirim, ya da hastaneye gitmen gerekiyorsa... Bir doktora ihtiyacın olabilir."

"Cade..."

Ne kadar üzgün göründüğünü fark ettim. "Barda keyifsiz görünüyordun. Yüzün kıpkırmızıydı, gözlerin odaklanamıyordu, kambur duruyordun. Benim kirazımı aldın... Sen seri kiraz hırsızı mısın?"

Örtüyü üzerine çekip içkisini bitirir, sonra örtüyü yataktan çekip mutfağa götürür ve kendine ikinci bir içki alır.

Bir tür bakım yöntemi olarak, biraz alışılmadık bir yöntem ama işe yarıyor.

"Hayır, ben..." Ama gülümser ve yatağına geri dönerken eliyle örtünün köşesini bırakır, meme uçları sertleşmiştir. Demek öyle. "Sanırım her şey beni etkiledi. Isaac ile olanlar, işteki tüm baskı... Bugün hiçbir şey yemedim galiba."

"antan sende. İş için mi lazım?" "Yakında alabilirim..."

"Vi? Bence sana lazım. Sabah iş yerinde çantanla buluşalım mı? Onu getirirsem patronunla sahte ilişkimizi gerçekten pekiştiririz."

Yüzü kızardı. "Onu senin evinde mi bıraktım?"

"Evet." Bir an durdum. "Yoksa seni doktora götürmemi mi istersin?"

"Hayır! Hayır, hayır, lütfen." Eli yanağına gider, telefonu hala yan masada hoparlörde durmaktadır ve o kadar suçlu görünür ki kalbim titrer. "Çok daha iyiyim. Seni geri aramadığım için özür dilerim. Kendimi çok kötü hissediyordum ve düşündüm ki... benden nefret edeceksin."

"Ben beş yaşında değilim. Anlıyorum. Hayat böyle." Sonra büyük, şakacı bir iç çekişle ekledim. "Kaçan ilk kişi sen değilsin, son kişi de olmayacaksın..."

Kaçmak kelimesi onu neredeyse çılgına çevirir. "Hayır, öyle değildi."

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Sadece şaka yapıyordum. Ben bir yetişkinim. Anlıyorum." "Çok üzgünüm, Cade."

"Seni bırakayım, geç oldu. Bu saatte aramamalıydım, ama endişelendim."

"Ben de özür dilerim, düşünemedim. Jack... ben gitmek istesem bile hiç dikkat etmezdi ve... aslında, uzun zamandır dışarı çıkmadık. Ve sen onun hakkında konuşmak istemiyorsun."

"Kardeşimin daha çok büyümesi lazım. Onu seviyorum, ama dürüst olmak gerekirse, bence sen onun için fazla iyisin, Vi, bu gerçek."

"Peki ya sen?"

Nefes kesen bir sessizlik oldu.

Tehlikeli sularda. Neredeyse söyleyecektim ama söylemedim. Bunun yerine, soruyu görmezden geldim.

"Kendini daha iyi hissettiğin sürece sorun yok. Yemek yedin mi?"

"Evet." Bu bir yalan. Yemek yediğine dair hiçbir kanıt yok ve eve gelene kadar yemek yediğini sanmıyorum. Yine de... konuyu geçiştiriyorum.

"İyi."

"Cade?" O kadar tatlı bir kırılganlık var ki, içimi parçalıyor, "Belki başka bir zaman tekrar deneyebiliriz?"

Sıcaklık yayılıyor. "İsterim. Şimdi yat ve iyi uyu. Sabah iş yerine çantanla geleceğim. Her şeyi kesinleştirmek için."

"İyi geceler."

Dikkatli olmam gerektiğini biliyorum, ona Hayalet'i hatırlatacak şeyler söylememeliyim, çünkü o benim ve şu anda modülatörü kullanmıyorum. Dışarıda, alçak ve sert bir fısıltı kullandım, ama o bunu anlayacaktır, değil mi?

Ya da belki de anlamayacak.

Daha fazla endişelenmeliyim. Ama endişelenmiyorum.

Eğer fark edecekti, şimdiye kadar fark etmişti.

İyi geceler derim ve bir anda kendime güvenerek, teorimi test etmeye karar veririm.

Onu The Ghost olarak

arıyorum. "A-alo?"

Aynı ses, ama bu sefer, Cade olarak benimle konuşurken eksik olan, gırtlaktan gelen cinsel bir ihtiyaçla dolu.

Ama, onun ses tonunda bana karşı bir şey olduğunu fark ediyorum. Ne yapacağını tam olarak bilmediği bir özlem, çünkü bu özlem de, tüm cinsel enerjinin altında, burada var.

Ne anlama geldiğini bilmiyorum, ama bir anlamı var.

"Bu gece çok iyi, pis bir fahişe gibiydin. Benim fahişem. Benim kızım. Çok iyidindin. Çok tatlıydın. Çok lezzetliydin."

Hareket etmiyor, bir eli yatak örtüsüne tutunmuş, göğüsleri tamamen açıkta, meme uçları sert ve dik.

Bardak, dudaklarına yarı yolda donmuş durumda.

Nabzının çılgın atışını, dağınık saçlarını, daha önce hiç fark etmediğim yanağındaki kir izini bile görebiliyorum.

"Hoşuna gitti mi? Öyle görünüyor."

Nefesini içine çekti, dudakları kıvrıldı, gözleri biraz odaklanamadı ve bardağı uyluğuna koydu.

"Evet. Beğendim. Çok beğendim. Senin tarafından kullanıldığımı beğendim. Senin tarafından istismar edildiğimi. O lezzetli şekilde."

Siktir.

Sesi alçalır. "Bayıldım." "Aferin, tatlı kız."

"Bir dahaki sefere sabırsızlanıyorum."

Kahretsin.

Gülmek, bağırarak, şarkı söylemek istiyorum, ama kendime izin vermiyorum, bunun yerine sadece

Boğazımı temizledim. "Güzel. Bunu duymak hoşuma gitti. Senin gibi narin birine bir kez yeter diye endişelenmişim."

İçkisini yudumlarken bacaklarını birbirine sıkıştırdı. "Hayır, hayır. Aksine, bu gece daha da çok istememi sağladı."

Ve bunun üzerine telefonu kapattım.

LOFT TEMİZ, mastürbasyon yaptığının izleri yok olmuş, ben de Vi'yi izliyorum.

İçkisini bitirir, dişlerini fırçalar, telefonunu tekrar tekrar kontrol eder ve sanki kameraları görmeye çalışır gibi yukarı bakar.

Ama sonra tişörtünü giyip yatağa girer.

Sonunda uykuya daldığında, yayını kapatıyorum, odasının karanlığında görülecek pek bir şey yok, çünkü Violet uyurken odasını karanlık tutmayı seviyor.

Önemli işlerimi evde yapmıyorum, her zaman Enzo'nun evinin bodrumunda yapıyorum. Ama burada her zaman perdeleri kapatırım.

Bu bir alışkanlık. Kimse izlemiyor, ama dikkatsiz davranırsam bu durum değişebilir. *Asla* dikkatsiz davranmak niyetinde değilim.

Ana bilgisayarlarımla çalışmaya başlıyorum.

Doktorun çektiği çirkin ve rahatsız edici görüntüleri incelemek biraz zamanımı alıyor. Ama bu sefer izliyorum. Heyecan için değil, çünkü birinin gerçekten taciz edilmesini izlemekten daha fazla tiksindiren bir şey yok, ama videoları yapmak için doğru görüntülere ihtiyacım var.

Ve hastaları isim ve adresleriyle eşleştirmem gerekiyor. Görüntüleri her kadına gönderebilirim ve bunu yapmak için gerekli ayarları yaptım. Bunları hastalara göndermesi gereken lanet olası hastane olmalı. Ya da polise göndermeleri gerekiyor.

Ancak kimseye güvenmiyorum, bu yüzden ham görüntüleri kadınlara aynı mesajla gönderiyorum. Kimden geldiğini bilmeyecekler. Kimse kaynağını bulamayacak. Ama bu görüntüleri almaları gerekiyor, çünkü bir dava açıldığında -eğer açılırsa değil- ne olduğunu tam olarak bilmeleri gerekiyor. Ve davaya katılmak isteyip istemediklerini seçebilmeleri gerekiyor. Ben olsam, kendimle ilgili tüm kanıtların elimde olmasını isterdim.

Sonra, çekimlerden seçtiğim tüm parçaları düzenlemeye başlıyorum ve istediğim gibi olana kadar bunları bir videoda bir araya getiriyorum.

Ve bu kötü.

Kadınlar için değil.

Hiçbir şey açığa
çıkıyor.

Ama onun diyalogları, yaptıkları, yapmayı planladıkları orada. Seçilmiş parçalar, kimse hangi suçların işlendiğinden habersiz kalmıyor.

Ve hiçbir kadının tanınabilir olmamasını sağlıyorum.

Hiçbir şekilde.

Sonra hastane sistemine giriş yapıp videomu tüm çalışanlara yayınlıyorum.

Hastane yönetim kuruluna da bir not ekliyorum.

Onun hastalarına tecavüz ve istismar ettiği tüm ham görüntüleri elimde. Hepsi bilinçsiz durumda. Şu anda tüm kurbanları, kendilerine yapılan saldırıların ham görüntülerine sahip.

Bu, herhangi bir iyi polis departmanının erişebileceği şifreli bir dosya içeriyor.

Bu dosya ilgili makamlara (polis, FBI) iletilmezse, bu dosyayı ve isimlerinizi basına açıklayacağım. Bir örtbas hikayesi uydurmaya çalışırsanız, kamuoyuna açıklanan tek suçlar onun suçları olmayacak.

Saat 9'a kadar

vaktiniz var. Hayalet.

Sanki güzel bir yemek yemiş gibi arkanıza yaslanın. Ve gülümseyin.

Evet, lanet olsun.

Kadınlara bu e-postaları göndermek hoşuma gitmedi, ama uzun vadede onlar da bunun değerini anlayacaklar. Ve yakında adalet yerini bulacak.

Ama şu anda, kendimi çok mutlu hissediyorum.

Bu pislik gibi iğrenç tiplerin hayatlarını mahvetmek, işimin en iyi yanı.

Yirmi Yedinci Bölüm

VIOLET

Ertesi sabah oraya vardığımda CADE çantamla dışarıda değildi. Bunun yerine, içeride Miriam'la flört ediyordu. Miriam kendini yelpazelemek üzereydi, bu beni çok etkiledi.

Miriam ondan hoşlanıyor.

Tabii ki seviyor. Cade sevimli bir adam.

"Sizi baş başa bırakayım. Çantanızı unutmuşsunuz, o da size çantanızı ve başka bir şey daha getirdi..." Miriam gülümsüyor, kirpiklerini kırıştırıyor ve Cade beni kollarına alırken aceleyle uzaklaşıyor.

O kulağıma eğilip, beni o ince, tahrik edici kirli kilise kokusuyla çevrelerken, beklenmedik bir heyecan dalgası içimi kaplar.

Şu anda, yıkık duvarların arasında yapılan kirli, pagan ritüelleri hayal ediyorum...

"Bana her şeyi gezdirdi. Isaac'ın ofisine bile girdim." Sonra geri çekilir ve kalbimi çökerten şey hayal kırıklığı değildir.

"Çantamı getirdiğin için teşekkürler. Ve ben..."

Parmağını dudaklarıma koydu. "Artık özür dileme." "Ama..."

Gülümsemesi beni eritir ve kendimi başımı sallarken bulurum.

"Güzel. Miriam, Isaac'ın bugün arka arkaya toplantıları ve politikacı olarak yapması gereken başka işleri olduğunu söyledi, bu yüzden dışarıda olacak, umarım sen eve dönene kadar." Sonra çantasını alır. "İşe gitmem lazım. Görüşürüz."

Onun gitmesini izlerim, kot pantolonunun altındaki sıkı kalçalarını. Ama kendimi döndürürüm ve ofisime giderim, adımlarım sendeler.

Çantam masanın üzerinde, güzel çiçeklerden oluşan bir buketle birlikte duruyor. Kokuları tatlı ve havada fısıldıyor.

"Al," Miriam vazoyla yanımdan geçip gider. Çiçekleri açar ve vazoya yerleştirir, en güzel şekilde görünmeleri için uğraşır. "Çok güzel. Sen şanslı bir kızsın."

Selofanı ve kağıt mendili alır ve kartı bana uzatır.

"Biliyorum."

O gittikten sonra, karta bakıp koltuğuma çöküyorum ve gülümsüyorum.

Güzel Violet'im için güzel çiçekler. Seni seven erkek arkadaşın, Cade.

"Sevgili" kelimesinden sonra virgül kullanılmaması ilginç. Sanki bir emir gibi okunuyor.

Ayrıca onun böyle bir mesaj bırakacağını da hiç sanmıyorum. Bu açıkça Isaac'ın görmesi için yazılmış.

Kartı görebilmek için bir yere dayadım, ama gelen herkes de görebilir.

İşe koyulduğumda, bu işin yarattığı gerginliğin bir kısmı içimden akıp gidiyor. Bunun bir nedeni, Cade'in artık iki kişiye benim "erkek arkadaşım" olduğunu açıklamış olması ve kartın yüzümde bir gülümseme bırakması.

O gerçekten iyi bir adam, komik ve nazik.

Hiç tanışmadığım, hiç görmediğim bir adamla tehlikeli, heyecan verici seks yaparken ne halt ediyorum ben?

Hiç öpüşmedim?

Isaac geri döndüğünde öğleden sonra geç saatlerdi ve bir şey sormak için ofisime uğradı, gözleri çiçeklere takıldı, notun üzerine kaydı.

Not.

Çenesi gerildi, ama ben cevap verdiğimde sadece başını salladı ve hazır olduğunda isteğini e-posta ile göndermemi söyledi.

İşe koyuluyorum.

Cade ortaya çıktıktan ve Isaac onu erkek arkadaşım olarak tanıttıktan sonra artık daha az gerginim. Isaac da, gördüğüm kadarıyla, daha iyi davranıyor.

Ama ona güvenmiyorum.

Dokunduğu her şeyin üzerinde bir yağ tabakası var ve bana baktığını fark ettiğimde, onda yanlışı bir karanlık var.

Ama beni onunla yalnız kalmaya zorlamaya çalışmadı, bana dokunmadı da.

Ayrıca, uygunsuz veya iğrenç şeyler söylemediğini de eklemeliyim, ama geç saatlerde veya herkesin gittiğini bildiği durumlar dışında asla böyle şeyler söylemez. Ve dürüst olmak gerekirse, bunu öğrenmek için şimdi kalmaya niyetim yok.

En azından elimden gelirse.

Ayrıca, doğru fırsatı bekleyerek harekete geçmek için zamanını kolladığını hissediyorum.

Bu yüzden tetikteyim.

Ve günün sonunda ceketini alıp dışarı çıktığında rahat bir nefes alıyorum.

Masamda oturmuş, hayal kurarak, çıkmayı bekliyorum. Daha önce gönderdiğim bir e-postaya cevap bekliyorum. Eve gidip bekleyebilirim, ama bu resmi bir belge olduğu için buraya gelecek.

Burada çok uzun süre kalmak istemediğim için, gelen e-postanın ne zaman geleceğini öğrenmek için bir telefon görüşmesi yapıyorum ve bana kısa süre içinde geleceğini söylüyorlar.

Bu yüzden tek yapabileceğim, telefon ettiğimi not almak, ardından bu sözü açıklayan bir e-posta göndermek ve beklemek... Beklemek.

Isaac dışarıda olduğu için benim için

sorun yok. Diğerleri ayrılıyor.

Burada hala biri olduğuna eminim, ama kilitlemek için anahtarlarım var.

Dün gece onları çantamda bırakmak aptallıktı, biliyorum.

Çiçeklerin kokusu duyularımı okşuyor ve düşüncelerim karanlık, erotik bir yola sapıyor.

Tanrım, The Ghost beni dizlerimin üzerine çöktürüp sikini ağızma soktuğu an mükemmellikti... Arkamdan içeri girdiğinde de öyle.

Am. Göt.

Her olay kafamda canlanıyor ve amım ıslanıyor. Hangisini

daha çok sevdiğimi bilmiyorum.

Hepsini. Hepsini sevdim.

Ve tekrar istiyorum.

Beni sertçe almasını, beni bu masanın üzerine zorla yatırıp kaba bir şekilde soymasını, ayaklarımı ayırmasını ve bu sefer sadece beni sikmesini istiyorum. Tek kelime bile etmeden, sadece beni tutun ve sanki tek iyi olduğum şey buymuş gibi sertçe sik.

Titriyorum.

İstediğim şey... Bir

şey tıkırdar. Ve

donakalıyorum.

Buz. Bir

bardakta.

Gözlerimi

açıyorum.

Isaac orada, bana bakıyor, bardağa buz atıyor.

Bana gülümsüyor. Sanki aklımdan geçenleri görebiliyormuş gibi yavaşça, sonra dönüp ofisine gidiyor.

Kahretsin,
yalnızım.

Onunla.

Kalbim hızla, sertçe atıyor.

Aşağıya bakıyorum. Ve görüşüm bulanıklaşıyor.

Meme uçlarım beyaz gömleğime baskı yapıyor.

Titremeye başlıyorum.

Dışarı çıkacağını söyledi ve ben burada sıkışıp kaldım, bu geceye kadar ihtiyacı olduğunu söylediği e-postayı bekliyorum. Beni yalnız kalmak için mi böyle ayarladı?

Cildimde karıncalanma hissi yayılıyor.

Bu senaryonun fantezilerime ne kadar uyduğunu fark etmiyorum değil. Yani, az önce onları hayal ediyordum.

Ya Isaac'e istemediğim sinyaller gönderiyorsam?

Ya da belki de bende o kadar yanlış bir şey var ki, onun gibi erkekler, The Ghost gibi erkekler bunu bilgisayar ekranından, telefondan bile hissedebiliyorlar?

Ama bir fark var. The Ghost'u ben aradım. Onunla iletişime geçtim. Peki Isaac? Hayır...

O geldiğinde meme uçlarımın sertleştiğini inkar edemem, ama şimdi sert değil.

Yine de... onun bana asılması bir şekilde benim hatam mı? Bunu düşündüğüm anda öfke beni sarar.

Hayır. Hayır, benim hatam değil. Ben ona hiç asılmadım ve belki de o bir şeyi yanlış yorumladıysa bile, yine de normların dışına çıktı. Kuralları çiğnedi ve üstüm olarak bana asıldı.

Ben istesem bile, hayır demeliydi.

Ama ben bunu asla yapmazdım, milyon yıl geçse bile. İş iştir. Hikayenin sonu. Ve Isaac'tan hoşlanmıyorum, hiç de bile.

Beni ürkütmeden önce de ilgilenmiyordum.

Ama anlıyorum. Dünya karmaşık bir yer. Yine de, yapmaması gereken bir anda birine asılan birini affederim. Yaptığı hatayı kabul ettiği sürece. Sinyalleri yanlış okuduğu sürece.

Isaac öyle biri değil. Hiç de değil.

Güç dengesizlikleri hakkında fantezilerim var. Ama bu, bu adamın bana asılmasının bir nedeni olamaz. Daha da kötüsü, bana teklifte bulunmasının. Bu, saf ve basit bir güç suistimalidir.

Ve bir başka fark daha var.

The Ghost ile olanları istiyorum. Isaac'ın bana dokunmasını istemiyorum. Asla.

Ofiste becerilme fantezisi kuruyordum, ama burada değil, bu ofiste değil, patronumla değil.

Tıpkı bir erkeğin evime girip bana tecavüz etmesini, parkta bana saldırmasını veya gerçek hayatta beni kovalamasını istemediğim gibi, patronumun bana dokunmasını da istemiyorum.

Tek istediğim, elimden gelenin en iyisini yapmak, bu stajı tek parça halinde atlatmak ve Isaac ile bir daha asla uğraşmak zorunda kalmamak.

Onu kandırmadım.

Bilgisayar bip sesi
çıkardı.

Sonunda e-posta geldi. Yazdır düğmesine
basmak üzereyim ama kendimi
durduruyorum.

Yazıcı ve fotokopi odasına gitmek istemiyorum.

Bunun yerine eşyalarımı topluyorum, kartı çantama koyuyorum, e-postayı Isaac'a iletiyorum, sonra her şeyi kapatıp kapıya doğru yöneliyorum.

"Violet. Buraya gel lütfen."

Durup gözlerimi
kapatıyorum.

Isaac'in sesi hoş. Eğitimli, yakışıklı, çekici. Öyleyse neden onunla ilgili her şey tüylerimi diken diken ediyor?

Sadece gitmek istiyorum, ama bu onun beni işten çıkarmak için bir gerekçe olarak kullanabileceği anlamına gelir.

Erken çıkıyorum diye bir şey yok. Ofiste vardiya diye bir şey yok, mesai saati yok, ama meclis üyesi beni çağırdığında çıkıp gidersem?

Beni kovabilir.

Onu tehdit ettim, reddettim, sahte erkek arkadaşımı oraya gönderdim. Muhtemelen hepsini benden kurtulmak için kullanabilir, ama hayır... bunu yapmaz. Çünkü bu, cinsel tacizini ortaya çıkarır. Muhtemelen kaçmamdan dolayı beni kovmayı tercih eder.

Derin bir nefes alıp omuzlarımı düzelttim, gülümsedim ve dönüp onun ofisine girdim.

"Merhaba Isaac, beklediğin belgeyi sana e-postayla gönderdim. Umarım sakıncası yoktur, ama herkes gitti ve saat altı oldu. Erkek arkadaşımın buluşmam gerekiyor, o yüzden... Bir şey mi istiyordun?"

"Saat yediye kadar kalmanı istiyorum, sonra gidebilirsin, ama o zamana kadar tamamen benimsin. Belge... Senin..." Bakışları vücudumun aşağısına kayıyor. "Yardıma ihtiyacım var."

Olduğum yerde, kapısının hemen içinde duruyorum. "Neye ihtiyacınız var?"

Bilgisayarını işaret ediyor. "Belge konusunda bana yardım etmen gerekiyor. Belgeyi incelemem gerekiyor, ama geri kalanını nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Kahretsin. Geri kalanı mı?

Bu, onun için bile çok saçma, ama eğer gitmeye çalışırsam, şikayette bulunacaktır.

Ofis, doktora yapacağımı biliyor, bu yüzden benim kibirli olduğumu ve bazı işlerin bana yakışmadığını düşündüğümü söylemesi çok kolay olur.

Bu doğru değil.

Ama okul kime inanacak? Ona mı, bana mı?

Dünyanın nasıl işlediğini biliyorum.

Bu yüzden, isteksizce yanına gidip bilgisayarına bakıyorum, yol boyunca tüylerim diken diken oluyor.

"Gerisiyle ne demek istediğini tam olarak anlamadım. Belgeyi inceleyip, değişiklik yapman gerekiyorsa notlarını ekleyip, yazdırıp, imzalayıp e-posta ile geri göndermen yeterli." Saate bakıyorum. "Bu gece, gerekirse düzeltmek için yeterince vaktin var..."

O e-postalarını kapatırken duruyorum. "Daha sonra yaparım. Neden beklediğini biliyorsun, değil mi?"

"Evet." Sesimi olabildiğince sakın tutmaya çalışıyorum. "Bu e-postanın gelmesi için, çünkü bugün ihtiyacın vardı."

Ayağa kalkar, sandalyesini geri iter ve avucunu göğüslerimin üzerinde gezdirir.

Kıpırdayamıyorum.

Bir nanosaniye boyunca hareket edemiyorum.

Geri adım atıyorum. "Bence bunun için özür dilemelisin." "Ne için?" Eğiliyor, meme ucumu çimdikliyor. "Bunun için mi?"

Ve sonra ben ona tokat atamadan ya da onu itmeden, beni kendine doğru çekip, sanki beni öpmeye çalışır gibi üzerime salya akıtıyor.

Tam zamanında yüzümü çevirmeyi başardım. "Bırak beni." "Hayır."

Onu tüm gücümle itiyorum, aynı anda ayağına basıyorum, keşke stiletto giyseydin diyorum.

Ama o homurdanır ve bırakır, beklenmedik itmem onu sendeletince kolları havada savrulur ve ben masanın diğer tarafına koşarım, oradan kaçmak niyetindeyim.

"Ofisimden çık, Violet, yoksa bu stajını kaybedersin." Ona bakıyorum.

Tek istediğim oradan çıkmak.

"Bunu bir daha yaparsan, bana bir daha dokunursan, polisi ararım."

Gölüyor ve başını sallıyor. "Hayır, aramayacaksın. Stajın, doktora yapma şansın ve bu sektördeki kariyerin duman olup uçacak. Ayrıca, benim sözüm senin sözüne karşı ve tahmin et kim çamurda sürüklenecek? Spoiler, ben olmayacağım."

"Beni tehdit mi ediyorsun, Isaac?"

"Sana istediğini veriyorum. Gerçek bir erkek için can attığını görüyorum. Ofiste o küçük dik göğüslerini sergiliyorsun. İpek ve satenin her şeyi gösterdiğini biliyorsun. Aptal küçük kedi, kendini çok iyi sanıyorsun, ama ben senin gibileri tanırım. Yalvarmak ve inlemek istiyorsun. Sana verdiğim şeyi alacaksın. Şimdi buraya gel ve dizlerinin üzerine çök. Ya da daha iyisi, o sandalyenin üzerine eğil ve eteğini kaldır."

Ona bakıyorum. Nefes almakta zorlanıyorum. "Hayır. Hayır. Bunu istemiyorum. Hiçbirini istemiyorum. Kimseye göstermeyeceğim."

Dün geceyi düşünmemeye çalışıyorum. Sonra düşünüyorum. Çok düşünüyorum. Sokakta yanından geçtiğim herkesi, barda olan herkesi hayal etmeye çalışıyorum.

Isaac da orada mıydı? Yoksa sadece görebiliyor mu?

Ama sakın kalmam lazım. Nefes alıyorum, kendimi zorlayarak derin nefes alıyorum.

Hayır, o sadece korkutmayı seviyor. Hepsi bu.

"Bu olay hiç olmamış gibi davranabiliriz, ama bana dokunmayacaksın, bana bakmayacaksın ve benimle yalnız kalmayacaksın."

Sırıttıyor. "Senin sözün. Benim sözüme karşı."

Kafamı sallıyorum. "Hayır, Isaac. Benim sözüm, kamera karşısında yapmaması gereken şeyleri yaparken yakalanan bir adamın sözüne karşı. Ve tüm o söylentiler.

İnternette seninle ilgili başka kirli çamaşırları araştırıp, birinin tüm bunları ortadan kaldırması gerekip gerekmediğini görmek zorunda kaldım. Hepsi orada, gömülü, ama orada. Ve senin yaptıklarından sonra, tüm şehrin gördüğü o utanç verici pembe kıyafetli gösteriden sonra, insanların benim tarafımı tutacağına bahse girerim."

O sadece gülüyor. "Karşılıklı yıkım diye bir şey duydun mu? Çünkü bunu yaparsan, elbette bana zarar verebilirsin. Ama kendini de yok edersin. Suçlamalarını kamuoyuna açıklarsan kimse seni işe almaz. Belki Walmart veya McDonalds'ta iş bulabilirsin, ama siyasette değil, yani ona veda edersin."

Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama kapattım. Çünkü haklıydı.

Bir saat önce ben de aynı şeyi düşünüyordum.

Daha da kötüsü, Isaac tereddütümü doğru bir şekilde okuyarak gülümsemeye başlıyor. Beni yakaladı ve ikimiz de bunun farkındayız.

"Bana verdiğin tüm bu sıkıntılarla, bunu bir akşam eğlencesine çevirebiliriz. Seni sevecek bazı arkadaşlarım da var. Ama... bu senin performansına bağlı."

Midem bulanıyor.

Buradan çıkmam lazım. Bana...

Sırtışı genişliyor. "Şu heyecana bak."

"Heyecanlı değilim."

"Umurumda değil. Şimdi, dizlerinin üzerine çöküp sikimi yalayacak mısın ve sonra seni sikmeme izin verecek misin? Yoksa seni kovup okuluna büyük bir şikayet mi yapacağım? Seçim senin."

Yirmi Sekizinci Bölüm

CADE

ISAAC STENGAL gerçekten de tam bir pislik.

Beni görmüyor, içeri girdiğimi duymadığını sanıyorum, ama Violet'e pek de kibar olmayan emrini verdikten sonra, sessizliğin birkaç saniye sürdüğü anda kapıyı tam zamanında çalışıyorum.

Bu zor bir an. Bunun fiziksel bir kavgaya dönüşmesine izin veremem, ne kadar istesem de ona yumruk atamam.

Çünkü ona dokunursam, onu öldürebilirim.

Sadece işini kaybetmeden onu buradan çıkarmak istiyorum.

Umarım, ona teklifte bulunduğunu duyup duymadığımı merak eder, bu da onun iğrenç planlarını bozar.

"Violet."

Bana bakar, yüzünde rahatlama belirir ve sallanır. Ona gülümserim ve kollarımı açarım.

O hareket ediyor, ben de.

Onu kucaklayıp dudaklarından öpüyorum. Gösteri için. Ama aynı zamanda onu tatmak, kollarımda güvende olduğunu hissetmek için de.

Bu bir havai fişek gibi, içimdeki her şey renkli bir hayata dönüşüyor ve tek yaptığım dudaklarımızı birbirine bastırmak.

Başımı kaldırıyorum. "İşte buradasın tatlım. Yeni geldim. Geciktiğim için üzgünüm. Gitmeye hazır mısın?"

Isaac'in bana sapladığı bıçakları görmezden geliyorum. Lanet olası pislik. Göt herif.

Onun vücudundaki her kemiği kırmak için can atıyorum. Ve onun sikini kökünden söküp, önce yumruğumla, sonra boğazına sokmak istiyorum.

Orada dururken, pantolonunun içinde sertleşmiş penisi gevşerken ona bakmıyorum bile.

Ellerini masanın üzerine koyuyor. "Henüz bitirmedik..."

Başımı kaldırıp Violet'in önüne geçiyorum. "Oh, bitirdiniz. Kesinlikle bitirdiniz."

Isaac'e bakıyorum.

Göründüğümünden daha güçlüyüm. Ve dövüşebilirim. Jiu jitsu'da siyah kuşağım var.

Her şey bilgisayar başında oturmakla bitmiyor.

Çevik olmalıyız, kendimizi savunmalıyız ve bazen Isaac'tan çok daha kötü adamları ortadan kaldırmalıyız, hepsi işi bitirmek adına.

Bu, yapmak istediğim bir iş. O kötü bir adam.

Dark web'i araştırarak bunu anladım, ona bakınca da doğrulandığını gördüm.

Sarışın, süper kahraman tipi, ama içi çürümüş, yanlış arzuları olan, çünkü bunlar rıza dışı, dengesiz güç ve saygısızlığa doğru sapıyor.

Vi'ye cinsel olarak nasıl davranılmasını istiyorsa öyle davranabilirim, ama kurallar var. Onun güvenli kelimesi var. Ne derse o olur.

Somut kurallar belirlenmeli. Ve ben bunu halletmeliyim. Ama onunla yaptığım her şey karşılıklı anlayışla yapılır.

Mesele bu değil. Mesele o. Ve gerekirse onu yok ederim.

Bir adım geri çekilir, bakışları benden uzaklaşır. Ve ben beklerim. Bakışları geri dönene kadar ve onu görene kadar. Benim görüldüğümünden çok daha fazlası olduğumu anladığını.

Eminim beni araştırmaya çalışacaktır, ama bulacağı tek şey, küçük bir IT şirketinde çalışan bir IT elemanı olacaktır.

Ve bunu yaparsa, ben de anlarım.

Kolumu beline doladım. "Vi çok çalışkan, sanırım bu konuda ikimiz de hemfikiriz, ama ben biraz açgözlü ve sabırsızım, onu beklemeyi sevmiyorum, bu yüzden bundan sonra herkesle birlikte çıkacak. Ve tüm işlerini gün içinde bitirecek. Ofisin çılgın bir yer olabileceğini anlıyorum, ama bir şeyi bitirmek için gelmesi gerekiyorsa, benimle buluşacak ve ben de onunla geleceğim. Bekleme odanız çok güzel. Sanırım biraz... kıskanç olduğumu söyleyebilirsiniz."

Isaac bana hoşnutsuzlukla bakıyor, ama umurumda değil. Ben de ondan nefret ediyorum.

Belini sıkıca tutup onu kapıya doğru çeviriyorum. "Hadi Vi, rezervasyon bekleyemez."

Ve onu dışarı çıkarıyorum.

Dışarıda, bana yarı bayılmış gibi yaslanıyor.

"O..." "Biliyorum, duydum."

Sonra geri çekilir, kaşlarını çatarak. "Nasıl... Bizim bir planımız yoktu. Sen sihir gibi mi ortaya çıktın?"

Hayır, bu sabah onun çantasını ve çiçekleri getirirken Isaac'ın ofisine yerleştirdiğim dinleme cihazını dinliyordum.

Orada zaten bir kamera vardı, ama ben ses de istiyordum. Bir şey yapmaya kalkışırsa onu duymak istiyordum. Öyle bir adam, bolca gevezelik ettikten sonra hızlı hareket eder ve ben dinlemiyor olsaydım, caddenin karşısındaki kafede olmasaydım, buraya zamanında gelemezdim. Ve...

Ne olacağını düşünmek bile tüylerimi ürpertir.

Violet her şeyi kontrol altında tuttuğunu düşünüyor, ama o küçük ve korkmuştu. Ve eğer adam ilk tehdidiyle pes etmezse, onun gibi iri bir adamın onu alt etmesi muhtemeldi.

Kolayca.

Onu korkutmaya çalışıyordu, ama ona zaman tanınırsa, ona da saldıracaktı.

O herifi gerçekten öldürmek istiyorum.

Ona gülümsemeye zorluyorum kendimi. "Hayır, sihir değil. İşten geliyordum. Bazen iş için bu bölgeye gelmem gerekiyor, ben de uğrayıp seni kontrol edeyim dedim." Omuz silkiyorum. "Kapı kilitli değildi, ben de kafamı içeri soktum. İyi ki de yapmışım."

"Çok teşekkür ederim, Cade. Nasıl... Sana çok kötü davrandım."

Gözleri parlıyor ve bu sanki kalbime bir bıçak saplanıyor gibi. "Hey, sen asla kötü davranmadın ki. Ne oldu?"

Duraklıyorum, ona zaman tanıyorum.

O cevap vermediğinde, içimden bir iç çekiyorum, çünkü yüzünde utanç ve suçluluk ifadesi var.

O, bu iki duyguyu da hissetmemeli.

Ama ben sadece "Onun ne dediğini duymadım, sadece yüzünü gördüm" diyorum. O iç geçiriyor.

Eve gitmek için Uber çağırıyorum. Onu yalnız

bırakmayacağım. Yapamam. "Ben sadece... yine bana asıldı."

"O pislik, polise gideceğiz, basına gideceğiz..."

"Hayır. Hayır, bu benim kariyerimi daha başlamadan bitirir." Gözlerini indirip bana yalvarır gibi baktı. "Bu işi, bu kariyeri istiyorum. Hatırlayabildiğim kadarıyla bunun için çalıştım. Bir fark yaratmak istiyorum Cade ve onun buna engel olmasına izin vermeyeceğim. Ayrıca, hiçbir şey olmadı. Sen araya girmeden önce hiçbir şey olamadı. Yani, ben iyiyim."

"Tamam, ama benim evime geliyorsun. Sana İrlanda kahvesi yapacağım, pizza yedireceğim ve kaçmaya çalışırsan peşinden koşacağım." Bir süre durdum. "Son kısmı şaka."

"Biliyorum." Elini hafifçe bana vurur, sonra yavaşça hareket eder ve bana yaslanır. "Güzel kokuyorsun. Kutsal bir kilise gibi."

Elimde değil, ona sarılırken gülmeye başlıyorum, onun sıcaklığını ve yumuşaklığını içime çekiyorum.

Hiç bu tarafını, bu hassas yumuşaklığı istemedim, ama Violet'le birlikteyken, fena olmayabilir. Hiç de fena değil.

"Sen çok fazla tahrip edilmiş kiliselerde takılıyorsun?" "Ben öyle demedim."

"Bence demek istediğin buydu." Diğer kolumu da ona doladım, onu burada, yakınımda hissetmeye ihtiyacım vardı. Güvende, benim. "Yoksa o kilisede ne oldu?"

"Haftalık kurban törenleri. Pagan ritüelleri. Çıplak olanlar."

"Eğer insanlar hayvan kanıyla boyanıp aya ulumaya başlarsa..."

"Kaçacak mısın?"

"Hayır. Her dolunayda beni takip edip etmediğini sorarım." Bana bakar ve o da güler. "Aptal."

"Tanrım, gerçeği keşfetti." Biraz eğildim. "Ve çiçek gibi kokuyorsun."

"Flört mü ediyorsun?"

"Uber geldi." Onu bırakıyorum çünkü kesinlikle flört ediyorum, ama bu The Ghost'tan çok farklı. Bu çok daha karmaşık.

Onunla zaten yatıyorum ve bunun yanlış olduğunu biliyorum, ama duygusal bir şey daha da kötü olabilir.

Jack var...

Peki ya o?

Jack onu elde tutmak için hiçbir şey yapmadı ve onu aldattı. Eğer onu aldatmasaydı, ben onun e-postasına asla cevap vermezdim ve eğer iyi bir erkek arkadaş olmaya çalışsaydı... O zaman o hiç e-posta göndermeyebilirdi.

Ama bunun yalan olduğunu biliyorum.

Hepsi yalan.

Bir süredir ona ilgi duyuyordum ama bunu kendime itiraf etmemiştim. Bunu kabul etmeme izin vermedim. Ve o e-postayı alsaydım, tam bir pislik gibi davranıp ona cevap verirdim.

"Oh." Onu bırakırken sesinde hayal kırıklığı belirliyor. "Eve mi gidiyorsun?"

"Senin gibi ben de işimi bitirdim ve kaldırımda sokak serserileri gibi dolaşmak ne kadar hoş olsa da, Uber'in bizi pizza ve İrlanda kahvesine götüreceğini düşündüm."

Yüzünü aydınlatan gülümsemesini seviyorum.

"Kahretsin, senin evine gitmem gerektiğini söylemiştin."

Ona kapıyı açtım. "Hayır, bunu yapacağımızı söyledim. Ayrıca, o salak herife akşam yemeğine gideceğimizi söyledim, o yüzden arabana bin."

O biner, ben de onun arkasından binerim, oradan uzaklaştığım için mutluyum.

Violet, köprüyü geçerken emniyet kemerine yaslanıyor ve Manhattan'a geçerken suyu seyrediyor.

Mesele şu ki, o bana "hiçbir şey olmadı, her şey yolunda" diye yutturduğu saçmalığı yutmuş olsa bile, ben yutmuyorum.

Yağcı tehditleri duydum. Tehditleri duydum. Onun külotuna girmeyi, ya da en azından sikini ağzına sokmayı başaracağına ne kadar emin olduğunu duydum.

Bunu duyduğum için biraz korktu, ama öyle adamlar kendilerine büyük laflar ederler. Kendilerini yeryüzünde tanrı olduklarına ikna ederler.

Tekrar ayağa kalkacak ve yeni planlar yapacaktır.

En kötüsü de, onu elde ettikten sonra onu kovup kariyerini mahvedecek olması.

Onun gibi erkekler böyle yapar.

Ve şimdi benim de işin içinde olduğumu biliyor, ya bir şekilde bahsi yükseltirse ya da ofisten daha samimi bir ortama taşırırsa? Mesela onun evine gelirse? Ya da onu takip ederse?

Benim evim büyük. Jack taşındığı için şimdi daha da büyük, ya da öyle görünüyor.

Onun odası var, ayrıca eski bir katlanır kanepesi, egzersiz aletleri, bozuk bir bilgisayar ve ne zaman ihtiyacım olacağını bilmediğim için sakladığım diğer donanımların bulunduğu boş bir oda daha var. O odayı ona verebilirim.

Evime vardığımızda ve ona işimi kontrol etmem gerektiğini söylediğimde, onun gitmesine izin vermeyeceğimi fark ettim.

The Ghost ile bunun ne anlama geldiğini düşünmüyorum. Ya bunu bırakmam ya da metin tabanlı tutmam gerekecek... Ya da daha riskli şeylere geçmem gerekecek, mesela onun fantezilerinin yarısının ne hakkında olduğu gibi.

Soru şu ki, eğer burada olsaydı, onunla, yani benimle bunu yapar mıydı? Ama bunun önemi yok.

Önemli olan onun güvenliği.

Önemli olan, onu gözümün önünde tutabileceğim bir yerde olması. Onu güvende tutmak.

Vi banyoda kendini tazelerken, ben odama gidip Enzo'yu arıyorum.

"Sorun mu var?" diye soruyor.

"Belki." Bir sonraki kelimeleri düşünerek durakladım. "O kameraları yerleştirdiğimiz daireyi hatırlıyor musun?"

"Evet?"

"Orayı mahvetmeni istiyorum. Ya da güvendiğin birine yaptır. Basit bir hırsızlık gibi, eşyaları dağıt, iç çamaşırı çekmecelerini karıştır falan. Eşyaların kırılmasını istemiyorum. Sadece onun biraz... ihlal edilmiş hissetmesini istiyorum."

Sırtımı duvara dayayıp açık kapıyı izliyorum. Gelirse onu göreceğim.

"Neden? Eğer bu tuhaf bir fetişse..."

"Hayır, pislik. Bence başı dertte, ama bunu kabul etmek için fazla inatçı. Onu korumak ve sorunu çözmek için burada kalması gerekiyor."

"Neredeyse hiç tanımadığın bir

kız için mi?" Gözlerimi

devirdim.

Kameraları Jack'in eski sevgilisine yerleştirdiğimizi söylemedim. Ve şimdi de söylemeyeceğim

. "Bunu halledebilir misin?"

"Her şeyi halledebilirim." Sonra Enzo güldü. "Ama sana pahalıya mal olacak." "Uh huh."

"Tüm detayları istiyorum."

"Sana ne sikimse?" "Siktir git de ne olmuş?"

"Sen benim tipim değilsin," diyorum ve ekliyorum, "bunun için teşekkürler."

"Bana borçlusun."

Telefonu kapatıp kahve yapmak için mutfığa gidiyorum. Violet arkamda beliriyor. "Yardım edebilir miyim?"

"Evet, televizyonda saçma sapan bir şey aç. Kahve hazır olunca gelirim."

"Tamam."

Telefonum çalarken kahve çekirdeklerini öğütücüye koyuyorum.

ENZO: *Bana büyük bir borcun var. Hemen hallediyorum.*

BUNUN ÜZERİNE, oturma odasına bakıyorum.

O kanepede kıvrılmış, kanalları geziyor ve ben bunu odama geri dönmek için bir fırsat olarak değerlendiriyorum.

Isaac'ın işinden kovulmasını istiyorum.

Kanepemdeki Violet, sanki oraya aitmiş gibi, rahatsız edici derecede mükemmel.

Onun kalmasına ihtiyacım var. En azından Isaac gidene kadar... Ve Isaac gerçekten gitmek zorunda. Bu ne kadar çabuk olursa, hayatlarımız da o kadar çabuk eski haline dönebilir. Ve ben de onu The Ghost olarak sikebilirim.

Seksle başa çıkabilirim. Bu... Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Kamera aksine, böcek her şeyi kaydediyor.

Kayıt yapmak için yola çıkmadım, siyasi sırlar veya şantajla ilgilenmiyorum, bunun için para almadığım sürece.

Ama bu genç kadınlara takıntılı, onları kendisi için bir şeyler yapmaya zorlayan iğrenç herif. Kullandığı ve istismar ettiği striptizciler, sözde gücünün tüm o çirkin yüzü... O, alaşağı edilip kamu hayatından uzaklaştırılmayı hak ediyor.

Onun diğer kadınları mahvettiği gibi, Vi'yi mahvetmeye ve incitmeye çalıştığı gibi, onu mahvetmekten mutluluk duyuyorum.

Özellikle onu.

Siktir et onu.

Kulaklıklarımı takıyorum, birini çıkarıp onun bana ihtiyacı olursa diye bir kulağımı açık tutuyorum ve düzenlemeye başlıyorum.

Isaac'ın işini tehdit ettiği, güç oyunları oynadığı, seks talep ettiği ve söylediği şeyleri içeren bir ses klibi hazırladım. Okul, staj ve onu tanımlayabilecek her şeyi klipten çıkardım.

Bu onu kesin olarak tanımlıyor. Onun adını söylediği daha önceki bir telefon görüşmesiyle başlıyorum. Ve sonra... gerisi.

Sesi iğrenç, zorba, canavar, kendini beğenmiş bir cinsel tacizci gibi geliyor, ki tam da öyle biri.

Memnun kaldığımda, New York'un en büyük radyo istasyonunu hackliyorum. Ve tüm TV istasyonlarına da yayınlanacak şekilde ayarlıyorum.

Radyo eskisi gibi olmayabilir, ama birçok insan işe giderken radyo dinliyor.

Yoğun saatlerde dinleyen çok kişi olacaktır.

Çeşitli aralıklarla çalacak şekilde ayarladım ve kaldırılması neredeyse imkansız hale getirmek için güvenlik duvarları kurdum.

Bir bakıma yavaş yavaş yayılıyor. Tabii ki, bir kez büyük bir etki yarattığında, orman yangını gibi yayılacak.

Ancak televizyonda sesli yayın, haberlerde yer alırsa daha iyi sonuç verir, bu yüzden The Ghost'un yanıtlanamayan e-posta hesabından onlara klipler gönderdim. Bu izlenmesi imkansız.

Sonra bilgisayarı ve ışığı kapatıp dışarı çıkıyorum.

Televizyonda eski bir sitcom oynuyor ve Violet kıpırdamıyor. Sanırım uyuyor.

Dün geceyi düşününce, hiç şaşırmadım.

Kahveyi hazırlayıp içine biraz viski ekledikten sonra, en sevdiğim pizzacıdan çeşitli pizzalar sipariş ediyorum. Vi'nin burayı çok sevdiğini ve New York pizzacısını tercih eden Jack'e her zaman burayı önerdiğini biliyorum.

Kahveleri getirince Vi oturur ve sanki başından beri uyanıkmış gibi davranır.

"Brezilya'ya gidip kahve çekirdeklerini kendin yetiştireceğini sanıyordum."

Gözlerimi devirdim. "Beni ne sanıyorsun? Brezilya mı? Sadece Kolombiya veya Nikaragua kahvesi."

"Tabii tabii. Ve viski."

Ona acı bir bakış attım. "İrlandalı."

"Yani Kolombiya'ya, sonra da İrlanda'ya mı uçtun?"

"Ben oldukça hızlıyım ve senin uyumadığını biliyorum." Kızarıyor ve ben gülüyorum.

Yanına kayarım. "Üzgünüm, işte bir iş çıktı, halletmem gerekiyordu ve sen de sevimli küçük horlama sesleri çıkarıyordun."

"Ben

horlamam!"

Sadece

gülümsüyoru

m.

"Ne iş yapıyorsun ki? IT olduğunu biliyorum, ama geçen gece

"Danışman. İçeri girip sorunları çözüyorum, bilgisayarların çalıştığından emin oluyorum, her zamanki işler.

"Danışmanlık. Gidip sorunları çözüyorum, bilgisayarların çalıştığından emin oluyorum, her zamanki işler. Esasen, kapatıp tekrar açmak ve aptalların yaptığı hataları düzeltmek."

Duruyorum, çoğu insan bu noktada sıkılır, ama o ilgileniyor gibi görünüyor, bu da birçok açıdan tehlikeli. "Wild's'tan pizza sipariş ettim."

"Kalacağım demedim ki?"

"Biliyorum. O yüzden Wild's'tan sipariş verdim. Onların pizzasını seviyorsun." "Hangilerini?"

"Mantarlı, soppresetta ve füme siyah zeytinli ve yabani arugula, üç peynirli ve acı ballı. Acı biber ve..." "Tamam.

Kalacağım."

Kalıyor. Ve yemek yiyip, içip, berbat televizyon programları izlediğimiz eğlenceli ve rahat bir akşam geçiriyoruz.

Vi'yi daha da çok sevdim.

Şov hakkında şakalaşıyoruz, uzaktan kumanda için kavga ediyoruz ve bu çok eğlenceli bir zaman. Seks olmadan.

Flört etmek o kadar doğal ki, o başını omzuma yaslayana kadar fark etmiyorum, sanki her zaman yaptığımız bir şeymiş gibi.

Ve bir sonraki adımı benim atmam gerektiğini biliyorum. "Bir Uber çağırıp seni eve bırakayım."

O oturur, eğlence içindeki neşe yok olur, tatlı rahatlık ekşir. "Evet, yarın işim var."

Ama Isaac'ı görmek istemiyor, bana ve kendine söylediği yalanlara rağmen. Bu onu endişelendiriyor, gözlerinde gölgeler gibi süzüldüğünü görüyorum.

Uber'i arıyorum ve gidiş-dönüş olarak ayarlıyorum. "Buna gerek yok..."

"Evet, yapmam gerek."

Söylemek istediğim şey, onun iyi olduğu, benim burada olduğum ve onu kucaklamak istediğim.

Ama tüm hikayeyi bilmem gerekmiyor. Ben sadece sonuna doğru geldim ve o bana iyi olduğunu söyledi.

O yüzden öyle davranmam gerekiyor. "Cade..."

"Geliyorum, seni eve bırakıp, eve dönmeden önce senin güvende ve iyi olduğundan emin olacağım. Tamam mı?"

"Tamam."

"Hadi, seni eve götürelim."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm VIOLET

Onun bu geceyi bitirmesinin doğru bir karar olduğunu bilecek kadar geç oldu. Ama keşke bunu yapmak zorunda kalmasaydık.

Akşam hızla geçti ve uzun zamandır ilk kez rahatladım.

Bundan sonra ne olacağına dair gergin bir beklenti yoktu, Isaac ve bana intikam almak için planladığı şey hakkında endişelenmiyordum, çünkü Cade'in ortaya çıkmasından beni sorumlu tutacaktı. Sanki Cade'i sihirle çağırmışım gibi.

Hayaleti bile pek düşünmedim. Hatta bazen onu tamamen unuttuğum zamanlar bile oldu.

Ama Uber'de Cade'in yanımda olması, bacağı benimkine değerek benimle dünyanın geri kalanı arasında bir sıcaklık ve et kalkanı oluşturması, özel bir şey. Takdir ediyorum. Ve bunun bitmesini istediğimden emin değilim.

İzlediğimiz berbat dizi hakkında sohbet ediyoruz, ikimiz de Isaac'ı konuya sokmak istemiyoruz ve yolculuk beklediğimden daha çabuk bitiyor.

Cade benimle birlikte inerek beni yine şaşırtıyor. "Buna gerek yok. Artık büyük bir kıyım."

Bana gözlerini kısarak bakar. "Hayır, kesinlikle 165 cm'den kısasın."

Onu hafifçe itiyorum, parmaklarım onun hafif süveterindeki yumuşak merinos yününe dolanıyor. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler, Cade."

Koyu renkli gözleri bana bakarken sıcak ve ciddi. "Sorun değil. Sana yardım etmekten hoşlanıyorum. Aslında, seninle ilgili hoşlandığım pek çok şey var."

Yanaklarım kızarıyor ve elimi çekmem gerektiğini biliyorum, ama çekmiyorum.

Nefesimi alırken bakışlarım aşağıya kayıyor.

Bana yaklaşıp, parmakları yanağımı okşayarak saçımı kulağımın arkasına iter, heyecan verici bir şekilde gereksiz bir şekilde bir an durur ve kalbimin çarpmasına neden olur.

"Birisi sana iltifat ettiğinde bakışlarını kaçırmaman ve cildinin gerçekten sevimli bir pembe renk alması gibi." Bir kez daha biraz daha yaklaşıp ve nabzım hızlanır. "Ve cildin gerçekten ısınır."

Parmakları bir kez daha yanağımı okşadı.

"Gördün mü?" "Cade..." Adını nefes nefese, yumuşak bir sesle söyledim.

"Ve senin ne kadar nazik, ne kadar cesur ve sadık olduğunu seviyorum. Nasıl ayakta kalacağını seviyorum.

Kendin için. Ayrıca, bir oturuşta bir buçuk Wild's pizza'yı bitirebilmeni de çok seviyorum.

Gözlerim ona kayıyor.

Ve itmek yerine çekerek onu kendime yaklaşıtıyorum, böylece birbirimize dokunuyoruz, birbirimize sürtünüyoruz. "O pizzalar tek kişilik pizzalar. Bir kişi için yapılmışlar. Ve çoğu insan bir pizza ve bir başlangıç yemeği yer. Benim başlangıç yemeğim pizza oldu."

"Anlıyorum."

Alaycı bir bakış atarım. "Ve bu senin hatan."

"Benim mi?" Ağzı yukarı doğru kıvrılır ve kalbim hızla çarpmaya başlar. "Senin. Altı pizza sipariş ettin."

"Hepsini yemeye çalışacağını biliyordum. Ve aç kalmak istemedim."

"Aç kalmayacaktın. Ben açtım. Ben kendi payımı bile yemedim."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Sana inanıyorum." "Sen bir canavarsın."

"Ama sen öyle değilsin." Gülümsemesi biraz daha genişliyor ve sanırım saatlerce burada durup o gülümsemenin tadını çıkarabilirim. "İnançlarını savunmanı da çok seviyorum. Kendini adadığın bir şeyden vazgeçmezsin. Vazgeçmek en kolay yol olsa bile. Sen iyisin, güçlüsün. Bunu biliyorsun, değil mi?"

O ofiste kendimi iyi ya da güçlü hissetmediğim için zorla gülümsedim. Suçluluk ve zayıflık duygusu beni ezmişti. Isaac'ın benim sapkın tarafımı gördüğünü ve ondan da bir pay istediğini hissettim.

Ve bu beni zayıf hissettirdi.

Ben hiçbir şey yapmazdım.

İsteyerek.

Ama Isaac beni zorlayabilirdi.

Bu kabus gibi senaryo beni ürpertir.

"Bazen... bunun doğru olduğundan o kadar emin değilim."

Yanımızda Uber motoru çalışır halde duruyor, ama Cade elimi tutup parmaklarımızı birbirine bağladığında bunu görmezden geliyorum ve midemin alt kısmı birdenbire boşalıyor.

Elimi sıkıyor. "Bence sen de benim kadar kendine inanmalısın."

Titreyerek ona bakıyorum.

Tanrım, ne yakışıklı bir adam. Şu anda tüm dikkatini bana vermiş gibi, sanki dünya sadece o ve benmişiz gibi bana bakıyor. Ayrıca bana çekici bir kadınmişim gibi bakıyor.

Kalbim daha hızlı, daha sert atmaya başlar.

Şu anda onu öpmek için can atıyorum. Ofiste öpüşmediğimiz o elektrikli öpücüğü tamamlamak için.

Onun sahte öpücüğü bana bunu yapabiliyorsa, gerçek bir öpücük ne yapardı?

Ayak parmaklarımın ucuna basıp, kollarımı onun boynuna dolayarak onu öpmek ve onu içeri davet etmek çok da zor olmazdı.

Ama yapmıyorum. Bir şey beni durduruyor.

Belki de Jack'ten yeni ayrıldığım içindir. Ama ben öyle düşünmüyorum.

Bu uzun zamandır beklenen bir şeydi ve Jack'in kalbi değil, egosu incindi.

Ama dürüst olmak gerekirse, belki de gerçek beni tanısaydı bunların hiçbirini söylemezdi. Sevdığım ve istediğim tüm o iğrenç ve ahlaksız şeyleri bilseydi, The Ghost ile ne yaptığımı bilseydi...

Cade öyle değil. O iyi bir insan.

Ve sanırım biraz geç de olsa, düzgün olmanın sıkıcı ya da ciddi olmak anlamına gelmediğini öğreniyorum.

Onu seviyorum, ama o gerçek olmayan bir imajı seviyor. Kahretsin, uyumam lazım.

Nazikçe uzaklaşıp binama doğru bir adım atıyorum. "Pizza?"

Dönüyorum ve o, benim unuttuğum, Uber'in çatısına koyduğu paketi uzatıyor. O arabadan indiğinde Uber'in çatısına koyduğunu fark etmemiştim.

Kutuyu alıp başımı sallıyorum.

"Tekrar teşekkürler." Bunun üzerine kapıma doğru yürüyorum.

Sahanlıkta duruyorum, kalbim farklı bir şekilde çarpıyor, korkuyla kıvranıyor.

Stüdyomun kapısı aralık ve görüşüm bulanıklaşıyor. Nefes alıp sakinleşmeye çalışıyorum.

Muhtemelen The Ghost'tan başka bir oyun daha. Ama telefonumda yeni mesaj yok.

Telefonumu cebime koyarken, kendime onun bahsi biraz yükselttiğini, savaş ya da kaç tepkisini ortaya çıkarmaya çalıştığını söylüyorum.

Böylece kapıyı
iterek açtım.

Dağınık.

Resimler eğri büğrü asılmış, kanepem parçalanmış, yatak örtüleri yerde ve iç çamaşırlarım her yerde.

Durduğum yerden hepsini görebiliyorum.

Kalbim deli gibi atıyor, dönüp duruyorum, kanımda çılgın ateşböcekleri gibi panik var.

Merdivenlerden aşağı koşarken, sıcak, sağlam ve tanıdık bir kokuya sahip birine çarptım. Nefesim kesildi ve Cade'in endişeli yüzüne bakarak ona sarıldım.

"Biri... biri benim evimdeydi."

O benim arkamdan bakarak, "Benimle geliyorsun," diyor.

Tek kelime etmeden yanımdan geçip, parmak izlerini bulaştırmak istemiyormuş gibi tişörtünün kenarıyla kapıyı kapatır.

O kişinin parmak izi bırakmayacağını haykırmak istiyorum, ama sözleri yutuyorum.

Elimi ve pizzayı alır ve beni Uber'e geri götürür.

"Bunu kim yapar ki?"

"Bilmiyorum." Ama ben biliyorum. Kin besleyen biri. Beni zorla oral seks yapmaya çalışırken yakalanmaktan kıl payı kurtulan biri. Tıpkı benim ürkütücü patronum gibi biri.

"Tamam, sana inanmadığımdan değil, ama meclis üyesinin sana ve bana nasıl baktığını gördüm." Manhatta'n'a dönerken elimi bırakmadan hafifçe nefes verdi. "Ama seni benim evime yerleştireceğim ve sonra geri gelip kontrol edeceğim."

"Polisi aramam lazım." Durdum. "Ya da aramamalıyım. Eğer Isaac yaptıysa, kariyerim başlamadan onu mahvetmek için bana tuzak kurmak isterse ne olacak? Bunu kendisi yapmayacak. Birini tutacak, değil mi? Ve eğer polise gidersem, o zaman..."

"Bunu senin için ben yaparım. Ben IT sektöründe çalışıyorum. Birkaç polis tanıdığım yok mu sanıyorsun?"

Ona bir bakış attım. "Bilmiyorum. Tanıyor musun?"

"Eskiden, bu işe başlamadan önce, her türlü işi yapardım, yani evet, birkaç tane tanıyorum."

Biraz gülümsüyorum, "Onun yaptığını bile bilmiyoruz. Neden yapsın ki? O da hırslı ve bu işten ayrılmak istiyor. Kendini tehlikeye atmaz."

"Sana asılınca paçayı kurtarabileceğini düşündü, o yüzden..."

Onun evine döndüğümüzde yorgunum, biraz tedirginim, ama artık dairemde olduğu gibi korkmuyorum.

"Şimdi," diyor, "sana evi gezdireyim." Küçük bir kahkaha atıyorum. "Senin evini biliyorum, Cade."

Kaşlarını kaldırır. "Ama büyük turu yaptın mı?" "Emin değilim."

O eğilir. "Normal tur gibi, sadece daha fazla söz var." Çantamı yere koyarken ben çantamı yere koyarken pizzayı masaya koyar. "Her şeyin yerini biliyorsun ve kardeşimden doğru olanı yapmasını umduğum bir sürü eşyan var. Ama..."

"Jack öyle. O böyle şeyleri düşünmez."

"Jack hiçbir şeyi düşünmez." Bana bir içki hazırlar. Viski ve kola, sonra aniden yanakları kızarır, buzdolabından bir kavanoz maraschino kirazı çıkarır, bir tane ekler ve sonra sanırım grenadin olan şeyi alır ve bir miktar ekler. "Kirazları seversin."

Gözlerinde eğlence var ve yanaklarım daha da kızarıyor. "Hastalandım."

"O zaman ben çıkarayım."

"Hayır, hayır." Nedense, konuşmanın altında hafif bir heyecan var ve onun kirazı almasını istemiyorum. "Ben yerim."

Bana içkiyi uzattı ve gülümsemese de, sanki benim kaçırdığım bir şaka varmış gibi, orada asılı durduğunu hissedebiliyorum.

İçkiyi alıp bir yudum alıyorum.

Bana bakar. "Odada kalmak istemiyorsan, çekyatlı bir çalışma odam var."

"Orada kalabilirim. Sorun değil."

O başını sallar. "Biraz çarşaf getireyim. Sonra polis arkadaşımı arayıp senin evine gidip ne olduğunu öğreneceğim. Parmak izi yoksa kim olduğunu bulabileceklerini sanmıyorum ama..." Omuzlarını silker. "Umarım vardır. İhtiyacın olan bir şey var mı?"

"İş kıyafetleri?" "Onları ben getiririm."

"Ben de gelmeliyim." Kameraların kayıt yapıp yapmadığını sormak üzereydim, ama sonra onun kameralardan haberi olmadığını fark ettim. "Seç..."

"Gözüme güvenmiyor musun?" Dişlerini göstererek gülümser.

"Siyahla hata yapmazsın diyelim."

Cade güler. "İçkini iç, burada güvendesin ve her şeyi açıklığa kavuşturana kadar burada kalacaksın." Sonra elini uzatır. "Anahtarlar."

Onu ona veriyorum ve o, Uber'i arayacakmış gibi elinde telefonuyla ortadan kayboluyor. Belki de taksi çağırır. Ne de olsa Manhattan'dayız.

İçkimi yudumlarken ayakkabılarımı çıkarıp dolaşmaya başlıyorum, Cade'in kapısının önünde durup elimi kapıya koyduğumda kalbim hızla atıyor.

Sonra elimi çekiyorum.

Ne kadar meraklı olsam da, bunu yapmayacağım. Bunun yerine, yan odadaki yatak odasına giriyorum ve neredeyse bayılıyorum.

Oda çok büyük. Jack buradayken daha küçük görünüyordu, muhtemelen eşyalarının çoğu çekmecelerin ve dolapların dışında olduğu ve o kadar çok olduğu için.

Ama şimdi düzenli, temiz. Boş. Balmumu, limon ve lavanta kokuyor.

Yatakta, dokusuna bakılırsa doğal bir kırık beyaz tonunda keten çarşaflar var. Yorganın üstünde örtü var, içkimi masanın üzerine bırakıp yatağı yapıyorum.

Lambayı yakıyorum ve oda evden daha rahat bir hale geliyor.

Giysilerim masanın üzerinde düzgünce katlanmış, ben de dolaba gidiyorum. İçinde bıraktığım bazı elbiseler ve ayakkabılar var.

Jack'in bunları yaptığına imkan yok.

Masaya gidip bir tişört alıyorum ve kokluyorum. Temiz ve ferah kokuyor, bunun arkasında Cade'in olduğunu biliyorum.

Cade. Sürekli hediye veren, beklenmedik bir adam. "Ne yapıyorsun sen?" diye soruyorum kendime.

Çünkü bilmiyorum.

O ilgi çekici, güvenilir ve üstelik nasıl görüldüğünü de biliyorum.

Neden The Ghost ile uğraşıyorum?

Nedenini biliyorum.

Ve düşününce...

Ona mesaj attım.

v12L: Merhaba. Biri evime girmiş. Kameraların kayıt yapıyor mu?

Ghost: *Kaydetmelerini mi istedin?*

ISTEDİM Mİ?

O bizim, benim hakkımda kanıt niteliğinde görüntüler çekmiş mi? Kahretsin... Böyle düşününce, bu çok tuhaf ve bana gerçeği söyleyeceğinden bile emin değilim ve bu konuda ne hissedeceğimi bilmiyorum.

GHOST: *İzin olmadan olmaz.*

KAFAMI SALLIYORUM.

O, zorla girmezdi, değil mi? Neredeyse soracaktım, ama bu onu yanlış yönlendirecekti, bu yüzden sormadım.

Ve Cade'in evinde ona mesaj attığım için suçluluk duygusu kemiklerime işliyor. Bu yüzden telefonumu bırakıp erkek şortu ve büyük bir tişört giyip içkimi alıp yatağa giriyorum.

Güzel bir gece ama kemiklerime kadar üşüyorum ve ısınmak istiyorum. İçeceğimi bitirirken duvara bakıyorum.

Diğer tarafta Cade'in odası var. Jack olmadan burada olmak garip olsa da, içime giren korkunç düşünceden kendimi alamıyorum.

Cade, Jack'le seks yaparken bizi duyabilir mi?

Kafam bu düşünceyle libidomu uğultu moduna geçiriyor. Bu ateşli bir düşünce.

Gözlerimi kapatıyorum ve uykuya dalmış olmalıyım ki telefonumun titremesi beni uyandırıyor.

Arayan Lia. "Duydun mu?"

İnleyerek oturuyorum. "Neyi duydum?"

"Sevdiğimiz podcast, herkesten önce tüm skandalları öğrenen dedikodu podcast'i var ya? Isaac'in bir kaydını ele geçirmişler.

Birini, ona oral seks yapmazsa işini kaybedeceği ile tehdit ediyor." Dramatik bir şekilde durakladı. "O sensin, değil mi? Ve bir şekilde hacker erkek arkadaşınla bunu yayınlaması için anlaştın!"

Kaşlarımı çattım. "Hayır. Bu konuda bir şey bilen tek kişi Cade ve o bile bu kısmı bilmiyor."

"Peki, biri biliyor."

"Peki hackerın yaptıklarını benden önce nasıl biliyorsun?" diye soruyorum. "Google uyarısı mı kullanıyorsun?"

Lia burnunu çeker. "Dramaları koklamakta iyiyimdir. Ne diyebilirim ki? Dökülen çayı severim. Demek senmişsin... Biliyordum.

Ona itiraf ettim ve yalan söylemek istemiyorum. "Her şeyi kontrol altında tuttuğumu sanıyordum. Ama bu benim için iyi olmayacak. Kariyerimin sonu olacak."

Isaac bu konuda haklıydı.

"Neden bana neler olduğunu söylemedin?"

"Lia..."

"Tanrı kompleksi olan bir pisliğin hayallerinden vazgeçmesine izin vermeyeceğiz, ama önce, hacker o kaydı nasıl ele geçirdi?" Nefesini tuttu. "Seni mi gözetliyor?"

"Bilmiyorum." Arkadaşına bir yalan daha. Bir nevi yalan. Evimde kameralar var, ama ofisimde mikrofonlar mı? Kameralar mı? Bu çok fazla olmaz mı?

Titriyorum.

"Yarın konuşuruz," diyerek telefonu kapatıyorum.

Artık uyanığım. Çünkü bunlar geçerli sorular.

Başka nerede kameraları var? Burada mı? Onları buraya mı yerleştirdi? Etrafa bakıyorum ama benim evimde bulamadım, burada nasıl bulabilirim ki? Banyodakini sadece tahmin ettim çünkü benim tuvaleti kullanmamı izlemek istediğini sanmıyorum...

Öyle mi?

"İğrenç."

Ama o buna dair bir ipucu vermedi.

Yine de... Isaac'e geri dönelim.

Eğer Hayalet onu izliyordu ve onu mahvetmeye karar verdiyse, Cade hakkında ne düşünüyor? Beni onunla gördü ve kıskanç bir sevgili gibi beni oradan uzaklaştırdı. Barda birlikte geçirdiğimiz zamanı tamamen Hayalet'e adadı.

Ve evet, çok ateşliydi, ama geriye dönüp

baktığımda, ben... Kahretsin.

Benimle Cade arasında bir şeyler olduğunu mu düşünüyor? Öyleyse, onun hayatını mahvetmeye başlaması ne kadar sürer?

Tüylerim diken diken oluyor.

Daha da kötü bir düşünce aklıma geliyor.

Ya Cade'i korkutmak için ona benim fantezilerim hakkındaki gerçeği söylerse?

Otuzuncu Bölüm

CADE

Vi'ye polisleri tanıdığım konusunda YALAN SÖYLEMEDİM. Tanıyorum. Ve gerekirse, birini çağırıp kontrol ettirebilirim. Bir NYPD dedektifi, onu bir sıkıntıdan kurtardığım için bana borçlu. Bu yüzden, onun dairesinde dururken, Vi bu konuyu araştırmak isterse diye ona bir telefon ediyorum.

İşini kaybetme endişesi varken, ben bunu anlayamıyorum ama garip şeyler oldu.

O zaten The Ghost'a mesaj attı ve bence ben o kısmı iyi idare ettim, ama bu da bir faktör.

Vi, kameraların bulunabileceğini düşünürse bu konuyu zorlamak istemeyecektir.

Ama onun her hareketini veya herhangi bir hareketini kaydettiğimi düşünmesini istemedim. Onun rızası olmadan olmaz. Bu yüzden kasıtlı olarak sadece canlı yayın yapan mikro kameraları seçtim.

"Jonas."

"Selam, ben Max." Onun beni tanıdığı takma adı kullanıyorum. "Sana bir durum hakkında bir şey sormak istiyorum."

"Söyle bakalım."

Ona benim versiyonumu anlattım.

O mırıldanır. "Gidip ondan ifade almamı ister misin?"

"Tanık yok, kayıp eşya yok, parmak izi yok, ne kadar şansımız olabilir ki?"

Jonas iç çeker. "Neredeyse hiç. Bu şehirde mi? Tanık, parmak izi veya kayıp eşya yok mu? Bunlar olsa bile, sistemde kayıtlı değillerse hiçbir yere varamazsın, bu iş başlamadan biter."

Dolabında küçük bir tekerlekli çanta bulurum ve içine bazı şeyler koyarım, tuvalet malzemeleri, kokladıktan sonra beni gülümseten Kermit pijamaları.

Henüz yıkamamış, küflü ve karışık sıvılarımızın kokusu var.

Tanrım, ben tam bir sapığım. "Arkadaşımanın bu konuyu takip etmek isteyeceğini sanmıyorum."

"Tamam. Bana haber ver."

Bunu yapan kişi iyi iş çıkarmış. Onun evini, bir şeyin eksik olup olmadığını anlayacak kadar iyi tanımıyorum, ama Enzo'yu tanıyorum ve o, hırsızlık yapacak birini eve almaz.

Ama mücevherlerini arıyorum ve buluyorum, çok fazla yok, sadece çekmecesindeki yumuşak bir kese içinde ve komodininin üzerindeki küçük bir hatıra kutusunda var.

Onları paketliyorum.

İşimi bitirince, kilitleri kapatıp Uber'e binip eve gidiyorum. Uzun bir süre gözlerimi kapatıyorum.

Sürücü, Bluetooth'una durmadan konuşurken, arka planda berbat bir müzik çalıyor.

Ona kapatmasını söylemeliyim, ama umurumda değil. Bu bana düşünmek için zaman veriyor.

Kendimi neye bulaştırdım böyle?

Vi'nin benim evimde olması... Bunun benim kontrolüm dışında olduğunu söylemek isterdim, ama öyle değildi. Bunu ben ayarladım.

Ama yine de, onunla bir tür romantizm yaşamak için değil. Gerçek dünyada bir çekim var, ama hepsi yalanlar üzerine kurulu.

Onun bana dürtülerinden asla bahsetmeyeceğini neredeyse garanti edebilirim. O, bu dünyada tanışmadığı birine itiraf etmektense, onları saklayarak yaşamayı tercih ederdi.

Ayrıca, seks yapsaydık, benim Hayalet olduğumu anlardı. Ya da anlamaz mıydı?

İkimiz de uzun vadeli bir ilişki aramıyoruz ve ben The Ghost'u ele vermek istediğimden emin değilim.

Hayalet'i bırakmak istediğimden emin değilim.

O da The Ghost'un gitmesini kesinlikle istemiyor.

Bu onu tahrik ediyor. Onun kaşıntısını gideriyor.

Ve odadaki diğer fili görmezden geliyorum.

Bunu yaptım çünkü patronu iğrenç bir adam. Ve muhtemelen tehlikeli.

Bu yüzden onu koruyacağım ve Ghost ile buluşmasının güvenli olacağı zamanı belirleyeceğim.

Bir otel odası kiralayabilir, bir tür oyun düzenleyebilirim. Onunla sokaklarda, halka açık yerlerde oynamak istesem de, bunu yapmamın doğru olup olmadığından emin değilim.

Araba durur, şoföre teşekkür edip inerim ve çantayı binama taşıyıp merdivenlerden yukarı çıkarırım.

Daireme girdiğimde kalbim çarpıyor ve midem düğümleniyor, beni televizyonun yumuşak sesleri karşılıyor.

Açık oturma odasını geçip valizini Jack'in odası olan misafir odasının önüne bırakıyorum ve Vi'nin oturduğu kanepeye gidiyorum. Sanırım yine alkollü bir içki içiyor. Havada viski ve nar şurubu kokusu alıyorum.

Bir bardak alıp kendime viski dolduruyorum. "Sert

içki," diyor, yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle.

Koltuğa otururken bardağı kaldırıyorum. "Sen de bilirsin."

"Nasıl gitti?"

Bir iç çekip içkiden bir yudum alıyorum. "Sanki biri orayı darmadağın etmiş gibi. Uzman değilim... ama hiçbir şey eksik gibi görünmüyordu. Bir çanta mücevher ve bir hatıra kutusu buldum.

Onları tuvalet malzemeleri, iş kıyafetleri, gece kıyafetleri ve birkaç çift ayakkabı ile birlikte paketledim."

Ve sütyenler. Ancak, sapıkça nedenlerden dolayı külotları yanıma almadım. "Teşekkürler. Ama yarın eve gitmem gerekiyor."

"O kadar da kötü değilim, değil mi?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Hayır, ama Jack'i kovduktan sonra kendimi buraya sokamam." Kızardı. Ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Sorun değil. Biri eve girmiş, her yeri dağıtmış. Polis arkadaşım geldi... Ve bunun soygun gibi gösterilmek için yapıldığını, ama hiçbir şey çalınmamışsa, kayıt dışı olarak, daha çok birinin seni takip ettiği gibi görüldüğünü söyledi. Yani, Isaac hakkında ifade vermek istersen, verebilirsin."

Bu bir risk, ama onun bunu yapacağını sanmıyorum. Kariyerinin onun için ne kadar önemli olduğunu çok iyi biliyorum. Ben manipülatif bir pisliğim, ama bu tehdidin gerçek olduğunu, onun sandığından daha fazla farkındayım.

Isaac kötü haber.

Reşit olmayan kızlar, şiddet, sakladığı tüm karanlık yüzü... Ve ben henüz onun yüzeyinin altına ciddi bir şekilde inmedim. Eminim ki, derinlemesine araştırdığımda daha da fazla kirli çamaşır bulacağım.

Yaptığım çalışmalar, onun kötü olduğunu zaten gösteriyor.

Ne zaman bitirdiğimde bitirdiğimde, ben sadece sadece hayal ne olacak olacak ortaya çıkacak. Yırtıcı. Canavar. Alçak.

Sesi alçalır. "Onun olduğunu bilmiyoruz." Sadece ona bakarım.

Bacaklarını altına çekip bakışlarını içkisine indirir. "O zaman kesinlikle polise söylemelisin."

"Eğer kaybolan bir şey yoksa, ben..." Bakışları yine kayar ve yanakları hafifçe kızarır.

Aniden anlıyorum.

O, Ghost'un onu korkutmaya çalıştığını düşünüyor, sanki bu bir seks oyununun ön hazırlığıymış gibi, o hayır demiş olsa bile.

Kahretsin, hayır, ben olmadığımı söylemedim.

Kameraların kayıt yapmadığını söyledim. Ve ona kayıt yapmalarını isteyip istemediğini sordum. Ya bunun onun yaptığına dair kanıt olduğunu düşünürse?

Bunu düzeltmem gerekecek.

"Hiçbir şeyin kaybolmaması durumu daha da ürkütücü hale getiriyor, Vi. Polisi aramalısın."

"Başka bir şey olursa ararım." İçeceğini sehpaye koydu. "Polis arkadaşın. Başka bir şey söyledi mi, örneğin o kişiyi yakalayabileceklerini falan?"

"Rapor versen bile, bu soruşturma listesinin üst sıralarında yer almıyor. Araştırırlar, ama genellikle..."

"Bu tür olaylar pek çözülmez. Tahmin etmiştim. Yani, bir anlamı yok."

"Her zaman bir anlamı vardır."

"Hayır, daha fazla sorun çıkarır. Başka bir şey olursa yaparım, ama şu anda? Isaac'e ulaşırsa? İşten atılırım ve kariyerim başlamadan biter."

"Violet," diye uyarıyorum, çünkü uyarmazsam tuhaf olur.

"Kararımı verdim. Artık bu konu hakkında konuşmak istemiyorum."

Başımı sallayıp bir yudum daha alıyorum. "Öyleyse, benimle kalırsan daha iyi hissederim. En azından birkaç gece. Böylece güvende olduğunu emin olabilirim."

"Hayır, Cade. Bu sana haksızlık

olur." Gülerek, "Ya yalnız

kalırsam?" diyorum.

"Tanrım, ben Jack'in yerine mi geçiyorum?" Ama o gülümsüyor.

"Hayır, kesinlikle öyle değil. Sadece güvende olduğundan emin olmak istiyorum. Ve eğer oysa, o zaman... benimle, sevgili erkek arkadaşınla kalman, onun iki kez düşünmesini sağlayabilir."

"Sevgili kız arkadaşın olarak, haklı olabilirsin."

Bir heyecan omurgamdan geçer, suçluluk duygusuyla biraz acılaşır. "Her zaman haklıyımdır."

Fazla bir şey konuşmuyoruz ve ben kasıtlı olarak sohbeti hafif tutuyorum, onunla gece geç saatlerde televizyon izliyoruz. Sonra içkisini bitirip bana teşekkür ediyor ve uyumaya gidiyor.

Hayalet meselesini halletmem lazım. Onun, bunun onun... benim için eğlence ve oyun olduğunu düşünmesini istemiyorum. Meclis üyesi meselesi bitene kadar benimle kalmalı. Stajı bitene kadar.

Televizyon hala açıkken, bardakları temizliyorum ve odama gidip ona mesaj atıyorum. Başka bir yerden lanet Ghost olarak mesaj atmak aptalca olur. Kalkıp bir bardak su isteyebilir. Konuşmak, beni baştan çıkarmak için...

Sonuncusuna hafifçe gülüyorum.

Benden hoşlanıyor, çekici buluyor, ama bunu yapacağını sanmıyorum, evde iki hayalet varken, gerçek hayalet ve Jack'in hayaletini.

Ama ona yakalanmak istemiyorum.

Kime mesaj attığımı soracağını sanmıyorum, ama görebilir...

Risk almayı severim, ince çizgide yürümeyi severim. Ama aptal olmak benim önceliklerim arasında değil.

Bu yüzden odama girip kendimi yatağa atıyorum ve düşünmeye başlıyorum.

Şu anda onu ya da kendimi heyecanlandırmam gerekmiyor. Zaten Vi'nin yakınlığı ve bana yaptıklarıyla başa çıkmaya çalışıyorum.

Ayrıca kapıyı kapatmak ya da The Ghost'un avantajını kaybetmesini istemiyorum.

BEN: *Randevun evine geldi. Kime ait olduğunu sana göstermem mi gerekiyor?*

Vi2l: *Neden evimi mahvettin? Beni kızdırmak için mi? Cade'i rahat bırak. O bana yardım ediyor.*

SİKTİR. Birine zarar vereceğimi mi düşünüyor?

Ama yine de, The Ghost'un insanları yıkacağını biliyor. Ama incitmek...

Vi2L: *Ben sana mı aidim?*

Ben: *Evet.*

Tamam, bu onun sorularını cevaplamadı.

Ona aralarında bir süre bekleyerek bir sürü mesaj gönderiyorum. Biraz uzun oldu ama bunu iyice kafasına sokmam lazım.

BEN: *Ben yerleri kirletmem.*

Ben: *Seni nasıl tahrik edeceğimi biliyorum, seni kovalayıp yakalar, sertçe becerir, bağlar, herkesin görmesi için yayar ve sonra amını yalarım. Seni istediğim gibi becerebilirim. Ama bu? Hayır. Senin evini mahvetmenin eğlencesi yok. Seni tahrik etmenin eğlencesi yok.*

Ben: *Bu Cade yıkılmayı ve yok edilmeyi hak ediyor mu?*

Vi2l: *Hayır. O iyi bir adam. Bir arkadaş.*

AĞZIM ÇARPITIR.

Korkunç arkadaşlık bölgesi.

ME: *O zaman güvende. Ben sadece canavarları alt edip ifşa ederim.*

Vi2l: *Patronuma bir şey mi yaptın?*

Bunu görmezden geliyorum. Bu gece merak etsin.

Yaptığım şeyin Isaac'ın kovulmasına neden olması imkansız. Bir konsey üyesi bunu yapamaz, ama istifa edebilir, oylama ile görevden alınabilir ve skandal nedeniyle geri çekilmesi için baskı yapılabilir.

Onun ofisinin ve normalden daha büyük ekibinin asıl amacı, onun büyük bir hırsı olması ve ben de bu hırsı yok etmek için buradayım.

Başlamış olabilirim, ama iş bitene kadar durmayacağım.

Ama içimde şeytani bir şey var ve onu zorlamak istiyorum, onu ne kadar kontrol edebileceğimi görmek istiyorum.

ME: *Şu anda arkadaşınla mı birliktesin?*

Vi2I: *Başka bir odada. Ayrı yatak odaları.*

Ben: *Ellerini kendine sakla. Kendine dokunma. Boşalma. Orgazmların benimdir. Seninle iletişime geçeceğim.*

Vi2I: *Ne zaman?*

CEVAP VERMİYORUM ve sohbeti kapatıyorum. Sonra dışarı çıkıp dizüstü bilgisayarımı da yanıma alıyorum. Kanepeye oturup Enzo'ya mesaj atmadan önce kanalı değiştiriyorum.

BEN: *Isaac Stengal ile ilgili her şeyi derinlemesine araştırmaya başlayalım.*

Enzo: *Bu adama karşı bir tür takıntın var dostum.*

Ben: *Bana yardım et yeter. Bir şeyler olmalı. Gerçek şeyler.*

Enzo: *Katılıyorum, ama bizde çok var. Kötü yanlarını saklamakta çok başarılı.*

Ben: *Mutlaka daha karanlık bir tarafı olmalı.*

Enzo: *Senin bulduğun kadarıyla yeterli olabilir.*

Kaşlarımı çattım.

BEN: *Hepsini istiyorum.*

Enzo: *Yarın yaparız. Bugün sakın bir gün.*

Başparmağımı kaldırıyorum, dizüstü bilgisayarını kapatıyorum ve televizyonu kapatıyorum.

Sakin bir gün, boş bir gün anlamına gelmez ve işin kolay olduğu anlamına da gelmez. Ama şimdi başlayabileceğim bazı şeyler var.

Enzo'nun evindeki sistem benimkinden çok daha güçlü ve burada Isaac'la ilgili şeyleri incelerken yakalanmak istemem.

Kapımı kilitliyorum ama her zaman bir şekilde unutma ihtimalim var ve her zaman Vi'nin içeri girme ihtimali var.

Onun için anlamı olmayan bir sürü veriyi bilgisayarımda bulmasını, onun anlayabileceği küçük bir şeyi bulmasından tercih ederim.

Telefonum titriyor ve ekranda kardeşimin adı yazıyor. Cevap veriyorum ve Jack'in sesi odayı dolduruyor. "Cade."

"Bu, düşündüğümde daha az zaman aldı."

Onun sinirlendiğini neredeyse görebiliyorum. "Seni aramak mı?"

Bir şey istemek için, evet. Ama tek söylediğim şey, "Tabii."

"Eğer düşündüğün şey buysa, ben bir şey istemiyorum," diye mırıldanıyor. Mesele şu ki, biz kardeşiz. Birbirimizi iyi tanıyoruz.

Jack sürekli beni arar ya da para, yardım, her neyse, bir şeyler ister. Her zaman öyleydi.

Ve ben de her zaman yardım ettim. Ama bazen onun sadece kardeşim olmak, konuşmak, sadece var olmak istemesini istiyorum.

İç çekiyorum.

"En son ne zaman bir şey istemedi beni aradın?"

"Bu çok alçakça, dostum." Savunmacı bir tavırla konuşuyor. "Ben sadece... birçok şeyi hafife aldığımı fark ettim ve daha iyi olmaya kararlı olduğumu bilmeni istedim."

Sözlerinde bir beklenti havası var.

Jack geri dönmek mi istiyor, yoksa sözlerine coşkuyla tepki vermemi mi bekliyor, bilmiyorum, ama kalbimi ve kararlılığımı sertleştiriyorum.

"Duygularını anlıyorum Jack. Ama eylemler sözlerden daha güçlüdür."

"Neden bu kadar sert davranıyorsun? Ben sana elimi uzatıyorum, Cade."

"Biliyorum. Ve bunun için minnettarım. Ama bence kendini düzeltmek için çaba sarf etmelisin. Gerçekten değiştiğini gösterebildiğinde bana ulaş. Bence kendini şaşırtacaksın, Jack."

"Cade..."

"Ve benden daha çok özrünü hak eden başka biri var." Bunun üzerine telefonu kapattım.

Otuz Birinci Bölüm

VIOLET

Kahvenin aroması beni uyandırır, cezbedici, zengin kokusu beni yatak odasından mutfağa çeker.

Hâlâ yarı uykuluyum.

Erken saat olmasına rağmen, normalde bu saatte uyanmış olurum, ama dün gece uyuyamadım.

Cade bana bir fincan kahve uzatırken dağınık saçlarımı geriye atıyorum. Kokuyu içime çekiyorum.

"Sabahları üçlü espresso içersin, sanırım. Genelde buradan çıkmadan önce iki tane içersin." Gözlükleri kafasında duruyor, sanki çalışırken aniden kafein ihtiyacı hissetmiş gibi.

Tezgahın üzerinde bir kutu enerji içeceği var, doğal olanlardan biri, ama ben işe giderken onun daha sert enerji içeceklerinin kanıtlarını burada gördüm.

Onu bu kadar iyi tanıdığım halde, aslında hiç tanımadığım ne garip.

"Teşekkürler." Bir yudum alıyorum, tadı güçlü ve hafif şekerli. Her zaman şeker almam, ama bu sabah mükemmel. "Sen insanlar arasında bir tanrısın."

"Siktir, idol statüsü kazanmak için tek yapmam gereken sana kahve yapmak mıydı? Kahvaltıyı geri alacağım."

Havayı koklayarak pişmiş ürünlerin kokusunu alıyorum. Ve yumurta. Pastırma mı? Etrafa bakıyorum. "Sen yemek yapmadın ki..."

"New York'ta kim kahvaltı pişirir ki? Ben pişirmem."

Genelde evden aceleyle çıkarken bir elma veya protein bar alırım. Ve burada, çantamda her zaman protein barlar bulunur. "Kahvaltı dedin."

Beni baştan aşağı süzer, eğlenceli bir ifadeyle.

Kaşlarımı çatarım. "Ne?"

"Senin seksi iç

çamaşırın." Ben

burun kıvırıyorum.

Neyse ki Kermit değil.

Kermit pijamaları - onları bulduğu hali hiç düşünmüyorum - valizimde, ve ben üzerinde zıplayan kuzu desenli tişört ve boxer kombinasyonlu pijamalar giyiyorum. Sahip olduğum pijamalar arasında en seksi olanı.

Görünüşüme dikkat etmem gerektiğini biliyorum, ama şu anda umurumda değil. On dakika sonra umurumda olacağını bilsem de.

"Bak, Cade. Kahvaltıdan bahsederken bir kızın seksi özellikleriyle dikkatini dağıtma."

"Üzgünüm. Bagel ve pastırma, peynir ve yumurtalı bagel ve çeşitli hamur işleri aldım." Sonra duraksıyor. "İki tane. Sana kruvasan ve elmalı bir şey aldım."

Her birinden birer tane alıyorum, bir atı bile yiyebilirmişim gibi hissediyorum, ama biraz domuz gibi görünebileceğimin farkındayım. Bageli şimdi yiyip diğer ikisini işe götürebilirim diye düşünüyorum.

"Teşekkürler, Cade." En yakın sandalyeye oturup bageli açıp bir ısırık alıyorum.

O, krem peynirli bir bagel alıyor ve peynirin yüzde doksanını kazıyıp bir kaba koyuyor. Sonra kapağı kapatıyor. "Peyniri her zaman abartıyorlar."

Ben yerken, o da kızarmış bagelinden bir ısırık alır, sonra telefonunu çıkarır.

Cade bana katılmıyor, ayakta kalıyor, tezgaha yaslanarak bir şeyleri kontrol ediyor ve mesaj gönderiyor.

"Bugün işin iyi mi?"

"Eğer düşündüğün şey buysa, banshee-chic olarak gitmeyeceğim."

Gülümser ve bana bakar. "Bence gayet iyisin."

"Erkekler." Gözlerimi deviriyorum. "Pijamalar?"

Banshee saçı?" "Bunun yeni seksi olduğunu sanıyordum."

Ona başımı sallıyorum ve bagelimi bırakıp kahvemi yudumluyorum. "İyiyim. Biraz gerginim." Bunu itiraf etmekten nefret ediyorum. "Ama üstesinden geleceğim."

Sonra hareketsiz kalır. "Merak ediyorum..."

"Ne?" Aniden, onun neye baktığını anlıyorum. Haberler her yere yayılmaya başlamış olmalı. "Isaac'in de orada olup olmayacağını mı merak ediyorsun?"

Dikkatlice başını salladı.

Bir kez başımı salladım. "Hacker The Ghost'un yaptıklarını gördün galiba." "Evet. Her yerde."

"Oh. Bu mu... bu mu?" Kahve ve kahvaltıyı almak için ellerimi açtım.

"Hayır. Bu, 'Önemli bir günüm olduğu için beslenmem gerekiyordu' ve senin de yemek isteyebileceğini düşündüm. Bu hikayeye gelince, konuşmak istersen sen açarsın diye düşündüm."

Yutkunup başımı sallıyorum. "Tamam."

Şimdi bana bakıyor, bagelinden bir ısırık daha alıyor ve kahvesinden bir yudum içiyor. Sanırım enerji içeceği daha sonra içilecek.

"Ama neden bana gerçekte ne olduğunu söylemedin?"

Hareket edemiyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Derin bir nefes alır. "Yani, mesajda kastettiği kişinin sen olduğu açık. Açık değil, yanlış terim. Bana göre açık, çünkü dün ne kadar sarsıldığının farkındayım."

Ona söylemek istiyorum, gerçekten. Bunun nedeninin The Ghost'un onun peşine düştüğü, onu gözetlediği için olduğunu söylemek istiyorum.

Ama o zaman Cade bana bir sürü soru sorar. Ve ona bunu nasıl ve neden bildiğimi anlatmak zorunda kalırım.

Ona pervasız, ahlaksız tarafımı anlatmak zorunda kalırdım ve bununla birlikte, ondan kaçıp parkta tanımadığım bir adamla sevişmek için koştuğum gerçeği de ortaya çıkardı.

Pek de iç açıcı bir hikaye değil.

Cade... Bilmiyorum...

Beni küçümser mi?

Beni küçümsemesinden, yargılamasından korkuyorum. Bunun saçma olduğunu biliyorum.

Bu Cade.

O, tanıdığım en yargılayıcı olmayan kişidir. Jack'in burada kalmasına izin verdi. Benim için elinden geleni yaptı ve onu terk ettiğimde çok anlayışlı davrandı. Dürüst olmak gerekirse, ortadan kaybolmamın sebebini kabul ettiğinden bile emin değilim.

Yargılamayacak, değil mi?

Öyleyse neden gerçek beni görmesine bu kadar korkuyorum? Çünkü öyleyim.

Korkuyorum.

"Vi," diyor yumuşak bir sesle, "bu geçip gidecek."

"Eğer benim olduğumu biliyorsan, o zaman herkes de bilecek."

"Hayır, yapmayacaklar. Dün gece oradaydım, bu yüzden eminim, tamam mı? Ama söz veriyorum, başka kimse bunu anlayamayacak."

Ona inanmak için can atıyorum, ama kalbimin derinliklerinde, o kadar da emin değilim.

"Teşekkürler, Cade." Gülümserim ve kahvemini bir yudumunu daha içerim. "Kahvaltımı bitirip işe gitmek için hazırlanacağım."

SINIRLER ayak parmaklarımı ve ellerimi karıncalandırıyor ve ofisin kapısını açarken kahvaltım midemde yağlı bir şekilde hareket ediyor.

Isaac bugün konseyde olması gerekiyor, ama ben tüm mekanın kriz modunda olmasını bekliyorum.

Ancak öyle değil. En azından görünüşte öyle değil.

İnsanlar sanki her zamanki gibi çalışıyorlar.

Ofisime girip, cevaplamam gereken e-postaları yanıtlıyorum.

"Bay Stengal kısa süre içinde size geri dönecektir" şeklindeki genel cevabım işe yaramayınca, ana kata çıkıp ne zaman döneceğini sormaya karar verdim.

Kadınlardan biri, Jenny, beni görüyor ve Miriam resepsiyonda görevliken kolumu tutuyor. "Duydun mu?"

"Ne duymak?" Bilmiyormuş gibi davranıyorum.

"Isaac büyük bir belada." Diğerlerinin sohbetini izliyor. Hepsi bir sonraki adımda ne yapacaklarına dair haber bekliyor gibi görünüyor.

Ama sorun şu ki, Isaac kovulamaz. Oylarla görevden alınması gerekir. Seçimler bir süre sonra yapılacak.

Bu ofis, onun siyasi dünyada yükselmeyi planladığı yer, ki çoğu insan bunun için çalışıyor, bu yüzden bu staj yeri bu kadar cazip.

Ama istifa etmeye zorlanabilir ve kimse bu durumla ilgileniyor gibi görünmüyor. Kriz yönetimi modu yok, panik yok. Hiçbir şey yok.

"Ne demek istiyorsun? Skandalı halletmedik mi?"

Kız başını sallar. "Bu yeni bir şey. Ve aman Tanrım. O Ghost hacker mı? Radyoda bir kaset yayınladı." Gözlerini devirir. "Artık radyo dinleyen kim var ki, değil mi?"

Sanki konu bu değilmiş gibi eliyle işaret ediyor. "Mesele şu ki, kaseti haber kanallarına, podcast yayıncılarına ve dedikodu sitelerine göndermiş. Kasette Isaac, birini oral seks yapmaya zorluyor, yoksa kovulacaktı. Güç suistimalinden bahsediyoruz. Başka neler yaptığını merak ediyorsun, özellikle de pembe parti kasetini düzeltmek için canımızı dişimize taktığımızdan sonra."

Elimden geldiğince şok olmuş gibi görünmeye çalışıyorum. "Aman Tanrım. Bunu da düzeltmemiz mi gerekiyor?"

Burnunu kırıştırıyor. "Sanmıyorum."

Diğer ofislerden birinde telefon çalar ve yaklaşık iki dakika sonra, en üst düzey iki çalışanı, bir konuşma yazarı ve siyasi danışman, odadan çıkar.

"Bu kötü," diye mırıldanır Jenny. "Keşke kim olduğunu bilen biri olsaydı. Burada olmayabilir. O birçok işe burnunu sokuyor."

"Evet. Onu arayan biri var. Ne zaman döneceğini biliyor musun?"

"Şu anda kim bilir."

"Teşekkürler. Umarım bu iş yakında hallolur."

"Evet, ben de." Kaşlarını çatarak masasına yönelir, ben de masama yönelirim.

Bekleyen kişiye, ekipten birinin en kısa sürede kendisiyle iletişime geçeceğini bildiririm.

Ofis gergin olsa da, ben rahatlarım.

Çünkü Isaac burada değil ve Cade haklı gibi görünüyor. Isaac'ın kayıтта kiminle konuştuğunu kimse bilmiyor.

Beynimdeki danışmanlık yapmaya çalışan sesi kapatmaktan başka çarem yok. Ona, aniden düşen rakamlar ve internetteki tüm söylentiler ve makalelerle bunu kullanmasını söyledim. Birini, herhangi birini, bunun bir seks oyunu olduğunu söylemesi için ikna etmesini. Bir fantezinin canlandırılması olduğunu.

BDSM yönünü öne çıkarmasını, bazı seçmenleri kaybetmesini ama serbest düşüşe geçmemesini söyledim.

Ama ben onun analisti ya da danışmanı değilim. Aslında değilim. Ben sadece öğrenmek ve işin küçük bir kısmını yapmak için buradayım.

Aslında, büyük bir kısmı, ama diğerleri bunun için övgüyü alıyor.

Ve onun gerçek danışmanı olsaydım bile, onun bu şekilde paçayı kurtarmasını isteyip istemeyeceğimi bilmiyorum. Bana asıldığı için, bilinmeyen faktör benim olduğum için.

Onun BDSM topluluğunu kullanarak paçayı kurtarmasına izin vermek de doğru gelmiyor.

Bu iş gerçekten kirli. Şimdi anlıyorum.

Çünkü stajyer olmasaydım, bana para ödeyen adam hakkında bu kararı vermek zorunda kalırdım.

Ama yine de, saygın bir analist ve danışman olsaydım bana asılır mıydı?

Düşüncelerimi susturuyorum. Beni döngüye sokuyorlar ve nefes almam için biraz zamana ihtiyacım var.

Araştırma yapmak için internet tarayıcısını açtım ve bir başlık dikkatimi çekti.

Ağzım açık kalırken, ofis konuşmalarla dolup taşıyor.

Isaac ofise geri dönmeyecek. Geri çekileceğini ve istifa edeceğini açıkladı.

Telefonlar susmak bilmiyor.

Benimki çaldığında, ofisin kapanacağı, ancak kendi ofislerinden geçici olarak görevi devralacak yeni birinin geleceği ve benim işe gerek kalmayacağı söylenir. Personelin çoğu başka ofislere ve işlere geçecek.

Ve ben ortada
kaldım. Okulu
arıyorum.

Profesörüm beni sakinleştiriyor. "Bu sorun olmaz Bayan Carter. Size daha iyi bir yer bulacağız. Mükemmel bir iş çıkardınız, bu yüzden zor olmayacak."

Telefonu kapattığımızda, bana atılan umut ipine tutunmuş durumdayım.

İşimi bitirip eşyalarımı topladım, vedalaştım ve Miriam'a sarıldım.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyorum ona.

"Bu ofis hala telefonlara cevap vermek zorunda, bu yüzden son telefon görüşmesi bitene kadar burada kalacağım, sonra da bir sonraki işime geçeceğim. Benim için endişelenme, her zaman beş tane iş teklifim vardır."

Gülümsüyor ve vedalaşıyoruz.

Neredeyse öğle vakti olduğu için, çok uzak olmayan tanıdığım bir bara gidip salata ve şarap sipariş ediyorum. Arkanıza yaslanıp, yavaş ve hafif nefesler alıyorum.

Ve Cade'i arıyorum.

Aramama hemen cevap veriyor, bu da beni gülümsetiyor. "Bir sorun mu var, Violet?"

Şarabımı yudumluyorum. "Hayır. Isaac istifa ediyor, bu yüzden işimden oldum, ama okulum stajımı bitirmek için başka bir yer bulacaklarını söyledi."

"Sana her şey yoluna girecek demiştim."

"Kimse bilmeyecek demiştin... bilirsin."

O gülüyor. "Her şey yoluna girecek" demek için kullandığın şifre.

"Peki, eve dönebilmek için evimi düzenlemeye ve temizlemeye başlamalıyım."

"Vi, bir süre daha benim evimde kalacaksın. Sen orada olursan ben daha mutlu ve daha az stresli olurum. Tamam mı?"

"Tamam."

Telefonu kapatıyorum ve önüme feta peyniri, yeşillik ve pancar içeren salatam konduğunda, küçük bir ısırik alıp telefonuma bakıyorum.

Sanırım Hayalet'e mesaj atmam gerek.

Bana onun yapmadığını söyledi. Neye inanacağımı bilmesem de, bir şey görüp görmediğini ve ofise nasıl dinleme cihazı yerleştirdiğini sormam gerekiyor. Bu beni biraz rahatsız ediyor, özellikle de Isaac'ın ofisine dinleme cihazı yerleştirdiyse.

Evde beni izlemesi sorun değil çünkü ben hayır demedim. Hatta hoşuma bile gitti. Ama eski patronumu izlemesi? Bu yanlış.

Hayaletin sahiplenici olduğunu biliyorum, ama bu biraz fazla olabilir.

BEN: Kameralarda hırsızlık hakkında bir şey gördün mü? Çünkü belki de sen yapmışsındır. Cade hiçbir şeyin kaybolmadığını söyledi. Ve sen patronumu rahatsız ettin.

Hayalet: Eğer hırsızlık yapan ben olsaydım hoşuna giderdi sanırım.

Ben: Bu bir cevap değil. Bu yüzden arkadaşım Cade'in yanında kalıyorum.

Hayalet: Arkadaş mı? Ona nasıl baktığını gördüm. Benim malımı paylaşmam.

BU SÖZÜ DUYUNCA TITRIYORUM.

Bundan nefret etmem gerekirdi, ama etmiyorum. Sahiplenici, baskın davranışları seviyorum, ama gerçek hayatımı etkilediği sürece değil.

BEN: *Ona nasıl baktığımı mı? Ondan hoşlanıyorum. İstiyorum...*

DURDUM.

Beni net bir öfke kaplar.

BEN: *Eğer bu devam edecekse, yüz yüze görüştükten sonra olmalı. Aksi takdirde, ben bittim.*

Hayalet: *Bir kez daha hayali bir etkileşim. Buna değecek. Öğle yemeğini ve şarabını bitir, sonra eve yürü. Ben izliyor olacağım. Güvende olacaksın.*

GÜNDÜZ, ama...

HAYALET: *Etrafta insanlar var, biri bizi görebilir ve benim ne yapacağımı ya da ne zaman yapacağımı bilemezsin. Var mısın?*

HEYECAN BENİ SARAR.

Bu son kez, diyorum kendime. Bir dahaki sefere yüz yüze görüşeceğiz. Ve bu sefer onu göreceğimden emin olacağım. Benim evimde. Onun zorla girdiği yerde.

Oraya ondan önce varıp, içeri girmek zorunda kalmasını sağlayacağım. Eğer yapabilirsem.

BEN: *Evet.*

Otuz İkinci Bölüm CADE

Dürüst olmak gerekirse, onu sikmeye gelmedim. Onu kontrol etmek istedim. İyi olup olmadığını görmek istedim.

Enzo ve ben rahatsız edici bazı şeyler bulduk.

Tavşan deliğinde değil, ama noktaları birleştirip eski usul hackleme yaparak.

Eski dosyalara girerek. Eski şeyler.

Mühürlü.

Kurban raporları.

En azından rahatsız edici bir suç.

Görünüşe göre, çok uzun zaman önce, hem reşit değildi hem de siyasete girmeden çok önce, bizim iyi meclis üyemiz bir striptizciyi neredeyse öldüresiye dövmüş.

Onu tecavüz ettikten sonra.

Zengin ailesinin yaptığı büyük bağışlar ve kurbanı ödeme yaparak onu kurtardılar ve sabıka kaydının oluşmasını engellediler.

Kurban, suçlamadan kısa bir süre sonra öldü. Aşırı doz.

Ölümünün zamanlaması şüpheli mi?

Bundan pek emin değilim, çünkü kadının zor bir hayatı vardı, fuhuş ve uyuşturucu suçlarından birçok kez hüküm giymişti, ama zamanlamanın uygun olduğunu söyleyebilirim.

O zamanlar on altı yaşındaydı. Tüm bu hukuki saçmalıklarla ilgili kapalı kapılar ardında olan şeyler, uğraşmak istemiyorum.

Sonra ya eğilimlerini gizli tuttu ya da yakalanmadan işlerini yapmayı öğrendi.

Yirmi yaşına kadar.

O kız, bir üniversite partisinde rızası dışında paylaşıldığından şikayet etti. Eğlence için kiralanmıştı ve tüm erkekler zengin ve kariyerleri daha önemli olduğu için olay örtbas edildi.

Enzo ve ben şu anda o listeye

sahibiz. Geç olması hiç

olmamasından iyidir.

Ama şu anda, o adamlar bizim sorunumuz değil.

Isaac bizim endişemiz.

Çünkü o kız da ölü bulundu. O da aşırı dozdan öldü. Ama uyuşturucuyla sorunlu bir ilişkisi vardı.

O partiden ve o adamların ona yaptıklarından sonra uyuşturucu kullanmaya başladı.

Bu kızın daha önce hiçbir suçu yoktu. Okul masraflarını karşılamak için striptiz yapmaya başlamıştı.

Midemi bulandırıyor.

Çünkü Isaac bunların merkezinde gibi görünüyor.

İnternetin derinliklerinden topladığımız onunla ilgili tüm söylentiler sadece dedikodu, kayıtlı rapor yok, suçlama yok, sadece rüşvet, dayak ve zorla seks hakkında konuşmalar var.

Ve hepsi bir kenara itildi.

Çoğu Isaac'ı tarif ediyor ama adını anmıyor. Şimdi gözü Vi'ye dikilmiş durumda.

Her şey öğrendiğimiz öğrendiklerimiz bize bana onun kötü kötü ve kin kin tutar.

Bu, onunla birlikte The Ghost olmaktan vazgeçirmeli.

Bunun yerine ne yapıyorum? Ona iyi adam Cade'i veriyorum ve sonra The Ghost olarak kendimi kıskanıyorum.

Bir nevi.

Siktir, hala onun tüm bunlardan tahrik olmasını seviyorum, ama şimdi durum çok karmaşık çünkü ona karşı derin duygular besleyeceğimi hiç beklemiyordum.

Ne tür duygular olduğunu bilmiyorum. Üzerinde durmadım. Ama onun yanında olmayı sevdiğimi, ona takıntılı olduğumu ve onun hakkında keşfettiğim her şeyi çok sevdiğimi biliyorum.

Jack'le birlikteyken onu tanıdığımı sanıyordum ve tanıyordum da. Ama şimdi olduğu gibi değil. İçimde arzuyla ve özlemle çarpan şeyler yarattığı gibi değil.

Ama ona daha önce Ghost olduğumu söylemeliydim. Sonuçların nasıl olduğunu gördüm.

Hayalet onu öpmemişti bile ve tabii ki bu onun oyununda yer almıyordu, ama şimdi neden bunu fantezi dünyasının küçük kutusu içinde sakladığımı anlayabiliyorum.

İlk öpücüğümüzün Hayalet olarak olmamı istemiyorum.

Kendim olarak olmamı istiyorum.

Ofisinde yaptığım öpücük sayılmaz. O sadece gösteriş içindi, onun hak ettiği şey değildi.

Ve şimdi... O ilk öpücüğü yaşama şansım olacağından emin değilim.

Bu yüzden, ne kadar ahlaksızca olursa olsun, onu bir kez daha Hayalet olarak becereceğim. Ona da hayatının heyecanını yaşatacağım.

Onun kapısında ona atlayacağım, yüzümü kapüşonla örtüp onu takip edeceğim ve sonra gözlerini bağlayacağım.

Sonra... sonra ona söyleyeceğim.

İkimiz de buna çok bağımlıyız. Bunun farkındayım.

Ve aynı zamanda, sanki o benim diğer yarımımış gibi, arzularımızın ve ihtiyaçlarımızın birbirine uyduğunu da biliyorum.

Ben de onun kadar bunu istiyorum.

Ama ben daha yaşıyım. Daha iyi bilmem gerekirdi.

Vi şarabını bitirir ve gergin bir şekilde salatasını karıştırır. Bir bardak daha sipariş eder, bu da yolun karşısındaki kafede kahvemi içerken beni gülümsetir.

Onu mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Güneşin açısı tam doğru, bu yüzden bardaktaki ışık yansımıyor.

Vücudum titriyor.

Bunu ertelemeliydim, hayır demeliydim. Onu alıp evime götürmeli ve gerçeği söylemeliydim.

O bu gerçeği hak ediyor ve bundan sonra ne olacağını bilmiyorum. Bunun bizim son etkileşimimiz olduğu hissini bir türlü atamıyorum. The Ghost ve Vi2l olarak. Cade ve Violet olarak.

İki pislik kardeş, ikisi de onu hayal kırıklığına uğrattı ve bunu daha iyi bilen kişi ben olmalıyım.

Jack'in yanında aptalca gençliği

var. Benim mi? Hiçbir mazeret yok.

Ama bunun için çok geç.

Eğer bu bizim son buluşmamız olacaksa, o zaman bunu unutulmaz kılacağım. Çünkü gerçeği öğrendiğinde ne yapacağını veya nasıl tepki vereceğini bilmiyorum.

Cebimde bir göz bağı var.

Vi'nin ne kadar kirli olduğunu keşfettiğimden beri orada

duruyor. Ve şimdiden işime yaradı.

Bugün son kez kullanacağım galiba.

Telefonumda Ghost sohbetini açıp ona mesaj attım.

BEN: *Hazır olduşunda, ikinci kadehini bitir ve git.*

ETRAFI KESİNCE, mesajlaşan birini yakalamaya alışıyor.

Köşede telefonuyla uğraşan bir adam var ve o adama odaklanıyor. Ama sorun şu ki, hiçbir fikri yok ve hayal kırıklığı artıyor.

Hesabını ödüyor, kadehini bitiriyor ve gidiyor.

BEN: *Kuralları unutma. Etrafına bakma. Saldırıya uğramadan dairenize varabilir misiniz bakalım. Sokaktan sürüklenmeden. Bağırma, bakma. Git.*

SOKAKTA DURUR ve tereddüt eder, ama sonra telefonunu cebine koyar ve eve doğru yola çıkar.

Ben de yavaşça onu takip ediyorum.

Bunu yapmama bile gerek yok.

Anahtarlarım var.

Ama ondan birkaç dakika sonra içeri girmem gerekiyor.

Merdivenlerde dönerse ya da onu takip edip giriş holüne girdiğim anda pusuda bekliyorsa, ben hazırım.

Sıcak, riskli bir kavga başlasın.

Bu benim için büyük bir heyecan. Çünkü yüzümü görmeden onu yakalamam çok önemli.

Onu takip ederken, kapüşonumu takip aralarında büyük bir mesafe bırakıyorum.

Öğleden sonra, yerleşim bölgelerindeki caddelerin yoğun olmadığı saatler.

Vi yolu geçiyor, ben de bir araba geçene kadar bekliyorum.

Acelem yok. O daha uzun yolu kullanırken, ben başka bir yoldan, kestirme yoldan gidebilirim. O gün onu eve gönderdiğim yol.

.
Omurgamdan bir şok
dalgası geçer. O zaman
mı?

Çok uzun zaman olmadı, ama Vi ile hayatım o kadar zengin, o kadar
derin ki, bir parçam onsuz bir hayatı hayal etmekte zorlanıyor.

Vi ve The Ghost'un dinamiklerini de ekleyin...

Siktir.

Her şeyi kaybedebilirim.

Nefes alıp yolu geçiyorum. Bu sefer karşı tarafa geçiyorum, böylece
dönerse arkasında beni görmeyecek.

Başka biri de onun gittiği yoldan aceleyle geçiyor. Kapüşonu başındadır,
elleri cebindedir.

Normalde buna pek dikkat etmezdim, ama adamın kıyafeti beni
rahatsız ediyor. Kapüşonlu sweatshirt, takım elbise pantolonu, brogues
ayakkabılar.

Soğukluk kemiklerimi sarar.

Kim olursa olsun, hızla yetişir. Adımlarında bir niyet vardır ve yemin
ederim ki tehdit dalgalar halinde yayılır.

Caddeyi kesip, trafiğin arasından sıyrılarak ikisinin de bulunduğu
caddenin aynı tarafına geçiyorum.

Vi arkasına bakmaz, ama her kim ise onu fark etmiş olmalı ki hızını artırır.

Nefesimi vermek üzereyken adam da hızlanır. Adam aradaki mesafeyi
kapatır ve kadının saçlarını tutup kendine doğru çeker. Vi çığlık atmaz,
sadece oyun gibi direnir, ama adam sert davranır.

Siktir.

Kadın benim olduğumu sanıyor.

İçgüdülerim devreye giriyor.

Koşarak adama saldırdım, onu kızıdan ayırdım, yere attım ve önce böbreklerine, sonra da kaburgalarına ayağımla vurdum.

Siyah kuşak canı cehenneme.

İçimdeki öfke kırmızı, siyah yıkımla karışık. O anda onun yüzünü görüyorum.

Lanet olası Isaac.

Öksürüyor, ayağa kalkmaya çalışıyor, bana vurmaya çalışıyor ve ben onun üstüne çıkıyorum, onu ters çeviriyorum, saçını tutup başını geriye doğru çekiyorum ve onun üstüne diz çöküyorum.

Yüzünü kaldırıma defalarca vurup ezmek istiyorum, ta ki yüzü püre haline gelene kadar.

Ama başını geri çekiyorum, bunun acıttığını biliyorum, o pisliğin boynunu kırmak üzere olduğumu düşündüğünü biliyorum.

"Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?"

O homurdanıyor ve ben kafasını kaldırıma vuruyorum.

Kulaklarımda bir uğultu duyuyorum ve sonra onu döndürüp onu dövmeye başladığımda her şey ölümcül bir sükunete bürünüyor.

Kanlar içinde ve mücadelesi zayıflıyor, ta ki hiçbir şey kalmayana kadar ve bilincini kaybedene kadar.

Ona bir kez daha yumruk atarım, sonra ayağa kalkarım, gerçekliğe döndüğümde yüzüne botumu indirmek için hazırdım. Şehrin gürültüsü.

Vi.

Kaldırımda yatıyor. Eli ağzında. Gözleri kocaman ve korkmuş. Adam onu yere vurmuş olmalı.

Kahretsin, onu *ben de* yere sermiş olabilirim.

Ayağımı indirip baygın bedeninin üzerinden geiyorım ve Violet'e elimi uzatıyorum, kabul edip etmeyeceğinden emin değilim.

Ama tutuyor.

İnce parmaklarını benimkilerin etrafına doluyor ve parmakları buz gibi. Birbirimize bakıyoruz.

Onu teselli edecek sözlerim, onu kucaklayıp koruyacak kollarım var, ama ayağa kalktığı anda elimi çekip biraz geriye sendeliyor.

Tek görebildiğim dehşet. Beni gördüğünde inanamama ve gözlerinde gerçek bir belirsizlik var.

"Vi?"

Ama sanki beni duyamıyor gibi, kontrolünü kaybetmiş, buz kesmiş, hareket edemiyor gibi.

Bunu yüzünden anlayabiliyorum.

Bu ılgınlığı durdurmak için aklıma gelen tek şeyi yapıyorum. Onu öpüyorum.

Ve tadı yaz ve sırlar gibi. Sıcak ve yumuşak, ve dünyam altüst oluyor.

Vi de beni öper, yavaş, eriten bir hareketle, neredeyse bana yapışır gibi.

Dudakları açılır, dillerimiz birbirine değiyor. Tek kelimeyle, mükemmellik.

Geri ekildiğimde, gerçeklik geri geliyor.

Sokaktayız ve ben sadece... Ne demek istediğimi bilmiyorum. "Vi..."

Gözlerini kırpıştırıyor, yanaklarında pembe bir suluboya fırça darbesi beliriyor.

Violet o ana geri döner ve yüzünde bir kaş çatma belirir. Bana bakar.

"Cade? Burada ne yapıyorsun?"

Otuz Üçüncü Bölüm

VIOLET

BAŞIM DÖNÜYOR.

Beni öptü ve bu... Mükemmeldi.

Hayır

.

Bekle

.

Isaac bana saldırdı. Hayalet değil.

Ve Cade burada.

Eski patronuma ve görmeyi beklemediğim tek adama bakıyorum.

"Cade?" diye tekrar soruyorum.

Neden burada? Anlamıyorum. Beni mi takip ediyordu? Histeri artıyor.

Herkes beni mi takip ediyor?

Yutkunuyorum. "Cade?"

Başka kimse yok ve Isaac inerken tüm dünyam altüst oluyor.

Cade eski patronuma döner, eğilir ve ellerini arkada bağlar, elini adamın omuzlarına sertçe koyar ve daha da eğilir. "Kıpırdama lan, orospu çocuğu."

Hayalet nerede?

Etrafıma bakıyorum. Birkaç kişi dışarıda duruyor ama ben, farlara bakakalmış geyik gibi, hareket edemiyorum. Sanki

bir aptal gibi.

Anlıyorum, The Ghost kameraya yakalanmayacak, Cade bile kapüşonunu takmış, öğleden sonra çok sıcak olmasa da soğuk da değil.

Ama ben... Lanet olsun, arkamda duran, beni yakalayanın Hayalet olduğunu sandım.

Bir an için midem bulandı ve kusacak gibi oldum.

Ya Hayalet Isaac'sa?

Ama bu düşünce aklımdan geçer geçmez, bunun doğru olmadığını anladım.

Adam bilgisayar kullanmayı bile zorlukla beceriyor, nadiren yazması gereken bir e-postayı yazmak için saatlerce uğraşıyor.

Ve o bir pislik. Ama ben onun oylarını kazanmaya çalıştığı biri değilim.

Ve kendi hayatını iki kez mahvetmez. Bu en büyük kanıt.

Ayrıca, dokunuşu hiç bir zaman içimde heyecan dalgası yaratmadı. Tek yaptığı, düşüncesi bile midemi bulandırmak.

"Bunu senin için mahvedeceğim," diye Isaac kaldırımdan geveliyor.

Onu görmezden geliyorum, gözlerim önümdeki adamda. "Cade, cevap ver. Beni takip mi ediyordun?"

Gözlerimiz buluştu ve izleyen kalabalık neredeyse tamamen dağıldı. Burası New York ve uzaktan siren sesleri geliyor.

Sadece birkaçı gösteriyi izlemek için kalıyor, diğerlerinin yapacak işleri var. "Cade?"

Kapüşonu geriye ittiğinde, kafasında kalan gözlükler nedense beni rahatlattı. Nedenini bilmiyorum ama mutlu oldum.

Isaac'ın üzerinden atlar.

Cade bana uzanır ama durur. "Evet, öyleydim. Telefon ettikten sonra, mahallede olduğum için, beni aradığın yere gelip seni yakalayabileceğimi düşündüm. Ama sen çok hızlıydın."

Ona şaşkın şaşkın bakıyorum. "Nasıl? Benim nerede olduğumu nasıl bildin ki?" "Coğrafi konum. Telefonlarla bu çok kolay."

Hayalet her zaman nerede olduğumu bu şekilde mi biliyor? Neden her yere peşimden geliyor gibi görünüyor?

Ama bu mantıklı değil. Benim Cade ile birlikte olduğumu biliyordu. Ve... şimdi ona bakınca, bu kadar çabuk yardımına koşması... Başka hiçbir yabancı benim Ghost tarifime uymuyor.

Hayalet benim onunla olduğumu bilmiyor olsaydı, Cade ile masada otururken bana mesaj atmasaydı, onu Hayalet olduğundan şüphelenirdim.

Bu çok saçma.

"Telefonumu dinledin mi?"

Elini saçlarının arasına sokar, gözlüklerine dokunur ve takar. Bunların daha çok bilgisayar çalışması ve göz yorgunluğu için olduğunu bilsem de.

"Rahatsız edici değil. Sadece... herkesin telefonunda sinyal var. Ve Jack'in konum belirleyicini açtığından şüphem yok. O bazı şeyleri bilir. Kulağa karmaşık geliyor, ama değil. Konum belirleyici açık olmasa da konumunu tespit edebilirim. Kolaydır. Ne yaptığını biliyorsan. Ben biliyorum. Ama mesele bu değil."

"Önemli olan ne?"

"Sen... Bu..." Isaac'e doğru elini havada salladı, Isaac ise kalkmaya çalışıyordu.

Isaac'ı tekmeledi.

"Bak," dedi Cade, "Brooklyn'deydim, sen aradın. Ben de senin olduğun yere uğrayıp merhaba diyeyim dedim. Sen gitmiştin ve nasıl olduğunu bilerek..."

inatçı olduğun için, senin evine gitmeye karar verdim ve iyi ki de gitmişim. Onun sana saldırdığını gördüm.

Bir yanım minnettar. Diğer yanım ise dehşete kapılmış durumda.

Ya beni takip edip The Ghost ile yakalamış olsaydı?

Düşüncelerimin dağınık olduğunu biliyorum ve The Ghost yanlış seçim. Ama o öptü...

"Ben mutluyum geldiğim geldiğim Vi. Neden neden
cehennem gelmiş yol yol gidiyordun?"

Kaşlarımlı çattım. "Gündüz vakti ve ben orada

yaşıyorum." "Biri eve girmiş."

"Yine de orada yaşıyorum. Gece yarısı değil ki. Benim..." Durdum, yanaklarım kızardı.

Sikişmek istedim. Zayıfım, bir sorunum var ve The Ghost ile kendi tarzımda seks yapmak istedim.

Yutkunuyorum. "Senin benim için hazırladığın

eşyaların dışında başka şeylere ihtiyacım var."

"Ne gibi?"

Sirenler durduğunda iç çekip bir adım yaklaşıyorum ve iki polis polis arabasından iniyor. "İç çamaşırı.

Hiç koymamışsın."

Yemin ederim, polislere ne olduğunu anlatırken ellerini kaldırıp dönünce yüzünde bir gülümseme gördüm.

Diğer polis yanıma gelip olanları anlatmamı istedi.

Cade'den uzaklaşarak.

Bir an duruyorum, ama sonra onların sadece hikayelerimizin birbiriyle uyuşup uyuşmadığını kontrol etmek istediklerini ve Cade'in beni zorlamadığını anlıyorum.

"Acele etme," diyor polis.

Bunu yapmak istemiyorum. Sadece eve gidip kıvrılıp uyumak istiyorum. Ama evde yapamam. Biri eve girmiş.

Isaac mı? Hayalet mi?

Ve kameralar var.

Birdenbire, kamera karşısında olmak istemiyorum. Belki de Cade'in evine gitmek istiyorum.

Nefes alıyorum.

"Ben... bu adam bana saldırdı ve arkadaşım beni kurtardı. Sokakta bana sarkıntılık etmesini engelledi."

"Hangi adam, hanımefendi?" diye sorar genç polis.

Cade'i işaret ediyorum. "Arkadaşım." Sonra Isaac'ı işaret ediyorum. "Bana saldıran eski patronum."

Polis gerçekten şaşırır. "Isaac Stengal mı? Sen..."

"Ne?" Aptal rolü yapıyorum. "Sadece staj yaptım, hepsi bu. Kovulduğunu öğrendim ve... neden bana saldırdığını bilmiyorum."

Onlar Cade ile konuşurken ben geride duruyorum ve sonra Isaac'ı kelepçeleyerek götürüyorlar.

İşimiz bittiğinde, Cade bana döner ve birkaç kişi dışında kalanlardan uzaklaşarak caddede yürümeye başlarız.

Tek kelime etmiyoruz.

"Uber ile benim evime gelmeliydin." Elini uzatıyor. Normalde, elini tutardım.

Ama bu sefer görmezden geliyorum.

"Her zaman Uber'i karşılayamam, Cade. Ben bir öğrenciyim, unuttun mu? Stajdan aldığım maaşla bir sinek bile beslenemez." Öne doğru adımlarımı hızlandırırım.

Evim hemen orada ve eve gitmek istiyorum. Ama aynı zamanda gitmek de istemiyorum, bu yüzden yürümeyi bırakıyorum.

O da durur.

"Özür dilerim," der yumuşak bir sesle.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Neden özür diliyorsun?"

"Takip ettiğin için... hayır, bunun için üzgün değilim, ama sana mesaj atmalıyım. Beklemenı söylemeliydim, ben oradaydım."

Kaşlarımı çattım. "Cade, hayır. Bana bakıcılık yapılmasına gerek yok."

"Evet, farkındayım. Ve bunların hiçbirinin senin hatan olmadığını biliyorum. Ama bunu engellemeseydim ne olabileceğini düşününce fiziksel olarak hasta oluyorum. Neredeyse eve varmıştın ve eğer seni yakalayıp içeri sürüklemiş olsaydı ya da yakınlarda bir arabası olsaydı... Düşünmek bile tüylerimi ürpertir."

Soğukkanlı ve kendimi kaybetmemiş gibi davranmaya çalışıyorum. Ama öyle değilim. Tam tersine. "Beni sokakta sürüklemek mümkün değil. Birisi bunu engellerdim."

"Sen çığlık bile atmadın. İnsanlar bunun bir oyun olduğunu düşünmüş olabilir. Ve seni yakaladığında, seni tehdit etmiş olabilir..." Başını sallıyor. "Bu benim hatam. Ben ayarlamalıyım..."

"Ne? Bir tür koruma mı? Sen IT sektöründe çalışıyorsun. Ben ise hiç kimseyim. Onu durdurdun. Bitti."

Ama neredeyse olanların gerçekliği beni vurunca sendeleyerek bir adım attım.

Isaac beni tehdit edip onunla gelmemi ister miydi? Ne yapmayı planlıyordu? Bana zarar vermeyi mi? Tecavüz etmeyi mi?

Cade gelmemiş olsaydı, Hayalet devreye girer miydi? Hayalet

öpüşmeyi gördü mü? Öfkelendi mi?

Ama neden Cade'den önce müdahale etmedi?

Telefonumu çıkarıyorum ama ondan hiçbir haber yok. Hiçbir şey yok.

Bir şeyler ters gidiyor.

Ya da belki de beni takip etmemişti bile. Belki de bana kendini göstermek zorunda kalmamak için bunu bitirmeye karar vermişti. Ya da belki de kafam onun ortadan kaybolmasının nedenleri için bahaneler uyduruyordu.

Onun araya girip beni kurtardığını düşünmek isterdim ama içimde karanlık ve soğuk bir şey var. şüphe gibi bir şey.

Cade elini uzatıyor.

Kaşlarımı atıyorum.

"Ne?"

"Anahtarlar." Elini indirmiyor ve gülümsemesi beni aydınlatıyor ve midemi bulandırıyor. "Hadi, seni içeri alayım ve evini dzeltmene yardım edeyim. Yarın da kilitlerini değiştirmeni sağlarım."

"Ama..."

"Değiştirmen lazım." Haklı.

Birisi anahtarları ele geçirmişti.

Dn yukarı çıktığımda kapı açıktı, ama kilit sağlam görünüyordu.

Ona anahtarları verip, onu takip ederek binama girip merdivenleri çıktım.

şüphe sadece The Ghost ile ilgili değil. Her şeyle ilgili.

Ve Ben minnettarım Cade Cade Cade bana bana ama bana onun onun açıklamasına rağmen, onun ortaya çıkışı büyük bir tesadüf.

"Polisi aradın mı?" diye soruyorum.

O, başını sallayarak kapımı açar ve önce içeri girer. "Başka biri olmalı."

Arayan kişi bunu hemen yapmış. Ama içeri koşan tek kişi Cade'di.

Ya The Ghost aramışsa?

Ama bu mantıklı değil.

O kontrolü sever. Polis kontrolü sağlamaz. M¼dahale etmek kontrol sağlamaktır. Yani... Kaçtı mı, yoksa sadece fikrini mi değiştirdi?

Yatağıma çöküp, göremediğim kameralara bakıyorum.

Cade mutfakta eşyaları topluyor, odanın içinde sanki yanlışları düzeliyormuş gibi dolaşıyor.

Uzun süre onu izliyorum.

şu anda hiçbir şey mantıklı gelmiyor.

Hayaletin fikrini değiştirmesi de öyle.

O sahiplenici. Kıskanç. Neden beni kurtarmak için Cade'e güveniyor ki?

Cade yanıma gelip oturuyor, kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kendine çekiyor. "Her şey yoluna girecek. Göreceksin."

Ama görecek miyim?

Cade sıcak, tanıdık ve çok güzel kokuyor. Bir an için gözlerimi kapatıyorum.

Sonra ona dönüyorum. Ve eğilip yanağına öpücük konduruyorum.

O döndüğünde zaman durmuş gibi gelir. "Ne yapıyorsun?"

"Teşekkür ediyorum."

"Siktir, Vi... İşleri karmaşıklaştırıyorsun. Ben burada iyi adam olmaya çalışıyorum."

Kaşlarımı çatıyorum. "Ya ben öyle olmanı istemiyorsam?" Hiçbir şey söylemiyor.

Gözlerine bakarım. "Dışarıda beni öptün."

"Seni şok etmek için."

Aniden öfkelenerek başımı sallıyorum. Yüzünü tutup onu sertçe öpüyorum.

Tutku parlak bir ateş gibi alevlenir, dillerimiz dans eder, klitorisim zonklar ve tek istediğim ona atlamak olur.

Ama yapmıyorum.

O günahın ve karanlık bir tadı olsa da, bağımlısı olabileceğim bir tat, parkta seks gibi bir bağımlılık, sapkınlık ve heyecan. Onunla hiç ilişkilendirmemişim bir tat, ve şüphesiz ona yüklediğim bir tat, ama yine de onu seviyorum.

Öpüşmeyi bitirip ağzımı ondan çekiyorum. Onu itiyorum.

Yatakta ondan biraz uzaklaşıyorum, nefes nefeseyim. Yere bakıyorum, sonra meydan okurcasına bakışlarımı tavana çeviriyorum, gizli kameraları arıyorum.

Belki Hayalet izliyordur. Öpücüğe öfkelenmiştir. Belki kızgındır. Ya da belki araya girmediği için pişmanlık duyuyordur. Belki bir yerde oturmuş, bana kendini kanıtlamak için bir sonraki hamlesini planlıyordur. Ama bu doğru değil.

O, bir anda hayatları mahvedebilecek biri, risk alan biri.

Benimle yaptığı her şey onun için büyük bir riskti. Benim için de. Ama kesinlikle onun için de.

Yani, nasıl şekillendirirsem şekillendireyim, Cade'in beni kurtarmasına, iki kez öpmesine ve sessiz kalmasına nasıl izin vereceğini anlayamıyorum.

Ya da belki de mesele budur.

Sessiz kalma kısmı.

Tabii... Cade'e baktığımda, kalbim aniden hızla çarpmaya başladı. *Cade*, Hayalet mi?

Otuz Dördüncü Bölüm

CADE

sıkım. Neden onu öptüm? Neden o beni öptü? Neden hayal ettiğimden daha da iyi oldu? Ve ben bunu hayal etmişim.

Hem de çok.

Ama böyle düşüncelere zamanım yok. Hepsini bir kenara itip bir sonraki hamlemi düşünmeye çalışıyorum.

Planlamıştım. Ona, benim evimin daha büyük olduğu için benim evime gelmesinin mantıklı olduğunu, orada onu güvende tutabileceğimi söyleyecektim.

Öpücük elbette işleri biraz zorlaştırdı, ama eminim bir çözüm bulabilirim.

Garip bir şekilde, Vi'yi benim evime gelmeye ikna etmek çok da zor olmadı.

Bazı eşyaları, fazladan giysileri, iç çamaşırları (maalesef) topladık ve Manhattan'a doğru yola çıktık.

Kendinde değil, ama bunu The Ghost'un orada olmamasına ve az önce saldırıya uğramasına bağlıyorum.

Enzo ve benim öğrendiğimiz her şeyi ona anlatmıyorum.

Umarım o orospu çocuğu hapse girer ve Vi bir sonraki stajını alır, her şey yoluna girer.

Evime vardı ğ ı m ı z da, eşyalarını odasına koyup mutfığa yöneldi.

"Akşam yemeği için bir şeyler hazırlayayım."

"Sorun değil, bunu yapmak zorunda değilsin. Dışarıda yemek yiyebiliriz ya da eve bir şeyler sipariş edebiliriz."

Dolaplarımı karıştırmaya **b a ř l a r** ve makarna ile bir şişe gurme makarna sosu çıkarır.

Ben ekstra yiyecek sipariş ediyorum ve kısa süre sonra o yemek yapmaya başlıyor. "Seni rahat bırakayım Vi. Yapmam gereken işler var."

Odama gidiyorum ama kapıyı açık bırakıyorum.

alışırken etrafımda birinin, herhangi birinin olması beni rahatsız ediyor, ama o ekrandaki hiçbir şeyi anlayamayacak.

Bilgisayardan anlayanlar var, bir de ben varım.

Ve ekran başında gözetleyecek ya da takıntılı olacağım kimse olmadığına göre, o benim evimde olduğu için yeterince güvendeyim.

Yine de, The Ghost olarak onunla iletişime geçmem gerektiğini biliyorum. ylece bırakamam.

Aramızda tuhaf bir dinamik var, arka planda The Ghost'un hayaleti titreşiyor.

İkimiz de ateşli ve sapkın bir seks yapmayı dört gözle bekliyorduk ama şimdi... Sanırım yakın zamanda ona atlayıp istediğimi yapma teklifimi kabul etmeyecek. Her iki kimliğimden de.

Hayalet onu kendi başına bırakmış gibi görünüyor ve ona göre ben Hayalet değilim, bu yüzden bu çok tuhaf olurdu.

Evet, ama o da gelip beni öptü. Yani, belki...

"Topla kendini," diye mırıldanıyorum. "Ona Hayalet'ten bir mesaj gönder, gerizekalı."

Mesaj geçmişimizi açtım ve boş metne baktım. BEN:

Görünüşe göre yardım almışsın.

HAYIR. Sil.

BEN: *Bir işim çıktı.* HAYIR. Bu da

doğru değil.

Neyim var benim? Neden bunu örtbas edemiyorum?

Yapabileceğim pek çok şey var. Onu alay etmek, rövanş sözü vermek, kendimle dalga geçmek...

Ama sorunun ne olduğunu

biliyorum. Ben.

Sanırım The Ghost'u öldürmek istiyorum. En azından onunla birlikte.

Sorun şu ki, yapamam. Eğer yaparsam, bizim için hiç şans kalmaz.

O sonunda gerçeği öğrendiğinde zaten hiçbir şansımız kalmayabilir, ama... Ben korkak değilim. Geri adım atmam.

Bir metin üzerinde
karar kıldım.

BEN: *Yeniden mağ.
Yakında.*

VE SONRA mesajları kapatıyorum.

Akşam yemeği sırasında telefonumun çalmasına gerek yok. Ayrıca, bunun sonuçlarıyla yarın ilgilenirim. Bu gece, Vi ile vakit geçirmek dışında hiçbir şey yapmayacağım.

"BİR SORUNUMUZ VAR," Enzo, telefonuna cevap verdiğim anda böyle diyor.

"Sorunu tanımla. Senin güzel evinden birkaç saat önce ayrıldım." Ses tonunu sevmedim.

Geç oldu. Saldırıdan bu yana günler geçti ve Vi ile aramızdaki durum hala aşağı yukarı aynı.

The Ghost'un mesajlarını henüz açmadım. Açacağım, kendime söz veriyorum. Yakında.

Vi yatmaya gitti, ben de odamdayım. "İşle ilgili bir sorun değil."

"O zaman..."

"Sendika ajanlarından biri bana ulaştı. Henüz duyurulmadı, ama Isaac'ın tutuklanmasının neden hiçbir yerde haber yapılmadığını merak ettin mi?"

Omuz silkiyorum, masanın kenarına elimi vuruyorum ve kapıma bakıyorum.

Kapı kapalı ve hiçbir ses duymuyorum. Ama o anda, Vi'nin uyuduğu odaya kamera takmış olmayı diliyorum, ki bu son birkaç saatte aklıma gelen en aptalca düşünce.

Bu gece aklıma gelen ilk düşünce değil, ama ilk kez onun uyuduğundan ve odada olduğundan emin olmak istedim. Onun güvende ve iyi olduğunu bilmekle ilgili, onu takip etmek ya da kendimi heyecanlandırmakla ilgili değil.

Sesimi biraz alçaltıyorum.

Duvarlar kalın ama bu hassas bir konu ve onun duymasına gerek yok. "Basın makinesi mi? Adamın hırsı ve parası var, basını susturmak için elinden geleni yaptığından eminim."

"Daha da fazlası var, Cade. Kefaletle serbest bırakıldı, ama tecavüz ve saldırı girişiminden dolayı mahkemeye çıkması gerekecek."

"İyi. Peki sorun ne?"

"Sorun şu ki, aptal, sen artık çok ses getirecek bir davanın kilit tanığıydın. Eğer bu dava mahkemeye giderse..."

"Gidecek..." Nefesimi tuttum.

Siktir.

"Kimliğin ortaya çıkabilir. Bu bir risk." "Kim olduğumu kimse bilmiyor."

"Peki ya sahaya çıktığımızda ne olacak dostum? Fiziksel olarak bir yere girmemiz gerektiğinde? Senin bulanık bir fotoğrafın bir şey, ama mahkeme davasında adının geçmesi başka bir şey. Ne düşünüyordun sen?"

Ayağa fırladım, "Ne yapmam gerekiyordu, Isaac'ın ona zarar vermesine izin mi verecektim? O adamın neler yapabileceğini, geçmişte neler yaptığını biliyorsun."

Bunu söylerken anlıyorum. Bulduk.

Muhtemelen savcılık yaptığımızı ortaya çıkaramayacaktır, ama insanlar mahkeme davalarıyla ortaya çıkmanın yollarını bulurlar, bu yüzden kızlardan biri ailesine veya arkadaşlarına anlatmış olabilir ve...

"Ne yapmam gerekiyordu?" biraz daha yumuşak bir sesle söylüyorum ve Vi'nin uyanık olup olmadığını kontrol etmek için kapısına gidiyorum, ama kapısının altından ışık sızıyor, muhtemelen uyuyordur.

Odama geri dönüp kapıyı kapatıyorum.

"Bunu ortadan kaldırmamız gerekiyor," diyor Enzo. "Bu gece." "Nasıl?"

"Isaac'ı ziyaret edip bu konunun mahkemeye gitmemesini sağlamayı düşünüyorum. "Adresi bende var." "O

normal evinde değil.

Burada..."

"O normal evinde değil. Al..." Not alıyorum.

"Orada buluşuruz." Bilgisayarımı kapatıp adresi yanıma alıyorum. Bir Uber çağırıp sokağa inip beklemeye başlıyorum.

Bu kahverengi taş binanın güzel olduğunu söylemek yetersiz kalır. Eski para, pahalı eşyalar ve şimdi de kanla doludur.

Kan pek hoş bir şey değil, ama buraya eski Brooklyn tarzı sert bir hava katıyor.

Elimi sallıyorum, genelde pirinç muşta kullanmam.

Şu anda, kan, morluklar ve kırık kemiklerle dolu Isaac, Enzo'nun bileklerinden, omuzlarından ve uyluklarından, arterleri ıskalayarak çivilediği duvarda bilinçsiz bir şekilde asılı duruyor.

Enzo Isaac'e dönüp yüzüne yumruk atıyor. "Neden insanlar düzgün davranamıyor lan?" Bir yumruk daha atıyor. "Onu ortadan kaldırmamız gerekecek."

Isaac inliyor.

"Hadi oradan." Bir zamanlar sarı olan, şimdi ter ve kanla kirlenmiş saçlarından bu pisliğin kafasını kaldırıyorum. "Nereye? Burayı didik didik arayacaklar, bunu sen de biliyorsun. Ve diğerlerini de."

"Bizim tanıdıklarımız var."

Tanıdığımız insanlar polisler, mafya ve diğer kötü herifler. Isaac gibi pislik gibi davranmayan insanlar.

İşkence genelde benim işim değildir; Enzo biraz daha zevk alır.

Küçük kız kardeşi çocukken bir seri katil tarafından kaçırılıp, istismar edilip öldürüldüğünden beri —ki onu bulup yok etmesine yardım ettim— misyonu daha çok Eski Ahit'e benziyor.

Ben daha modern biriyim. Teknolojiyle yok etmekten hoşlanırım.

Ama onun neden bu iğrençlerin kan, bağırsaklar ve hayatlarıyla ödeme yapmasını istediğini anlıyorum.

Bu durumda, yüzde yüz onunla aynı fikirdeyim.

"O pislikler berbat." Pirinç muşta kaplı yumruğumu Isaac'in böbreklerine indiriyorum.

Eğer yaşarsa, bir hafta boyunca kan işeyecektir.

Hayatta kalmayacak.

Buna izin veremeyiz.

Ve işte lanet olası ikilemimiz de burada yatıyor.

Benim hatam, biliyorum. Ama buradaki bodrumu ve düzeni gördükten sonra, seks zindanının her zaman istekli olanlar için olduğunu sanmıyorum. Oradaki küçük polaroid koleksiyonuna bakılırsa, öyle değil.

Hepsi korkmuş. Hepsi yaralı. Hepsi

kırılmış. Çok fazla kız var.

Enzo'nun öfkesini kesinlikle

anlıyorum. Ben de

hissediyorum.

Eğer müdahale etmeseydim, orada olmasaydım, Isaac

Violet'i gündüz vakti kaçırır mıydı?

"Enzo, bunu düşünmeliyiz. Mahkeme davası olmayacak. Ama polisi tanıyor olsak bile, bu davada ekipte kimlerin olacağını seçemeyiz. Parmak izi alacaklar, geri kalan adli tıp işlerini yapacaklar."

Omuzlarını silkiyor. "Hackleriz, basit."

Ama ben başımı sallıyorum. "Basit değil. Bir şeyi gözden geçirirsek, boku yedik demektir. Bir şey ve... Kahretsin, bu benim hatam."

"Belov ya da..."

"Hayır. Biz onlara iyilik yaparız, tersi olmaz..." Aniden aklıma bir şey gelir.

Dürüst sayılmayacak müşterilerimizden birinin kızı kayboldu. Başka bir suç ailesi suçlandı. Onlar da ilk müşteriyi suçladı ve kimse ne olduğunu bilmiyor.

Böyle bir kaybolma, WitSec'i veya daha büyük olasılıkla ölümü anlamına gelebilir. "Enzo..."

"Ne?"

"Natalia'yı hatırlıyor musun?"

"Evet, ama onu kaçırmadı. Ve bu nasıl bir şeyi düzeltir ki? Taraflar arasında yine de sorunlar olacaktır."

"Bir şeyler ayarlayabiliriz, bilgisayarına girip Natalia'nın fotoğraflarını koyabiliriz, böylece gerçek gibi görünür. Bunu yapabileceğimi biliyorsun."

O burun kıvrırdı. "İkimiz de yapabiliriz."

"Ben bu tür şeylerde daha iyiyim." Ve öyleyim.

Bir hikaye uydurmak, her şeyi yazıya dökmek, onu gerçekçi ve doğal göstermek benim işim. Hayaletin işi.

O başını sallar, bir mesaj yazar ve gönderir. "Onlara, yok etmeye çalıştığınız kanıtları bulduğumuzu, ama onları geri alacağımızı söyle. Kanıt. Onlara temizlik yapmaları gerektiğini söylemeli miyim?"

"Onlar teklif edecek."

Beklerken, o pisliğin bilgisayarını alıp sabit diskini kopyaladım, parçaladım ve bir kenara koydum. "Kurtarılan dosyaları delil olarak kullanacağız."

"Yani onu öldürecek miyiz?"

İç çekiyorum. "Öyle yapmak zorundayız."

Enzo arkamdan bakar. "Kahretsin..."

Dönmeden önce onun orada olduğunu biliyorum. Ama zemin hala altımdan kayıyor, tam da pirinç muşta kanı pahalı beyaz halıya damlarken.

Violet.

Gözlerimi onunla buluşturur. "Ne oluyor lan, Cade?" "Beni takip mi ettin, Vi?"

"Lanet olsun, Cade," Enzo tersler.

Gözleri ona kayar. "Bu herif de kim? Neden buradasın? Burası neresi?"

"Burası Isaac'ın yerlerinden biri, muhtemelen seni buraya getirmek istiyordu." Onunla bilinçsiz eski patronu arasına girmeye çalışmıyorum.

Enzo yaklaşır, gözlerinde şeytani bir dans vardır, uzun ve yavaşça ona bakar, her şeyi bir araya getirir ya da... öyle olduğunu düşünür. "Ya da... belki daha önce buraya gelmiştir, bilirsin..."

"Kapa çeneni, Enzo."

"O beni tanımıyor, ama ben onu tanıyorum." Dinlemiyor çünkü o bir pislik. "Ben Enzo, Violet."

"Kim...?" Vi çaresizce bana bakar. "Neler oluyor? Isaac'e ne yapıyorsun? Bu sen değilsin, Cade!"

"Gördün mü, şimdi anladım." Enzo kıkırdar. "Oh, dostum. Bunu nasıl kaçırdım? Küçük kardeşinin çok güzel eski sevgilisine asılıyorsun. Yani, anlıyorum. Ama dostum."

Ona bir kez daha bakarım, ama o da bunu görmezden gelir. Gözleri hâlâ üzerimde. "Cade?"

Enzo sırtıyor. "Senin şövalye özentisi arkadaşın cevap vermeyeceğine göre, ben vereceğim."

"Kapa çeneni, Enzo," diye hırıldarım.

"Hayır. Soruna cevap vermek gerekirse, burada ne yaptığımız oldukça açık. *Senin* pisliğini temizliyoruz."

Onu öldüreceğim. "Enzo..."

Enzo ona doğru yürür. "Hayır, dostum. O seni takip etti. Ve ona karşı olan ilginin o kadar aşırı ki, bu çok saçma. Sadece kendini değil, beni de bu işe bulaştırdın."

Yumruklarım o kadar sıkı kapalı ki, sadece baskıdan bir iki kemiğim kırılabilir. "Ciddiyim dostum. Kapa çeneni."

Vi başını sallar. "Hayır, bırak konuşsun."

"Kimse beni durduramaz, tatlım." Enzo omuz silkiyor. "Bak, ofisi dinleme cihazlarıyla donattık, güvenliğin için kameralar taktık. En azından ben öyle sanıyordum

ama sanırım Cade sana aşık. Hayır, sanmıyorum. *Biliyorum*. Bir video izledik..."

"Yeter," diye bağırırım.

Enzo ağzını açar, ama yüzüme bir bakış atar ve ellerini kaldırır.

Ama hasar çoktan verilmişti.

Vi'nin bakışları Enzo ile benim aramda gidip gelirken, sonunda bana sabitlenir. "Bu doğru... Değil mi?"

Kan damarlarım donar. "Ne doğru?"

"Kameralar, her şey... Tanrım, ben bir aptalım. Sensin. Sen Hayalet'sin."

Otuz Beşinci Bölüm

VIOLET

CADE BANA CEVAP VERMİYOR.

"Değil misin?"

İki adam birbirlerine bakışıyor.

Isaac'ı görünce midem bulanıyor, tatlı Cade'in, iyi, gerçek, sağlam olduğunu düşündüğüm adamın, bir elinde kan damlayan pirinç muşta ile önümde durduğunu ve arkadaşının şu anda telefonunda bir şeyler okuduğunu görünce midem bulanıyor.

"Cade? Sen lanet olası Hayalet'sin, değil mi?"

"Beni takip ederek ne halt ettiğini sanıyordun?"

Enzo telefonunu cebine koyar ve bir çivi tabancası alır. "Seni düşünmeden buraya kadar takip ederek, senden daha iyi bir kurnaz olduğunu düşünüyordu."

Cade dönüp Enzo'ya sert bir bakış attı, Enzo da biraz geri çekildi. "Dur."

Enzo beni işaret eder. "O burada, Cade. *Burada*."

Söylediği şeyin sesinde uğursuz bir şey olduğu için zemin sallanıyor gibi geliyor ve ben kapıya doğru ilerlemeye başlıyorum.

Neden buradayım? Bu büyük bir hataydı.

Kapı kilitli değildi, ben de içeri girdim.

Cade'in evine döndüğümde... uyuyamadım. Öpücükler... öpücükler... kafamda dönüp duruyordu, günün diğer olaylarıyla rekabet ediyordu.

Kalktım, kapıyı çalacaktım ki onu duydum. Dinledim. O gittiğinde saklandım ve sonra odasına koştum. Adresi nereye yazdığını bulmak

adresini yazdığını bulmak ve kağıt parçası üzerinde kalem numarasını kullanmak zor olmadı.

Buraya gelirken, öpücükler kafamda tekrar tekrar canlanıyordu. Ve zihnimi onlardan uzaklaştırdığımda, The Ghost'a gitti.

Hayaletin nerede olduğu. Neden ortadan kaybolduğu. Neden Cade'in beni kurtarmasına izin verdiği.

Ama şimdi... işte burada, önümde. Ve henüz cevap vermemiş olsa bile, *biliyorum*.

Sadece Enzo'nun sürekli kameralardan bahsetmesi nedeniyle değil, çünkü bu mükemmel ve korkunç bir şekilde mantıklı.

Elbette, olmayan şeyler de var, ama sesler... Tanrım, neden The Ghost'un düşük sesinin Cade'inkine benzediğini fark etmedim ki? Sesi derin, ama The Ghost'un ki kadar düşük ve boğuk değil.

Her iki ses de tüylerimi diken diken etti.

İkisi de bana dokunduklarında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Çok farklı nedenlerden, farklı şeylerden dolayı.

Ama...

Cade olduğu için The Ghost'un beni görmeme izin vermemesi çok mantıklı.

Eski sevgilimin kardeşiyle ateşli, sapkın seks yaptım mı? Ama bunun doğru olduğunu biliyorum.

Enzo, görüntüleri gördüğünü, kameraları yerleştirmesine yardım ettiğini söyledi.

Ve belki de ben de biliyordum. İçimin derinliklerinde, hep biliyordum. Bilinçli olarak değil, ama bilinçaltımda...

Bugün, Cade beni kurtardığında ve Hayalet değil, anladım.

Bu yüzden mi beni öptü? Kafamdaki düşünceleri susturmak için mi?

Hayalet'in beni takip etmesi gerekirken Cade'in orada olması ama beni kurtarmaya gelmemesi gayet mantıklı.

Occam'ın usturası, değil mi?

Cade, coğrafi nedenlerden dolayı orada değildi. Orada benimle seks yapmak için beni takip ediyordu.

The Ghost'un ortadan kaybolmasını anlayamadığımın nedeni neydi? O ortadan kaybolmadı.

Beni kurtardı.

Maskesiz.

Çıplak olarak yaptı. Gerçek haliyle.

Cade.

Ve damarlarımda dolaşan ateşin ısırtığı kemiklerimi parçalıyor.

Tartışıyorlar. Isaac'e ne yapacaklarını, birinin geleceğini, Cade'in ona işine karışmamasını söylediğini.

Hepsi laf.

Onları duymazdan geliyorum.

Ellerim yumruk oluyor. "Senin bir korkak olduğunu bilmiyordum, Cade Maddox. Bana yalan söyledin, benimle oynadın, beni kullandın, olmadığın biri gibi davrandın. Ne için? Aptal, naif Violet'le biraz eğlenmek için mi?"

"Hayır, Vi..."

"Beni yatıştırmaya kalkışma." Onu itiyorum.

Enzo kıkırdayınca ona dönüp onu da itiyorum.

Sırıttıyor ve yüzündeki o kendini beğenmişliği silmek istiyorum. "Peki ya sen... sen de bu işin içinde miydin?"

"Hayır..."

"O zaman bu işe karışma, yoksa o çivi tabancasını alıp ikinizin de alnının ortasına sıkarım." Nefes alıp Cade'e döndüm. "Bunca zamandır bana yalan söylediğine inanamıyorum. Jack bana yalan söylediğinde beni desteklemen de bir oyunmuş, değil mi? Sanırım yalan söylemek senin korkunç küçük ailenin geleneği. Nefret ediyorum..."

"Violet." Cade beni omuzlarımdan tutup, ben direnmeme rağmen bırakmıyor.

Boğazım ağrıyor. Gözlerim kaşınıyor ve midem boşalmış gibi.

"Vi, hadi ama." Çok iyi tanıdığım o koyu renkli gözler benimkilere bakıyor, hala şefkat dolu, ama bu şefkate güvенеbileceğimden emin değilim. "Sakinleşmen lazım, lütfen. Burası uygun bir yer değil. Bak, bunu sonra hallederiz, tamam mı? Söz veriyorum."

Kendimi ondan uzaklaştırıyorum.

"Çözmek mi? Bana Hayalet olduğunu bile söyleyemiyorsun ve bunu çözmemi mi istiyorsun?"

"Bir dahaki sefere reklam panosuna as, Cade," diye mırıldanır Enzo.

"Kapa çeneni, dostum." Cade ona sert bir bakış atar ve tekrar bana uzanır, ama ben onun ellerinden kaçırım.

Muhtemelen üzerimde zaten kan var ve daha fazlasını istemiyorum.

Bana dokunmasını istemiyorum. Tekrar güvenmeye başlamak istemiyorum.

Bana bakar. "Evet, Vi. Bunu halledeceğiz. Ama şu anda benim evime gitmen ve bu işi bize bırakman gerekiyor."

Aniden, "bu"nun anlamı kafama dank eder ve beni ezip geçer.

"Bununla ilgilenmek mi? Bu ne demek oluyor?" Aşırı tepki vermediğimden veya yanlış anlamadığımdan emin olmalıyım.

Enzo kollarını havaya kaldırır. "Sence ne demek oluyor?"

Ve öfke yükselir. "Yani, işkence ettiğin adamı mı? Isaac'ı mı? Onu öldüremezsın. Çünkü planın bu, değil mi? Planın bu mu?"

Cade cevap veremedi Enzo gülmeye başlar. "Burada ne yaptığımızı sanıyorsun, küçük kız? Oturup dostluk bilezikleri mi yapıyoruz?"

"Hayır. Bence ikiniz de suç işliyorsunuz. Bu sen değilsin, Cade."

"Vi."

Enzo gülüyor. "Öyle ama. Hayalet tam da o, lanet olasıca."

"Siktir, Enzo. Bir dahaki sefere bir kızla birlikte olduğunda, tam da senin deyimle 'eve kaymak' üzereyken ortaya çıkacağım ve ona beş çocuğundan bahsedeceğim."

Enzo kaşlarını çatır. "Benim çocuğum yok."

"O bunu bilmeyecek." Ben kapıya doğru ilerlerken bana döner. "Eve git, Vi, lütfen."

Ve durdum. "Bunu yapamazsın. Enzo ne derse desin, sen katil değilsin. Sen kanun değilsin. Ayrıca, o tutuklandı ve..." Gözlerim kanlı adama kaydı ve geri döndü. "Cade? Neden hapiste değil?"

"O çok zengin ve astronomik kefaleti ödedi." Nefesini dışarıya üfler, elleriyle saçlarını karıştırır. "Sence bodrumunda bulduğumuz tüm o boktan şeyleri ortadan kaldırmaz mı?"

"Ne..." ama sesim ağzımdan bile çıkmadı.

"Buraya, muhtemelen rızaları dışında getirdiği kızların kanıtları var. Onu yaşatırsak, her şeyi yok edecek. Ve burası sadece onun yerlerinden biri. Buranın ona ait olduğunu bulmak yarım saatimizi aldı. Bize bu kadar zaman aldıysa, başka kimse bulamaz. O, kanıtları yok edebilir ve sonra bizim sözümüze karşı kendi sözünü koyabilir."

Bir adım geri çekildim. "Hayır, tanıklar vardı."

"Polisler onlarla konuşmadı. Bunun bir tür aile içi şiddet olduğunu düşündüler... Bak." Bana yaklaşır. "Bunun mahkemeye taşınacağına inanmıyorsun herhalde. Seni, erkek arkadaşını suçlamaya ve sonra da saldırmaya ikna eden, muhtaç, hayranlık dolu bir kız olarak gösterecek. Seni reddettiğini söyleyecek. Adını temize çıkaracak ve serbest kalacak. Ve sonra, böyle bir adam? Senin peşine düşecek."

"Hayır, Cade. Polis işini yaptı. Onlar..."

Enzo ellerini havaya kaldırır. "Tanrı merhamet etsin."

"Üzgünüm, Vi. Polisler yapmaları gerekeni yaptı, ama olay yerinde değillerdi. Her şey bittikten sonra geldiler ve ben onu dövdüm. Bir düşün."

"Tamam, ama kanunların bir anlamı var. Mahkemelerimiz var, adil..."

"*Dinlemiyorsun*, Vi. Bu güzel bir hayal, ama Isaac buraya kanıtları yok etmeye geldi. Biz geldiğimizde bodrumda bunu yapmaya çalışıyordu." Cade elini saçlarına götürdü. "Bunu yapmazsak, bu işten paçayı kurtarmaya ve sonra da bizim peşimize düşmeye niyetli. O kötü bir adam. Hep öyleydi. Ne yaptığını bilemezsin... Güven bana. Dünyaya bir iyilik yapıyoruz."

Elimi tutar. "Sana bir iyilik yapıyorum. Bütün bunları senin için yapıyorum, Vi."

Kafamı sallıyorum. Ona inanmak istiyorum. Çaresizce.

Ama bu adam, ben onun kardeşinden ayrıldığımdan beri bana yalan söylediği halde, nasıl inanabilirim ki?

"Benim için mi," diyorum sessizce, "yoksa senin için mi? Sen bir hacker'sın, ünlü bir hacker. Şehrin en ünlüsü. Muhtemelen ülkenin en ünlüsü."

Enzo alaycı bir şekilde güler. "Hey, kırıldım."

Enzo'yu görmezden geliyorum. Bu Cade ile ilgili. "Ve açıkça başka birçok şey de yapıyorsun. Sen bir IT uzmanı değilsin. Sen bir tür... suçlusun ve bahse girerim bir duruşmanın kamuoyuna yansımaları istemezsin."

Gözleri benimkilere dikilmiş. "O kadar basit değil. Dinle, Violet..."

"Hayır. Ne? Beni aptal mı sanıyorsun? Kimliğini gizli tutmak için bunu yapıyorsun. En azından bu konuda dürüst olabilirsin."

Dudaklarını sıkıştırıyor. "Sadece eve git ve bekle. Yakında orada olacağım."

"Cade," diyor Enzo, sesinde uyarıcı bir tonla. "İyi bir fikir değil."

Yine bir adım geri çekiliyorum. "Biliyor musun? Ne istersen yap, Cade, ama ben bu işin içinde yer almayacağım. Yapamam. Aslında, bir daha seninle konuşmak bile istemiyorum."

Gitmek için dönerim, ama o kanlı eli ve pirinç muşta ile kolumu tutar.

Gözlerimi kocaman açarak ona bakarım. "Bırak beni."

Gözlerinde pişmanlık parıldıyor. "Üzgünüm Vi, ama seni bırakamam." Onu kendimden uzaklaştırmaya çalışırken gülüyorum.

Beni bırakıyor ama önüme geçerek çıkış yolunu kapatıyor.

Keşke buraya hiç gelmeseydim, ona ya da Hayalet'e hiç ulaşmasaydım. "Ne? Beni rehin mi alıyorsun?"

Cade omuz silkiyor. "Daha iyi bir plan yapana kadar öyle diyebilirsiniz."

Enzo, Cade'e bakar. "Onlar gelmeden önce onu bağlayalım, yoksa..."

"Sen burayı ve diğerlerini halledebilirsin. Ben Vi'yi ve bilgisayarı alacağım. Onu sakın tutacağım."

Enzo, Cade'e bir bakış atar, eğlencesi tamamen kaybolmuştur. "Ne yapman gerekiyorsa yap." Kahretsin. Bunun ne anlama geldiğini biliyorum.

"Benimle gel." Cade pirinç muşta çıkarır ve cebine atar, sonra elini kaldırır.

Enzo ona birkaç anahtar atar. "Onu çizme."

Cade beni dışarıya, bir arabaya götürür. Yolcu kapısını benim için açar. "Bin."

Kaçmak istiyorum, ama nereye? O benim nerede yaşadığımı biliyor ve Lia'yı tehlikeye atamam.

İç çekerek arabaya biniyorum.

Kapımı kapattıktan sonra, arabanın etrafından dolaşıp sürücü koltuğuna oturur, arabayı çalıştırır ve caddeye çıkar.

Bana bakmıyor. Kalbim

hızla atıyor.

Bana zarar vermez, değil mi? Bugün sabah, hayır diye yemin ederdim
cevabın hayır olacağına yemin ederdim,

ama şimdi, bundan sonra? Bilmiyorum.

Çünkü Cade'i hiç tanımadığımı düşünüyorum.

Ve bu beni çok korkutuyor.

Otuz Altıncı Bölüm

CADE

VIOLET, insanlara, bana olan etkisinin farkında değil.

O kocaman gözler benim sonum olacak. Elbette, şu anda öfke dolu bakışlarla dolu, ama yine de, orada başka bir şey var, ölümcül bir şey.

Hassasiyet.

O, ben bakmıyorken bekleyerek
sabırsızlanıyor. Ona bir içki dolduruyorum.

Mutfak köşesindeki sandalyede oturmuş, bana bakıyor
ama aynı zamanda başka şeyler de düşünüyor.

Fırsatını bulur bulmaz kapıya doğru koşacak. Kilidi açtım ama o
kilidi tekrar kapatıp kaçabilir.

Nereye, kim bilir, ama onun bunu düşündüğünü biliyorum.

Çünkü ben olsam öyle düşünürdüm.

Unutma, ilk başta benimle arabaya binmezdim. Asla konumunu
değiştirmesine izin verme.

İşte fark da burada yatıyor. Ben uzun boylu, iri ve güçlü bir adamım. O ise
küçük.

En az dirençle karşılaşacağı yolu seçti ve Manhattan'da, kapıdan çıktıktan
sonra gidebileceği milyonlarca yer var.

Ama ben onun bilmediği bir şeyi biliyorum.

Loftum düşük teknolojili bir görünüme ve hissiyata sahip, ama onu
satın aldığımda tamamen boşaltmıştım. Çok para kazanıyorum.
Yapabilirdim.

isteseydım daha da fazla alabilirdim. Ama istemiyorum.

Evi boşalttığımda, onu yüksek teknolojiyle donattım.

Panik odam yok. Projektör TV ve bilgisayar sistemim dışında yüksek teknolojiye sahip hiçbir şeyim yok. Ama bu evin her yerinde gizli alarmlar var. Gizli kilitler. şu anda, buradan çıkmak için teknoloji dahisi olması gerekir.

Dışarı çıkıp onu kilitleyebilirim. Kapıdan ya da pencereden çıkamaz.

Eğer başarırsa, kişisel alarmım tetiklenir.

Kardeşim buradayken, onun geliş gidişlerini o kadar iyi biliyordum ki, farkına bile varmazdım.

Ama o? Her adımını takip ediyorum. Her nefesini. Lanet olsun, buradan ayrılamayacağından emin olacağım.

Viskiyi buzlu olarak önüne koydum ve kendime de bir bardak doldurdum.

O homurdandır. "Beni gözetlemene gerek yok."

"Biliyorum."

"Kaçmayacağım."

Gülümsüyorum. "Bunu da biliyorum." Sonra bir yudum alıyorum.

"ünkü kapıdan çıkamazsın."

O çok zeki bir kadın. Aklı çalışmaya başlar. "Bir tür alarm sistemin var, değil mi?"

"Ve açamayacağın kilitler. O yüzden i ve rahatla." "Nasıl rahatlayabilirim? Ben senin rehinenim."

İ ekiyorum. Her şeyden çok, ona yaklaşmak, onu kucaklamak istiyorum. Koklamak, hissetmek. Ama yapmıyorum. Çünkü bir bakıma haklı. O benim rehinem. şimdilik.

Bunu polise bildireceğini sanmıyorum, ama Isaac'ın ortadan kaybolacağını ve ya ölü bulunacağını ya da hiç bulunamayacağını

bulunmayacağını anlaması gerekiyor.

Ve bunların hiçbirisi onun suçu

değil. Onun suçu.

"Öyle değil, Vi. Söz veriyorum."

"Ama yapacağım. Gidemem, Cade."

"Nereye gideceksin? Evine mi?"

Bu yanlış bir söz çünkü gözleri kısılır ve bardağını sıkıca tutarak büyük bir yudum alır, buz bardak kenarına çarpar.

"Hasta kameraların nerede?"

"Ben Hayaletken hiç hasta olduklarını düşünmemiştim."

Bir yudum daha alır. "Sonunda itiraf etti. Hayır, beni kaydettiğini ve arkadaşlarına gösterdiğini düşünmemiştim."

"Benim...?" Oh, lanet olsun, Enzo'nun söylediği şey. "Hiçbir şey kaydedilmedi. Ve sen giyiniktin. Bu... sapıkça bir şey değildi."

"Ve ben senin sözüne inanmam mı gerekiyor?"

"İstemek zorundasın." Kaşlarını kaldırıp onu gülümsetmeye çalışıyorum. "Daha önce sapıkça olduğunu düşünmüyordun."

Benden uzaklaşır. "Düşündüm."

Şimdi gülümsüyorum. "Ama sapıklık seni tahrik ediyor, Vi. Sanırım bu yüzden sana aşık oldum. Bu ve senin gerçekten harika olman." Sözlerim anlaşılıyor, ama içlerindeki gerçeği analiz etmek için durmuyorum. "Bak, seni burada eğlence için tutmuyorum."

"Sen..." Violet durur. Ayağa kalkar. "Benim senin tutsağın olduğumu kabul ediyor musun?" "Hayır, seni güvende tutuyorum. İkisi farklı şeyler."

"Ya kapıyı açmak için baltayla kırarsam?"

"Bu normal bir kapı. Ağır hizmet tipi yangın kapısı, ama yine de bir kapı." Duruyorum. "Baltan var mı?"

"Hiç komik değilsin." Ama yüzünde hafif bir gülümseme var ve içim ısınır. Violet hala kızgın, bu çok açık. Ama o hayalet gibi gülümsemede umut var.

"Ben sadece... sadece pişman olabileceğin bir şey yapmanı istemiyorum."

Şimdi gözleri parlıyor. "Sana söz veriyorum, pişman olduğum tek şey senin beni manipüle etmene izin vermem. Benimle aynı... arzuları olan bir yabancıya açıldığımı sanıyordum. Ama o sendin."

"Hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm."

O homurdanıyor. "Bana yalan söyledin, Cade."

"Teknik olarak yalan söylemedim. The Ghost'a Jack olup olmadığını sordun. Ben hayır dedim."

Bana doğru sert adımlarla yaklaşır. "Ciddi misin? Savunman bu mu? Sana çok özel şeyler anlattım."

Onu internette takip ettikten sonra zaten bildiğim şeylerdi, ama bundan bahsetmedim.

"Sana bana bir şeyler yaptırdım, sana bana asla yapmayacağın ya da yapmasına izin vermeyeceğim şeyler yapmana izin verdim, eğer senin olduğunu bilseydim."

Bu, mideme atılmış bir yumruk gibiydi.

İçkimi masaya bırakıp dik durdum. "Burada bir şeyi açıklığa kavuşturmam gerekiyor. Bana ilgi duymadığın için mi bana bunu sormadın ya da yapmama izin vermedin? Yoksa kendi ihtiyaçlarından ve arzularından utandığın için mi?"

Vi başka yere baktı, yanakları koyu pembeye döndü. İhtiyacım olan cevap buydu.

Keşke o böyle hissetmeseydi. Onun utanmaması gereken bir şey için asla utanmaması gereken bir şey için bir damla bile utanç duymasını engellemek için.

"Dürüst ol, Violet. Benimle birlikte olmak istemiyorsan kendine karşı dürüst ol. Benimle bir ilişkiye başlamanı engelleyen tek şey korku muydu? Çünkü The Ghost'un dışında, paylaştığımız tüm o anlar sadece benim hayalim olamaz. Seni öptüğümde... sen beni öptüğünde?"

Nefesi düzensizleşir, ama geri çekilmez ve boğazındaki nabız düzensiz bir şekilde atar.

"Konuyla alakası yok." Sözleri zorla çıkarır. "Artık hiçbirinin önemi yok, çünkü bir daha asla, asla söylediklerine güvenmeyeceğim."

Bu sözler kalbimi delip geçer. Bu kıza çok derinden bağlandım ve sanırım bu, o ve Jack ayrılmadan çok önce başlamıştı. Ona karşı büyüyen duygularımı itiraf etmedim çünkü... o, kardeşim onu takdir etsin ya da hak etsin etmesin, onun kızıydı.

Ama o bitirdi. Ben de onların yoluna çıkmadım.

Ve sonra...

Sonra...

Onun tercihlerinin benimkilerle aynı olması büyük bir avantaj ve işleri hızlandırdı, ama dürüst olmak gerekirse, onunla geçirdiğim zaman, tüm o zamanlar, onun için deli gibi aşık olmamı sağladı.

Ve ona bunu söylemem gerekiyor.

Violet'i seviyorum.

"Her şeyin iki yüzü vardır, Vi. Yirmi bir yaşında olduğunu biliyorum ve hiçbir şey yapmamalıydım, sen ve Jack ayrıldıktan sonra uzak durmalıydım. Ama sen tanıdığım çoğu insandan daha olgusun. Enzo veya Jack'ten kesinlikle daha olgun."

"Cade..."

Omuz silkiyorum. "Akıllısın, eğlencelisin, hırslısın, çalışkansın. Görebildiğin, istediğin bir yolun var ve ben bunu anlıyorum. Ben de öyleydim. Belki de öfke, suçlama ve diğerlerine farklı bir yaklaşım vardır."

"Ne gibi? Seni bıçaklamak mı?" Gözleri öfkeyle parıldıyor ve dökmeyeceği gözyaşlarıyla doluyor.

"Hayır. Kendini benim yerime koymayı deneyebilirsin. Evet, hatalar yaptım, ama anlamanı ve bilmeni istiyorum, seni seviyorum Violet. Olduğun gibi. Her şeyinle. Seni seviyorum, sapkın fantezilerinle ve her şeyinle. Seninle ilgili değiştirmek istediğim hiçbir şey yok. Benim için sen mükemmel birisin."

Gülümsemeye başlar. Sonra durur. "Sana kızgıyım."

"Evet, tabii. Bu çok normal."

"Yalan söyledin."

"Sen de yalan söyledin."

O sinirlenir. "Beni manipüle ettin."

Ona yaklaşıyorum. "Ve sen her pis saniyesini sevdin, Vi."

"Cade, benim... duygularım var."

"Duygular mı?"

"Hepsi bu kadar. Yalan söylediğin için kızgın ve incinmiş durumdayım. Bunu atlatmam çok uzun zaman alacak."

"Bana uyar. Hiçbir yere gitmiyorum ve güvenini geri kazanmak için her şeyi yapmaya hazırım."

Bana uzanmak üzere.

Telefonum titrer ve o elini indirir. Arayan

Enzo'dur.

Cevap verip hoparlörü açtım. "Ne buldun?"

"Durum halledildi."

Vi'ye bakarım. "İyi misin?"

"İyiyim, ama sorduğun için teşekkürler," diyor Enzo. "Geri kalanlar da birazdan halledilecek."

"Sen değil. Vi."

"Haydi ama. Hoparlörde miyim? Pislik." Telefonu kapatır.

Telefonumu tezgahın üzerine bırakıp ona doğru bir adım attım. "Öyle mi?"

Kafasını sallar, sonra tekrar sallar. Tekrar kafasını sallar, sonra bir kez daha sallar. "Isaac iyi bir adam değildi, ama benim yüzümden öldü. Bununla barışık olup olmadığımı bilmiyorum."

Siktir.

Şakaklarımı ovuşturuyorum. "Vi, suçlamalar düşürülseydi sence ne yapardı?"

"İntikam," diye fısıldadı.

"İntikam, ya da daha kötüsü." Onu çok kucaklamak istiyorum, ama yapmıyorum. "Bunun kendimi korumak için olduğunu düşündüğünü biliyorum, ama aslında senin için her şeyi yaparım. Vi. Sana onun yaptıklarının sadece bir kısmını anlattım, ve eğer sana dokunmuş olsaydı... Dediğim gibi, senin için her şeyi yaparım. *Her şeyi.*"

"Bunu anlamaya başlıyorum." Bana bakıyor. "Biliyor musun, Cade? Çoğu erkek romantik bir jest olarak çiçek alır. Kız arkadaşlarının takipçilerini öldürmezler."

"Ben sıradışı bir erkeğim." Sonra duruyorum, kalbim deli gibi atıyor. Ve gülümsüyorum. "Sen benim kız arkadaşımsın?"

Gözlerini kısıyor. "Benim demek istediğimi hiç anlamıyorsun, Cade." Ama içimde yanan ateş artık vahşi bir hal aldı. "Beni seviyor musun?" "Fazla zorlama."

"Peki ya şöyle yapalım? Eğer ön kapıya kadar ulaşırsan, seni bırakırım ve beni sevmediğini kabul ederim."

"Sen bir pisliksin."

"Kaçardım."

Aniden uzaklaşır ve ben birkaç saniye içinde ona yetişir, onu mutfağa sürükler ve masanın üzerine iterim.

Giydirdiği elbisenin altından iç çamaşırını yırtıp atıyorum ve bacaklarını ayırıyorum, sikim sertleşmiş, kalbim eriyor.

Ona açım. Dilim o amcığa girmeyeli milyonlarca yıl oldu.

"Bırak beni." Direniyor, ama kapıya koşarken olduğu gibi, bir şey eksik...

Ya da belki bir şey var. Mesela...

aşk.

"Beni seni bağlamaya zorlama." Dilimi ıslak am dudaklarının üzerinde gezdirip, içine giriyorum.

Ondan çıkan inilti ve inilti, kulaklarıma müzik gibi geliyor.

Tadı daha da güzel. Parmaklarımı ekleyip içeri sokarken kalçaları sallanıyor, klitorisini yalayıp emerek G noktasını çalıştırıyorum.

Normalde onunla sevişir, alay eder, onu tahrik eder ve sınırına getirirdim, ama onun boşalmasını istiyorum. Ve onun titremesini istiyorum.

Bu yüzden, onun sıkı ve sıcak amını yalayıp emiyorum, uylukları omuzlarımda titriyor.

"Dur, dur," diye nefes nefese diyor. "Lütfen... bu çok fazla. Ve erkek arkadaşım yakında eve gelecek."

Bir heyecan içimi kaplar, sikime kadar. "Erkek arkadaşını siktir et. O bir hiç."

"Onu seviyorum."

"Ama sen bunu

istiyorsun." "Hayır..."

Orgazmının yaklaştığını hissedebiliyorum, duvarlarının nabız atmaya başladığını, klitorisinin sertleştiğini.

Dişlerimle tutarak sertçe emiyorum ve o çığlık atıyor, vücudu kasılmaya başlıyor.

Başımı kaldırıp, kalçalarını vücuduna doğru itiyorum, beni beklemesi için bacaklarını açıyorum.

Ereksiyonumu serbest bırakıp ona giriyorum, o kasılmalar tekrar başlıyor ve penisimi sıkıyor.

Neredeyse dayanılmaz.

Ama ona sertçe giriyorum. "Sen pis bir kızsın. Eminim yatakta bunu yapamazsın."

"Siktir git."

"Ne? Erkek arkadaşın beni dövecek mi? O sana yaklaştığında bana yalvaracaksın." Tekrar içime girdim, derine daldım. "Siktir! Belki seni merdivenlerde, balkonumda, bir ara sokakta sikerim. Bu daha mı hoşuna gider?"

Tekrar tekrar ona vuruyorum.

O çok mükemmel. Tamamen benim.

Başaramayacağım. Elimi aramıza sokup klitorisini okşadım ve o bir kez daha sertçe boşalmaya başladı.

Omurgam elektriklenir ve testislerim kasılır.

Boşalırım. Penisim onun içinde spazmlar geçirir.

Onun yüzünü ellerimle tutuyorum. Bunu tekrar yapabilirim. Ve tekrar. Ve tekrar. Hayatımın geri kalanında, eğer o benim yanımda olursa.

"Peki, ne istiyorsun? Sert, hızlı ve bağlanarak mı? Yoksa yerde sürünerek yalvarmak mı daha çok hoşuna gider? Ya da herkesin içinde sertçe alınmak mı? Bir daha asla sıradanlığa dönemeyeceksin..."

"Cade?"

"Evet?"

"Seni seviyorum."

Gülümsüyorum. "Öyle düşünmüştüm."

"Şimdi çeneni kapa ve öp beni." Öpüyorum.

Otuz Yedinci Bölüm

VIOLET

Nefes almaya çalışarak yere yığıldım, vücudum bir orgazmın ardından dalgalanıyordu.

Cade kullandığı bağları sarıyor, bakışları üzerimde kalıyor, içindeki açlık azalıyor.

Yavaşça göğüslerimi öper, her iki meme ucumu emer, sonra göğsümden boğazıma doğru ilerler.

Sonra ağzımı yavaşça açan, dolambaçlı bir öpücükle ele geçirir. Kötü davrandığım için bana ders verdiği zamanki ısıricı öpücüklerden çok farklıdır.

Bununla ilgili bir çerçeve yoktu, suç tanımlanmamıştı, ama kalbim suçüstü yakalanmışım gibi çarpıyordu ve ben yalvardım, yakardım, onunla mücadele ettim, ta ki beni bağlayıp bana işkence etmeye başlayana kadar. Ve her şeyi hissettim, sanki hayatım ve ölümüm söz konusuymuş gibi. Masumiyetimi ve ahlaksızlığımı. O kadar gerçekçi bir oyundu ki, her zor an, her orgazmımı benden çaldığı her an beni daha da tırmandırıyordu. Bağımlılığımı artırıyordu.

Bu kadar iyi, bu kadar lezzetli, bu kadar karanlık olabiliyorsa, kim anonimlik maskesi ister ki?

Sanırım hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Hâlâ ona kızgınım. Sanırım. İçimde bir yerlerde.

Ama Cade beni seviyor ve... ben de onu seviyorum.

Bununla mücadele ediyorum. Jack ile işler ters gittiğinde... Jack ile işlerin ters gittiğini kabul ettiğimde, bunu hiç düşünmemiştim. Ve onu daha sık görmeye başladığımda gerçekten aşık oldum. The Ghost ile olanlar bile, hepsi Cade ile başladı.

Onlar aynı şey.

Bilinçli zihnim bunu nasıl görmedi?

O yorganın altına girerken, eli bacaklarımın arasına kayarken, ben hafifçe iç çekiyorum.

"Hâlâ aç mısın?" Biraz nefes nefese. Benim gibi.

Yatağı çok büyük ve biz sadece küçük bir kısmını kaplıyoruz. Özellikle de ona yaklaşıp, bacaklarımı ayırarak istediği takdirde ona erişim imkanı verdiğimde.

Tanıdığın biriyle bu kadar çılgınca karanlık olabileceğini kim bilebilirdi? Benim karanlık olmayı sevdiğim şekilde.

Ne dedi? "Rol yapalım, bebeğim."

Parmakları ıslak kıvrımlarımda oynarken gülümsüyorum. "Yemekten mi bahsediyorsun, yoksa kendinden mi?"

"Şey, Ghost'a doyamayacağını biliyorum..." Ona vuruyorum.

O sırtıttı. "Ama ben yemekten bahsediyordum."

Acıktım mı? Bilmiyorum bile. Mutfak masasındaki ilk seferden sonra, Cade yemek sipariş etti ve yemek gelmeden önce onu emmemi istedi.

Muhtemelen yapmamalıydım, muhtemelen onu çalıştırarak cezalandırmalıydım, ama bu tür bir meydan okumayı reddedemem.

Bu yüzden yaptım.

Ve o boşaldı.

Sonra yemek geldi ve işler şöyle gelişti...

Cade ile bu ateşli, ahlaksız sekse fazlasıyla alışabilirim.

"Sipariş ettiğimiz pizzayı yakmış olduk." Saçlarımı yüzümden çekip gülümsüyor, ama sonra yüzümü incelerken gülümsemesi biraz soluyor. "Peki, beni affettin mi?"

Kafamı sallı y o r u m . Ama parmakları içime girerken, zevkimi bir gülümseme ve iniltiyle gizleyemiyorum.

"Oh, hayır," diye fısıldadı ve dilini alt dudağımın üzerinde gezdirdi. "Ne zaman affedeceğini söyleyebilir misin?"

Tanrım, sıcak bir zevk dalgası içimi kaplar ve tekrar inlerim. "Bir düzine orgazm daha sonra."

"Sanırım senin için on ya da on birincideyiz."

"Yalancı." Ama tüm o küçük dalgalanmaları ve titremeleri sayarsam, o pislik haklı olabilir.

Şu anda beni orgazma ulaştırmaya çalışmıyor, oyun oynuyor, vahşi, orgazmik bir mutluluğun eşiğinde beni alay ediyor ve bence bu tür bir zevk neredeyse aynı derecede iyi. Neredeyse. Ama bana neler yapabileceğini biliyorum.

"Bir düzine daha düzgün orgazm."

"Sert pazarlık yapıyorsun, Vi. Ama bununla başa çıkabilirim." Parmaklarını dışarı kaydırıyor, klitorisimi okşamak için yukarı doğru kaydırıyor.

Sıcak, neredeyse fazla ama aynı zamanda yetersiz. Hem sinirlendiriyor hem yatıştırıyor. Hepsi birden. Aynı anda.

Cade şeytani. Harika bir şekilde.

"O zaman konuşuruz," diyorum.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Sen zor bir kadınsın."

"Ve sen bunu seviyorsun." Daha fazlasını söylemek, süslemek, ona nasıl hissettiğimi tekrar anlatmak istiyorum, ama kelimeler ağzımda takılıyor çünkü bu çok yeni, çok çılgın ve beni savunmasız hale getiriyor.

Mutlu değil, kızgın olmam gerekirdi. Güvensiz olmalıydım, ona karşı kendimi açmamalıydım.

"Seni seviyorum," diyor sessizce.

"İlk kez mesajlaştığımızda benim olduğumu nasıl anladın?" diye soruyorum, ona aynı sözleri söylemek yerine.

Elini göğüslerimden birine kaydırıyor ve amım onun kaybını yas tutuyor. "Hayalete e-postayı kimin gönderdiğini biliyordum."

"Ama..." Kaşlarımı çattım. "Ne..."

Bana bakar. "Zor olmadı. Şifreleri değiştirmenin seni koruyacağını mı sandın? Ben bir hackerım, Vi. Bu benim işim."

"Yani..." Durdum. Yutkundum.

"Neye ilgi duyduğunu biliyordum. Profillerini gördüm, e-postalarını okudum."

"Aman Tanrım. Diğer forumları da hackledin mi? Beni de hackledin mi? Hackledin, hacklemiş olmalısın. Kimse, Lia ya da Jack bile, bunların hiçbirini bilmiyor."

Utanç içinde ondan uzaklaşmaya çalışıyorum, ama o beni yere yatırıyor, ellerini başımın iki yanına koyuyor ve üzerime çıkıyor.

Yüz yüze, göz gözeyiz ve bu kalın ereksiyon bana baskı yapıyor.

"Evet, öyle yaptım. Sen sapıksın. Ben de sapık bir orospu çocuğuyum. Ve biliyor musun, Vi? Senin pis ahlaksızlığını seviyorum. Çok seksi. Benimkine tam uyuyor. Ve senin internette paylaştığın tüm o iğrenç düşünceleri bildiğim için üzgün değilim."

"Seni öldürmeliyim." Yanlış sözler, biliyorum, ama o beni kızdırıyor ve ben de karşılık vermek istiyorum.

Bana doğru itiyor, seks yapmaya bile çalışmıyor. Piç kurusu.

"Güzel. Gece yarısı beni öldürmeye çalışacak mısın diye merak ederek uykuya dalmak çok hoşuma gidecek. Ben tehlikeli yaşamayı seviyorum, Vi. Bu beni çok tahrik ediyor."

Benimle dalga geçiyor, bunu biliyorum.

Onunla m¼cadele ederken, beni ¼st¼ne ¼ıkarmama izin

veriyor. Amımı onun sikine s¼rt¼yorum ve o inliyor.

Belimi kavrar. "Bıçakları mı tercih edersin? İstediğin bıçakları sipariş ederim."

"Hayır. Mutfağıını basacağıım. Ve bana pislik gibi davranmaya devam edersen, Ghost Man, uyandığıında hayati bir uzvunun eksik olduğıunu fark edebilirsin."

O gül¼yor. "Hadi bakalım."

Eğılip onu okşuyorum, sıcak, ipeksi sertliğıini hissediyorum ve amım zonkluyor, bu y¼zden ¼zerine ¼ök¼yorum. Yavaşça, onu ¼ıldırtacağıını umduğıum bir şekilde onu sikiyorum.

Y¼z¼ndeki ifadeye bakılırsa, öyle gör¼n¼yor.

"Ya da belki seni tahrik olmuş halde bırakırım. Seni bağılarım."

"Deneyebilirsin." Ellerimi omuzlarından ¼ekip aşıağı indiriyor, bir eliyle bileklerimi v¼cuduma yakın tutarken, diğeri eliyle kalçamı kavrayarak beni daha sert, daha hızlı bir şekilde ¼zerine binmeye zorluyor.

"Oh..." Her zorla yapılan zıplamada zevk dalgaları yükseliyor.

"Evet, beni kandıramazsın. Bunu ¼ok seviyorsun." "Hayır..." Ama

inleyerek ve ona yardım ederek bunu mahvediyorum.

Bu oyun değıil, bu saf seks ve ben o tehdidi asla yerine getirmezdim. Öyle bir insan olsam bile yapmazdım. ¼¼nk¼, lanet olsun, onun sikinden o kadar ¼ok zevk alıyorum ki, kendime böyle bir köt¼l¼k yapamam.

Bizi ters ¼evirir, böylece ¼stte kalır ve ellerimi başımın ¼st¼ne ¼eker, içime girer. "Bunun için kıcıını sikmeliyim. Yine canım ¼ekti. Seni istediğıim zaman, istediğıim yere götürmeliyim. Ve sen beni durduracak kadar zayıfsın. Sen benimsin, Vi. Benimsin."

Ve ben parçalanıyorum.

Onun adını haykırıyorum, ama sanırım o hen¼z bitirmemiş.

Ayağa kalkar, beni ters çevirir, bacaklarımı açar ve arkama geçer.

İki parmağını içime sokar ve sonra çıkarır, kıcımlı kaplar.

"O şanslı düzineyi vurmaya çalışsan iyi olur," diye nefes nefese söylüyorum, o parmaklarını her iki deliğe de sokarken, zevk dışı doğru yayılıyor. "O zaman öfkemi geride bırakabiliriz. Yeniden başlayabiliriz."

"Senin öfkeni seviyorum. Bana güç veriyor." Parmaklarını içime sertçe soktu, beni titretti. "Sanırım bu güzel kıcı mahvedeceğim."

Tanrım. Sahne bile çekmiyoruz. Sadece eğleniyoruz ve bu, beni parkta aldığı kadar yoğun. Beni dairesine aldığı kadar. Ne zaman...

Çıkıyor, kalkıyor ve giysileri hışırdıyor.

Kalkmaya başlıyorum, bakmak için.

O, tamamen The Ghost'a ait olan o alçak, ölümcül sesini kullanıyor. "Kıpırdarsan, onu mahvetmekten daha fazlasını yaparım. Bir daha gün ışığını görmemeni sağlarım. Benim kölem olursun. Emrimde olursun. Kapislerimin kölesi olursun. Tüm fantezilerimde başrol oynarsın. Arkadaşlarımı eğlendirirsin."

Titriyorum, o derin, heyecan verici korku, yasak arzuların beni sarsması.

O bir çekmeceyi açar, havada bir şey çıtlar ve sonra sırtıma bir deri parçası geçirir.

İnce, narin, acı vermek için yapılmış.

Yüzüme sürdüğünde ona bakıyorum. Bir kırbaç.

Sonra elini boğazıma kaydırıyor. "Sana bir tasma takacağım. Seni zincirleyeceğim. Çıplak."

"Lütfen yapma."

Gülüyor, acımasız ve seksle beslenen bir gülüş.

Sanırım sadece sesinden ve içindeki tüm karanlık vaatlerden dolayı boşalıyorum.

"Seni kurtarabilecek tek şey, güvenli kelimen olabilir."

Söyleyecek miyim diye bekliyor.

Söylemiyorum.

Cade bana zarar vermez. Ama Hayalet onun içinde, onun bir parçası ve Hayalet... o deli.

"Beni kırbaçlayacak mısın?" diye fısıldamayı başarıyorum.

Omurgamı yaladı, kığımın üst kısmına kadar indi, sonra kulağıma yaklaştı. "Evet."

"Bana zarar verecek misin?"

"Olabilir." Ve sonra tamamen Cade ortaya çıkıyor. "Ama hoşuna gidecek. Yalvaracaksın."

"Lütfen..."

"Bak..."

Loftun önünden bir şeyin çarpmasıyla durur. Yüksek sesle. Sanki bir kapı menteşelerinden fırlamış gibi.

Cade tüm katı kullanıyor.

Ve tüm kilit sisteminin yüksek teknoloji olduğunu söylememiş miydi? Yani...

Kanım kulaklarımda çınlarken, kalbim deli gibi atarken boğazım düğümleniyor.

Bana kıyafetlerimi fırlatıyor. "Hemen giyin. Saklan."

"Saklanmak mı?" Sesim zayıf ve tiz. Kulaklarımda çınlama var, bağırışlar ortalığı dolduruyor. "O da kim lan? Arkadaşın mı?"

"Hayır. Enzo asla yapmaz. Giyin. Hemen. Saklan."

Titreyerek giysilerimi giyiyorum ve Cade'in yatağının yanındaki çekmece açık. Elinde bir silah var ve ben birdenbire donuyorum.

Saklanmak mı? Nereye?

İki iri adam yatak odasına daldı ve biri Cade'in yüzüne silahını doğrulttu, hatta bir el ateş etti.

Eller kollarımı tutuyor.

Mücadele etmeye çalışıyorum, ama beni tutan adam bir dev gibi.

Çok güçlü. Beni yerden kaldırıyor ve kafama bir çuval geçiriyor.

Tekmeliyorum ve çığlık atıyorum ama hiç aldırış etmiyorlar. Sanki minicik bir sivrisinekmişim gibi. "Cade! Cade!"

Beni tutan adam, örtülü yüzüme elini vuruyor ve beni çatı katından dışarı sürüklüyorlar.

Otuz Sekizinci Bölüm

CADE

Yerden kalkıp yüzümdeki kanı silerken çığlıkları kesiliyor.

Silahım dolu değildi, o yüzden ne düşündüğümü bilmiyorum.

Zaman kazanmak, işte düşündüğüm buydu. Sahip olmadığım zaman. Sahip olmadığım zaman.

sahip olmadığım zaman.

Ateş eden silah umurumda değil. Bana vuran adama bakıyorum.

O pislik silahını bana doğrultuyor, ben de kaçıp ona doğru koşuyorum, tam da odaya daha fazla adam girerken.

Siktir. Siktir.

Vi.

Vi nerede lan?

Kara kuşağım bile beni bu durumdan kurtaramaz ve Violet için ölü olmaktansa hayatta kalmam daha yararlı.

Çünkü, kim olurlarsa olsunlar, beni öldürmek isteselerdi, silahlarla gelip vururlardı.

Bir şey istiyorlar. Benden.

Violet, bana karşı kullandıkları silah. Onlara itaat edersem, o yaşayacak. Onlara karşı gelirsem, o...

Bunu engelliyorum.

Terör benim dostum değil, her şeyi bulanıklaştırıyor ve ben zaten onunla boğuşuyorum. Nefes alamıyorum ve düşünememe lüksüm yok.

Ama kan kulaklarımda uğulduyor ve adamlara ęılgınca bakıyorum.

Dört kişi var.

Hayır, üç. Biri telefonda.

Sayıcı üstün olsalar da, bana silah doğrultmuş olan sadece biri var. Sayılır.

Bir yerlerde, kemiklerimin derinliklerinde, deli gibi korkuyorum. Ve bunu içimde saklıyorum.

Düşün... düşün...

Ama daha fazla

dayanamıyorum. Vi'ye ulaşmam
gerek.

Onun bir saniye daha tehdit altında kalması bile çok fazla.

Silahlı adama doğru koşuyorum ve onu tek hamlede etkisiz
hale getiriyorum. Silahı kapıp, başka bir adamın yüzüne
vuruyorum. Adam sendeleyip silahımı elimden alıyor.

Silahı düşürürüm. Silahlar benim uzmanlık alanım değildir. Bunun
yerine, adamın vücut ağırlığını kullanarak onu yere indiririm.

Adam yere çakılır.

Elimin içiyle boğazına vuruyorum. Sonra kapıya koşuyorum. Vi
aşağıda olacak.

Onu kurtarmalıyım.

Kurtarmalıyım.

Onu güvende tutacağıma söz
verdim. Onu koruyacağıma.

Ama diğer iki adam içeri dalıyor. Ana odada bir şey arıyor olmalılar, ne
olduğunu bilmiyorum.

Biri yüzüme yumruk atıyor. Bir saniye sersemliyorum, başım geriye doğru savruluyor.

Onunla dövüşürüm, sonra diğerine, ama sayıları çok fazla.

İkinci adama aparkat atmak üzereyken, arkamdan yakalanıyorum, yüzüme bir silah doğrultuluyor.

Sonra dairesinden çıkarılır, parçalanmış menteşeler ve yıkılmış kapısından geçilir.

Sokakta bir arabaya itilirim ve kapılar çarpılır.

O kadar hızlı ki, etrafımdakiler farkına bile varmıyor ve fark etseler bile, bahse girerim ki tabak falan yok.

"Vi nerede lan?"

Yanımdaki adam homurdanıyor ve motor çalışıyor, yola çıkıyoruz.

Kızımı korumam lazım. "O masum. Onu bırakın."

Önden ağır aksanlı bir ses geliyor. "Kapa çenenini. O bizimle geliyor. Başka bir arabada. Sigorta için."

Onlar Rus. Bu düşünce beni dehşete düşürüyor.

"Kimsiniz? Ne istiyorsunuz?"

Öndeki adam güldü ve yanımdaki adam kafamın yan tarafına yumruk attı.

"Çenenini kapat. Yakında öğreneceksin. Beni tekrar sana yumruk atmaya zorlama. Çünkü bir dahaki sefere, seni vurabilirim."

Yumruğu yine şakağıma çarptığında, dünyam karardı.

Ne kadar süre baygın kaldığımı bilmiyorum, ama çok uzun sürmemiştir herhalde. Birden kendime geliyorum ve Vi için paniğe kapılıyorum.

Korkmuş olmalı. Ve hepsi benim suçum. Bir şekilde benim suçum.

Hâlâ arabayla gidiyoruz ama arka camlar karartılmış ve bölme kaldırılmış, bu yüzden Manhattan'da mıyız değil miyiz göremiyorum.

Bir noktada bir köprüye ulaştığımıza eminim. Hangisi olduğunu ise bilemiyorum. Bizi kimin kaçırdığını bulmaya çalışmakla meşgulüm.

İlk aklıma gelen, birinin beni Instagram ya da benzeri bir yerde yayınlanmış fotoğraflardan tanıdığı. Ama beni Syndicate ile ilişkilendirmek neredeyse imkansız. Müşterilerimizin çoğu bizimle hiç yüz yüze görüşmedi.

Yani...

İçimde karanlık bir korku birikiyor, kurşun gibi ağır.

Bir yerde bir hata yaptım. Vi'yi tehlikeye attım. Belki Enzo'yu ve kardeşimi de.

Siktir.

Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bana kim kin besliyor anlayamıyorum. Her şeyi en ince ayrıntısına kadar hallettik.

Isaac'ı bile diğerlerine yardımcı olacak şekilde hallettik.

Arabayı durdurduğumuzda, bir ilçenin dış kenarlarında bulunuyoruz. Brooklyn olabilir, büyük olasılıkla Queens, ama Ruslar genellikle Brooklyn'i tercih ederler.

Arabadan çıkarılıp yer altı garajına sürüklendim, yanımızda başka bir araba vardı, sürücüsü arabadan iniyordu.

Vi'yi etrafta çılgınca arıyorum ama burada değil.

"Nerede..."

Arabada beni döven adam hırlıyor. "Kapa çeneni. Yoksa biri senin tatlı kızına öfkesini çıkarır ve bu hiç hoş olmaz."

Çenemi kapatıyorum.

Onu çoktan götürdüler.

Ona ne dediler? Sigorta mı?

Onu kucaklamak, zamanı geri almak ve onu rahat bırakmak istiyorum. Bunu yapabilseydim, o zaman güvende olurdu. Kahretsin, onun mutsuzluğu ile hayatının tehlikede olması arasında bir seçim yapmam gerekirse, ona Jack'in yanında kalmasını bile tavsiye ederdim... Mutsuzluk ve güvenlik arasında her zaman mutsuzluğu tercih ederim.

Beni garajdan sürükleyerek götürüyorlar, tökezleyip betona çarpmamı umursamadan, kendimi zorla onların acımasız akışına bırakıp asansöre giriyorum.

Asansör kapısı açıldığında, cilalı parke zemine fırlatılıyorum ve kayıyorum.

"Beni böyle karşılamazsın." Ses mükemmel İngilizce, Rus aksanıyla konuşuyor.

Tanıyamıyorum.

Bu bratva çete üyelerinin çoğunda, hangi gruba ait olduklarını gösteren görünür dövmeler vardır. Ama baktıkça, ya dövmeleri olmadığını ya da dövmelerinin kıyafetlerinin altında gizli olduğunu fark ediyorum.

Ve takım elbiseleri koyu renkli, kusursuz...

Hepsi iri yarı, hepsi de üst düzey korumalar gibi davranıyorlar.

Kanım her saniye daha da soğuyor.

Ayağa kalkarken gözlerim onların üzerinde dolaşüyor, lüks ve geniş çalışma odasına bakıyorum, sonra deri koltukta oturmuş votka yudumlayan bir adama takılıyor.

Çok fazla mücevher takmış, her parmağında ağır altın ve değerli taşlardan yapılmış yüzükler var, bileklerinde ve boynunda zincirler var.

Mükemmel bir takım elbise içinde daha rahat görünecek gibi, ama o böyle giyinmeyi seviyor. Kral gibi giyinmiş, takım elbise pantolonu, saten kırmızı gömlek, düğmeleri açık, kıllı göğsünün V şeklini ortaya çıkaran, saçları ise tuz biber gibi.

Sakalını düzgünce kesmiş ve gözlerindeki kibar bakışların arkasında bir acımasızlık var.

Kesinlikle saf Rus. Lanet olası votkaya kadar.

Başını eğip beni inceliyor. "Affet beni. Normalde takım elbise giyerdim, ama bir etkinliğim vardı. Senin ve diğer misafirimiz için kısa kestim."

Tek kelime etmiyorum.

Benden bir şey bekliyor. Ve ben onun ne istediğini bilmiyorum.

Buna odaklanmak için tüm gücümü kullanıyorum, Vi'ye değil.

Silahını alıp beni vuracağını sanmıyorum. Silahın beni öldürmek için değil, korkutmak için olduğunu eminim. Tabii istediği şeyi yapmayı reddetmezsem.

Çünkü bir şey istiyor. Bu da o

acımasız gözlerinden anlaşılıyor.

Adam votkasından bir yudum aldı. "Onun serbest bırakılması için yalvarmayacak mısın?

serbest bırakılması için yalvaracak mısın? Anlaşma yapmaya

çalışmayacak mısın?" "Yapmalı mıyım?"

"Deneyebilirsin." Yavaşça sırtıyor ve bu sırtış omurgamda titremeye

neden oluyor. Ona cevap vermek için tüm gücümü kullanmam

gerekiyor. "Hayır, teşekkürler."

"Akıllıca." Başını diğer tarafa eğdi. "Beni tanıdın mı?" Omuz silktim.

"Tanımanız mı gerekiyor?"

Adam gülümser ve silaha uzanır, ben de neredeyse geri çekiliyorum. Ama onu kullanmayacak.

Bu bir oyun. Beni istiyor. Ve

yeteneklerimi.

Bunu yapmak için masum birini kaçırıp rehin almaya hazır.

Beni.

Silahın altındaki cüzdanını çıkarır, açar ve bir fotoğraf çıkarır.

Adamlarından biri onu getirip bana uzatıyor. Bana

biraz tanıdık geliyor ama kim olduğunu

çıkaramıyorum. Onunla yatmadığımı biliyorum.

Bir an için, onun karısı olabileceğini ve Enzo'nun...

Ama hayır. Öyle olsaydı, şimdiye kadar ölmüş olurdum. Yanlış kimlik olsa bile, yine de ölmüş olurdum.

Ve bu adamın hata yapacağını sanmıyorum.

Korkunç moda zevki bir yana, bence o da benim kadar titiz.

"Hala tanımadın mı? Ah, peki. Son gördüğün zamanki gibi giyinmemiş."

Bir süre durdu. "Kızımın düğününü mahvetmen etkileyiciydi."

Oh.

Kahretsin

.

Siktir.

Kanım donar. Göğsüm sıkışır. Kiminle

konuştuğumu biliyorum.

Svetlana Andronski'nin lanet olası düğünü.

Bu, Rus diplomat ve kötü şöhretli Andronski bratva'nın Pakhan'ı Ivan Andronski.

Ve biz...

"Bu, benim güvenlik sistemime sızıp benden milyonlarca dolar çalman kadar etkileyici. Hiçbir iz bırakmadın. Oysa benim en iyi bilgisayar uzmanlarım var." Gülümsemeye devam ediyor ve bir yudum daha alıyor.

Kesinlikle en iyileri o değil. En iyiler biziz.

"Isaac seni bana getirene kadar kim olduğunu hiç bilmediğimi

düşünmek." "Isaac öldü."

"Biliyorum." Andronski'nin gülümsemesi kaybolur. "Senin hatan. Kefaletini ödedikten sonra,

Svetlana senin fotoğrafını gördü ve Isaac senin onun 'stajyerinin kıskanç erkek arkadaşı' olduğunu söyledi.

kıskanç erkek arkadaşı' olduğunu söyledi. Ama benim Svetlana'm, param kaybolduğunda seni partide gördü ve sen konuk listesinde yoktun... Bunu anlamak için dahi olmaya gerek yok."

"Isaac öldü. Onunla ne tür bir sorunun varsa, benimle hiçbir ilgisi yok. Ben de tüm bu süre boyunca aşağıdaydım. Bir nişan partisine davetsiz gitmek istedim. O parti uygun göründü."

"Bana yalan söyleme. Isaac'ı sen öldürdün..." "Isaac'ın ölümü..."

"Kimin sorumluluğu üstlendiğini biliyorum. Ama bunun önemi yok. Bir şekilde onun ölümüne sen neden oldun. Bana borcu vardı. Dahası, bana sırlarını borçluydu. Şimdi de sen bana borçlusun. Kader olmalı."

Ona tekrar yalan söylemeyi düşünüyorum, ama o aptal biri olmadığı açık. Yukarıda birinin olduğunu, bilgisayar fiziksel olarak hacklediğini biliyor, sadece nasıl olduğunu bilmiyorlar.

Eminim ki ellerinde kanıt yoktur, ama her şey öyle ayarlanmıştı ki, hackleme işlemi şahsen yapılmalıydı.

Ve Enzo'yu otobüsün altına atmayacağım.

Aç ve kızgın bir ayıyı kışkırtmamak gerektiğini de çok iyi biliyorum. Ama yine de yapıyorum. "Para zaten çalınmıştı. Ben sadece hak sahibine geri verilmesi için yardım ettim. Onlarla konuşabilirsiniz."

Gözleri kızardı.

Omuz silkiyorum. "Svetlana'ya gelince, benim gördüğüm kadarıyla onu aldatan bir pislikle evlenmekten kurtardım. Bana teşekkür etmelisin."

Ama Ivan bana öfkeyle bakar ve homurdanır. "Sen yıllarca süren bir ittifakı tehlikeye attın."

"Kızı serbest bırakmalısın."

Andronski gülüyor. "Pazarlık yapabilecek durumda değilsin. Ben hiçbir şey yapmak zorunda değilim. Ama senin şimdi ödemen gereken bir borcun var."

İçimde bir şey kırılır. "Ne istiyorsun lan, Andronski?"

Yüzünde yine bir gülümseme belirir. "Her şey zamanı gelince ortaya çıkacak. Ama şunu anlamalısın ki, benden ikinci bir şans alan pek fazla insan yok. Güzel kız arkadaşını güvende tutmak istiyorsan, bir sonraki hamleni çok dikkatli düşünmelisin."

Otuz Dokuzuncu Bölüm

VIOLET

"YARDIM!"

Sesim kısık, boğazım bağırp ıglık attığımdan ağrıyor. Çıplak ayaklarım, altımdaki soğuk beton zeminden uyuşmuş.

Susadım. Su istiyorum, ama özgürlüğü daha çok istiyorum.

"İmdat!" Zindan hücresi gibi görünen ağır kapıya yumruklarımı vuruyorum.

"Çıkarın beni!" Daha sert vuruyorum. Daha yüksek sesle bağıryorum.
"Yardım edin! Kimse yok mu? Lütfen!"

Durup dinliyorum.

Hiç ses yok.

Her şeyi tekrar gözden geçiriyorum, adamların içeri daldığı, Cade'i dövdüğü ve beni kaçırdığı andan itibaren.

Eski portakal ve sigara dumanı kokan bir torba başımın üzerinde, ellerim ve ayaklarım bağlı halde uzun, çok uzun bir yolculuk.

Çünkü yanımdaki haydut beni tutmaktan, tekmelenmekten ve kafamdaki çantayı çıkarmaya çalışmamdan bıkmış olmalı.

Boğazımı tahriş etti ve çantayı yerinde tutan ipi sıkıldığı yeri hala hissedebiliyorum.

Sonra beni buraya attılar, bağları kestiler ve çantayı kafamda bıraktılar.

Onu çıkarmak zorundaydım.

Derin bir nefes alıp, milyonuncu kez etrafa bakınıyorum, mekanı kavramaya ve nerede olduğumu anlamaya çalışıyorum.

Ama her seferinde aynı sonuca varıyorum. Burası bir zindan ya da bir tür hücreye benziyor.

Ve bu beni çok korkutuyor.

Boğazıma bir hıçkırık yükselir ve onu yutarım. "Hiçbir koşulda ağlamayacaksın."

Kendimi kontrol etmekte çok iyiyimdir, ama gözlerim bulanıklaştıkça bunu yapmak zorlaşıyor.

Yumruklarımı kapıya tekrar tekrar vuruyorum, umutla... Ne umduğumu bile bilmiyorum.

Beni kurtaracak birini mi?

Nerede olduğumu bile bilmiyorum. "İmdat!

İmdat! Merhaba? İmdat! Kimse yok mu?"

Kimse cevap vermiyor ve hiçbir şey hareket etmiyor gibi görünüyor. Burası bir bodrum mu?

Merdivenlerden indik, çok fazla değildi. İlerledikçe, ben büyük adamın omzundaydım, eli kışımında beni yerinde tutuyordu, ayak sesleri biraz yankılanıyordu. Sonra aşağı indik... bir koridora mı?

Birdenbire, bu kapı açıldı ve ben içeri atıldım.

Demek burası bir hücre. Ve belki daha fazlası da vardır. Bütün bir sıra. Gelecekteki kurbanları bekleyen.

Tuvalet bile yoktu.

Sadece ince bir battaniye ve düz, korkunç lekelerle kaplı bir yastık olan bir karyola. Bunu düşünmüyorum.

Tuvalet yok...

Derin nefes alıyorum ama hava bayat. İdrar ya da başka bir şey kokmuyor.

Yani, gözaltı hücresi mi? Ya da belki de belirli saatlerde tuvalet molası veriyorlardır.

Artık burada olmak istemiyorum.

Cade'i istiyorum.

"Bu kapıyı açın! Hemen!" Hiçbir şey olmuyor. "Lütfen!"

Ne olup bittiğini bile bilmiyorum. Cade... Tanrım, o iyi mi?

Midem bulanıyor ve kusmak istiyorum. Ona zarar verdilerse ya da daha kötüsü, ben...

Bir başka hıçkırık yükseliyor, bu sefer serbestçe.

Hayır. Cade iyi, iyi olmak zorunda. Bu... bu Cade.

Dönüp volta atmaya başlıyorum, elimi ağzıma götürüyorum. Kanın bakır tadı ağzıma geliyor.

Elim acıyor. Eminim şişmiştir, parmak eklemlerim kanıyor.

Sanırım... Sanırım saatlerdir buradayım ve kimse kıpırdamadı. Kapının ötesinden tek bir ses bile gelmiyor. Ama yine de, duvarlar taştan. Kapı kalın ahşaptan.

Beni, bizi kim kaçırdı bilmeyi isterdim. Bunun planlı mı yoksa rastgele mi olduğunu bile bilmiyorum.

Ama gerçekten düşünürsem, biliyorum.

Tabii ki hedefli. Cade, Isaac'ı öldürttü. Kötü insanları tanıyor. Kötü işlere bulaşmış.

O, Hayalet.

Bu da demek oluyor ki, hedef o, çünkü The Ghost'un düşmanları olduğunu düşünüyorum. Ve Tanrı bilir, Cade'in de vardır, Enzo ile birlikte yaptıkları işlerden dolayı.

O Hayalet.

Eğer yakalanırsa, benim için ne umut kalır?

Aklıma çılgın bir fikir gelir. Buna inanmıyorum. Bir saniye bile. Ama çaresizlik beni ele geçirir ve yumruklarımı kapıya biraz daha vururum. Ve bu sefer tek bir kelime haykırıyorum.

"Çimento!"

Cade karanlık bir büyü gibi ortaya çıkmaz. Çünkü o asla bu kadar ileri gitmez.

Bu seksi değil. Bu kesinlikle korkunç.

Sonunda yere çöküyorum, kanayan ellerimi elbiseme sürterek, bir kez daha hıçkırıklar çıkıyor.

"Lütfen, lütfen, biri bana yardım etsin. Cade'e yardım edin.

Lütfen..." Gözyaşlarımı tutan gevezelik etmeyi bırakıyorum.

Sesler yükselir, sonra azalır ve sonra sessizlik olur.

Kapı gıcırdayarak açıldığında ve iri yarı bir adam ortaya çıktığında, yine çığlık atmak için ağzımı açıyorum.

Bana folyo ile sarılmış bir şey ve bir şişe su fırlatıyor, bana çarpmaması için eğilmem gerekiyor.

"Kapa lanet çeneni, yoksa dilini keserim." Duvara yaslanıp ağzımı sıkıca kapatıyorum.

Kapı çarparak kapanır.

Onun tehdidini yerine getireceğine

inanıyorum. Yavaşça, folyo ile sarılmış şeyi alıyorum.

Bir sandviç. Peynir ve bayat esmer ekmek.

Aç değilim, aç olamayacak kadar heyecanlıyım, yemek yemeyi düşünemeyecek kadar mide bulantım var. Ama kokluyorum ve ekmeği açıyorum.

Kelimenin tam anlamıyla peynir ve ekmek. Tereyağı bile yok. Yani bozulmaz.

Dikkatlice sarıyorum, yemiş gibi görünmesi için yeterince folyoyu yırtıp top haline getiriyorum ve bir daha bana yemek vermezlerse diye sandviçi battaniyenin altına koyuyorum. Günlerce burada kalırsam diye.

Sonra birkaç yudum su içiyorum, susamışım gibi yudumlamamaya zorluyorum kendimi.

Saatim yok, telefonum yok... Ayakkabım ve sütyenim bile yok... Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum ama kalkıp odada dolaşmaya başlıyorum, günlük adım hedefine ulaşmak için çabalayan bir kız gibi.

Bundan yorulduğumda, kapıyı yumruklamaya ve yardım istemeye devam ediyorum.

Serbest bırakılmak için bağırarak taleplerimi değiştiriyorum. Sonra da tehditlere geçiyorum.

Hiçbir şey olmuyor.

Bu beni çok sinirlendiriyor.

Dışarıda biri olmalı.

"Sizi pislikler," diye bağırıyorum, sesim çatlıyor. "Bu kapıyı açın ve beni dışarı çıkarın, yoksa pişman olursunuz!"

Kapıyı tekmelemeye başlıyorum, ama çok acı verdiği için duruyorum.

Geri çekilip bir yudum daha su içiyorum ve tekrar bağırmaya başlamak için nefes alırken bir şey duyuyorum.

Bir ses.

Duvarın arkasından bana fısıldıyor.

"Ne oluyor...?" Etrafıma bakıyorum.

"Merhaba?" "Lütfen yapma."

Bu bir kız ve ben sağımdaki duvara koşarak ellerimi duvara koyup bir delik ya da çatlak arıyorum.

Sesi zayıf ve korkmuş, pek duyamıyorum. "Lütfen yapma" diyerek risk almış olmalı, çünkü onu duydum.

Bulana kadar duvarı tekrar tekrar arıyorum.

Altta ortada bir çatlak ve küçük bir delik var, benimkinden farklı küçük bir ışık noktası var, o kadar zayıf ki fark etmemişim.

Dizlerimin üzerine çöküp içeriye görmeye çalışıyorum ama çok küçük. Ağzımı oraya dayıyorum. "Merhaba?"

Bir hıçkırık duyulur ve kız şöyle der: "Lütfen, bağırmayı kesmelisin, yoksa seni öldürecekler. Lütfen bağırma."

Titremeye başlıyorum. "Tamam, susacağım." Ellerimi duvara dayayıp dudaklarımı yalıyorum. "Ben Vi. Sen kimsin?"

Jean gibi bir şey diyor, ama sesi o kadar yumuşak ki tam olarak duyamıyorum. Jean olsun o zaman.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Keşke koşullar daha iyi olsaydı." Hareket etmiş olmalı, çünkü sesini biraz daha iyi duyuyorum. "Ben de."

"Nerede olduğumuzu biliyor musun?"

"Hayır."

Başımı sallıyorum.

Jean'in uzun zamandır konuşacak kimsesi olmadığı anlaşılıyor ve bu benim kalbimi acıtıyor. Neden burada olduğunu bilmiyorum, ama iyi bir şey olamaz. "Ne kadar zamandır... Ne kadar zamandır buradasın sence?"

"Ne zaman... bugün tarih ne?"

"On üçüncü Haziran."

Kız uzun süre sessiz kalır, sonra sesi titreyerek şöyle der

"Sekiz aydır. Neredeyse tam bir yıl. Kaçırıldığım tarihi hatırlıyorum."

"Her kız hatırlar."

Ama gülmekten eser yok. Onu suçlamıyorum. Bu konuda komik olan hiçbir şey yok. Hiçbir şey.

"Nedenini biliyor musun?" diye soruyorum.

"Satılacağım. Köle olarak." Sesinde acı yok. Sadece yenilgi var. Düzgün. "Eskiden senin gibiydim, Vi. Savaşmaya çalıştım, ama... ama beni durdurdular."

Onu nasıl kırdıklarını sormuyorum. Bilmek istemiyorum ve onun da bana anlatmak istemediğini sanıyorum.

Dayak. İşkence, ona kalıcı bir iz bırakmayacak türden. Psikolojik olarak hariç.

Yutkunuyorum. "Dayan." Cevap vermiyor.

Zavallı kız. Saatlerdir buradayım ve şimdiden çıldırmak üzereyim. aylarca dayandı?

"Eğer çıkarsam, geri gelip yardım edeceğim, söz veriyorum."

Ama konuşma onu yordu mu, bana karşı sessizleşti. Ya da tek yapabileceği bu.

Önemli değil. Daha sonra tekrar deneyeceğim.

Söylediğimde ciddiyim ve kendime söz veriyorum. Eğer... Hayır. Eğer buradan sağ çıkarsam, geri dönüp onu kurtaracağım.

Sonra duvara yaslanıp gözlerimi kapatıyorum ve dua ediyorum.

Cade'in hala hayatta olduğunu ve beni kurtarmaya geldiğini umuyorum.

Kırkınıc Bölüm

CADE

Başka bir botlu ayak göğsüme tekme attığında homurdanırım. Acı, ısı gibi yayılır.

Bir tekme daha geliyor ve kendimi tutmak için dişlerimi sıkmak zorunda kalıyorum .

Biri saçımı tutar ve yüzüme yumruk atar. Çıkan ses ve acı, burnumun kırıldığını düşündürür.

Acı yakıyor.

Toparlanmaya çalışıyorum ama acıyor. Bu yüzden, hiçbir şey yapamadan, zar zor nefes alabiliyorken, orada yatıyorum.

Nefes aldığım her seferinde yanıyor.

Daha önce de dayak yemiştım. Çoğu zaman kasten dayak yediğim kavgalara karışmıştım. Ama bu farklıydı. Bu, bambaşka bir yıkım ve acı düzeyiydi.

Midem bulanıyor ve bu sefer, bir başka tekme daha iğrenç bir sesle vurduktan sonra, nefesim hırıltılı hale geliyor ve nefes almak gerçekten berbat bir iş haline geliyor.

Muhtemelen bazı kaburgalarımı kırmışlar ya da iç kanamaya neden olmuşlar. Belki de her ikisi de.

Üçü sırayla ve birlikte çalışarak beni dövüyorlar.

Bazen ara veriyorlar. Diğer zamanlarda ise bana o kadar şiddetle saldırıyorlar ki, dünyanın eksenini üzerinde sallandığından eminim.

Saatler oldu.

Ve saatler.

Kahretsin, bilmiyorum.

Birkaç kez, iyi yönlendirilmiş bir darbeye bayıldım, diğer zamanlarda ise, sanırım yoğun ağrıdan bayıldım. Ama daha fazla ağrı beni kendine getirdi.

Her şey benim ukala yorumlarımdan başladı, ya da belki de bu zaten olacaktı.

Ivan, fikrini belirtmeyi seven bir adam gibi geliyor bana.

Acıdan kıvrınarak nefes alıyorum ve şişmiş gözümü açtığımda, iki çift ayak uzaklaşıyor.

Bir tekme daha geliyor. Daha aşağıya, sırtıma. Şimdi böbreklerime.

Hareket etmeliyim. Karşı koymalıyım. Ama hareket edebileceğimden emin değilim. Hareket edebildiğime bile şaşıyorum.

Karşı koymak mı? Siktir.

Bir tekme daha.

Ve ne kadar süre sonra aşırıya kaçıp beni öldürecekler?

Siktir, belki de planı budur. Belki de bana borçlu olduğumdan bahsettiğinde hayatımı kastetmiştir.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum çünkü eğer yardımımı istiyorsa, beni kırıp tüm vücudumu alçıya alıp yoğun bakıma yatırmak delilik olur. Böyle devam ederse, benden istediği şeyi yapamayacağım.

Homurdanıp biraz kan öksürüyorum, ağızımda yoğun bir tadı var. O iki çift ayakkabı geri dönüyor ve hiç durmayan ayakkabının yanına katılıyor.

Sadece Vi için dayanıyorum. Gerekirse, onu kurtarmak için kanlı bir iz bırakarak sürünürüm.

Nasıl yapacağım bilmiyorum ve detayları da umursamıyorum.

Ŗu anda önemli olan, kızıımı kurtarana kadar hayatta kalmak.

"Ŗimdilik yeter," bbreklerimle eğlenen üçüncü adam diğer iki çift ayakkabıya diyor. "Ivan onu canlı istiyor."

Oh, ne güzel, beni canlı istiyor.

Bunun ne anlama geldiğini anlayacak durumda değilim, ama beni bir Ŗey için istediği kesin.

Beni orada bırakıyorlar.  ift ayakkabı da dışarı çıkıyor, kapı kapanıyor ve kilitleniyor.

Orada yatıyorum.

Zemin serin. Pürüzsüz. Belki ahşaptır, belki taştır. Bilmiyorum.

Yer, ve sağlam, ve burada gözlerimden kanı silmeye ve hayatta kalmaya çalışacağım.

Ahşap daha sıcaktır, değil mi? Ve gri

değildir. Bu gri.

Beton mu?

Çimento.

Gözlerimi kapatıyorum, hareket edemiyorum, o tek kelimeye tutunuyorum. Çimento. Vi'nin kelimesi. Güzel Vi. Sevimli, tatlı, pis Vi.

Onu neye bulaştırdım ben?

Tüm vücudum acı ile titriyor. Kalbimin her atışı acıyı artırıyor.

Sanırım kirpiklerim ağrıyor.

Kollarımdaki tüyler kırılmış olabilir.

Ama kollarımın ya da parmaklarımın kırık olduğunu sanmıyorum. Bu, bakış aıma göre iyi ya da kötü olabilir ve Ŗu anda unutulmayı memnuniyetle karşılayabilirim.

Bu en bariz seçim gibi görünüyor. En az dirençle karşılaşılan yol. Korkakların yolu.

Hayır. Ölemem. Henüz değil.

Ama uyuyabilirim.

Göz kapaklarım ağırlaşıyor ve bilinçaltımın gölgelerinde gidip gelirken nefesimi olabildiğince sığ tutmaya çalışıyorum.

Betonun üzerinde bayılacağım.

Onun güvenli kelimesiyle.

Ve neredeyse gülmek üzereyim.

Ama gülmüyorum. Gülmem mümkün değil. Gülmek beni öldürebilir.

Bu anda komik olan hiçbir şey yok... çünkü Vi nerede? Tanrım.

Oda bulanıklaşıyor ve son düşüncem kaybolup gidiyor.

Vi'ye dokunurlarsa, ona zarar verirlerse, hepsini öldürürüm.

UYANIYORUM.

Soğuk.

Her yerimde acı patlıyor ve nefes almakta

zorlanıyorum. Ve o üç çift ayakkabı.

Korku beni sarıyor, beyaz ve buz gibi.

İkinci rauntta beni bitirmeye mi geldiler? Eğer saldırırlarsa, Vi'yi kurtarma düşüncesi bile beni ayakta tutmaya yetmez.

Ama beni dövmeye başlamıyorlar. Bunun yerine, beni ayağa kaldırıyorlar. Ve beni bıraktıklarında, bacaklarımdan acı yayılırken neredeyse yere yığılıyorum.

Bir silah sırtıma dayanıyor ve kafamın yanına bir silah doğrultulmuş halde, yarı sürüklenerek merdivenlerden yukarı ve koridordan geçerek devasa çalışma odasına giriyorum.

"Silahlar aşırıya kaçıyor," diye söylemeyi başarırım.

Ivan omuz silkiyor. Ve sırtıyor. "Hala dersini almadın mı? Çünkü bir kez daha deneyebilirler. Böyle yorumlar yapmaya devam edersen, seni daha fazla dövmelerine izin veririm."

Cevap vermek yerine homurdanırım.

"Sana bir teklifim var," diyor Ivan. "Ne olduğunu merak ediyor musun?"

Ayaklarımın üzerinde sallanarak, şişmiş gözlerimle ona bakarak elimden geldiğince bekliyorum.

"Bana yardım et. Kolların ve ellerin ezilmemiş olmasının bir nedeni var. Ölmemesinin bir nedeni var."

"Nedir o?" diye soruyorum.

Ama onun ne istediğini biliyorum. Kızımı almayı göze alıyorsa, çalıştığım insanların ve müşterilerimin öfkesini göze alıyorsa, bu büyük bir şey olmalı. Kötü bir şey olmalı.

Ve bir tür savaşın başlamasına neden olabilir. Bilmiyorum.

Tüm içgüdülerim "Hayır, yardım etme" diye bağırıyor.

"Hackleme becerilerini benim için bir iş yapmak için kullanırsan, kızını öldürmem. Bence bu makul bir anlaşma, sence de öyle değil mi?"

Ellerim yumruk haline geliyor.

"Ee, ne dersin Cade? Onun hayatını riske atmaya hazır mısın?"

DEVAMI GELECEK

Violet ve Cade'in hikayesi, Devoted In Darkness Duet serisinin 2. kitabı [Beautifully Ruined](#)'da devam ediyor.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

